

Đặc San Vô Vi

Pháp Lữ Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI THẾ GIỚI

SỐ 12 THÁNG 12 NĂM 2023

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

Quy Hội Tình Trời

Đại Hội - Vô Vi Quốc Tế

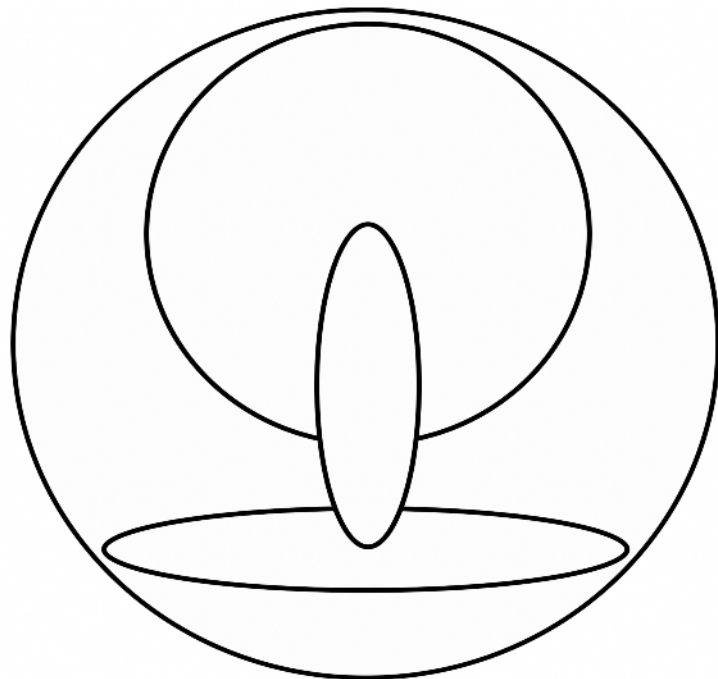
Pattaya - Thailand - 2023

CHÀO MỪNG ĐỨC THẦY GIÁNG SINH ĐỘ ĐỜI

13 THÁNG 11 NĂM 1923 ÂL - 20 THÁNG 12 NĂM 1923 DL

DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2023

Đặc San Vô Vi

**PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP
TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI KHẮP NĂM CHÂU**

Chủ Biên: Vô Vi

Thực Hiện: Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi

Bài Vở Và Hình Ảnh: Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi

Cần công hiến những bài vở như sau:

1. Xây dựng giải trí thanh nhẹ.
2. Trình bày trật tự sau khi dày công thực hiện pháp môn, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó.
3. Tin tức liên hệ đến cộng đồng Vô Vi.
4. Không nhận những bài báo thiên cơ có thể xáo trộn đến điện năng tu học của bạn đạo.
5. Những bài vở hữu ích, như giúp đỡ gia tăng sự thanh tịnh đối phó với hoàn cảnh hiện tại.
6. Đóng góp sự chung vui hòa bình, giải thông đời đạo, hướng về thanh tịnh mà tiến.
7. Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh

Kính Bái,
Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

**Còn mê vì bởi tâm chưa sạch
Mến tiếc tham lam tạo đủ điều
Khó khổ không hay tâm tạo động
Mê làm loạn thuyết chẳng còn siêu**

**Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
1923 - 2009**

Lá Thư Đặc San Vô Vi

Kính thưa quý bạn,

Nhân dịp chào mừng **100 năm “Giáng Sinh Độ Đời” Đức Thầy kính yêu Lương Sĩ Hằng – Vĩ kiên** cũng như sự thành công viên mãn của **Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2023 – Quy Hội Tinh Trời**”, Ban Biên Tập Đặc San (BBTĐS) xin kính chúc toàn thể quý bạn đạo một mùa Noel và một Năm Mới 2024 tràn đầy tình thương và niềm vui, cũng như tiếp nhận được nhiều thanh quang điển lành, cùng với những bài tu học kinh nghiệm bổ ích cho bản thân. Chúng tôi (BBTĐS) hy vọng những bài văn thơ giải trí và những hình ảnh kỷ niệm bạn đạo và Đại hội được kết gởi trong Đặc San năm nay sẽ mang lại tràn đầy niềm vui và kỷ niệm chung cho tất cả quý bạn ở khắp mọi nơi trên thế giới.

Thưa quý bạn, vậy mà một năm khó qua rồi cũng qua. Thời gian 1 năm đối với người tu Vô Vi tuy khó khăn, nhưng rất may là nhờ có Pháp, có Thầy Tổ, có Đại Hội và Bạn Đạo, cho nên dù có khó khăn và áp lực gì đi nữa thì bạn đạo vẫn dũng hành vượt qua tất cả mọi trở ngại. Và tất cả những sự hy sinh, nhẫn nhịn, kiên trì này, bạn đạo chúng con đã nhận được phần thưởng vô cùng quý báu từ Đức Thầy qua Đại Hội **Đại Hội Vô Vi “Du Hành Đạo Pháp – Quy Hội Tinh Trời”**.

Nói đến đây, chúng con cảm thấy thật hạnh phúc và may mắn khi được tham gia **Đại Hội Vô Vi “Du Hành Đạo Pháp”** hằng năm do chính Đức Thầy thành lập và để lại. Đây là chính là ngôi nhà, là điểm tựa tinh thần duy nhất cho anh em bạn đạo chúng con ở khắp mọi nơi. Nhờ có Đại Hội, chúng con có được cơ duyên hội tụ, cùng nhau tu học và san sẻ những kinh nghiệm tu tập cá nhân. Và Đại Hội chính là cái nôi, nơi chúng con có thể thấp sáng lại ngọn tâm đăng bé nhỏ, tiếp tục duy trì cuộc hành trình tu tập để kịp chu kỳ tiến hóa của càn khôn vũ trụ.

Và cũng để tiếp tay duy trì và phát huy tinh thần tu học kể trên (BBTĐS) chúng tôi thiết tha kêu gọi, tất cả mọi đóng góp chất phác trên mọi lĩnh vực thi thơ, bài vở triết lý tu học và kinh nghiệm cá nhân trong phạm vi hành Pháp. Ngoài ra, bạn đạo có thể san sẻ những lời tâm sự tôn sư, trọng đạo, thương kính Thầy Tổ, mến trọng bạn đồng tu và tri ân đạo pháp. Đây chính thực là nghĩa cử của người tu Vô Vi - Vay Pháp trả Pháp, tạo

---

Đặc San Vô Vi

---

thêm phương tiện và hỗ trợ cho những ai đang cùng chung cảnh ngộ có thêm niềm tin và nghị lực, vượt mọi khó khăn, chung hành, chung tiến.

Cuối cùng, (BBTĐS) xin cầu chúc toàn thể quý bạn đạo tràn đầy thanh quang điển lành nhân dịp chào mừng **100 năm “Giáng Sinh Độ Đời” Đức Thầy kính yêu Lương Sĩ Hằng – Vĩ kiên**. Kính chúc bạn đạo một mùa **Noel** và một **Năm Mới 2024** bình an và hạnh phúc. (BBTĐS) xin tán tụng tất cả mọi đóng góp hộ trì mà bạn đạo đã dành cho **Đặc San Vô Vi - Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu** nói riêng và cho **Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp** nói chung.

Chúng con xin thành kính tri ân **Bê Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy** đã cho phép anh em chúng con có được cơ hội và duyên phước phục vụ bạn đạo. Kính chúc toàn thể bạn đạo tu hành tinh tấn, sở cầu như ý.

Kính thư,

Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi

*Di Đà sáu chữ ấy ơn sâu
Kẻ Đạo nghe qua phải lắc đầu
Thích chí từ đây tua gấn bó
Công Phu ráng luyện Mâu Ni Châu.*

*Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu
1883 - 1967*

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Du Hành Đạo Pháp

Đại La xoay chuyển khắp năm châu

Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu

Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp

Quý tướng Trời cao tâm hành triển

Học hỏi vô cùng tâm tự tiến

Phục vụ thành tâm, tâm tự giác

Quyết định tự tu chẳng đổi dời

Quy y Phật Pháp thành tâm tiến

Hướng về Trời Phật óc sáng choang

Đẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền

Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên.

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

*Ngày ngày lo niệm Phật
Đêm đêm lo tham Thiền
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
1923 - 2009*

Bài Thơ Du Hành Đạo Pháp Bản Chép Tay Của Đức Thầy

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
Đến nơi xoday akhayan khay nimm c'ho
Pháp lý vô vi rất hiếm hoi
Vây d'anh vi ch'ua' ta'at' Đạo Pháp
Đôi t'hoan' t'hoan' Cao Tâm H'oi' t'hoan' t'hoan'
Khac' h'oi' vi' q'ua' t'hoan' t'hoan'
Ph'uc' vi' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan'
Quyet' d'at' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan'
Qu' y' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan'
M'oi' n'e' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan'
Đep' b'o' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan'
Th'oi' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan'
San Diego 9-4-2009
L'oi' n'e' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan' t'hoan'
M'oi'

Đặc San

*Mỗi năm đóng góp tiền xu
Đặc san soạn thảo trình bày chung vui
Chúc cho bạn tiến chẳng lùi
Thành tâm tu luyện an vui phần Hôn
Một năm mới có một lần
Tóm thâu tài liệu góp phần dựng xây
Hình ảnh vui đẹp của Thầy
Hòa cùng các giới vui vầy cảm giao
Góp bài xây dựng đổi trao
Cùng chung đóng góp ước ao thỏa tình
Thầy cùng xây dựng hành trình
Thiền ca khai triển tâm linh thực hành
Người người hoan lạc hưởng thanh
Thực hành chánh pháp đàn rành hơn xưa
Năm đi năm đến rất nhanh
Thiền ca phục vụ các ngành giải thông
Cảm ơn Trời Phật hóa công
Toàn năng ban chiếu một lòng tự tu.
Kính bái,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên*

Ý Nghĩa Của Phù Hiệu “Tứ Đại Giai Không”

Đức Thầy giảng về ý nghĩa của phù hiệu “Tứ Đại Giai Không” như sau:

“Phù hiệu này thích hợp cho người tu Vô Vi. Bên trên là vũ trụ quang chiếu cho khối óc và cơ tạng con người. Người thực hành dụng ý niệm **Nam Mô A Di Đà Phật**, tự mình phát quang, hòa hợp với vũ trụ quang. Bên dưới là **Tứ Đại Giai Không**. Hai bánh xe điện quang hai bên là Tả Bành Chất, Hữu Bành Cư; nhờ đó con người mới có sự quân bình đi đứng. Chính giữa là Trung Bành Mạng. Hành giả nhìn phù hiệu này sẽ được nhắc nhở đường lối tự mình tu tiến, toàn thân của người thực hành Vô Vi là điện quang. Nhìn đó mà hành thì tương lai sẽ có kết quả tốt. Nhìn để thực hành, để tự phát triển hơn là nhờ sự phù hộ”.

Hỏi: Tám logo VÔ VI để đeo có chữ Tàu “Nam Mô A Di Đà Phật”; nếu được Đức Thầy cầm đến thì hiệu lực gia tăng? Vậy trường hợp không có dịp gặp Đức Thầy thì phải làm sao ?

Đáp: Trong lúc tham thiền để nó trong lòng bàn tay là đủ rồi.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Diễn Văn Khai Mạc “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2023”

Kính thưa Bè Trên,

Kính thưa Đức Tổ Sư,

Kính thưa Đức Thầy,

Kính thưa Bạn Đạo,

Duyên lành đến, chúng con có cơ duyên hội tụ về đây, cùng nhau chung vui chào mừng **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp – 2023”** tại **Khách Sạn LK Celestite Pattaya – Thailand** với chủ đề **“Quy Hội Tình Trời”**. Ngoài chương trình chung vui chào mừng **Tết Vô Vi** hằng năm, đây cũng là cơ hội để anh em chúng con quây quần khăng khít, cùng nhau hướng tâm tưởng niệm ngày Đức Thầy ra đi cũng như lắng nghe lại lời di chúc quý báu đã được Đức Thầy căn dặn, trước khi Người rời khỏi thế gian.

Thầy ơi ! Vậy là một năm đã qua. Một năm khó qua, rồi cũng qua. Một năm phải đối mặt với nhiều biến đổi bởi thiên tai dị tượng. Và đứng trước những cảnh tượng khủng khiếp này, con người cần phải sáng suốt, bình tĩnh lựa chọn giữa ranh giới của ánh sáng và bóng tối, của chánh và tà; phải biết hy sinh buông bỏ cái bản ngã đầy tham ô đầy ích kỷ của bản thân, để sáng suốt chọn lựa cho mình một con đường chân thiện mỹ - hướng về Trời Phật trước tội lỗi và cám dỗ của thế gian.

Cũng chính vì những ham muốn tham dục đó, xã hội và con người hiện nay đang từng bước tiến vào hố sâu của tội lỗi. Nhớ lại những năm khi còn bên Đức Thầy, Thầy thường nhắc: Sau này nó sẽ kéo hàng triệu người đi chống lại Thượng Đế. Và lời khuyên cáo của Đức Thầy cho chúng con trong giai đoạn đó, nghe sao có vẻ như mơ hồ và khó hiểu. Mãi cho đến hôm nay, lời dự ngôn mà Thầy cảnh

báo cho chúng con đã được ứng nghiệm. Con người đã quên đi nguồn cội, quên đi ánh sáng, quên đi Thượng Đế. Nhiều linh căn đã biến thành những mê căn. Họ đã biến thành những con cờ, chiến binh cho những thế lực ma mị chống lại Thượng Đế. Họ đã quên và từ bỏ đi những triết lý thanh cao thánh thiện, thay vào đó là những đường hướng phi đạo đức, nhằm mục đích thỏa mãn những ham muốn dục vọng của bản thân.

Chỉ nói riêng về những nước Tây Phương. Theo thống kê thì số lượng người tin vào sự cứu rỗi và hiện hữu của Thượng Đế chỉ còn lại 50 %. Thay vào đó là tư tưởng vô thần hay là những thuyết âm ma, tà dục. Bằng chứng là ngay cả việc xung hô, thay đổi ở giới tính, cũng được tôn vinh đưa vào học đường ở cái tuổi ấu thơ. Những hành vi bại hoại, vô thần, âm dương xáo trộn này đã hủy hoại đi nền văn hóa tâm linh, giáo dục cổ truyền tôn thờ Thượng Đế.

Không chỉ dừng ở đó, những tư tưởng thiếu đạo đức này còn được phát triển và biểu dương bởi những vị lãnh đạo tối cao pháp lý của những quốc gia đứng hàng đầu thế giới. Họ đã tiếp tay bại hoại qua những tấm gương và hành động quý gỏi tôn vinh, tuyên dương ủng hộ. Những con người đại diện đứng cho công lý và pháp lý, đã không còn tin tưởng vào đạo đức và luật pháp. Họ đã đánh mất đi cái lương tri, lương năng được tín nhiệm bầu chọn, dựa trên đạo đức và Thượng Đế.

Ngoài những sự bại hoại vô đạo đức kể trên, thêm vào đó là những hiện tượng xưng danh, tá danh, tôn vinh tà phái được xuất hiện và ủng hộ tràn ngập xã hội và cộng đồng mạng. Nhiều trụ sở, câu lạc bộ tà giáo được thành lập, dựa trên ma tính với lập luận giáo lý mang nặng tà kiến, hãm he lạc hậu, nhưng được nhiều người yêu chuộng và tin cậy, đã trở thành những chiếc cầu đưa nhân loại bước vào chạng đường u mê đầy tội lỗi.

Đặc San Vô Vi

Chỉ nói riêng về góc độ của tôn giáo. Hàng loạt tân tăng, tu sĩ đội lớp người tu, núp bóng tôn giáo lấy đạo tạo đời, mưu sinh trục lợi. Nhiều ngôi đại tự đồ sộ với những tôn tượng hình ảnh chư Phật khổng lồ, được thành lập với hình thức buôn thần bán thánh. Núi non, linh địa bị khai thác, hủy hoại với hình thức kinh doanh, du lịch chỉ mục đích mang lại lợi nhuận cho tập đoàn và cá thể.

Còn đứng trên triết lý của tôn giáo, tuy cùng một Cha, một Thượng Đế, nay được đưa ra tranh chấp, luận điệu hơn thua; thay vì để giáo hóa, độ sanh. Cũng vì u mê, si chấp vào những tư tưởng cuồng tín, thiếu văn minh vô đạo đức này. Giữa con người và con người đã nảy sinh ra vô số sự tranh chấp giữa tôn giáo và tôn giáo. Họ đã không ngại nhân danh Cha Trời, nhân danh Thượng Đế để thu phục, phỉ báng và giết hại lẫn nhau. Nói đến đây, chúng con cảm thấy may mắn và hạnh phúc vì đã được Đức Thầy dạy về tôn giáo của một **Cha**, một **Đạo** đó chính là : **“Đạo Tình Thương Và Đạo Đức”**. Và chỉ có Thầy mới thấp sáng cho chúng con và chúng sanh cái chân lý chỉ có một của **Một Đạo** mà trên thế gian này chưa có một tôn giáo nào nói lên.

Mặc dù chúng sanh đã phạm rất nhiều sai lầm và tội lỗi, nhưng để nhắc nhở và răn dạy. Thượng Đế đã nghiêm trị qua tác động của nhân quả. Những tai ương được giáng xuống thế gian như dịch bệnh, chiến tranh, động đất, hạn hán, cháy rừng, phong ba, lũ lụt chỉ là khởi đầu của lời cảnh báo, hầu nhắc nhở cho chúng ta thấy được những việc làm vô minh nghịch Thiên đang diễn ra hiện nay.

Kính thưa Thầy! Tuy là cuộc sống hiện tại mỗi ngày một khó và lại càng khó khăn hơn. Nhưng dưới sự hướng dẫn, thương yêu đùm bọc của Đức Thầy, chúng con luôn cảm nhận được sự ân độ bên mái ấm gia đình Vô Vi **“Du Hành Đạo Pháp”**. Ở đây chúng con có được cơ duyên học hỏi và trưởng thành trong điền

---

Đặc San Vô Vi

---

quang, được sống cùng triết lý siêu diệu của *Pháp Thiền Vô Vi Khoa Học Huyền Bí*, được hòa nhập cùng ánh sáng đại bi và lắng nghe âm ba của *Nguyên Lý Nam Mô A Di Đà Phật*. Niềm vui và hạnh phúc này cũng không khác gì những đứa con thơ được sống trọn trong tình thương yêu của cha mẹ.

Và những hơi ấm cùng với triết lý diệu thâm này tuy không còn được trực tiếp hướng dẫn từ Đức Thầy. Nhưng được Đức Thầy gián tiếp thương yêu đặc biệt qua điển quang, qua nguyên lý siêu âm diệu dụng từ những đề tài tu học ở *Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”* Vô Vi hằng năm. Đây là những chủ đề tu học sâu về tâm linh, liên hệ đến thiên cơ và vận mệnh của chúng sanh, giúp chúng con khai mở tâm trí, chuẩn bị hành trang cho phần hồn một khi cơ Trời xảy ra.

Đặc biệt là chương trình tu học năm nay. Đức Thầy đã trực chỉ với đề tài: *“Ngày ngày niệm Phật, đêm đêm tham thiền”* liên kết cùng với chủ đề của *Đại Hội “Quy Hội Tình Trời”* nhắc chúng con sáng suốt nhận thức được tầm quan trọng của *Tâm Pháp Niệm Phật* và *Thân Pháp Thiền Vô Vi* trong giai đoạn này. Và chỉ khi nào chúng con luôn nhớ niệm Phật, siêng năng hành pháp, khai mở được bộ đầu, thì lúc đó cái tâm thức hòa đồng sẽ được mở ra và đó là cơ hội *“Quy Hội Tình Trời”* hiệp nhất cùng *Trời Đất*.

Kính thưa Thầy! Hôm nay nhớ lại ngày 24 tháng 12, năm 2008 tại trụ sở Westminster, Nam California, lần đầu tiên trong lịch sử Vô Vi Đức Thầy đã hạ mình xin phép bạn đạo cho mình chính thức đứng ra tổ chức *Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”* với hy vọng bạn đạo sẽ không còn chia rẽ, cùng nhau hòa hợp theo bước chân Thầy. Vậy mà sự hạ mình, hy sinh của Đức Thầy đã không được như ý. Nhiều bạn đạo đã không tham dự....từ con số 900 bạn đạo tham dự Đại Hội

---

Đặc San Vô Vi

---

thường niên do Hội Ái Hữu Vô Vi đứng ra tổ chức, nay chỉ còn lại 345 bạn đạo hợp tác tham gia **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”** cùng Đức Thầy.

Chính vì sự chia rẽ, không còn tin vào Đức Thầy, đêm 23 tháng 9 năm 2009 Đức Thầy đã âm thầm ra đi để lại cho chúng con một gia sản tâm vĩ đại qua **Tâm Pháp Niệm Phật** nhiệm màu cùng với **Thân Pháp Thiên Vô Vi** huyền bí và một **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”**; nay trở thành nơi nương tựa cho những đứa con Vô Vi vẫn còn tin vào Đức Thầy, vẫn còn trung tín **“Cứ theo đó mà làm, theo đó mà đi”**.

Hôm nay, ngày 23 tháng 9 năm 2023, đứng trước **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”** với chủ đề Thầy ban là **“Quy Hội Tình Trời” cũng như Kỷ Niệm 14 Năm Ra Đi Của Đức Thầy Kính Yêu - được tổ chức tại Khách Sạn LK Celestite Pattaya – Thailand**. Noi theo lời đại nguyện **Tử Vô Đạo** của Đức Thầy, chúng con nguyện trung tín **Giữ Gìn Đạo**, dốc tâm hành Pháp tự cứu bản thân và ảnh hưởng đến người xung quanh theo kim chỉ nam Đức Thầy để lại : **“Một Chữ Cũng Không Sửa”**.

Kính chúc Đại Hội thành công viên mãn.

BTC – Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Chơn Kinh

*Thân vừa thức giác trí không mê
Khổ cảnh trần gian lại bồi bê
Đại nguyện không thành sanh loạn động
Tự mình thức giác chẳng còn mê*

”*Thân vừa thức giác trí không mê*”:Chúng ta tu cơ tạng quân bình, có xác có tâm có điển tức là quân bình, không còn mê nữa, cái trí chúng ta không có mê.

”*Khổ cảnh trần gian lại bồi bê*”:Cảnh thế gian là cảnh khổ, tạo cho chúng ta cơ hội tranh chấp bồi bê mà không hay.

”*Đại nguyện không thành sanh loạn động*”:Lúc chúng ta giảng lâm xuống thế gian muốn cứu đời, muốn giúp người, thì sẵn trong tâm của người nào sơ sanh cũng có tình thương quý báu, nhưng mà đại nguyện đó không thành, hướng ngoại, bị lôi cuốn sanh loạn động, con người nó động loạn.

”*Tự mình thức giác chẳng còn mê*”:Qua cái giai đoạn đó mới thức giác không còn mê nữa. Tôi đến đây để làm gì? Để học nhịn nhục và tiến hóa chớ không phải đến đây để tranh chấp chuyện đời thì lúc đó chúng ta không còn mê nữa. Đến đây để học hỏi, để tiến hóa, phần hồn phải trở về thanh tịnh mới được cứu rồi lấy chính mình. Nếu vắng thanh tịnh là tự hại mình mà thôi. Tại sao làm người phải tu? Tu là đường lối phát triển đi lên và dứt khoát tình đời đen bạc không có bị lôi cuốn nữa. Thực hành chất phác, mới là người tu. Khai triển trực giác của chính mình, mới là người tu. Tia sáng ngay trung tim chân mày sẽ phát sáng ra đó là đệ tam nhãn chúng ta có. Tiến lên một chút là tuệ giác mở, xa gần cũng như nhau. Chúng ta có đường lối minh triết phát triển tâm linh trong thực hành, không còn mê chấp ý lại nữa thì con người mới thật sự cống hiến và ảnh hưởng cho quần sanh tốt đẹp để cùng chung tiến hóa, có một cái xã hội văn minh tốt đẹp, thực hiện tình thương và đạo đức, không còn mê chấp nữa. Lòng tham tạo loạn cho chính mình. Chúng ta người tu cố gắng hiểu mình thì đâu còn tham. Không hiểu mình mới là tham. Muốn cái gì tốt, của Trời Phật cũng muốn. Chính chuyện của ông Phật cũng muốn đem vào óc, cũng muốn ăn cướp cái chuyện của ông Phật, còn chuyện

---

Đặc San Vô Vi

---

của chính mình không khai triển thì đâm ra lợi dụng, xấu tánh, không tiến hóa được. Hiểu được chính mình càng ngày càng tu càng vui, thấy rõ ràng phần hồn đến đây học hỏi để trở về Thiên Quốc, dũng mãnh hơn và dứt khoát hơn sẽ không bị trở lại mặt đất mà lãnh khổ như bây giờ. Dứt khoát tình tiền duyên nghiệp thì không còn mê loạn nữa. Tu cho chính mình, sửa để tiến chứ không phải tu cho ai. Nhưng mà việc làm của chúng ta, hạnh đức đầy đủ là việc lớn. Khi mà chúng ta sửa được thì từ trường tốt có thể ảnh hưởng người khác cùng sửa như chúng ta và cùng hiểu như chúng ta, cùng hưởng như chúng ta, rất rõ rệt. Trong thực hành, không phải dùng lý luận sách vở mà chen đua phá hoại tâm thức của chính mình, không gỡ rối được. Chúng ta thấy rất nhiều sanh linh tại thế sống trong ý lại rồi ôm khổ ra đi, chỉ có khóc thương mà thôi. Người tu hướng về Phật. Phật là một vị, một con người khổ tâm, khổ trí, cực đủ chuyện, xã hội cũng chê nữa, mới tìm chỗ thanh tịnh để tu mà thoát. Thậm chí, người đi xin ở ngoài đường thức giấc rồi cũng thành Phật, cũng trở về xứ Phật mà tiến hóa, chứ ở thế gian không tiến hóa nổi. Thế gian là tạm cảnh mà, có tối có sáng, trong cái có có, không không để học hỏi và tiến hóa, xây dựng tình người sẵn có trong nội tâm. Biết được tình người, biết được Trời Phật, biết được nguyên lý của sự sống còn của phần hồn mà tiến hóa. Con người liên hệ với Trời Đất mà không có tình, phần hồn không có liên hệ với Trời Đất là phần hồn ngu, không biết đường về, dôn dập nhiều chuyện, bao vây bởi tình đời khổ cực, không giải thoát được. Những người buôn bán, nay một tiệm, mai một tiệm, bữa kia một tiệm, năm sáu tiệm làm sao ăn ngủ được? Nhiều chuyện quá không phải để ôm mà ôm chuyện tạm không hà, rớt cuộc về không! Nhiều người có một tiệm làm ăn cũng đủ rồi, sanh ra năm bảy tiệm lo không xuể, đâm ra khùng quẫn(), ăn không ngon ngủ không yên rồi xác thác ra ma chứ có ích lợi gì đâu! Hiểu được nguyên lý đó, cái tiệm chánh là cái Tiểu Thiên Địa này, phần hồn là ông chủ mà chủ nhân ông mà không có biết sửa tiến và dẫn tiến vạn linh trong cơ tạng là thể xác càng ngày càng già nua, khổ cực và không có tiến hóa nổi. Bệnh lúc nào không hay. Mà có bằng chứng rõ ràng, chính mình hại mình. Có bộ răng không chịu phục vụ tận tâm, ăn cơm cũng không nhai kỹ, nuốt trọn, nhiều thứ nó tạo ra a-xít(), độc tố hại thể xác không yên ổn, nay nhưc chỗ này, mai nhưc chỗ nọ là vì tâm không sáng suốt, đem sự ô trược vào thân quá nhiều, biến thành độc tố giày xéo() tâm thân, chậm tiến ở chỗ đó. Người thức giấc tu học thanh nhẹ, sống với rau cỏ ngũ cốc là đầy đủ rồi, người nó khoẻ mạnh không có bị bệnh hoạn bất thường và sống trong nhẹ nhàng, tu trong thanh tịnh, vui hòa với các giới, tự dẹp bỏ mê chấp dị đoan, khai triển trực giác của chính mình tiến tới tốt đẹp và hòa bình, ảnh hưởng các giới ở tương

---

Đặc San Vô Vi

---

lai. Đó mới thật sự người tu. Tu mà không biết điển quang, không biết vũ trụ quang, giá trị ánh sáng đã đưa chúng ta đến đây và giúp chúng ta tiến hóa. Chúng ta lại phụ lòng thanh nhẹ của Trời Đất, đâm ra nuôi dưỡng sự hung hăng, nặng trọc của chính mình là dâm dục bê bối, tai hại cơ tạng và khối óc không yên ổn. Trai lớn cưới vợ, gái lớn lấy chồng, đòi cho được nhưng mà rốt cuộc giải quyết không được, đi tới chỗ ly tán, ly dị khổ tâm. Để cho nó thức tâm nhưng mà nó cũng khổ tâm, nó cũng không thức tâm. Dù cho hoàn cảnh thay đổi, nay lấy nhau, mai ly dị nhưng mà nó cũng chưa thức tâm, ôm lấy, lấy cái đó làm sự ám áp của tâm thân nhưng mà cuối cùng chết đi đâu còn ôm được nữa, riu riu ra đi trong sự lạnh lẽo vô cùng, vì tham dục của chính mình mới tạo ra cái cảnh hỗn độn như vậy. Nếu chúng ta dứt khoát thấy tham dục không phải sự cần thiết thì tâm thân sẽ được thường lạc, vui khỏe, không còn bận rộn trong chuyện không cần thiết nữa. Người tu thanh tịnh, óc sáng tâm minh, vui hòa với các giới, làm việc chân chính thay vì vá vúi. Thậm chí, những người xứ này đi học xứ kia nhưng mà kỳ thật cái xứ của chúng ta là Thiên Quốc, ta không học. Học cái xứ thanh nhẹ để tiến hóa trở về đó tránh nạn tai, không chịu. Phải làm liên tục trong một kiếp người mới có kết quả chứ không phải là tu một ngày là kết quả đâu! Bất cứ đạo nào ở thế gian cũng phải hết một kiếp người. Nhiều người còn chưa tiến hóa nổi vì bận rộn trong tham dục, đành bỏ phé lãnh vực thanh tịnh của chính mình làm sao tiến hóa được? Chỉ có Trời Đất mới thực sự xây dựng cho quần sanh, mà quần sanh tu không hướng về Trời Phật mà tu, thì làm sao có cơ hội tiến hóa và giải thoát được? Hiểu được rõ ràng như vậy, mới có dũng chí liên tục tu hành, triền miên thức giác, tâm an trí mở, không có gì khó khăn ở đời này. Trí không minh, tâm không mở, thì cảm thấy khó khăn cho nên nhiều người ở thế gian đã bị hoàn cảnh giày xéo tới vô cùng thức tâm xin vào chùa tu, tự động lên núi để tu, khép mình tu. Nhận được một cái pháp, bất cứ cái pháp nào mà chịu tu rồi thì tự cảm thông nguyên lý của Trời Đất, an vui trong thực hành, dứt khoát tình tiền duyên nghiệp, thất tình lục dục nhân duyên không còn dính dấp nữa thì mới thật sự an nhiên tự tại trong giờ giấc tham thiền, cứu mình và ảnh hưởng những người kế tiếp ở tương lai. Khổ! Khổ! Khổ! Mới bước vào biên giới của Phật pháp!

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thức Tâm

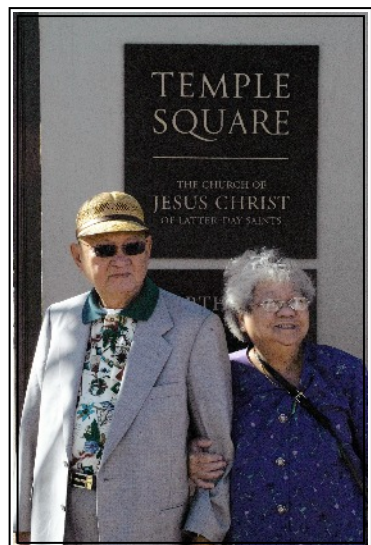
*Giải nghiệp quy tâm tự tiến thâm
Tình đời đen bạc chuyển trâm ngâm
Nay tu thức giác không còn nữa
Bình tâm học hỏi lý diệu thâm*

*Diệu thâm đời đạo giải lần
Phá mê tiến hóa tự tâm đường đi
Cùng chung học hỏi kỳ ni
Sửa mình dũng mãnh dự thi cảnh đời
Cần khôn vũ trụ của Trời
Dạy cho hiểu đạo mở lời thực chơn
Chẳng còn nuôi dưỡng giận hờn
Quy y chánh pháp giải cơn mê lầm
Tình Trời tự tiến tự tâm
Quy không chánh giác tự tâm đường tu
Chẳng còn mê loạn tạo mù
Dục tình tạm bỏ, tu thì đạt thông
Thương yêu thực chất lắng trong
Trời ban tình đẹp giải vòng ước mơ
Thực hành cảm thức phụng thờ
Trời cao bể rộng thiên cơ hữu tình
Khai thông trí tuệ chính mình
Chiều sâu đạo pháp lại tinh hơn người
Chung vui huynh đệ nức cười
Đời là tạm cảnh người người học tu.*

**Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
Atlantic City, 26-06-1995**

Thầy Đi

*Thầy đi để lại pháp tràng
Tâm con tu tiến bạc bàn tiến lên
Bên trong thanh tịnh tạo nền
Quy y Phập Phập giữ bền bỉ tu
Sớm thầy cũng đã dự trù
Giúp con tiến hóa giải ngu côi trần
Bình tâm tự xét tự phân
Tầng cao tầng thấp mỗi tầng cảm giao
Tình đời đen bạc đổi trao
Quán thông thiên địa bước vào càn khôn
Càng tu rõ lý sanh tồn
Hồn không mát mát suy tôn luật trời
Trí tâm tiến hóa hợp thời
Về nơi bến giác đời đời yên vui
Tự mình thức giác rên trui
Sống trong thanh tịnh an vui đời đời*

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Cocoa, Florida, 09-10-1994

Đại Hội Tâm Linh Của Đức Thầy

như lời của một người anh chia sẻ: đại hội của Đức Thầy là đại hội của Tình Thương, luôn được giải và được cứu.

Đại hội Tình Thương thể hiện ở nhiều khía cạnh và chiều hướng. Rõ ràng nhất là ở điều lệ tham dự.

Là một đại hội không bao giờ có giới hạn về thời gian đăng ký. Bạn đạo nếu sắp xếp tham dự sớm thì anh em Ban Tổ Chức (BTC) đỡ bận rộn hơn một chút. Còn nếu vì điều kiện công việc không cho phép thì đến ngày cuối cùng vẫn được đăng ký tham dự. Thậm chí nếu có đủ tiền nộp đúng hạn cho

đại hội thì tốt còn không có đủ tiền thì được trả góp từ từ cho đến lúc nào đủ thì thôi, không giới hạn thời gian cho những bạn có hoàn cảnh đặc biệt. Đức Thầy luôn thương cho những bạn có hoàn cảnh khó khăn nên anh em trong BTC luôn làm theo hạnh nguyện của Thầy cố gắng động viên, khuyến khích và hỗ trợ cho những phần Hồn còn hướng về Tổ, về Thầy.

Tình thương lại được thể hiện ở việc sắp xếp hành trình đến tham dự đại hội của bạn đạo.

BTC sắp xếp dịch vụ trọn gói cho cả hành trình Đh từ việc ăn uống, nghỉ ngơi,

Con xin đánh lễ các Đấng Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy cùng các bạn đạo thương mến!

Con là bạn đạo ở VN. Con không nhớ rõ đã bao nhiêu lần con được tham dự đại hội. Nhưng thật sự cho đến năm nay 2023 con mới cảm nhận rõ được giá trị tâm linh thực sự của đại hội mà Đức Thầy đã dày công để lại cho chúng con chung hưởng. Lúc trước con nghĩ rằng, đại hội nào cũng vậy, cũng tụ họp, chung vui với Thầy, với bạn. Nhưng trải qua bao lần tiếp xúc và tìm hiểu con mới nhận ra giá trị thực của một đại hội Tâm Linh do Đức Thầy đứng ra tổ chức. Đúng

---

Đặc San Vô Vi

đưa đón cho bạn đạo an tâm, ấm lòng khi đến bên đại hội của Đức Thầy. Các anh em trong BTC luôn làm theo lời Thầy dạy, luôn chăm sóc, thương yêu và đồng hành hỗ trợ cho bạn đạo dù là việc nhỏ nhất.

Nhớ lại những năm Thầy còn tại thế, bạn đạo Việt Nam luôn được Thầy quan tâm thương yêu đặc biệt, luôn được hưởng đặc ân vì Thầy thương cho hoàn cảnh khó khăn. Lúc nào Thầy cũng hướng về bạn đạo Việt Nam, Thầy nói: Tụi nó khổ lắm, tuy khổ nhưng tụi nó biết tu. Có lẽ vì ân điển đó mà bạn đạo Việt Nam mặc định được ưu ái mọi điều.

Những ai đã thực tâm tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp thì cảm nhận rõ ràng lắm. Đến đại hội là gần như quên hết công việc ở nhà. Đến với đại hội sẽ cảm nhận thực Tình Thương của Đức Thầy ban chiếu qua luồng điển thanh nhẹ, bông bênh, tâm hồn luôn vui tươi, hồn nhiên, thanh thoát. Trong những ngày đại hội đâu đâu cũng nghe tiếng cười giòn tan, những gương mặt rạng ngời ánh quang biểu hiện rõ lên trên từng ánh mắt, đôi môi của các bạn đạo. Thân thương là thế, thanh nhẹ là thế nên bản

thân không ai nhớ đến sự đời, được sống và chung hưởng cùng nhau như trên Tiên cảnh trong những ngày đại hội. Bạn đạo cùng nhau nhớ đến Thầy, đến Tổ bản thân hồn nhiên nên dễ dàng bỏ qua những vụn vặt của đời thường.

Và con cũng nhớ rất nhiều lần trong đại hội, Đức Thầy đã dang tay cứu rỗi cho cả những phần hồn của thân nhân bạn đạo vừa mất được tham dự đại hội nữa. Con đã được nghe các bạn xác nhận kể lại qua những giấc chiêm bao được trùng phùng ngay trong đại hội của Đức Thầy. Được Đức Thầy cho phép nên BTC cũng hoan hỷ xin các bạn cầu nguyện cho những bạn đạo đã từng tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp vừa mất để cứu phần hồn bạn đạo đó được siêu thăng tịnh độ, có cơ hội lên cõi trên tiếp tục học đạo.

Bản thân con quá may mắn khi được đồng hành phục vụ trong công tác hỗ trợ bạn đạo tham dự đại hội. Bao lần tham dự là bao lần xúc động trong con. Con như được đến gần hơn bên Thầy. Gần với luồng điển nhẹ thanh của Đức Thầy, của Bề Trên giúp cho bản thân con luôn hướng về sự tiến

Đặc San Vô Vi

hoá của phần Hồn. Tâm hồn con nhờ được gần Thầy mà đã bỏ lại bao muộn phiền, bao giằng xé của cuộc sống để đi trên con đường tràn ngập Tình Thương mà Người đã dẫn thân lập Hạnh.

Đại hội năm nay 2023, với chủ đề Quy Hội Tình Trời con lại càng thấy rõ sự Huyền Vi mà Đức Thầy đã ban chiếu cho chúng con. Con đã nhận ra và cảm thấu rành mạch để khẳng định chỉ có đại hội mà Đức Thầy ban chiếu mới có cái quyền năng đặc biệt đó, không lẫn lộn, trộn lẫn với bất kỳ ở nơi đâu khi hiện diện.

Lành thay cho những đứa con còn nhớ đến Tổ Thầy, còn Trung Tín và nhớ đến hạnh nguyện Tử Vi Đạo của Thầy mà hãy cố gắng vượt qua bài học của thế gian, cố gắng hành thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp để cùng đi chung trên con đường Vô Vi xán lạn. Ở cuối con đường là sự hân hoan chờ đón hiển vinh của Tổ Thầy luôn hằng mong ước.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Con xin kính bút.

Hoàng Thùy Lam

Quy Tâm

*Một bước ra đi một dặm dài
Giáng sanh tại thế cõi trần ai
Nay không lối thoát vì tâm động
Thực tình hỏi sinh biết tại ai ?*

*Tại ai phân lý an bài
Ngày nay khổ cực tạo đời khổ đau
Cảnh đời từ trước tới sau
Nằm trong mâu thuẫn khổ đau hoài hoài
Ban hành luật lệ tự đày
Buộc ràng trong cảnh tó thầy đấu tranh
Chứng minh đường lối tự hành
Luật Trời có sẵn tâm thanh chính hòa
Tà tâm phục vụ ta bà
Bất minh Hòn Vía bất hòa nơi nơi
Sanh linh đau khổ đời đời
Vì tâm bất chánh khó rời tham sân
Cảm minh nguyên lý cơ tầng
Sửa mình tiến hóa góp phần dựng xây
Chẳng còn cảnh tó với thầy
Hòa đồng tiến hóa ngày ngày đạt thanh
Chẳng còn lý luận đấu tranh
Phân thanh giữ tiến thực hành đến nơi
Chẳng còn ôm ấp lý đời
Chỉ còn giải thoát tự rời tham sân
Xét tâm rõ lý muôn phần
Qui về một cõi tự lần đến nơi.*

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
Brossard, 10-05-1981

Cảm Nghĩ Sau Khi Tham Gia Đại Hội

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2023 tại thành phố Pattaya, Thailand là sự may mắn rất lớn đối với con. Kể từ khi tham gia Đại Hội Du Hành Đạo Pháp năm 2022 tại núi Bokor, Cambodia con đã phát nguyện đăng ký tham gia Đại Hội Du Hành Đạo Pháp năm 2023. Mặc dù chưa biết địa điểm, điều kiện, hay về chi phí,... Đại hội luôn để lại trong con cảm xúc rất đặc biệt mà không ở đâu có được. Sự vui mừng, cảm giác thanh nhẹ, trung hòa với khí giới tràn ngập tình thương và đạo đức.

Con hiểu và chia sẻ được sự cố gắng, vất vả của các bác trong ban tổ chức đã xây dựng lên chương trình tu học bổ ích, thể hiện được tinh thần tu tiên “*Tự nhiên và hồn nhiên*”. Các bạn đạo tham gia Đại Hội Du Hành Đạo Pháp đúng với chủ đề “*Quy Hội Tình Trời*” mà Thầy ban.

Con rất may mắn khi có người bạn đạo luôn luôn ở bên, luôn luôn sẵn sàng chia sẻ, giúp đỡ - Bố con. Thật sự con nghĩ đời đạo song tu không quá khó như mọi người vẫn sợ. Hoặc có thể là do góc nhìn của con quá ngây thơ. Khi chỉ cần mình yên lặng lo tu sửa - ngày ngày niệm Phật - đêm đêm tham thiền. Chấn động lực, năng lượng của người tu là không hề nhỏ bé. Nó thật sự rất kỳ diệu. Trong cuộc sống của con đa số mọi người khi gặp con đều chắc chắn không ít thì nhiều cũng có phần thiếu đồng cảm về mặt suy nghĩ. Nhưng con không hề thấy ghét họ, có thể hành động của họ ngay lúc gây sát thương là khó chịu cho mình. Vì con luôn suy nghĩ là với năng lực của con chắc chắn sẽ ảnh hưởng được mọi người theo một cách tích cực hơn. Không sân si giận hờn oán trách thì cái từ trường phát ra thể hiện tình Trời. Không so sánh, áp đặt định kiến lên bất kỳ ai vì tình Trời là công bằng.

Con xin cảm ơn Đức Thầy vì đã luôn theo dõi và quan tâm con. Cuộc sống khó khăn, những lần lạc hướng chỉ cần nhớ đến Thầy là con có thể tự tin đưa ra quyết định đúng đắn. Đời là học tập và làm việc xong Đạo thật luôn cố gắng để về quê Trời. Cảm ơn các bạn đạo đã luôn đồng viên con dũng hành trên con đường tu tiên. Cảm ơn ban tổ chức đã xây dựng chương trình rất hấp dẫn và dễ hiểu.

Đặc San Vô Vi

Lời con muốn chia sẻ với quý bạn đạo là rất nhiều nhưng không hiểu sao con không tìm được từ ngữ để diễn tả. Chắc bởi Thầy muốn con thêm thanh tịnh - niệm Phật nhiều hơn. Niệm Phật là sợi dây kết nối với cha Trời. Mà nhiều lúc chúng ta vẫn than phiền “*Ôi mỗi tay nắm không muốn nắm lấy nó nữa*”. Mà không biết rằng cha Trời đang âm thầm theo dõi và ra sức kéo các con quy về chính đạo.

Lời cuối con xin kính chúc quý bạn đạo tu hành tinh tấn, dũng hành tu tiến, thêm tin yêu đạo pháp. Hãy cứ phát nguyện tham gia Đại Hội Du Hành Đạo Pháp con tin là bằng sự cố gắng thật tâm và lễ độ Thầy sẽ chuyển ý cho cơ hội tham gia đại hội.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình

Bùi Thị Kim Thành

Cảnh Đòi

*Cảnh đòi là bãi trường thi
Sanh sanh hóa hóa tùy nghi tiến hành
Vạn linh ước nguyện đạt thành
Không sao giữ được của giành thế gian
Mỗi ngày mỗi cảnh mỗi màn
Chàng nàng xây dựng chàng nàng ra đi
Học Thanh học Trọc dự thi
Các miền vẫn tiến hợp thì cảm giao
Không trung xuất hiện trắng sao
Trong người Tinh, Khí, Thần giao cảnh Đòi
Nếu Tu trụ đánh sớm rời
Bao ngày học hỏi tạo lời khuyên Tu
Chẳng còn động loạn tạo ngu
Hô hào đủ thứ thân tù chẳng khai
Bình tâm minh cảm thanh đài
Cha Trời ban rải chính Ngài độ nhân
Trùng trùng điệp điệp giao tầng
Thân tâm an lạc hưởng phần Trời ban
Khổ hành cũng tại tự thân
Bằng lòng học hỏi vẫn bàn nội tâm
Người người minh lý mừng thâm
Biết mình đang học đang tầm đường đi
Thực hành chớ vội nghĩ suy
Tu là cõi phúc sớm thì đạt an
Luận đi xét lại vui bàn
Khai màn tâm thức dọn đàng tự Tu
Thế gian thiên hạ xét ngu*

Đặc San Vô Vi

Người tu tự xét giải mù giải mê
Bình tâm thấu đạo muôn bề
Quê hương căn bản tự về đến nơi
Chẳng còn loạn động lệ rơi
Tự mình thức giác tự rời tham sân
Cần Khôn Vũ Trụ sẵn cân
Trong ta cũng vậy tự lần giải phân
Bên ngoài sống cảnh nghĩa ân
Biết Đòi là thế mở tầng cảm giao
Trở về Thanh tịnh mới mau
Trước sau như một lâu lâu giải phân
Mỗi căn mỗi phước mỗi phần
Cao tầng tự tiến thấp tầng tự đi
Học rồi lại phải dự thi
Học hoài mới tiến học thì cảm giao
Cộng đồng khai triển muôn màu
Lần không, đến đích kết tàu về quê
Biết mình học hỏi chữ Mê
Nay đà thức giác trở về Hư Không
Luân hồi nhiều kiếp nhiều vòng
Quy y chơn Pháp tự tòng tự đi
Hồi sinh thức giác học thì
Vô cùng tiến hóa uy nghi Đạo Đòi
Thanh bình tâm thức mở lời
Sửa tâm tự nguyện tùy nơi thực hành
Vạn linh giữ mối hóa sanh
Có đi có ở có hành đến nơi
Làm tuồng đào kép ở Đòi
Hạ màn xét rõ những lời thực chơn.

**Kính bái,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
Hawaii, 30-07-1982**

Chân Trời Mới

Con là bạn đạo Việt Nam đến từ thành phố Hồ Chí Minh. Con xin đánh lễ Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy và xin chào toàn thể quý bạn đạo. Từ lúc được tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp đến nay, bốn năm trôi qua bản thân con có sự thay đổi rõ rệt cả Tâm Hồn cùng thể xác. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp của Đức Thầy LƯƠNG SĨ HẰNG như là một Chân Trời Mới đến với cuộc đời con.

Lúc trước con là người rất nóng tính, cọc cằn, ít nói. Vợ chồng con cả ngày nhiều khi chỉ nói chuyện với nhau được vài câu. Mặt mày của con lúc nào cũng không được vui, mọi người cứ bảo là cái mặt như cái bánh bao chiều. Đời sống cứ như thế trôi qua được vài năm cho đến năm 2018 gia đình con gặp một biến cố lớn - Người vợ đầu ấp tay gối của con đột ngột ra đi, để lại hai cha con trên đời cùng với nỗi đau và sự suy sụp quá lớn, từ tinh thần đến kinh tế. Đau thương tưởng như không thể vượt qua, may thay nhờ được chia sẻ và khuyên nhủ của một chị bạn đạo - chị Thùy Lam - mà con đã quyết định đi Đại Hội năm đó và con đã được biết pháp và hành pháp đến tận bây giờ.

Từ lúc đó đến nay con thấy mình thay đổi nhiều lắm! Tâm tính tự nhiên vui vẻ hẳn ra, bản thân cũng biết chia sẻ nhiều hơn. Trong cái suy nghĩ thì luôn hướng về điều tích cực và đặc biệt là biết yêu thương bản thân, gia đình và bạn bè. Cái cảm giác được yêu thương và trao gửi Tình Thương đến những người xung quanh nó ấm áp đến lạ thường. Năm nay 2023 con lại có cơ hội tham dự Đại Hội của Đức Thầy “*QUY HỘI TÌNH TRỜI*” và tình yêu thương đó trong con lại càng bao la hơn, càng rộng lớn nữa. Con xin được mãi theo pháp thiên tu của Đức Thầy, của Trời Phật. Thật may mắn cho con, cho những ai hiểu thấu được cái Biển Tình Thương Bao La của Thượng Đế để thay đổi cuộc đời mình đến Chân Trời Hạnh Phúc! Con xin tạ ơn Đấng Bề Trên.

Cảm tạ ĐỨC TỔ SƯ, ĐỨC THẦY và tất cả quý bạn đạo. NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT vạn vật thái bình.

Con xin kính bút!

HUỲNH NGỌC MINH

Đặc San Vô Vi

Cảm Tưởng Tham Dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2023

Không biết từ bao giờ, với con mỗi một năm đều có 2 dịp đặc biệt để “phấn đấu”, đó là tham gia đại hội và tham gia khoá sống chung.

Sau những tháng ngày bận rộn với vòng xoay cuộc đời, những ngày được chậm lại,

được đào sâu tu học, được hòa mình trong thanh quang điển lành ban chiếu tại đại hội mới ý nghĩa làm sao.

Đại hội năm nay nhỏ nhắn và thật ấm cúng. Hành trình “*sum vầy*” của mỗi bạn đạo đều có những nét đặc biệt riêng, nhưng tựu chung lại, con thấy ai cũng mang trong mình niềm tin yêu lớn lao với đạo pháp với Tổ Thầy; sự nghiêm túc, chăm chỉ thực hành.

Chủ đề năm nay với con cũng rất thiết thực: Ngày ngày niệm Phật, đêm đêm tham thiền.

Câu khẩu quyết ngắn gọn này khi khai triển ra mang tới rất nhiều ý nghĩa, tất cả đều rất quan trọng và thiết yếu với hành giả tu Vô Vi: tại sao lại thiền vào giờ Tí, niệm Phật là niệm như thế nào cho đúng ....

Như một lời nhắc nhở ân cần và kịp thời, chủ đề này giúp con quay về với những kiến thức căn bản cần nắm vững, đào sâu để thực sự hiểu thế nào là: “*Diệu pháp Vô Vi*”.

Con vẫn nhớ lời Đức Thầy căn dạy: “*Cứ theo đó mà làm*”, hành trình phía trước còn dài, sự tu học là không có dừng nghỉ, con luôn thâm tụy nhủ và vững tin vì có Tổ Thầy bên cạnh.

Ước mong tất cả các bạn đạo chúng ta sẽ cùng nhau cố gắng, mỗi người một hoàn cảnh, duyên nghiệp khác nhau, nhưng chỉ cần có niềm tin, chúng sẽ dần trở về “*Nhà*”.

Diệu Linh

Sài Gòn, ngày 29 tháng 10 năm 2023

Mình đã được đi Đại Hội vài lần, nói đến Đại Hội mình nghĩ cứ đóng tiền là được đi, nhưng trải qua hai kỳ Đại Hội gần đây mình mới hiểu, được đi Đại Hội không hề đơn giản, phải được ân điển của Bề Trên và thấy được tinh thần phục vụ tận tâm, tận lực của các bạn trong Ban Tổ Chức lo cho các bạn đi Đại Hội mọi tiện nghi tốt nhất có thể và nhất là các bạn trong Ban Văn Nghệ, mình có dịp ngồi nghe tâm tư của các bạn ấy vì Đại Hội đã chuẩn bị rất lâu. Khi đến ngày đi Đại Hội đến phi trường rất sớm, lo cho các bạn từng miếng ăn rất chu đáo.

Khi Đại Hội tiến hành có tiết mục phải nói gặp đầu ráp đấy, với lòng nhiệt tình tích cực tham gia của các bạn, nhất là những

người con Bích Ngọc, những tương lai của Vô Vi với tâm hồn trong sáng, vô tư, hồn nhiên phục vụ của các bạn nhỏ, làm cho mình yêu quý các bạn ấy biết bao! Được đi Đại Hội là đại phước, chưa bao giờ mình đi Đại Hội mà vui sướng phấn chấn hạnh phúc đến như vậy! Được gặp các bạn đã quen và được quen các bạn mới, cảm ơn tất cả, Con cảm ơn Bề Trên vẫn luôn quang chiếu, thấu hiểu mọi tâm tư và tận độ chúng con, không bao giờ bỏ rơi chúng con, dù chúng con ngu muội cỡ nào cũng luôn hướng cho chúng con quay về nẻo chánh.

Cảm ơn các anh chị trong Ban Tổ Chức đã bỏ thời gian, tiền, của, công sức tổ chức và lo cho các bạn rất chu toàn, và cũng vì đại nguyện của Đức Thầy, vì đây là Đại Hội của Đức Thầy nên Đại Hội luôn thành công mỹ mãn.

Cảm ơn các bạn đạo yêu quý đã tận tâm phục vụ Đại Hội, không quản mọi khó khăn, mệt, bệnh vẫn làm trọn việc của mình đến khi Đại Hội kết thúc.

Thành tâm cảm ơn tất cả !

Nguyễn Thị Thanh Hà

Cảm Nhận Và Kỉ Niệm Sau Đại Hội

Chào mọi người, con tên là Thanh Hằng, đây là lần thứ hai con may mắn có cơ duyên được tham dự đại hội “*Du Hành Đạo Pháp*”. Qua những tháng ngày vất lộn với tình đời, chúng ta lại một lần nữa được sum họp bên nhau cùng chung vui trong Tết Vô Vi, vốn được tổ chức hằng năm. Vào năm nay, năm 2023, cơ duyên đến với chúng con được tổ chức tại khách sạn LK Celestite Pattaya, Thái Lan.

Đại hội tuy đến nay đã trôi qua được 3 tháng, nhưng những kỉ niệm ở đại hội luôn để lại nhiều dư âm sẽ mãi còn đó, trong lòng mỗi người chúng con. Năm ngày tu học cứ thế trôi qua thật nhanh, đã tiếp thêm cho con niềm tin và sức mạnh để vững bước hơn trên con đường tu học của chính mình.

Chỉ có khi đến với đại hội, một cách thật tự nhiên, con như được rũ bỏ mọi sự phiền muộn vốn có trong cuộc sống để được một lần nữa, quay về với chính bản chất chân thật, hồn nhiên nhất của mình. Những ngày tháng ở đại hội đã chữa lành những tổn thương trong trái tim con, và khiến con tư duy được thông suốt hơn và rời những dư âm của sự bình yên đó vẫn luôn đọng lại thật lâu trong trái tim con.

Ngay ngày đầu tiên đến với đại hội, mỗi khi con đến trước, ngồi đợi các bác ban tổ chức đưa đoàn bạn đạo đến khách sạn là lại những lần con cảm thấy bồi hồi, lo lắng. Bồi hồi bởi mỗi năm mỗi mỗi đều có những sự đổi thay, là một người vốn không quá giỏi về giao thiệp, vậy nên lúc trước gặp các bạn đạo, có cả quen lẫn lạ, con đều có chút ngại ngùng. Thế mà, vào giây phút gặp gỡ, nhìn từng gương mặt thân yêu bước xuống xe, mọi sự dè dặt lúc trước trong con dường như tan biến tự lúc nào không hay. Gặp lại nhau như gặp lại những người thân xưa: Những cánh tay ôm lấy nhau, người già nói tiếp người trẻ, trao nhau những ánh mắt trìu mến, tay bắt, mặt mừng, mọi người đều chung vui đoàn kết, giúp đỡ lẫn nhau tựa như một gia đình,... Ôi, khung cảnh sum vầy thật ấm áp làm sao.

Sau đó, mỗi bạn đạo đều được ban tổ chức phân chia về các phòng nghỉ ngơi trước khi họp mặt tại quảng trường, để nhận quà của ban tổ chức và lắng nghe về chương trình đại hội. Chương trình được chia thành các ngày, mỗi ngày có các hoạt động cùng thời gian cụ thể. Một lịch trình thật trật tự cứ thế được lên kế hoạch, diễn ra trong sự tự giác của các bạn đạo.

Vào Ngày thứ hai, cũng là buổi lễ khai mạc Đại Hội. Cùng với ca khúc “*Kinh Thiên Vô Vi*”, các bạn đạo đều đồng lòng hướng tâm đến bề trên, đến đức tổ sư, đến Đức Thầy, xin phép được khai mạc Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp*” năm 2023. Những tiết mục văn nghệ, diễn văn

---

Đặc San Vô Vi

---

mang những lời ca, tiếng hát thấm đượm tinh thần Vô Vi ấy cứ thế được cất lên là đồng thời, cũng từng ấy những trái tim các bạn đạo cùng hân hoan, chào đón một năm Tết Vô Vi mới được bắt đầu. Dù đó đã là những câu hát, con đã được nghe đi nghe lại đến gần như thuộc lòng. Nhưng mỗi lần lắng tai nghe lại, đều khiến trái tim con không khỏi cảm động trước tình thương vô bờ bến của đấng Cha Lành và cảm thấy hổ thẹn bởi nhận ra sự mê chấp của chính mình.

Như mọi năm, ca đoàn và tất cả các bạn đạo cùng đồng ca bản nhạc “*Kỷ Nguyên Di Lạc - Ô Hê*” như một sự chào mừng Đại Hội được khai mạc. Khi bản nhạc được cất lên, hòa cùng tiếng hát chung vui của tất cả mọi người, dường như con cảm thấy tình yêu thương bỗng tự khi nào đã tràn ngập khắp không gian, và ngự tại trong lòng của cả mỗi người bạn đạo chúng con. Thật sự những cảm xúc ấm áp và thiêng liêng đầy xúc động đó vẫn mãi in dấu trong trái tim con.

Năm nay cũng là kỉ niệm 14 năm Đức Thầy ra đi, chúng con được hội ngộ tại đây cũng có đôi lời tâm sự cùng Đức Thầy và các bạn đạo. Từng người, từng người bạn đạo cứ thế lên sân khấu chia sẻ về quá trình tu học của chính mình. Có những tiếng cười, có những giọt nước mắt đã rơi cùng những câu chuyện cũng được giải bày... nhưng tất cả các bạn đạo đều chung một lòng biết ơn sâu sắc nhất từ tận đáy lòng gửi đến Đức Thầy. Biết ơn khi chính chúng con may mắn nhận được sự màu nhiệm của đạo pháp, đã giúp nhiều người chúng con tìm lại được sự quân bình cho tâm trí mà vượt qua khổ cảnh. Biết ơn vì bản thân đã không bỏ cuộc dù cuộc sống có bao nhiêu khó khăn và vẫn giữ vững quyết tâm trên con đường tu tập của chính mình.

Sau khi thực hiện nghi thức khai mạc Đại Hội buổi chiều, các bạn đạo cùng đồng tâm lắng nghe, xem lại những lời dạy của Đức Thầy qua video: “*Người tu Vô Vi cần có đức tin*” và di chúc của Đức Thầy để lại.

Như mọi năm, cũng là ngày chúng con được chia thành các nhóm để thảo luận các vấn đề tu học. Các bạn đạo được chia ngẫu nhiên thành các nhóm và trả lời các câu hỏi. Trong mỗi nhóm, có cả già trẻ, lớn bé, có người chưa tu, mới tu hay đã tu tập được một thời gian, giữa những con người tưởng chừng như khác biệt đó, nhưng lại chẳng hề có sự đánh giá, hay phân chia cao thấp nào. Đến với đại hội, tất cả các bạn đạo đều mang tấm lòng chân thành, yêu thương để đối đãi với nhau. Lắng nghe những chia sẻ và những lời khuyên bổ ích từ mọi người, đã khiến lòng con cảm thấy thật ấm áp, tựa như một gia đình vậy. Những câu trả lời ngoài việc đóng góp vào ý kiến chung của nhóm, thì chính những lời bản thân nói ra cũng là một lần tự nhắc nhở cho chính mình.

Với phần hội thảo buổi chiều với đề tài đầu tiên “*Ngày ngày niệm phật - đêm đêm tham thiền*”, con được chia vào nhóm 5 cùng với bác Phượng làm trưởng nhóm. Buổi tu học đã giúp con hiểu được lí do tại sao chúng ta hành thiền vào ban đêm và những lợi ích, liên hệ giữa niệm phật và hành thiền. Buổi tối đến cùng với buổi họp nhóm Trà Đàm để các bạn đạo có cơ hội tâm tình, chia sẻ kinh nghiệm tu học đời đạo thực chất của bản thân sau khi hành pháp. Bản thân con cũng có hội được trò chuyện với các bác và được giải đáp những thắc mắc trong lòng mình. Ngày hôm sau, chúng con cùng thảo luận và thuyết trình về kết quả tu học. Và con được chọn lên thay nhóm con phát biểu kết quả tu học của nhóm, lúc ấy con cũng chỉ cố nói theo

---

Đặc San Vô Vi

---

khả năng hiểu của con. Vậy nên chắc hẳn con sẽ gây ra sai sót, nhưng trái với suy nghĩ của con, tất cả mọi người dường như đều rất lắng nghe và đã cổ vũ con rất nhiều đã khiến cho con cảm thấy được khích lệ rất nhiều.

Cùng ngày hôm đó, tất cả các bạn đạo cùng đứng dậy tham dự buổi lễ dâng hoa cho Đức Thầy. Từng bông hoa được đặt xuống, mang theo đó là tất cả tấm lòng thành kính, biết ơn của các bạn đạo, cảm động trước khổ công tu hành của Đức Thầy và những lời chơn kinh Đức Thầy để lại. Lắng nghe những lời nhắn của Đức Thầy đến với các bạn đạo đã làm cảm động lòng con, giúp con giải đáp những thắc mắc của con về cuộc đời này, vượt qua được những nghiệp tâm sẵn có của bản thân.

Đến phần hội thảo thứ hai với chủ đề “*Quy hội tình trời*” đã giúp con nhận ra rằng, mọi tình cảm trên đời đều vốn là vô thường, đều có những sự thay đổi, giới hạn, có điều kiện. Có sinh ắt có diệt, và những mối liên hệ tình cảm cũng vậy. Buổi thảo luận đã giúp con hiểu sự khác biệt giữa tình trời và tình người. Đồng thời được lắng nghe những trải nghiệm cuộc sống của các bạn đạo, đã giúp con thêm tin yêu Phật pháp và biết ơn cuộc sống chính mình.

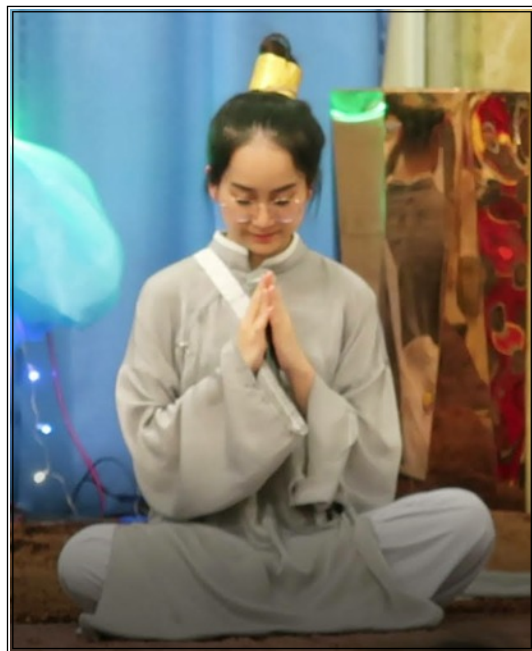
Ngày cuối cùng ở đại hội, con đã có cơ duyên may mắn được lắng nghe, trò chuyện với bác Tu Hiền, bác Châu, bác Long Minh, bác Lâm đã giúp con học hỏi và gỡ rối được trong lòng con rất nhiều điều. Khi nói chuyện với các bác, không hiểu tại sao, nhưng con cảm thấy rất vui và chỉ muốn được lắng nghe thêm đến nỗi những thứ con vốn thích thường ngày cũng chẳng thể khiến con xao nhãng nữa khi con đang được ở gần các bác. Được nghe những câu chuyện về Đức Thầy từ bác đã khiến con thật sự rất cảm động.

Năm ngày ở đại hội tuy ngắn thôi nhưng đó là những giây phút thật sự quý giá đối với con. Con cảm thấy mình như được “*hồi sinh*”, được trở về với dáng vẻ hồn nhiên, hạnh phúc nhất của chính bản thân mình. Dù trước đó con còn có đôi chút sự ích kỉ, sự không vui, thì khi đến với đại hội, con bỗng cảm thấy như được bước chân vào khí giới của tình yêu thương, mọi cảm xúc tiêu cực trong lòng cứ tự nhiên mà tan biến hết và chỉ còn tình yêu thương là ở lại. Tình yêu thương ấy tràn ngập khắp không gian, và ngự tại trong lòng của cả mỗi người chúng con. Dù dòng đời có đôi khi làm con lãng quên mất tình yêu thương sẵn có đó, thì ở đây, tâm hồn con như được rộng mở một lần nữa để cho con được quay về làm chính con, với bản chất tự nhiên nhất, cho con được trao đi yêu thương và đón nhận tình yêu thương mà không còn chút sợ hãi.

Bản thân con luôn tin rằng sự nhiệm màu của đại hội mỗi người sẽ có một cảm nhận riêng biệt và cảm nhận về nhiệm màu ấy khó có thể viết nên thành lời. Vậy nên, con mong qua chút lời chia sẻ của con, có thể giúp các bạn đạo ở xa chưa đi đại hội hiểu thêm một chút nào đó về đại hội và mong rằng năm sau chúng ta sẽ có cơ duyên được hội ngộ nhau tại đại hội năm sau.

Thanh Hằng

Cảm Nhận Về Đại Hội 2023

Hà Nội, ngày 19 tháng 12 năm 2023

“Đại hội năm nay vắng hơn năm ngoái”. Đó là lời con nghe được nhiều nhất từ các cô các bác trong đoàn trong ngày đầu tiên tham dự đại hội. Đây đã là lần thứ 2 con dự đại hội Du Hành Đạo Pháp, lần đầu tiên vào năm 2021, so với lần đó, đại hội năm nay quả thực có chút vắng vẻ - vắng người nhưng bù lại lại có nhiều phần gần gũi.

Mọi người nói cười nhiều lắm. Phần lớn thời gian con quay ra nhìn mặt một người là người đó đang cười hoặc đang chuẩn bị cười. Con thích chọc mọi người cười lắm và mọi người cũng làm con cười nhiều. Nhiều đến nỗi, đêm nằm vắt tay lên trán nhớ lại một ngày đã qua, con cũng không kìm nổi mà bất giác thấy bản thân mỉm cười. Cảm giác đó thật ấm áp.

Đêm xuống, con nằm cuộn tròn cuộn mình trong chiếc chăn bông êm ái của khách sạn mà lòng con rạo rức nhiều cảm xúc khó tả. Cảm thấy lâng lâng vì lâu lắm rồi con mới có được cảm giác hạnh phúc đến như vậy. Cảm thấy bồi hồi vì không muốn một ngày quý giá phải trôi qua nhanh đến thế. Con như vừa muốn níu lại từng giây từng phút của ngày hôm nay nhưng lại cùng lúc không nhận được mà háo hức mong chờ mong mau được đến ngày hôm sau. Trần trọc trở mình xoay qua xoay lại, lúc này ánh mắt con bất chợt va phải khuôn mặt của chị gái con đang nằm kế bên yên giấc nồng. Chị ngủ rất ngon, thở rất đều, đôi khi còn hay nói mớ. Nhìn chị đánh một giấc ngon ơ, con bỗng tự nhủ thầm trong lòng sao thật kì diệu quá.

Chúng con là chị em sinh đôi, lớn lên cùng nhau gần như chưa bao giờ rời xa đôi phương quá 3 ngày, con luôn biết con có một người chị khá là khó tính, dễ dàng trở nên không vui khi gặp một điều gì đó bất như ý. Nhưng từ khi đặt chân đến sảnh đại hội này, trong 5 ngày liên tiếp, chị con vô tư, yêu đời và hiền hòa hơn hẳn. Đã nhiều năm rồi con

---

Đặc San Vô Vi

---

chưa được thấy đáng bộ hạnh phúc này của chị, nên khi đến đây, thấy chị gái sinh đôi của mình được vui vẻ đến vậy, bản thân con cũng thấy vui và cảm động lắm.

Lần đi đại hội này cũng đánh dấu một cơ duyên lớn đối với con khi con có cơ hội được hiểu sâu hơn về lịch sử của đại hội, được lắng nghe các câu chuyện về Đức Thầy cũng như Đức Tổ Sư, nhận được sự chỉ dẫn tận tình về phương pháp công phu cũng như các bài tập thể dục hỗ trợ sức khỏe rất hữu ích đối với mẹ con con.

Tham dự đại hội lần này, con thấy mỗi một người, dù là đã đi đại hội lâu năm hay mới tới đây lần đầu, đều vô cùng được trân trọng, lắng nghe và được hỗ trợ ân cần bởi những người xung quanh. Mọi người dường như đều dễ mở lòng mình hơn để nói ra những tâm sự, thắc mắc, hay đặt những câu hỏi, dù là có thể giữa chúng ta đôi khi chỉ là những người xa lạ mới gặp gỡ và nói chuyện với nhau lần đầu. Mọi người hỗ trợ cho nhau nhiều lắm và bằng nhiều cách, có thể là trao nhau những lời khuyên, có thể là im lặng lắng nghe, hay đôi khi chỉ qua những cái ôm, những cái vỗ vai, hay qua vài giọt nước mắt lau vội.

Ở đại hội năm nay, trường hợp của một cô bé chạc tuổi con đã làm mọi người, bao gồm cả mẹ con, rơi nước mắt như vậy. Bạn đã dự đại hội nhiều năm, mà theo con được biết, bạn bị mắc một căn bệnh khá là khó chữa trị. Riêng đến năm nay, bệnh trở nặng khiến cho gia đình và những người thương yêu bạn vô cùng đau lòng. Nhưng nhờ việc tham dự đại hội này, bệnh của bạn trong những ngày ở đại hội đã có nhiều dấu hiệu thuyên giảm rõ rệt, mẹ của bạn đã khóc hết nước mắt, và bài phát biểu cảm tạ của mẹ con bạn cũng đã làm rất nhiều người phải rơi lệ vì cảm động, vì vừa thấy thương vừa thấy mừng.

Đại hôm năm nay còn có một điểm hết sức đặc biệt - khi đại hội cùng lúc đánh dấu 100 năm kể từ ngày Đức Thầy giáng sinh độ đời. Có lẽ chính bởi điều này, nên 2 ngày cuối trong 5 ngày tổ chức đại hội, không khí trong khán phòng trở nên ấm áp và thiêng liêng vô cùng, tựa như có Đức Thầy đang ở kế bên, chung vui với tất cả các bạn đạo.

2023 là một năm có nhiều biến động với cá nhân con trên con đường học hỏi và trưởng thành của chính mình. Nhiều khi nghĩ lại, con tự thấy trách mình nhiều lắm, thấy việc mình làm tốt thì ít, mà sai trái, đáng trách thì rất nhiều. Tham dự đại hội trong lúc bản thân con còn đang vô cùng hướng ngoại, sân si và rối bời, con thấy mình thật may mắn vì đã được trao cơ duyên quý báu này để tìm được cho mình câu trả lời cho rất nhiều vấn đề tồn đọng trong con. Cứ mỗi một ngày trôi qua là con lại thấy nội tâm như được

Đặc San Vô Vi

thanh tẩy bớt phần nào những rắc rối trong đầu và được nạp thêm rất nhiều năng lượng tích cực làm con thêm phần lạc quan, phấn chấn và tràn trề năng lượng sống. Để giờ đây - trong những ngày cuối cùng của tháng 12 - khi ngồi viết những dòng tâm sự này - những kí ức về 5 ngày đại hội bỗng bất chợt ùa về trong tâm trí con, sưởi ấm lòng con, làm cho con cảm thấy trong lòng mình một nguồn năng lượng bình yên đến lạ.

Cuối bài cảm nhận, con muốn dành những dòng kết này để gửi một lời cảm ơn đặc biệt đến ban tổ chức đại hội - những người đã âm thầm bỏ ra rất nhiều thời gian và công sức để tổ chức đại hội năm nay một cách hết sức ý nghĩa và trọn vẹn. Con đã không thực sự hình dung ra được sự vất vả của cô bác cho đến khi tận mắt chứng kiến những công đoạn chuẩn bị và tinh thần quyết tâm của mọi người dành cho việc tổ chức đại hội này. Con vẫn còn nhớ câu nói của một bác nằm trong ban tổ chức, rằng: *“Kể cả khi chỉ có duy nhất một người muốn tham dự đại hội, ban tổ chức vẫn sẽ luôn sẵn lòng hết mình phục vụ”*.

Con cũng muốn gửi lời cảm ơn tới chú con, ba mẹ, bề trên đã cho con một cơ duyên tuyệt vời là được tham dự đại hội đại hội Du Hành Đạo Pháp năm nay. Con mong rằng sẽ còn tiếp những đại hội Du Hành Đạo Pháp trong tương lai và con mong rằng bản thân sẽ còn đủ may mắn để tham dự những kì đại hội ý nghĩa, ấm áp, và đầy ắp tình thương như này.

Nam Mô A Di Đà Phật vạn vật thái bình.

Tái bút.

Con,

Lê Minh Hằng

Hai Nẻo Đường

Dạ con là Phạm Thị Phương Thảo, con là bạn đạo sống tại thành phố Hồ Chí Minh. Con xin đánh lễ Bề Trên, Đức Tổ Sư và đánh lễ Đức Thầy kính yêu!

Con đã may mắn được tham dự 4 kỳ đại hội mà Đức Thầy đã để lại cho Thế Gian. 4 năm đi đại hội là 4 lần cảm xúc trong con luôn có sự thay đổi. Lần nào cũng vậy, trước khi được tham dự đại hội trong lòng con luôn có sự tranh đấu mãnh liệt.

Trong năm đầu tiên, đời sống kinh tế của con coi như rơi vào bước đường cùng, con nghĩ rằng không ai có thể dang tay ra mà giúp cái con người khắc khổ như con, con rơi vào sự tối tăm tột độ, toàn thân con như tê liệt, con không thể nhấc nổi 1 bước chân. Ấy vậy mà không hiểu vì đâu con lại nhất tâm quyết định tham dự đại hội năm đó. Cũng thật may sao năm đó đi về đời sống con diễn ra cũng tương đối suôn sẻ. Công việc làm ăn của con cũng diễn ra bình thường như mọi năm. Lẩn quẩn thêm 1 năm nữa, trước khi đi đại hội lần 2, trong con vẫn phải đấu tranh giữa đồng tiền giả thế gian và tiền thật ở Thiên Đàng. Bao nhiêu

là thứ con phải suy nghĩ, nào là phải trả nợ, nào là com áo gạo tiền cho đời sống hằng ngày con phải một mình bươn chải để chu toàn cho gia đình. Nào là phải giải thích với bên nhà chồng ra sao khi đi đại hội về (vì con ở chung với nhà chồng của con). Con rất sợ họ la mắng vì bản thân kinh tế đang rất khó khăn không lo buôn bán xoay sở mà đi ra nước ngoài chơi đến tận 6 ngày. Ôi! Nhiều thứ con phải ứng phó quá, thật khó để quyết định làm thế nào cho vẹn cả đôi đường. Đắn đo là vậy nhưng lòng con lúc nào cũng thôn thức, mong muốn được gặp Thầy, gặp các bạn đạo thân thương.

Rồi một lần nữa, có lẽ sự mong mỏi của con hướng về Thầy đã được Người ân độ giúp cho con lại được tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp.

Thầy ơi! Thầy có biết không? Lúc nào con cũng nhớ đến Thầy! Có lẽ cái duyên lớn nhất của cuộc đời con là gặp được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mà Thầy đã dày công để lại cho chúng con. Trong thế gian đó có cả con, một người con đau khổ, bế tắc cả trong tâm thức và trong đời sống hằng ngày. Thầy có biết không? Vì quá khổ tâm thân nên con mới chịu tìm đến bên Thầy và thật sự không một ai có thể cứu rỗi bản thân con chỉ ngoài Thầy mà thôi! Đứa con ngu khờ đại dột của Thầy luôn được Thầy an ủi, vỗ về và bảo

Đặc San Vô Vi

ban vì lúc nào con cũng hướng về bên Thầy. Tuy con khờ là thế nhưng con luôn cảm nhận rằng Thầy luôn kề cận bên con để hỗ trợ cho con mạnh mẽ và kiên định đối diện với nghịch cảnh của đời sống.

Nhờ phương pháp công phu của Thầy mà con đã được giải tỏa nhiều điều tiêu cực bên trong con để hướng tới nhiều điều tích cực hơn, vui vẻ hơn.

Vẫn biết Thầy luôn ở trên cao ban chiếu tình thương không bao giờ ngơi nghỉ cho đứa con ngu khờ như con. Vậy mà nó cứ vẫn loay hoay, ngụp lặn mãi giữa cái bể khổ của trần gian này.

Và đúng như lời Thầy đã dạy: con người cứ phạm rồi tái phạm. Thầy ơi! Con là đứa con cư trần rồi lại nhiễm trần. Con đã rất mau quên những gì Thầy đã dạy. Con lại trì trệ, giải đãi và trong thực hành con lại thiếu tinh tấn nên trong con cứ phải suy nghĩ, đắn đo trong vòng lẩn quẩn của trần đời. Con xin Thầy một lần nữa tha thứ cho con được không Thầy? Viết đến đây thật lòng con không biết ghi thêm dòng nào nữa ngoài dòng chữ: Con xin lỗi Thầy!

Nam Mô A Di Đà Phật - Vạn Vật Thái Bình.

Con xin kính bút.

Phạm Thị Phương Thảo

TÌNH THẦY LÀ SỰ CỨU RỖI

Con xin đánh lễ Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy và kính chào toàn thể quý bạn đạo.

Con là bạn đạo đến từ đất Mỹ xa xôi, Con không nhớ rõ con đã được đi đại hội và được hát cùng ca đoàn bao nhiêu lần. Nhưng những năm đó con rất hời hợt và cũng không có trách nhiệm, không biết được mình đã may mắn thế nào khi được đến đại hội. Năm nào đi đại hội về con cũng rất chăm chỉ hành pháp, nhưng chỉ là trong những tuần đầu, thời gian sau đó con chỉ làm cho có và dần dần không còn chịu hành pháp nữa. Sau này khi trưởng thành hơn một chút, đời sống của con bắt đầu có những sự ưu phiền, đau khổ và thất vọng. Mặc dù tuổi còn rất nhỏ nhưng những việc con trải qua thật sự khiến con không đủ sức để chịu đựng, trong đầu chỉ muốn nghĩ đến việc làm sao để kết thúc tất cả. Cái chết chắc sẽ giúp mình giải thoát khỏi cái tăm tối đó của cuộc sống. Nhưng chính trong giây phút tưởng chừng như trên đời này không ai có thể cứu rỗi được mình, thì Thầy lại là người duy nhất hiện lên trong đầu con. Con biết rằng chỉ có Thầy mới có thể cứu được mình. Và con cũng thoát được cái tư tưởng tuyệt vọng đó và có duyên đến tham dự đại hội

năm nay 2023. Đó là một đại hội con sẽ không thể nào quên được. Con như được tái sinh ở đại hội, đứng với chủ đề “*Quy Hội Tình Trời*”. Năm nay, lần đầu tiên con cảm nhận được tình yêu thương bao la của một người mà con chưa từng gặp, là một tình yêu thương mà con không thể diễn tả bằng lời. Trong giây phút con sợ hãi và tuyệt vọng nhất, Thầy đã đến bên con và ở lại bên cạnh con, và con biết rằng, chỉ cần có Thầy ở bên thì con sẽ không sao nữa. Chỉ có chúng con bỏ rơi Thầy, chứ Thầy không bao giờ bỏ chúng con. Con đã được ở trong vòng tay che chở và ấm áp của Thầy, con sẽ không bao giờ quên được cảm giác đó. Chỉ cần ở trong vòng tay đó, con sẽ không phải lo lắng và muộn phiền điều gì cả, chỉ có sự thanh nhẹ và sự che chở của Thầy.

Lá xăm con nhận hằng năm y hệt như những gì đã diễn ra. Con biết là Thầy sẽ luôn theo dõi hành trình của chúng con. Con thấy mình quá may mắn khi được hát những bài thiên ca quý báu cho các Đấng Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy cùng các bạn nghe. Những năm qua con không hề nghe rõ và trân trọng những bài thiên ca đó, đó là tài sản vô giá của Thầy để lại cho thế gian mà chúng con nào đâu biết. Năm nay con đã cảm nhận rõ được đại hội của Đức Thầy là như thế nào, con cũng biết được đâu là nguồn cội, là đường đi đúng đắn cho mình. Con cũng

Đặc San Vô Vi

hiểu rõ rằng sự quan trọng và vai trò của đại hội đối với đời sống nhân sinh như thế nào. Con sẽ luôn khắc cốt, ghi tâm những lời của Thầy dạy. Con biết rằng dù cho có chuyện gì xảy ra, dù cho con ở nơi đâu, con không bao giờ xa Thầy vì Thầy luôn hiện hữu trong con.

Con xin mượn lời bài hát “*Tình Quê*” của bạn đạo Bá Phước để nói hộ lòng con:

Kìa bóng hàng cây trong chiều mơ màng.
Kìa chốn nhân gian biết bao người đang khóc than.
Lòng muốn về quê xưa, ở nơi cõi thiên đàng
Có Tiên, có Phật, có tình trời luôn chứa chan...
Ngày tháng dần trôi ...trôi đi tuổi đời
vẫn thấy quanh đây bóng, lời Thầy khuyên đó đây.
Trần thế đừng mê! Con ơi, con hãy quay

về. Bước mau lên đò thiên vượt bao con sóng mê!
Tình quê ám áp muôn đời.... Tình quê giải thoát an vui... Ô hê! Câu hát trên Trời...
Ô hê! Về với tình quê...

Nam Mô A Di Đà Phật.

Con xin kính bút !

Nguyễn Diệp Bảo Ngọc

CẢM NHẬN !

Kính thưa Đức Thầy, thưa quý bạn đạo.

Con tên là Thạch Thị Thia, con đến từ Tp HCM.

Duyên lành con được tham dự 4 kì Đại Hội Du Hành Đạo Pháp và tham gia góp một phần nhỏ xíu trong ca đoàn, tuy rằng con tham gia múa hát phục vụ mỗi kì đại hội nhưng do thiếu sự thực hành pháp lý nên tâm còn u mê không cảm nhận được những ân điển từ tình thương yêu vô bờ bến của Đức Thầy dành cho tất cả các bạn đạo tham dự đại hội. Tâm con chỉ biết tới ngày là đi tham dự, hát, múa phục vụ văn nghệ và vui cười với các bạn, tâm thức vô lo vô nghĩ trong mấy ngày đại hội diễn ra.

Nhưng đặc biệt năm nay, năm 2023 con cứ chần chừ mãi mà chưa chịu đăng kí, một phần vì kinh tế con không cho phép phần còn lại là chồng con không vui khi con đi tham dự đại hội bởi vậy tâm cứ bồn chồn lo lắng mặc dù rất muốn tham dự đại hội năm 2023. Dù là vậy nhưng mỗi ngày đi ra chơi bán hàng thì con cứ nghe các bạn đạo xung quanh con bàn bạc trao đổi về đại hội làm cho tâm thức con thêm phần nôn nao. Do dự mãi rồi tâm thức con nó cũng chịu dừng cảm để đăng kí để tham dự.

Đức Thầy biết không? Miệng thì đăng kí nhưng trong túi lại không có một đồng nào để đặt vé, lành thay! Cũng nhờ tình thương của những bạn đạo xung quanh con luôn đôn đốc và cho con mượn tiền để con được tham dự đại hội. Đăng kí xong lòng con nó nhẹ nhàng như mình được món quà gì to lắm và an tâm tập tành văn nghệ và chờ tới ngày đi tham dự đại hội tại đất nước Thái Lan với chủ đề “*Quy Hội Tình Trời*”. Kính thưa Đức Thầy! Với chủ đề năm nay con quá u mê nên chưa hiểu lắm về Tình Trời là sao? Thật may khi con được chia nhóm hội thảo trong buổi học ở đại hội thì con cũng lãnh hội được thế nào là tình Trời, tình người. Thật hạnh phúc biết bao cho những ai được tham dự đại hội kì này, chỉ ngắn ngủi trong 3 ngày mà con “*Cảm Nhận*” được sự yêu thương bao la của tình Trời, tình Thầy dành cho chúng con

---

Đặc San Vô Vi

Với tình thương yêu đó con biết con phải làm gì để không phụ lòng của Tổ, Thầy và các bạn đạo đã dìu dắt con trong thời gian qua và phải rút ráo hơn và phải sửa cho được cái tánh hư tật xấu đã mang bên mình mấy mươi năm nay. Người tu thiền phải biết thương yêu tha thứ nhưng thật sự con chưa làm được Thầy ơi !

Với hy vọng đôi dòng tâm tình này, con gửi thông qua đặc san khi đọc qua nó thì con có thêm động lực để tiến lên, dẹp bỏ tánh hư tật xấu cố gắng hành pháp để làm sao có sự thương yêu tha thứ như Đức Thầy đã dạy

Con xin chân thành cảm tạ Bề Trên, cảm tạ Đức Tổ Sư, cảm tạ Đức Thầy và cảm ơn rất nhiều đến những bạn đạo đã và đang dìu dắt con trên con đường tâm linh

Con xin kính chào !

Thạch Thị Thia

Tp HCM, 7/11/2023.

CHIẾC THUYỀN NAN

Con là bạn đạo đến từ thành phố Hồ Chí Minh. Con xin đánh lễ Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy và xin kính chào tất cả quý bạn đạo.

Từ lúc con gặp được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đến nay cũng đã hơn 15 năm. Trước khi con gặp được pháp của Thầy, lòng con lúc nào cũng nung nấu muốn đi tìm pháp tu nào đó giúp mình sớm tìm ra con đường chân lý. Và mong ước đó của con đã được thỏa ý, con đã có duyên may gặp được pháp của Thầy !

Kính thưa Thầy! Và từ đó con bắt đầu thực hành, đêm đêm con tham thiền, cũng có lúc con còn bê trễ, con xin lỗi Thầy và con lại khóc một mình rồi tự hứa với lòng sẽ cố gắng !

Nhưng mà Thầy ơi! Cơm áo gạo tiền, con cái đã làm con xao lãng việc tu. Một mình con chèo chống con thuyền nan sao mà chông chênh quá. Rồi con cảm thấy có lỗi với Bề Trên và Đức Thầy vì con mãi còn trì trệ. Những lúc như vậy con lại nghĩ đến Thầy, tâm hồn nức nở, sao mà con thương Thầy quá! Con tự nhủ thương Thầy thì mình phải làm sao? Làm gì để xứng đáng với Tình Thầy? Lúc đó con cố dặn lòng mình phải tinh tấn hơn nữa thì mới gọi là thương.

Thế rồi dần dần Pháp Lý Vô Vi đã thay đổi con từ một người nóng tính, hay cáu gắt, sân si, nay con đã trở thành một người vui vẻ, nhịn nhục biết tha thứ và thương yêu lúc nào không hay, tính nóng cũng không còn nữa!

Kính thưa Thầy! Kiên quyết là vậy, cho dù là mọi thứ thay đổi tốt hơn rất nhiều, nhưng cũng có đôi lúc con chưa chuyên cần như con đã tự hứa con lại sẽ cố gắng để không phụ lòng Đức Thầy, Thầy cho con thêm cơ hội nha Thầy!

Hằng năm, ngày 21 tháng 9 lại về lòng con cứ nao nức, rộn ràng, giống như mình sắp được “Về Quê” và sắp được sống trong tình yêu thương của Thầy và Thượng Đế. Ôi! Tình thương bao la mà Thầy đã ân độ để chúng con có cơ hội trở về bến giác.

Đặc San Vô Vi

Dù ngoài kia có sóng gió đến đâu con cũng quyết giữ vững tay chèo. Một lần nữa con xin cảm ơn các Đấng Bề Trên, Đức Thầy đã dẫn dắt chúng con trở về nguồn cội. Con nguyện mãi theo pháp lý mà Thầy đã để lại cho chúng con!

Con xin kính bút!

Hoàng thị thu Sương

Vu Lan 2023

Năm nào thiền viện Jolicoeur cũng tổ chức lễ “Vu Lan báo hiếu và Xá tội vong nhân” vào chủ nhật gần ngày rằm tháng 7 âm lịch, sau giờ sinh hoạt Mục Bé Tám hàng tuần ở thiền viện, và mời bạn đạo thành tâm nhập định tham thiền cầu nguyện như lời Thầy dạy.

Mục Bé Tám ngày 11 tháng 8 năm 1995

Hỏi: Lễ Vu Lan Bé có làm gì không?

Đáp: Thừa lễ Vu Lan Bé thành tâm nhập định tham thiền cầu nguyện cho những vong linh cô đơn được sớm siêu thăng tịnh độ, cùng với nguyên ý của chư Phật, chư Tiên hành sự. Khổ cảnh trần gian dần dần tan biến, như ánh trăng mờ trở nên sáng sủa và thanh nhẹ.

Kệ:

*Cầu xin hôn vìa trở về quê
Thức giác tu tâm sáng mọi bề
Duyên đẹp tình Trời quy sống động
Thành tâm tu luyện chẳng còn mê.*

Bạn đạo: Rằm tháng 7 cúng cô hồn có được không vì mình đã tu theo Vô Vi rồi?

Đức Thầy: Vì cái tập quán của người đời thì nói người chết khổ thôi ! Chớ mà biết cảnh ở bên đó là người chết người ta thoát nghiệp rồi, người ta nhẹ hơn chúng ta ! Bên đó cũng có trật tự, cũng có nhiều người làm việc tốt đẹp lắm chớ không có phải lôi thôi như bên này. Người ta nhẹ nhàng hơn ! Cho nên nhiều người tưởng lầm: “Cha mẹ tôi chết, rồi bây giờ chết đói ! Trưa nào tôi cũng nấu cơm cho má ăn; bây giờ má chết rồi, ai nấu cơm cho má ăn ?” Người ta qua cái giới đó, nó biến cái dạng khác rồi, nó ăn món khác, đâu có phải ăn món đồ của chúng ta đâu mà lo ? Cho nên chúng ta phải vui, đưa phần hồn được tiến hóa, được giải nghiệp. Thành tâm tu và hướng tâm về người thì người sẽ vui, dễ hội tụ hơn ! (Thực hành tự cứu).

Chuẩn Bị

Năm nay, thiền viện Jolicoeur tổ chức lễ Vu Lan 2023 vào chủ nhật 27 tháng 8. Nhân được thời tiết đặc biệt ưu đãi, nhiệt độ lên tới 22°C, lại có mây che, chúng tôi tổ chức cho bạn đạo viếng thăm nơi an nghỉ của bà Tám, thẩm thoát đã hơn 3 năm từ ngày Bà ra đi : 6 tháng 4, 2020.

Để sắp xếp việc di chuyển và khởi hành sau giờ ăn trưa, ai muốn cùng đi phải cho biết sớm. Nhiều người đã nhanh chóng ghi tên, kể cả những bạn đạo chưa từng quen biết bà Tám, có thể vì được dịp đi cho biết thành phố ở phía bắc Montreal, hoặc vì tò mò xem nghĩa địa nơi đây ra sao, thô táng tập thể là thế nào mà có nhiều người Việt chọn cách này, kể cả Tuyết con gái nuôi của Thầy và bà Tám, trong khi một số bạn đạo Vô Vi đã hết sức cố gắng thuyết phục để tro của bà Tám được rải xuống biển theo tập quán của Vô Vi.

Đặc San Vô Vi

Le Cimetière de Laval, 5505 Rang du Bas-Saint-François, Laval, QC H7E 4P2, Canada.
(450) 661-7017.

<http://www.cimetierelaval.com/>

Lạ thay, tới sáng chủ nhật ngày Vu Lan ở thiên viện, thì có bạn bất ngờ bị bệnh, có bạn bị bận việc nhà vào phút cuối, cũng có người tự nhiên đổi ý, . . . Trong khi đó, có một bạn đạo lâu ngày không ghé hay liên lạc với thiên viện, không nhận được tin tức qua Email, Facebook, Messenger, Skype . . . vì không quen sử dụng mạng xã hội, không biết mấy công nghệ phổ biến của thời đại văn minh, chỉ biết gọi phone mà cũng không biết để lại nhắn tin !!! Với biết bao cuộc gọi của những người mời mọc bán hàng, những nhóm lừa đảo, những hảng thăm dò ý kiến quần chúng . . . dĩ nhiên là thấy số phone lạ, không hiện tên, thì tôi bỏ qua không mất thì giờ bắt phone làm chi.

Nhưng sau khi số phone này đã reng nhiều lần, trực giác của tôi bỗng hoạt động, hay là cái vía nhạy bén, hay là cõi vô hình nhắc nhở, . . . tự nhiên tôi nghĩ nên kiểm lại danh sách hội viên còn lưu trữ trong máy, thì hóa ra đúng là có bạn đạo cố gắng liên lạc với tôi, với lý do cũng lạ, là có người chị dâu bên Việt Nam nhắc phải gọi cho tôi, chỉ để hỏi thăm!!! Cho nên tôi gọi lại rồi nhân tiện, báo tin việc đi thăm nơi an nghỉ của bà Tám vào ngày hôm sau. Vậy là bạn đạo đó lại có mặt, là bạn đạo rất quen thân với bà Tám.

Rốt cuộc, chúng tôi chỉ có 4 người cho chuyến đi, là 4 người đã quen với bà Tám từ mấy chục năm !!!

Thêm Chuyện Lạ

Sau giờ sinh hoạt Mục Bé Tám mỗi sáng chủ nhật, chúng tôi sửa soạn cho buổi thiên chung như thường lệ, nhưng có cái gì cứ rút rút bên má trái của tôi. Nhiều và lâu đến nỗi không thể không nhận thấy. Điện rút trên đỉnh đầu, chung quanh đỉnh đầu, hoặc giữa hai chân mày, hay giữa trán, đầu đó trên đầu, . . . thì tôi quen rồi, dễ dàng nhận ra điện của Thầy, có khi còn nhận ra được điện của bạn đạo nữa. Nhưng điện rút chính xác giữa má thì tôi không đoán ra được

---

Đặc San Vô Vi

---

là ai, nên nói ra xem có ai cũng thấy như tôi không. Bất ngờ, anh quản lý thiên viện thốt lên

- Là “Má” !

- Ô, là bà Tám. Dạ ăn trưa xong tụi con sẽ đi viếng thăm nơi an nghỉ của bà Tám. Nếu đúng là bà Tám thì bà ngưng rút điện ở cái má của con đi.

Vừa mắc cười, vừa rất vui, càng vui hơn khi điện ngưng, không rút bên má của tôi nữa : đúng là bà Tám.

Tôi nhớ có lần ngồi chơi với bà Tám trong khi chờ Thầy về, tôi kể bà nghe là má của tôi ở Việt Nam cũng thấp thấp, mập mập giống bà. Còn bà thì cho biết tôi cùng tuổi và giống Tuyết con gái nuôi của Thầy và bà, cũng đeo kiếng cận, và cũng rất thích học như tôi. Có lẽ ý của bà muốn xem tôi như con.

Rồi cái lần qua Atlantic gần ngay sau vụ 911 bên Mỹ, vì tình trạng báo động đỏ nên mọi di chuyển đều bị kiểm soát rất gắt gao, nhất là khi qua lại biên giới Mỹ-Canada. Đến nỗi nhiều bạn đạo hủy bỏ chuyến bus Casino qua thăm Thầy, mặc dù đã đăng ký và đóng tiền đầy đủ. Vậy mà bạn từ Mỹ trở về Canada thì bà Tám vì biết xe còn trống nhiều chỗ nên muốn theo xe bus trở về Montreal để đi làm răng. Bạn đạo cùng đi ai cũng ái ngại cho tôi đang đóng vai trưởng đoàn, nhắc tôi xin Thầy làm phép che mắt bà chủ xe bus vì bà này kiểm điểm rất là kỹ danh sách người đi xe bus của bà.

Nhưng tôi không dám nghe lời bạn đạo, không thích nhờ vả hay cầu xin, cũng không thích chuyện che mắt bà chủ xe, vì còn phải che mắt an ninh hải quan khi qua biên giới, ... Cách của tôi là “nói dối” với bà chủ xe, nói bà Tám là má của tôi, đang đi chơi ở Atlantic thì bị đau răng quá nên cần về Montreal gấp để đi nha sĩ. Bà đâm chăm chú nhìn tôi một hồi rồi quay qua nhìn bà Tám chằm chằm, rút cuộc cho bà Tám lên xe. Mỗi lần học Mục Bé Tám liên quan tới đề tài “xạo láo” là tôi nhớ tới việc này. Xe bus khởi hành xong, tôi tới ngồi bên cạnh bà Tám hỏi nhỏ, xin bà Tám cho tôi xem passport để biết tên họ, ngày sanh, ... của bà, để rui an ninh có hỏi thì tôi có thể “xạo láo” tiếp cho trọn vở tuồng “Bà Tám là má của tôi”.

Có lẽ đó là lý do bà Tám ra tín hiệu bằng cách rút điện ở bên má của tôi, cho biết bà đã hay tin chúng tôi sắp đi tới nghĩa địa viếng thăm nơi có chôn tro của bà.

Tìm Địa Điểm

Tánh tôi vốn cẩn thận, lúc nào cũng nghĩ tới những rủi ro, xui xẻo ... có thể xảy ra, chẳng hạn như tình cờ có buổi lễ thổ tang nào rơi đúng vào ngày giờ địa điểm trong chương trình của chúng tôi. Nhưng cô trách nhiệm của nhà quản đã xác nhận là không có sự trùng hợp nào, chúng tôi cứ tự nhiên mà thăm viếng, cứ yên tâm chuyển đi thế nào cũng được suôn sẻ.

Định ninh là đã biết chỗ và cũng biết luôn văn phòng của nghĩa địa có nhân viên rất tận tình chỉ dẫn vì hai người trong số chúng tôi đã dự buổi lễ thổ tang của bà Tám 3 năm trước đó, nhưng tôi quên mất là chủ nhật thì không có ai làm việc, còn lần trước thì chúng tôi chỉ chạy theo xe dẫn đường, và lối đi thì rất giản dị. Tuy nhiên lần này phải tự túc, mà tìm hoài vẫn không tìm ra địa điểm giữa cái nghĩa địa to lớn thênh thang.

Tôi nhờ anh bạn ngồi băng sau xe mở cái email mà tôi đã cẩn thận kèm thêm photo trong

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi chỉ rõ lối đi, từ cửa ra vào cho đến bãi đậu xe và các lô đất, luôn cả vận tốc giới hạn cho xe, . . . Có lẽ tuổi già bắt đầu lẩm cẩm, tôi quên là khi zoom với cái màn hình nhỏ xíu của cái cell phone thì không thể đọc được vì mọi chi tiết đều trở nên rất mờ.

Xe đã chạy mấy vòng rồi, có lẽ cũng nên dừng lại để suy nghĩ tới phương cách khác : gọi cho cô nhân viên nhà quản vào xế trưa một chủ nhật đẹp trời thì rất là bất lịch sự, mà chắc gì có ai trả lời, còn dùng Data Internet để mở Đặc San Vô Vi thì cũng không chắc có thể thấy rõ chi tiết hơn. Tôi nghĩ là đâu đây chứ chẳng xa, vì đã thấy bãi đậu xe, mà sao tìm loài không thấy cái bia “*Jardins Du Marcheur*”!

May thay, nơi chúng tôi dừng xe thật chính xác là địa điểm đang tìm, mới nhớ ra photo cho cảm giác là cái bia khá to nhưng thực tế phải tới gần mới thấy: đúng là có tên bà Tám. Không biết có phải là bà Tám cũng giúp hướng dẫn chỉ đường cho chúng tôi?

Đặc San Vô Vi

Chuyện Lạ Hôm Nay

Sắp tới ngày hết hạn viết bài cho Đặc San Vô Vi mà tôi thì cứ lu bu hết việc nọ tới việc kia, định năm nay sẽ viết bài kể chuyện Vu Lan 2023 có gì lạ, mà mấy tuần qua cứ có việc ưu tiên hơn. Bỗng nhiên hôm nay thời gian như ngừng lại. Cái laptop của khách hàng cần được chỉnh sửa cập nhật vẫn chưa xong, cho nên tôi có lý do chánh đáng để khỏi làm việc. Phone ít reng, emails, tin nhắn . . . cũng ít, chủ hãng không gọi, không nhắn tin liên liên, không thúc không hối, như mấy ngày qua.

Vậy là tôi được yên tĩnh ngồi xem lại từng photo kỷ niệm vui với bà Tám, để gợi hứng, gợi ý, vì tôi cũng định viết bài trong mục “*Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện*” cho Đặc San Vô Vi.

Đặc San Vô Vi

Xem hình cả buổi mệt rồi, tôi vào phòng tắm rửa mặt, bỗng có một con ruồi giấm (*fruit flies*) bé tí teo nhỏ hơn hột mè, nó đậu trên cổ tay áo của tôi, rồi bò tới bò lui trên ngón tay trở của tôi. Mấy ngày nay có một con hay bay lẩn quẩn chung quanh hay trước mặt lúc tôi đang làm việc trên computer, hay đang đọc báo, không thể không thấy, không thể không để ý. Nó không tìm thức ăn hay trái cây như tên gọi. Nó bay rất nhanh vì mấy lần tôi đã thử chụp hình với cái Cell đều chẳng thành công.

Chủ nhật rồi cũng có một con lạc bầy như vậy thong thả bay thẳng một đường ngang qua màn hình to ở thiền viện trong giờ sinh hoạt Mục Bé Tám. Rồi sau giờ ăn thì xuất hiện lúc chúng tôi chỉ còn vài người quen thuộc đang ngồi bàn bạc vì có hai bạn đạo cũng thấy một con như vậy ở nhà của họ. Chỉ có một con thôi.

Thật ra chúng tôi không ngạc nhiên lắm vì hay kể nhau nghe trong giờ sinh hoạt hay tu học hàng tuần những trải nghiệm lạ và vui. Tuy nhiên chưa có ai có khả năng giải thích một cách chắc chắn hiện tượng này. Tôi thì đoán tương đối đúng một số trường hợp vì có thể kiểm chứng sau đó, nhưng cũng có vài lần đoán sai, nên dần dà cũng không bận tâm hay thắc mắc làm chi. Chỉ mơ hồ nghĩ là có bạn đạo vô hình muốn nhấn gởi việc gì đó, hay chỉ giản dị là ghé thăm một chút, dùng điển điều khiển một con vật bé nhỏ để thu hút sự chú ý của người trần mắt thịt, khi hôn vĩa còn kẹt trong ngục tù bản thể.

Nhưng chiều nay thì tôi chú ý nhiều hơn vì con ruồi giấm tí hon này bò tới bò lui trên ngón tay trở của tôi làm tôi nhớ tới bà Tám hay nắm mấy ngón tay của tôi, nhất là lần cuối gặp bà vào ngày 26 tháng 1, 2020 trong dịp Tết Canh Tý, ở viện dưỡng lão nơi bà cư ngụ. Tôi nghĩ hay là bà Tám biết mấy ngày nay tôi có ý định viết bài có liên quan tới bà, nên ghé thăm và giúp tôi có thì giờ để viết. Cho nên tôi thử đoán như thế này : *“Bà Tám ơi, nếu là bà đang dùng con ruồi giấm này để con chú ý thì bà làm cho nó bay chỗ khác đi, hay cho nó biến mất cũng được”*. Khoảng 2, 3 giây sau thì con ruồi bay đâu mất. Tôi mỉm cười tiếp tục rửa mặt, thầm nghĩ *“Lần này đoán đúng là bà Tám rồi”*. Lúc rửa mặt xong mở mắt ra thì con ruồi bé tí lại xuất hiện, nó bò trên miệng cái lavabo trắng nên rất dễ thấy. Cho nên tôi thầm cảm ơn bà Tám đã ghé thăm, và hứa là sẽ viết tiếp cho xong bài này ngay tối hôm nay.

Ngẫm lại thấy mình tu còn dở quá nên chưa thể xuất hồn để có thể đi thăm bà Tám hay những bạn đạo quen thân đã lần lượt rời thế gian về cõi vô hình, cũng không có khả năng *“tâm tâm tương ứng”*, nên thỉnh thoảng họ phải dùng phương tiện hữu hình để liên lạc, để khuyến tu, hay để nhắc là *“xác xa nhưng tâm không xa”*.

Cũng có thể bà Tám muốn cảm ơn tôi và bạn đạo đã nhớ thương và tổ chức viếng thăm nơi bà an nghỉ nhân mùa Vu Lan, mặc dù chỉ viếng thăm có một lần trong hơn 3 năm. Suốt thời gian này tôi cũng chỉ bất ngờ thấy bà có một lần ở một nơi thật rộng rãi, sáng sủa và thanh nhẹ, nơi đó có vài bạn nữ mà tôi không quen, có lẽ cũng là bạn đạo Vô Vi, vì ai cũng mặc quần áo trắng đơn sơ giản dị như bà Tám. Lần đó bà nói chậm rãi một câu có lẽ muốn tôi nhấn lại với những người còn ở thế gian : *“Cám ơn bạn đạo còn nhớ tới bà Tám”*.

Viết tới đây, tôi mới nhận ra là từ lúc rửa mặt xong tới giờ thì không còn thấy con ruồi giấm đó nữa.

Kính cảm ơn bà Tám đã ghé thăm chúng con và cầu chúc bà luôn an lành nơi cõi sáng.

*Vu Lan là lễ cầu siêu
Cùng chung đóng góp cùng yêu người nhà
Vong hồn nghiệp quả ta bà
Tâm thành tận độ thật thà nhớ thương
Tâm đời tâm đạo gieo gương
Giúp hồn tiến hóa quý thương Phật Trời
Cùng chung học hỏi kịp thời
Tâm linh ấm áp hướng Trời mà tu
Chẳng còn oán trách khờ ngu
Thương yêu tha thứ trù tu hoài hoài
Cần khôn ban chiếu hằng ngày
Giữ tâm thanh tịnh hướng quay về Trời
Âm u cũng cảnh của Trời
Tâm tu hiếu đạo hợp thời tiến thẳng
Đạo đời thức giác tự phân
Hồn khôn tiến hóa chẳng cần cầu xin
Vu Lan đem lại niềm tin
Nam Mô thực hiện sửa mình tiến thân
Nhớ thương ban chiếu các tầng
Quy y Phật Pháp ân cần dựng xây
Nam Mô nguyện niệm hằng ngày
Hồn thân tái hợp vui say đạo mẫu
Cảnh chùa vui đẹp cao sâu
Cùng chung vui hợp nhiệm mẫu Trời ban.*

Lương Sĩ Hằng

Mỹ Kim

Tháng 11 năm 2023

Duyên Lành

Ngày 27 tháng 11 năm 2023

Năm 1981, cụ Vũ Đình Mẫn lấy bút hiệu là Hoàn Nguyên dựa theo lời giảng dạy của Tổ Thầy, biên soạn ra quyển sách thiền thực hành theo Pháp Lý Vô Vi, trên bìa cụ đề Pháp Lý Vô Vi là “Báu Vật Thời Đại”. Quyển sách được chia ra làm bốn phần, đăng trên Nguyệt San Văn Nghệ Tiền Phong trong bốn tháng liền để phổ biến cho đọc giả bốn phương. Nhờ duyên lành tôi được đọc phần một, phần hai và phần ba đăng trên nguyệt san vào ba tháng trước.

Từ năm 1978 sau khi sanh đứa con út, vợ tôi thường bị đau dưới rún phải đi Bác sĩ liên tục... Cho đến mùa Thu năm 1981, vào buổi chiều Thứ Bảy tôi đưa nhà tôi tới văn phòng Bác sĩ tái khám... Trong thời gian ngồi chờ bên ngoài tôi tiếp tục đọc xong phần thứ tư, và đây cũng là phần cuối dạy thiền theo Pháp lý Vô Vi, mà tác giả cho đăng trên nguyệt san Văn Nghệ Tiền Phong trong tháng này.

Sau khi khám bệnh xong, vợ tôi bước ra với một tâm tư nặng trĩu, trên đường về cô nói cho tôi biết: Bác sĩ đã điều trị bằng thuốc trong suốt thời gian qua vẫn chưa có kết quả. Kỳ này ông sẽ cho em uống thuốc thêm hai tuần nữa, nếu bệnh tình vẫn không thuyên giảm, ông đề nghị đưa em vào bệnh viện mổ xem có vấn đề gì trong đó? (dường như hồi thời đó siêu âm chưa được thịnh hành?)

Khi nghe nói Bác sĩ đề nghị đưa vào bệnh viện mổ, tôi nói ngay anh vừa xem tài liệu dạy thiền theo Pháp Lý Vô Vi trên nguyệt san. Tác giả viết phương pháp thiền này rất đơn giản dễ thực hành, có thể giúp cho hành giả trị được những chứng bệnh mà thuốc thông thường không thể... Và tôi khuyên nhà tôi hãy cùng nhau ngồi thiền trị bệnh.

Thế là ngay trong buổi chiều hôm đó, chúng tôi quyết định ăn cơm và đi ngủ sớm để khuya thức dậy ngồi thiền theo Pháp lý Vô Vi. Vợ chồng chúng tôi ngồi thiền được hai tuần, văn phòng Bác sĩ gọi điện thoại tới hỏi thăm xem vợ tôi uống thuốc kết quả thế nào? Lúc bấy giờ vợ tôi mới chợt nhớ là chưa uống một viên nào mà bệnh thì đã hết từ lúc nào?

Còn riêng tôi, nghe nói hồi nhỏ khó nuôi lắm, ngay trong việc ăn uống hằng ngày phải kiêng cử nhiều thứ, nên khi lớn lên tôi không được khỏe mạnh như mọi người. Có thời gian tôi phải áp dụng “Thuật Dưỡng Sinh” của ông G. Ohsawa, là ăn cơm gạo lứt muối mè trong nhiều năm cho ổn định sức khỏe để đi học.

Khi qua định cư tại vùng Tây Bắc Hoa Kỳ, với khí hậu mưa lạnh ẩm thấp khiến cho tôi cứ bị cảm cúm liên miên... Sau khi thực hành Pháp lý Vô Vi một thời gian, tôi không còn bị cảm cúm lặt vặt như trước, và đi làm suốt mười năm không lấy một ngày bệnh nào. Pháp Lý Vô Vi quả đúng là “Báu Vật Thời Đại”.

Năm 1982 duyên lành đưa đến, gia đình chúng tôi được đón rước Thầy quang lâm tới thành phố Portland. Đức Thầy dành cho cộng đồng người Việt tại thành phố này hai buổi

---

Đặc San Vô Vi

---

thuyết pháp, thời gian còn lại Ngài tiếp riêng bạn đạo, chăm cứu trị bệnh cứu khổ ban vui, hồi âm thư từ vãng lai và trả lời điện thoại cho bạn đạo khắp nơi gọi về...

Sống bên Thầy mới thấy Ngài làm việc không có thời gian nghỉ ngơi, nhưng lúc nào Đức Thầy cũng bình thản tự tại, xuất ngôn từ tốn với nụ cười ướm nở trên môi, và luôn luôn thể hiện lòng từ bi cao cả thương yêu trìu mến đối với tất cả mọi người...Dường như chậu rau thơm trồng ngoài hiên cũng thọ hưởng được sự thanh tịnh, nên đâm chồi nảy lộc mọc ra những lá xanh non tươi tốt to bằng lá dâu nuôi tằm. Cho đến khi Đức Thầy rời khỏi nơi này thì chậu rau húng phát triển chậm lại bình thường...Tôi có mời bạn bè tới xem, mọi người đều công nhận là có sự huyền diệu.

Trong thời gian Đức Thầy tới TP Portland, Ngài còn giúp cho bạn đạo địa phương giải quyết nhiều vấn đề khó khăn trong cuộc sống. Ví dụ như trường hợp gia đình anh chị H. là bạn đạo Vô Vi có mấy cháu đi học rồi theo bạn bè tập môn võ thuật lạ? Về nhà đêm đêm các cháu xuống tầng dưới (basement), đốt lên những nén hương trầm niệm rồi đi quyền như những võ sinh chuyên nghiệp?

Anh chị H sợ làm ảnh hưởng đến việc học của các cháu nên trình lên nhờ Thầy giúp đỡ. Đức Thầy vui vẻ nói anh chị về sắm chút lễ vật tới xin lỗi người ta, rồi tôi đi theo anh chị nói chuyện với ông Tổ thì mọi việc sẽ không có sao đâu...Anh chị H. vui mừng thưa rằng, như vậy chúng con về mua lễ vật rồi tới đây rước Thầy? Đức Thầy tươi cười nói anh chị cứ đi, tôi sẽ đi theo anh chị làm việc trong vô vi...Anh chị H. rất hân hoan ra về chuẩn bị các thứ để làm theo lời dạy của Đức Thầy. Còn riêng tôi vì chưa hiểu nên có chút suy tư?

Dường như Đức Thầy biết tôi chưa tin, nên vừa xuống tới Cali. Ngài liền gọi điện thoại về nói khuya nay Thầy sẽ về thăm các con trong giờ thiền. Thế là gia đình chúng tôi cùng với hai bạn đạo còn lại là anh chị Hải Cơ, lo ăn cơm và đi ngủ sớm để khuya thức dậy ngồi thiền đón Thầy trong điển giới. Đêm 18 tháng 6 năm 1982 chúng tôi ngồi thiền bước vào thiền định thanh nhẹ, trong cơn thiền giác thấy Đức Thầy về thăm chúng tôi bằng pháp thể nhỏ nhắn lung linh tỏa sáng như pha lê.

Lúc bấy giờ chúng tôi mới tin Đức Thầy làm việc trong vô vi là có thật. Với "Tình Thầy Tận Độ" chúng tôi được Đức Thầy ân độ rất nhiều ở sau này...Như trước kia tôi không biết làm thơ, sau khi Đức Thầy rời khỏi thành phố Portland, tự nhiên tôi bắt đầu biết làm thơ, nhìn vào những tấm hình lưu niệm của Đức Thầy, tôi có thể cảm tác thành bài thơ để nhắc nhở mình cố gắng tu hành.

Năm 1982, chương trình du thuyết của Đức Thầy được khởi hành từ Canada, qua Washington và Oregon thuộc vùng Tây Bắc Hoa Kỳ, xuống California và sang Á châu. Sau một vòng du thuyết, Đức Thầy về ghé lại Vancouver BC nghỉ ngơi một thời gian rồi mới trở về Montreal Canada.

Vào một buổi trưa, chúng tôi đang ngồi ăn cơm để chuẩn bị đi làm ca chiều, thì có bạn đạo gọi điện thoại cho biết, ngày mai Đức Thầy từ Nhật trở về Vancouver BC nghỉ ngơi một thời gian. Đức Thầy muốn thông báo cho bạn đạo biết, xem có ai muốn thăm Thầy thì qua Vancouver BC. Ngay trong chiều hôm đó, chúng tôi vô hăng xin một tuần lễ phép để sang Canada thăm Thầy.

Thế là trong mùa Hè năm 1982, gia đình chúng tôi vui sống trong vòng tay yêu thương của Đức Thầy được hai lần. Tại Vancouver BC ngày thường bạn đạo bận đi làm, nên gia đình chúng tôi có thời gian sống bên Thầy nhiều hơn, và được lái xe đưa Đức Thầy đi công chuyện

---

Đặc San Vô Vi

---

khi cần. Có thể nói đây là một tuần lễ điểm phúc nhất trong cuộc đời tu học của chúng tôi, nên khi trở về thấy mình tu hành có phần tiến bộ?

Đức Thầy dạy thời Tý canh khuya Trời Đất thông khai, là thời điểm tốt nhất cho hành giả thức dậy ngồi thiền, đem thanh khí Trời Đất vào khử trừ lưu thanh, đánh thức vạn linh cùng Chủ Nhân Ông ngồi thiền theo pháp lý Vô Vi quay trở vào trong “thực hành tự cứu”. Khi Âm Dương trên dưới quân bình thì nhị mạch Nhâm Đốc vận hành, tạo cơ hội cho Vía Hồn tương hội mà gần như hành giả Vô Vi nào cũng đã và đang trải qua.

Trên hành trình trở nguồn cội, người tu nào cũng phải trải qua những bài học thử thách khó khăn, nhưng cũng còn tùy thuộc vào bản thể của mỗi hành giả mà có sự trải nghiệm khác nhau? Có hành giả học ngay trong lúc ngồi thiền, có bạn đạo gặp thử thách trong cuộc sống hằng ngày, và cũng có người tu chứng nghiệm trong giấc mơ... Còn những huynh đệ tử muội có phần Hồn thanh tịnh, thì tiến thẳng vào lãnh vực thanh tịnh là xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo trong vô tình vô sắc.

Cò riêng tôi vì thể chất yếu kém, nên sau khi thiền xong nằm xuống ngủ mơ màng thấy đi tới một nơi rất quen thuộc? Và thỉnh thoảng cứ một thời tôi lại nằm mơ, thấy mình trở lại nơi này tiếp tục khai phá một lối mòn hoang phế.

    Ai hà mê khí bữa quanh đây?
    Tam độc đường như cũng chôn này?
    Nhiều lúc vẫy vùng không lối thoát
    Tiêu tai giải nạn cũng nhờ Thầy
    Trong tâm tưởng Phật tâm là Phật
    Lục tự Di Đà vi diệu thay
    Đến lúc nguy nàn lo niệm Phật
    Đức Thầy quang chiếu giải nạn tai.

Tôi còn nhớ là phải trải qua một thời gian dài với nhiều đêm như thế, mới có thể khai thông một con đường, hai bên toàn là đầm lầy nước đọng ẩn chứa nhiều nguy hiểm rủi ro... Điều kỳ diệu là cứ mỗi lần tôi gặp khó khăn thử thách, tưởng chừng như không thể vượt qua thì có ngay sự hỗ trợ của Tổ Thầy. Lần lần tôi cảm thấy yên tâm hành pháp, xem bài học thử thách đến với mình như một niềm vui trên hành trình trở về nội tâm. Rốt cuộc tôi cũng đến được bến bờ có dòng nước hiền hòa trong sạch.

    Thực hành chơn pháp trở vào trong
    Cảnh cũ hoang tàn lấm bụi hồng
    Từng bước khai hoang theo lối cũ
    Lần hồi dẫn đến bến bờ sông
        Thuyền tình đợi sẵn tự bao giờ
        Cách biệt bao năm bến vẫn chờ
        Hoa lá đua chen trong bóng nước
        Chiếc đò rẽ sóng khách sang bờ
    Nhẹ bước nhìn quanh cảnh quanh hiu
    Hai bên cảnh cũ vẫn yêu kiều
    Căn nhà xinh xắn rèm buông phủ
    Có ai cho tôi hỏi đôi điều?
        Em vẫn trông chàng tại nơi đây

Đặc San Vô Vi

Ngày đêm tưởng nhớ nỗi ưu hoài
Từ ngày cách biệt hằng thủ phận
Công việc hằng ngày em chuyên xoay.

Mời bước vào trong tỏ chút tình
Lễ Trời lễ Phật chứng tâm minh
Vía Hồn hòa quyện trong nhút thê
Chỉ “biết” chung đôi chẳng thấy mình?

Chàng nàng vãng cảnh dạo sông mơ
Thanh thoát tham quan khắp mọi nơi
Nung đúc tinh thần thông khí huyết
Giọt mình lưu bút mấy vầng thơ.

Tôi có trình bài thơ lên Đức Thầy. Ngày 17 tháng 10 năm 1982 Ngài dạy rằng: “*Đêm mộng dài của Cúc đã ngộ và nhớ kỷ là lúc hồn vía tương ngộ đó con, rồi mỗi người sẽ đi một nơi để tiếp tục học đạo, để hiệp nhứt ở tương lai*

*Vía Hồn tương ngộ chẳng làm sai
Qui thức tâm cương chuyên chuyển hoài
Tiền kiếp phân ly nay thốn thức
Đồng hành tương ngộ rõ phân bày.”*

Đức Quan Thánh Đế Quân đã chuyển chú từ không trung trấn an cho các con...

Kính thưa Bạn đạo, Phần Hồn là thể thanh tịnh không có hình tướng, nên khi Hồn Vía tương hội trong nước bản thể, không vụn về thô thiển như tình yêu đôi lứa... Trong giây phút thiêng liêng này, hành giả chỉ “**biết**” mình trở về một căn nhà quen thuộc cảnh đẹp như tranh, tương ngộ cùng một người con gái nhan sắc tuyệt trần...

Không biết Vía Hồn đã cách biệt từ thuở nào? Mà mỗi tình thiêng liêng này hằng sâu trong tâm thức. Cho đến khi tỉnh dậy hành giả vẫn còn cảm thấy hương vị tình yêu Vía Hồn, vương vương trong khí quản lằng lằng theo hơi thở lan tỏa khắp châu thân... Hình như kể từ thời điểm đó toàn thân người tu bắt đầu chuyển biến hướng về pháp lý?

Sau đó mỗi lần ngồi thiền, tôi thấy huyền sắc huyền quang rõ nét hơn, hội tụ giữa trung tim hai chân mày tỏa sáng ra trước trán. Theo thời gian huyền sắc huyền quang gom lại thành khối tròn, ngày càng sáng ra rồi tượng hình ở bên trong... Cho tới một đêm, tôi ngồi thiền thấy khối ánh sáng này lóe sáng lên rồi bùng vỡ? Và sau một thời gian dài tôi không còn thấy ánh sáng nữa? Cho tới một đêm sau khi thiền xong, tôi mẫn xuống ngủ lại mơ màng thấy trở về thăm lại chốn xưa, và lần này thấy mình bay là đà trên mặt đất nhìn xuống.

Vía Hồn sáng suốt thông khai
Hương vào tâm thức thường ngày vãng lai
Tới đâu cảnh cũng vui thay
Ao tù nước đọng ngày rày sáng choang
Cây khô cỏ héo hoang tàn
Ngày nay xanh biếc bao làng xinh xinh
Sơn lâm tươi tốt hữu tình
Ruộng vườn bát ngát hồi sinh khôn lường
Ngày xưa nước đục vô thường
Ngày nay trong suốt rõ đường cá bơi

Đặc San Vô Vi

Cá vàng bơi lội thành thoi (tùng đàn cá Rồng)
Trước kia đường xá sông ngòi chẳng thông
Bây giờ kiến tạo chung lòng
Cầu đường kinh lộ giao thông khắp cùng
Nơi nào cũng thấy vui chung
Vạn linh sinh động sống chung hòa bình
Nhìn vào cảnh trí lung linh
Bò bay mái cựa hòa mình siêu nhiên
Vòng bay kiểm chứng khắp miền
Khác xa ngày trước ưu phiền tối tăm
Thật là pháp lý diệu thâm
Quân bình tái tạo mưu tâm lý chơn
Kiên trì tu niệm chớ sòn
Luyện thành Xá Lợi qui hườn hồn nhiên.

Đức Thầy thường dạy rằng: “*hành giả thực hành Pháp lý Vô Vi là làm cuộc cách mạng tâm linh?*”. Vâng, nhờ cuộc cách mạng tâm linh này, Vía Hòn mới có cơ hội tương hội trong nước bản thể, kết hợp những thành phần sớm thức tâm, như: Lục Căn, Lục Trần và hai ngàn năm trăm vị Tỳ Kheo... trong tiểu thiên địa thành Anh Nhi. Khi mới nở ra vì còn non yếu nên Anh Nhi ẩn vào bên trong, “đêm đêm lo tham thiền” và “ngày ngày lo niệm Phật”, theo lời dạy bảo của Đức Thầy.

Sanh ra còn yếu phải am tường
Hạnh Đức trau dồi giới kỷ cương
Phú quý công danh đều giả tạm
Âm thanh sắc tướng cũng vô thường
Ngày ngày lập hạnh tìm phương sống
Tối tối công phu chí chớ sòn
Đời đạo song hành qui nhứt lý
Vui đời lạc đạo sống hiền lương.

Vào một ngày đẹp trời, bạn đạo hai tiểu bang Oregon và Washington chúng tôi có tổ chức một cuộc du sơn, viếng thăm thắng cảnh trên đỉnh Crater Lake, là một trong những kỳ quan thế giới nằm trong tiểu bang Oregon. Bạn đạo chúng tôi có một ngày tu học và thiền chung trên đỉnh núi cao hùng vĩ này, với cảnh Trời Đất thông khai, sơn thủy hữu tình đã đưa chúng tôi chìm sâu vào thiền định. (Tháng 9 năm 1984?)

Về nhà mấy tháng sau tôi ngồi thiền vào thời Tý, mới thấy Anh Nhi bắt đầu lộ dạng ngồi trên Hà Đào Thành tại đỉnh đầu, thì có nhiều vị không biết từ đâu ngồi trên mây bay tới áp chế? Viết đến đây tôi lại nhớ lời Đức Thầy dạy là “*các bạn cứ lo tu còn những chuyện khác thì để Bê Trên lo...*”. Khi Đức Thầy phán ra là đã chuẩn bị cho người tu chúng ta tất cả... Có bạn đạo nói cho biết cứ mỗi lần tôi gặp hiểm nguy thì những vị thờ trong nhà, như: Kính Vô Vi, hình Đức Phật Quan thế Âm, hình Đức Tổ sư, hình Đức Thầy vv... đồng tỏa ra thanh quang điện lạnh che chở cho người tu. Đồng thời, cộng đồng Vô Vi ngồi trên tòa sen từ không trung sa xuống bảo vệ cho phần Hòn?”.

Duyên lành, vào năm 1986 tôi được tham dự khóa học Bi Trí Dũng, tại Thiền viện Hai Không do Đức Thầy trực tiếp giảng dạy.

Đặc San Vô Vi

Bi Trí Dũng hai không
Bộ đầu nhẹ nhẹ thông
Dâng hoa lên cúng Phật
Nâng Hồn lên thình không

Khi trở về nhà, tôi tiếp tục ngồi thiền có làm thêm mấy bài thơ sau đây:

Một chút tâm thành dâng Phật Trời
Tam hoa tụ đánh hương nguồn khơi
Triều nguyên ngũ khí thành sen trắng
Liên tọa nâng Hồn lễ Phật Trời
Trời Phật thương Hồn những ngóng trông
Hoa trời vãi xuống nhạc thình không
Rồng châu Tiên múa mừng hành giả
Cảnh vật lung linh bản hiệp đồng

Pháp thân lễ bái kính Vô Vi
Lễ Mẹ, Tổ Thầy tâm khắc ghi (trên bàn thờ)
Bái tạ vợ con vô quái ngại
Cùng nhau trau dồi nhập trường thi.
Phân Hồn thanh nhẹ cõi tiêu giao
Nhìn lại thân phàm vẫn khổ đau
Trì niệm Di Đà vang chấn động
Lưu thanh khứ trực giải trần lao. Tháng 6 năm 1986

Lúc còn tại thế Đức Thầy cũng thường dạy rằng: “...*bạn đạo tu theo Pháp Lý Vô Vi có Long thần Hộ pháp giúp đỡ...*”. Nên mỗi hành giả Vô Vi ngồi thiền, bắt đầu xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo, đều có Long Thần Hộ Pháp từ không trung sa xuống, đờn ca múa hát hai ba ngày liên tiếp chào mừng Linh Hồn xuất thế. Sau đó nhiều vị trở về bên trên, những vị còn lại thì tọa thiền trên không trung tiếp tục hỗ trợ cho hành giả. Hầu giúp cho người tu thiền yên tâm, thực hành niệm Phật hồi quang phản chiếu thiền giác trở về “Thực Hành Tự Cứu”?

Trong Văn Tự Vô Vi trang 48, Đức Thầy dạy bốn chữ Hồi Quang Phản Chiếu nguyên văn như sau: “***Đó, nếu mà chúng ta không xuất phát ra, làm sao mà chúng ta lấy được cái ánh sáng, rồi mới trở về giáo dục cái tiểu thiên địa này, mở tâm mở tánh? Kêu bằng phải xuất phát ra để thừa tiếp cái sáng suốt ở Bên Trên, rồi mới phản chiếu trở lộn lại, thì mới sửa tâm sửa tánh, rồi càng tu nó tới minh tâm Kiến tánh là vậy.***”

Nhân ngày Giáng Sinh Độ Đời, con xin thành kính tri ân Đức Thầy đã dạy cho chúng con thực hành Pháp lý Vô Vi, và hướng độ cho chúng con có nhiều cơ hội học hỏi củng cố niềm tin tu hành. Hôm nay, kính xin Tổ Thầy cho phép được viết lên những gì mà bạn đạo đã chia sẻ cho con, về sự vi diệu của Pháp lý Vô Vi, mà gần như người tu Vô Vi nào cũng đã và đang trải qua. Thành thật cảm ơn bạn đạo dành chút thì giờ xem qua “*tài liệu tham khảo tu học*” này, nếu có điều chi sai sót kính xin Huynh Đệ Tỷ Muội lượng tình tha thứ cho.

***Kính thư,
Khổng Văn Cúc, ngày 27 tháng 11 năm 2023***

Niềm Tin

Kính thưa đấng Bề Trên, kính thưa Đức Tổ Sư, kính thưa Đức Thầy và kính thưa toàn thể quý bạn đạo thân thương !

Con tên Hoàng Thị Thu Vân là bạn đạo đang sinh sống tại quận Tân Phú TPHCM. Hôm nay con có đôi dòng muốn chia sẻ lên đặc san của Đại Hội Du Hành Đạo Pháp (ĐHDHĐP) năm 2023, mặc dù con được tham dự nhiều lần và cũng viết được 1-2 bài viết nêu lên cảm nghĩ của con sau mỗi lần đi tham dự đại hội, bằng đi rất nhiều năm con không muốn viết và không có ý gì để chia sẻ lên báo đặc san Vô Vi hằng năm. Con cứ ôm ấp và giữ mãi những gì con cảm nhận được sau khi tham dự ĐHDHĐP, hữu duyên hôm nay con muốn viết lên đôi dòng tâm sự cùng tất cả các bạn về "NIỀM TIN" của con với PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP.

Kính thưa Đức Thầy, kính thưa quý bạn đạo! Tuy con hành pháp cũng chưa lâu nhưng Niềm Tin trong con với Pháp Lý rất là tin tưởng tuyệt đối, không chút nghi ngại xuất phát từ việc con nghiêm túc hành pháp và nghe rất nhiều băng giảng của Thầy để lại cho chúng con. Chỉ thế thôi! Đó là động lực rất lớn giúp con vượt qua giai đoạn khó khăn trong cuộc sống, tuy mỗi thời cuộc khác nhau nhưng lời giảng của Đức Thầy luôn đúng với hiện tại của chúng con. Nhờ vậy mà NIỀM TIN trong con ngày càng lớn hơn biết bao, luôn luôn cảm nhận được tình thương của Cha Trời của Tổ của Thầy thật là bao la không có giấy bút nào tả được.

Thầy biết không? Vừa trải qua đại dịch Covid thì gia đình con lại trải qua nhiều bài học thử thách của cuộc đời, tạ ơn Thầy! Nhờ những lời giảng siêu diệu của Đức Thầy đánh thức tâm con trở nên ngày càng mạnh mẽ hơn và vượt qua nhiều bài học thử thách trong cuộc sống.

Và đặc biệt hơn là năm nay đại ân phước cho gia đình lớn chúng con được tham dự đại hội với chủ đề QUY HỘI TÌNH TRỜI, thật đúng như chủ đề của đại hội tình trời thật bao la làm con luôn cảm nhận được điều này trong suốt 3 ngày đại hội, giải mở cho con nhiều uất khí trong tâm can. Thật lạ thay! Khi con đi đại hội về thì giữa con và mẹ ruột con không còn chấp trách bất cứ một vấn đề gì cả thay vào đó là tình thương và luôn điện thoại tâm sự thường xuyên. Cộng đây oan gia đã được giải, mở ra chỉ có tình thương giữa người với người. Một lần nữa NIỀM TIN trong con thêm chấp cánh.

Và như mọi năm con thường hay gặp bạn đạo mới cũng như bạn đạo hành pháp nhiều năm nên gặp anh Hiền để nhờ anh xem lại mình đã làm các pháp có đúng chưa? Điều này thật sự rất quan trọng với chúng ta, đặc biệt năm nay tâm thức con nó cứ đấu tranh, lưỡng lự, một nửa thì nó muốn kiểm pháp còn một nửa thì nó không chịu cứ lấy cái lý là năm nào mình cũng kiểm mà, chắc làm đúng không sai đâu .... và cuối cùng con cũng phải nhờ anh Hiền xem giúp cho con và sai thiệt là sai luôn cái ngón tay đặt không đúng vị trí thì làm sao mà hành pháp cho đúng đây ??? Quả thật anh Hiền rất nhiệt tình và tận tâm chỉ dẫn nhẹ nhàng cho đến khi con làm đúng thì thôi.

Qua đây con thật tâm nhắn gửi đến quý bạn đạo là mỗi năm mình có cơ duyên được tham dự ĐHDHĐP thì nên kiểm tra lại cách mình hành cho đúng để khỏi phí công sức mỗi đêm

---

Đặc San Vô Vi

---

của mình, đừng để lục căn lục trần nó dẫn dụ mà phải dũng tiến vượt qua nó bởi vì hành pháp đúng cách sẽ giúp cho chúng ta dũng chí vượt qua nhiều thử thách, tâm minh, trí sáng ... Dạ tâm sự cũng đã dài, con mong sao mỗi năm được tham dự đại hội để chúng con ôn lại hành trình cả một năm được giải mở tâm thức và gặp gỡ trao đổi về hành trình tu học sau một năm xa cách, và để các anh em chúng con cùng nhau hội tụ quây quần trong tình thương của Tổ, của Thầy. Và xin chân thành cảm ơn Ban Tổ Chức đã tạo điều kiện thuận lợi cho chúng con gặp gỡ hằng năm.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình

Thu Vân

Tân Phú 27/11/2023

Cảm Nghĩ Về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2023 “Quy Hội Tình Trời” tại Thái Lan

Con xin kính chào Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy !

Con là Phùng Thị Thu Hương, bạn đạo của thành phố Hà Nội.

Con xin gửi tới Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy cũng như Ban Tổ Chức (BTC) đã yêu thương và cho con có được cơ hội tham dự chương trình Đại Hội tại Thái Lan năm nay lời biết ơn sâu sắc nhất.

Đại Hội năm nay thật vô cùng ý nghĩa và tuyệt vời đối với con và con tin với tất cả những ai có cơ hội tham gia đều cảm nhận được Tình Trời bao la và ấm áp như thế nào. Từng ánh mắt trìu mến từng cái bắt tay và động viên thăm hỏi của bạn đạo với nhau sau Covid 19. “Điều tuyệt vời là vẫn an toàn và thực hành công phu hằng ngày để sửa bản thân mình”. Chúng con ai ai cũng cảm nhận và thấu hiểu được mình may mắn khi có được ánh sáng của Phật Pháp dẫn đường và chỉ lối để đi trên con đường tu học của mình.

Chủ đề tu học năm nay rất hay và ý nghĩa, đã cho chúng con có thời gian ôn lại cùng nhau, những lời công nhận và nhắn nhủ của Đức Thầy thông qua cả những tấm hình và video lưu niệm BTC đã cho mọi người được sống lại và cảm nhận một cách rõ ràng Tình Trời ấm áp và từ bi đến chừng nào.

Con tự thấy mình còn nhiều lỗi lầm và cần phải sửa, cố gắng tu tập tinh tấn hơn, chăm chỉ niệm Phật và đêm đêm thực hành thiền.

Thưa Thầy kính yêu !

Chúng con sẽ luôn nhớ về việc “Ngày ngày niệm Phật, đêm đêm tham thiền” như là phao cứu sinh – như là oxy để chúng con hít thở mỗi ngày. Có rất nhiều sự hỗ trợ và tận độ của Bề Trên như pháp màu dành cho con. Một lần nữa con xin cảm tạ và gửi lời biết ơn sâu sắc của con tới BTC đã tận tình chăm sóc sức khỏe tới toàn thể các thành viên tham gia Đại Hội một cách chu đáo tận tình. Con xin đa tạ.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Thành phố Hồ Chí Minh, 19/11/2023.

Phùng Thị Thu Hương

Tái Ngộ 2023

Sau 3 năm đại dịch Covid với nhiều luật lệ và thủ tục phức tạp khó khăn ở tỉnh bang Quebec, Canada, tôi mất đi thói quen hàng năm tham dự đại hội. Hơn nữa, tuổi càng già thì cơ thể càng thích nghỉ ngơi hơn là đi một vòng trái đất : gần 22 giờ bay để vượt qua lãnh thổ Canada rộng gần 10 triệu km² (3,855,100 sq mi) trải dài từ bờ biển Đại Tây Dương tới bờ biển Thái Bình Dương, rồi băng qua hết đại dương này để tới bờ lục địa Á châu, thêm đoạn bay từ Hàn quốc tới Thái Lan, chưa kể mấy tiếng đồng hồ chờ đợi ở mỗi phi trường trước khi khởi hành, giữa các chuyến bay hay bị trễ giờ, và thời gian chờ đợi để lấy hành lý nhiều khi bị thất lạc. Trở về thì ngoài 22 giờ bay còn phải chờ lâu hơn vì phải vòng qua Atlanta bên Mỹ, do thiếu chuyến bay. Lại còn phải mang mask (khẩu trang) suốt cả bận đi lẫn bận về.

Năm nay đại hội Du Hành Đạo Pháp được tổ chức ở Pattaya cách Bangkok hơn một giờ taxi, nếu nhằm giờ kẹt xe thì phải thêm 3-4 tiếng. Cho nên tôi chọn chuyến bay tới Bangkok vào ban đêm, nhưng vì đi một mình nên bị bà con bạn bè phản đối kịch liệt :

- Thái Lan nổi tiếng nhiều bùa ngải, dễ bị tài xế taxi bỏ thuốc mê, chở tới nơi lạ thay vì tới khách sạn theo yêu cầu, rồi họ mở lấy nội tạng bán lấy tiền, hay lén bỏ đồ quốc cấm vào hành lý rồi báo cảnh sát.
- Trên máy bay dễ bị lây nhiễm, đem Covid hay virus khác về lây cho gia đình, bạn đạo ở thiền viện.
- Ở nhà cho 2 chữ bình an không chịu lại đi xa, rủi bệnh hay bất ngờ đột quy thì tha hồ mà phiền phức.
- Càng già càng xuống sắc, không sợ bị chê cười tu đở hay sao? vì mắt hết sáng, mặt hết tươi, ...
- Thoải mái không chịu, lại chọn đi khuân vác hành lý vừa to vừa nặng cho nhọc công cực xác.
- Càng tu lâu năm càng trở nên không bình thường, mất hết logic rồi, ...

Tôi thật tình rất thông cảm với những bạn đạo vào tuổi xế chiều không còn muốn tham dự đại hội hàng năm khi ở rất xa nơi tổ chức.

Tìm Động Lực

“Đường đi khó, không khó vì ngăn sông cách núi, mà khó vì lòng người ngại núi e sông”. Tự nhủ như thế vẫn chưa đủ mạnh cho ý chí, tôi cần lý luận để có thêm động lực hỗ trợ cho quyết định dự đại hội 2023 :

- Đại hội Du Hành Đạo Pháp 2023 có chủ đề “Quy Hội Tinh Trời” làm rúng động con tim.
- Lúc còn tại thế, Thầy đã nêu gương “Thân già lặn lội khắp năm châu” để truyền pháp.
- Năm 2009 Thầy đã 86 tuổi, đã thường được ban sức khỏe đưa đi bác sĩ và bệnh viện, mà

Đặc San Vô Vi

---

vẫn đi Việt Nam, còn đi về miền quê Cần Thơ, và ra Nha Trang, Qui Nhơn, . . . rồi mới trở về Montreal.

- Vay pháp phải trả pháp, đã được hưởng bao nhiêu ân điển thì phải nghĩ tới những người kế tiếp, những bạn đạo mới chưa từng gặp Thầy qua thân xác hữu vi : người tu không thể quít.

Tôi chỉ là bạn đạo thì đâu thể so sánh với Thầy, phải tìm thêm lý do, thay vì tham dự đại hội với “*tâm không*” :

- Bạn đạo Jolicoeur cần mề đại “*Tứ Đại Giai Không*”, muốn có áo “*Đại hội 2023*”, máy Niệm Phật.
- 10 món đồ gỗ “*Thực hành Tâm Đạo*” quà của thiền đường Ninh Thuận, còn ở Việt Nam từ 2020.
- 3 hộp game khá to “*Càn Khôn Du Ký*” do bạn đạo Việt Nam thực hiện, còn ở Saigon cả năm rồi.
- 10 kg sách cho trẻ con ở nước ngoài học tiếng Việt và văn hóa Việt Nam, còn chờ đem qua Canada.
- Bao nhiêu điểm tích trữ sau nhiều năm đi đại hội sẽ hết hạn, nếu không đổi lấy vé máy bay năm nay.

Với kinh nghiệm đã tham dự mấy chục đại hội, tôi tự biết tham dự đại hội giống như đi thi, đi công tác, phải chuẩn bị tinh thần cho nhiều thử thách, chấp nhận gian nan, vất vả, là dịp tự đo lường tâm thanh tịnh, óc sáng suốt để đối phó với nghịch cảnh, tình huống khó khăn, chứ không phải chỉ để hưởng thụ, để charge điện, thưởng thức điện, hay để thư giãn như đi du lịch, du ngoạn, nghỉ mát, giải trí, thay đổi không khí, tạm quên việc đời đầy động loạn và phiền não. Cho nên khi ban tổ chức đại hội hỏi ý kiến bạn đạo về địa điểm cho đại hội năm sau thì mọi người nhất trí ủy quyền cho ban tổ chức : “*Ở đâu cũng được, miễn đừng quá tốn kém, quan trọng là có phòng họp khang trang rộng rãi, âm thanh ánh sáng tốt cho bạn đạo sinh hoạt, có chỗ ăn chỗ ở sạch sẽ là đủ, có đi tour một chút như sinh hoạt ngoài trời là OK*”. Dĩ nhiên là tôi đồng ý vì nhiều năm trước đây tôi cũng đã đề nghị như vậy. Đúng là “*Đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu*”.

Đại hội Vô-Vi là đại hội tâm linh, là đại hội điển quang, với sự tham gia hợp tác của Thần Thánh Tiên Phật, chư vị Bề Trên, nhất là đại hội Du Hành Đạo Pháp mà Thầy là “*trưởng ban tổ chức*”, vì Thầy rất có tinh thần trách nhiệm, không phải chỉ ban chiếu thanh điển khi bạn đạo họp mặt sinh hoạt và tu học. Đại hội là dịp trải nghiệm tần số điện năng mới, sống trong điển giới, mỗi đại hội mỗi sắc thái khác nhau, không những lúc nào Thầy cũng có vô số đề tài mới, cho thử thách mới, mà còn có sự tương tác giữa trình độ điện năng của hành giả thay đổi hay thăng hoa với thời gian tu tập hành pháp, và tần số điển ở đại hội.

Cho nên rốt cuộc tôi dứt khoát quyết định tham dự đại hội Du Hành Đạo Pháp 21–26 tháng 9, 2023 “*Quy Hội Tinh Trời*” tại Pattaya, Thái Lan.

Đặc San Vô Vi

Không ngờ đại hội năm nay lại đem cho tôi thật nhiều cảm xúc và niềm vui mà tôi không chờ đợi, ấm áp như được trở về mái nhà xưa, cảm nhận một kinh nghiệm hoàn toàn mới lạ, có thể là hào quang, có thể là điện “Từ Bi”, cảm thấy thật rõ thế nào là sống trong biển yêu bao la tuyệt vời, thậm chí thế nào là “*tha thứ và thương yêu*” là điều tâm đạo rất quen thuộc mà bạn đạo Vô-Vi nào cũng biết, tôi cũng vậy, nhưng đây là lần đầu tiên mà tôi có thể dễ dàng thực hiện “*Chuyện gì bỏ qua được thì bỏ qua*”, bởi vì “*Việc lớn tự nhiên hóa nhỏ, việc nhỏ tự động hóa không*”.

Ngoài thanh diễn vô tình vô sắc, không thể quay phim, chụp ảnh, đại hội Vô-Vi cũng có mặt hữu vi đẹp đẽ, sống động, vui tươi, có thể ghi lại, lưu lại, và phổ biến những hình ảnh kỷ niệm mấy ngày ngắn ngủi nhưng quý báu biết bao.

Album Đại hội Du Hành Đạo Pháp 2023 (563 photos):

<https://photos.app.goo.gl/7zeFGvoVAvtLCu2M9>

Bạn Đạo Trẻ và Mầm Non Vô-Vi

“*Tre già măng mọc*”. Tôi rất ngạc nhiên khi mới vắng mặt có 3 năm mà mấy em nhỏ ngày nào nay đã nhanh chóng trưởng thành, đầy tài ba và sức sống. Em nào cũng tươi vui xinh xắn. Các em dạn dĩ tham gia 8 nhóm tu học, còn làm thư ký để trình bày kết quả 2 buổi thảo luận cho nhóm của mình : “*Ngày ngày Niệm Phật - Đêm đêm tham thiền*” và “*Quy hội Tình Trời*”.

Càng ngạc nhiên hơn khi thấy các em trang phục giản dị đơn sơ, nhưng tao nhã, thanh lịch và kín đáo, không theo thời trang của tuổi trẻ thời nay với những chiếc quần jeans rách rưới hay loại y phục “*thiếu vải*”. Tôi cảm động thấy các em rất tích cực, lúc nào cũng vui vẻ, tươi cười, thực hiện nhanh chóng và khéo léo mọi khâu : diễn văn, đồng phục đại hội, ca đoàn, cắm hoa, phát quà, mời ăn bánh Trung thu, dọn dẹp, sáng tạo, ...

Trẻ em nhỏ thì rất ngoan, không chạy chơi ồn ào hay la khóc trong hội trường, cũng không cần ba mẹ la rầy. Tôi thán phục các bạn trẻ đã thành công trong việc dạy dỗ và đào tạo thế hệ mai sau. Thật đáng phấn khởi cho tương lai của cộng đồng Vô Vi tại thế.

Đặc San Vô Vi

Văn Nghệ

Nhìn các em trình diễn rất chuyên nghiệp, nội dung bài bản rất “tâm linh”, tha thướt, khoan thai, hồn nhiên, trong sáng qua những màn múa “*Dọn vườn*”, “*Hội Tụ Vinh Quang*”, song ca với phụ diễn “*Chỉ là phù du*”, ... làm tôi liên tưởng tới các đại nhạc hội Thiên Ca Vô-Vi, như “*Tiên Giới Thiên Ca*” năm 1996 tại Paris, Pháp quốc. Không khí vui tươi giúp cho các bạn đạo mới tham dự đại hội lần đầu dễ hòa nhập với bạn đạo Vô-Vi tại đại hội, hằng hái xin gia nhập ban văn nghệ và tự hứa sẽ thu xếp tài chánh và thì giờ để tham dự đại hội 2024.

Có mấy em đang du học được trường cho nghỉ lễ tình cờ đúng vào thời điểm đại hội, liền nhanh chóng về nước tham gia. Dù thời gian eo hẹp, ngoài buổi đi tắm biển Pattaya, các em cũng tìm ra giờ để tập và trình diễn nhiều màn văn nghệ đặc sắc.

Màn kịch vui dài 23 phút “*Địa ngục du ký và 3 tội hồng*” đem lại nhiều trận cười thoải mái cho mọi người, đặc biệt được nhiệt liệt tán thưởng : video vừa post lên Youtube được mấy ngày đã nhận được cả ngàn lượt xem.

https://www.youtube.com/playlist?list=PLstqb_7EbpZ54IkrQ9OUIOZ36sPpKv1Yh

Hậu Đại hội "Du Hành Đạo Pháp" ở Thiền Viện Jolicoeur

Nhiều bạn đạo không có phương tiện và điều kiện tham dự đại hội năm nay đã ghi tên xin bao thơ lì xì của Thầy. Được biết ban tổ chức đại hội Du Hành Đạo Pháp 2023 ưu ái tặng theo yêu cầu nên ai cũng vui mừng hơn hờ tự hạp ở thiền viện Jolicoeur, chỉ 3 ngày sau đại hội, chẳng ngại việc tôi có mang Covid hay con virus nào về lây cho họ. Ai cũng có vẻ nôn nóng đón xem lời Thầy cho năm mới. May mắn là hầu hết đều được “*quẻ xăm*” tốt và rất tốt. Thành thật cảm ơn đặc ân của ban tổ chức đại hội Du Hành Đạo Pháp.

10 Món Quà từ Thiền Đường Ninh Thuận về tới Thiền Viện Jolicoeur

Sau hơn 3 năm chờ đợi ở Việt Nam, rốt cuộc 10 món quà quý báu từ thiền đường Ninh Thuận cũng về tới thiền viện Jolicoeur bình an, nguyên vẹn, suôn sẻ và không tốn phí.

Đặc San Vô Vi

Tác giả làm các món quà là anh Trần Văn Hiệp chủ thiên đường Ninh Thuận đã giữ quà ở địa phương này suốt 2 năm Covid không có đại hội, và cũng để bảo đảm gỗ không bị hư hao hay nứt nẻ với thời gian. Trước đây anh có kê gỗ do anh lượm về rồi cho tái sinh, thêm vào logo Vô-Vi và 10 điều thực hành tâm đạo, thành tựu 10 tác phẩm tuyệt đẹp đầy ý nghĩa, là tác phẩm vô giá không thể tìm được trên thị trường. Món to nhất cao 35.56 cm (14 in), rộng 11.43 cm (4,5 in). Thiên viện Jolicoeur sẽ tìm tủ kính trưng bày các món quà này để bảo đảm gỗ từ Việt Nam có thể chịu nổi khí hậu giá lạnh của mùa đông Bắc Mỹ. Thành thật cảm ơn :

- Nhã ý, công sức và tài năng của anh Hiệp đã thực hiện 10 tác phẩm tuyệt đẹp, còn bao bì đóng gói thật kỹ lưỡng.
- 2 bạn đạo nữ đã đi xe đêm mang thùng quà 14,5 kg từ Ninh Thuận vào Sài Gòn, trên đường đi dự đại hội Du Hành Đạo Pháp 2022.
- 3 bạn đạo đã giúp việc phân chia đóng gói thùng quà to thành 2 thùng 7 kg rất chắc chắn theo lời yêu cầu của ban dịch vụ, và chuyển vận ra phi trường Tân Sơn Nhất.
- Ban tổ chức đại hội Du Hành Đạo Pháp 2023 đã giúp chuyển miễn phí 2 thùng quà này tới khách sạn LK Celestite, Pattaya, Thái Lan.

Trò Chơi “Càn Khôn Du Ký”

Mỗi bộ game nặng khoảng 1 kg, to 38 x 34 x 5 cm, khá công kềnh, được bạn đạo XQ ở Calgary nhân đi đại hội Du Hành Đạo Pháp 2022 đã giúp mang 4 bộ từ Việt Nam qua Canada và gửi bưu điện tới Montreal, còn tặng luôn cước phí. Sau một năm chờ đợi ở Việt Nam, 3 bộ game còn lại đã được bạn đạo tham dự đại hội Du Hành Đạo Pháp 2023 giúp đem từ Sài Gòn qua Pattaya, kịp làm quà trong dịp lễ Giáng Sinh và Tết niên 2023, Tân niên 2024 sắp tới ở Montreal. Thành thật cảm ơn bạn đạo trẻ Quốc Ái trong nhóm thực hiện trò chơi đã giúp việc chuyển vận ở Sài Gòn, anh VTS và bạn DQ đã giúp việc đem tới phi trường và đại hội.

Quốc Ái tâm sự : *“Hồi nhỏ lúc con mới tu, ở quê con có một bàn cờ Thiên Địa Nhân, tụi con có chơi lúc nhỏ. Con nhớ cũng có các vòng cơ bản địa ngục, nhân gian, thiên đàng, hư không đại định. Đúng là ý tưởng từ đầu của tụi con xuất phát từ bàn cờ Thiên Địa Nhân này, và cũng muốn gom các bộ Du Ký lại : Thiên Đàng, Địa Ngục, Nhân Gian, Luân Hồi . . . Để mọi người dễ thấy và nhìn nhận tánh xấu của mình một cách vui vẻ và cởi mở hơn, tụi con mới phát triển thêm các cõi thú vật, Bát Tiên, thẻ tầng trời, cơ chế hạ phàm, cứu độ ... Chi phí để*

Đặc San Vô Vi

in ra bộ game hoàn thiện chất lượng tốt là 232k, tụi con bán 250k để duy trì tái bản. Còn lại tụi con làm hoàn toàn free, để phục vụ, đóng góp: bỏ thời gian, công sức, chất xám để người chơi không bị chán, không e ngại khuôn khổ tu hành. Chi phí lúc đầu nhóm tụi con cũng tự phát tâm đóng góp, chứ không kêu gọi ai”.

Bên trong mỗi hộp đựng game được sắp xếp rất tỉ mỉ, đẹp đẽ, chu đáo. Vật liệu, tài liệu đều có chất lượng cao, soạn thảo rất công phu. Bạn đạo và thân hữu khi rảnh ghé thiền viện Jolicoeur có thể dạo chơi càn khôn vũ trụ xem ai vào được “*Trung Tâm Hư Không Đại Định*” như Thầy. **Thầy chỉ cần 30 phút thôi.** Trong những dịp họp mặt bà con bạn bè tại tư gia, bạn đạo cũng có thể vừa vui chơi, vừa nhẹ nhàng đem đạo vào đời.

Mỹ Kim

Tháng 11 năm 2023

Thơ

Là trắng vàng soi lỗi?
Hay nắng chiếu sân ga?
Đoàn tàu đi hồi hải,
Cứ ngỡ "chẳng rời nhau"

Vận hành trong vũ trụ
Pháp luân chuyển hằng giờ,
Người ngồi đếm thương nhớ,
"Mong ai", đến bên đời.

Cứ tịch tĩnh trong đêm
Ánh vàng soi lỗi nhỏ
Tâm rộn vang tiếng cười
Pháp đã chiếu sáng soi.

"Giác ngộ" là gì nhỉ?
Mỉm cười ta tự hỏi !
Ấy là khi hoàn thành,
Bài học cho đời mình.

(11.10 âl -2023 thuongtichquang)

P/s: Bài thơ tả tâm trạng từ sơ cơ, đến ngộ chơn tâm.

-Cứ ngỡ "chẳng rời nhau": (thân + tâm)

-Người ngồi đếm thương nhớ,

"Mong ai" đến bên đời: (ỷ lại điển thầy, tổ sư. Không cố gắng tu)

Con kính gửi bài viết đến báo vovidacsan. Quý cô chú, bạn đạo,
đọc...góp ý cho con đc thông tuệ. Mong tất cả mọi người đều hành pháp
tốt + đắc pháp. Nam...mô...a...di...đà...Phật !

Phóng Sự Đức Thầy Về Thăm Việt Nam

Lời phi lộ: Bài phóng sự này đã được đăng trong Tuần Báo Quy Hội Tình Người từ số 37 (22/3/2009) nhưng năm nay, 2023, nhân dịp kỷ niệm 100 năm ngày Giáng Sinh Độ Đời của Đức Thầy cho nên chúng tôi xin phép được đăng lại với một số hình ảnh Đức Thầy về Việt Nam để bạn đạo chúng ta cùng nhau tưởng nhớ lại đến công ơn truyền pháp và giảng dạy của Đức Thầy qua Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp từ Việt Nam ra đến hải ngoại.

Thứ hai, ngày 09-3-2009:

Sự biến chuyển không ngừng nghỉ làm bạn đạo chúng tôi cũng xoay vòng vòng theo chiều hướng “Đại La xoay chuyển khắp năm châu”. Thật đúng như là lời vàng ngọc của Đức Thầy không dư, không thiếu được thể hiện qua bài thơ Đức Thầy viết cho Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” năm 2009.

Tin sốt dẻo được ban ra từ đâu thì tôi không biết nhưng nó đã làm rúng động khắp nơi: “ĐỨC THẦY VỀ VIỆT NAM”. Ba mươi năm dài dẫn thân truyền pháp tại hải ngoại, Đức Thầy đã thuyết giảng bao nhiêu lời minh triết, dạy dỗ rất nhiều điều mà chính bản thân tôi phải quỳ xuống bái phục. Quý bạn có biết bái phục điều gì không? Xin thưa rằng quá khứ và hiện tại Ngài đều nói trúng hết tất cả mọi cử, mọi động, mà mỗi người sẽ hiểu theo tâm thức phát triển của họ, còn tương lai thì Đức Thầy đã nói hết rồi. Mọi người chúng ta cứ lo tu thiền để tự thức mà thôi.

Chuyến bay viếng thăm Việt Nam kỳ này được giữ kín cho đến giờ phút chót, bởi vì Đức Thầy muốn rằng chuyến viếng thăm quê hương lần đầu này phải là chuyến đi êm đềm, không trống, không kèn, tránh sự lưu ý công cộng tuyệt đối. Chuyến du lịch này nhằm mục đích chính là tham quan, viếng thăm những đường xưa, lối cũ, thăm gia đình, thân nhân của Đức Thầy.

Một số bạn đạo đã khuyên Đức Thầy là không nên về, một số thì lo sợ vì hoàn cảnh Việt Nam chưa được thuận lợi. Nhưng khi quyết định một điều gì, Đức Thầy rất dứt khoát “dù chết cũng phải làm”. Đó là câu Đức Thầy truyền đạt cho các anh em trong Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp. Trước ngày về Việt Nam một tuần lễ, bạn đạo Nam Cali xuống thăm Thầy hàng tuần, thì được Đức Thầy bật mí cho biết: “*Tuần tới tôi về Việt Nam*”. Mọi người trong nhà trở mắt ngó nhau nhìn, chung hửng vì nay Đức Thầy mới bật mí cho biết một tin tức quá sốt dẻo, không biết có chuyện gì nữa đây. Chắc là học bài dài dài. Thôi thì quý bạn biết rồi. Từ Việt Nam xuyên qua khắp năm châu email rối rít, hỏi tới, hỏi lui, trả lời cũng đủ mệt. Mà không biết trả lời làm sao mới mệt chứ. Thôi thì phó mặc cho Thiên Thời, Địa Lợi. Tới đâu giải quyết tới đó. Mình phải giữ lời hứa như lúc ban đầu, đưa Thầy về quê hương tham quan và chấp hành theo những gì Đức Thầy mong muốn.

Đúng 3 giờ chiều ngày 9 tháng 3 năm 2009, Đức Thầy và phái đoàn ra phi trường. Lòng nôn nao như có một cái gì trong đầu bắt mình phải suy nghĩ như từ xưa đến nay. Đức Thầy đi đến đâu là nơi đó sẽ có sự thay đổi, phải không thưa Đức Thầy? Chúng con ai cũng cầu mong cho thế giới được hòa bình mà nhất là Việt Nam được phát triển sau bao nhiêu năm sống trong nghèo khó.

Đúng 12:15 sáng ngày 10 tháng 3 máy bay cất cánh. Ngồi trên máy bay Boeing 777 trực chỉ hướng nam mà anh Dominique kêu là “Nam Du Ký”. Phái đoàn chúng tôi cùng nhau niệm Phật chờ đón một ngày tươi sáng tại Việt Nam, quê hương yêu dấu...

Đặc San Vô Vi

Kính chào quý bạn đạo và hẹn tái ngộ nhé.

Thanh Hòa cần bút.

I. SÀI GÒN – CHỢ LỚN:

Thứ Ba, ngày 10 tháng 3 năm 2009:

Chuyến bay Eva BR0015 đã đưa Thầy về thăm lại quê hương sau 31 năm xa cách.

Mấy ngày trước khi khởi hành, Thầy biểu lộ vẻ cảm động vui thích, trông Thầy rất hân hoan phấn khởi, Thầy cười nói vui mừng như trẻ con, thật vô tư sung sướng. Buổi chiều thứ hai, cả nhà sửa soạn lên đường Thầy rất là nôn, Thầy hồi đi sớm, 4 giờ chiều đồ đạc đã chất lên xe sẵn sàng trực chỉ phi trường LAX (Los Angeles). Chuyến bay khởi hành lúc 0 giờ 10 phút mà Thầy đã có mặt ở phi trường lúc 9 giờ tối. Tháp tùng theo Thầy về thăm quê hương gồm có bà Tám, anh chị Thanh Hòa, chị Thủy, chị Hoàng Vinh, anh Dominique, anh Liêm, Minh Sơn, cô Quý, cô Indra và Sony, tất cả 12 người.

Vì Đức Thầy tuyệt đối không muốn gây sự chú ý công cộng tại phi trường Việt Nam, cho nên phái đoàn đã lẳng lặng ra phi trường với một số nhỏ bạn đạo đi tiễn Thầy, vừa đủ để giúp phái đoàn trong việc đưa rước và chuyên chở hành lý. Trong thời gian ngồi đợi giờ lên máy bay Thầy rất thoải mái và trông mau về quê hương, vì Thầy cứ hỏi sao lâu quá họ không cho mình lên máy bay.

Khi vào máy bay Thầy ngồi hạng first class, phái đoàn ngồi phía dưới xa chiếm luôn ba hàng. Lộ trình máy bay từ phi trường Los Angeles đến Đài Loan gần 15 tiếng đồng hồ, nên cứ mỗi vài tiếng sau, thì anh Thanh Hòa hay Minh Sơn lại đưa Thầy đi dạo cho giãn gân cốt. Xuống đến hàng ghế phái đoàn ngồi, thì Thầy lại muốn ngồi ở hạng economy cho vui, nên bà Tám phải nhường chỗ cho Thầy. Bà Tám lên ghế first class của Thầy nằm ngủ. Thế là suốt cuộc hành trình dài, Thầy ngồi chung với các con trong

chiếc ghế nhỏ thật là thương. Nhưng chuyến bay thật bình an và Thầy dù không ngủ được trên máy bay mà vẫn tỏ vẻ không mệt gì cả trong suốt hành trình còn lại đến phi trường Đài Loan và cả chuyến bay từ Đài Loan về đến Tân Sơn Nhất.

Đặc San Vô Vi

Đức Thầy đang chờ giờ lên máy bay

Đặc San Vô Vi

Đức Thầy trên máy bay về Việt Nam

Thứ Tư, ngày 11 tháng 3 năm 2009:

Sau khi ngừng ở phi trường Đài Loan, chuyến bay tiếp tục hành trình về quê nhà.

Theo lời anh Thanh Hòa lúc máy bay ngừng hành khách đi xuống hết rồi mà Thầy không chịu xuống. Thầy lắc đầu: “*Tao không xuống*”. Thầy nói Thầy muốn ngủ. Ông phi công xuống hỏi Thầy có sao không. Thầy bảo Minh Sơn “*Nói với ông là tao không xuống*” Minh Sơn phải năn nỉ: “*Thưa Thầy đây là quê của Thầy*” Anh Thanh Hòa bảo nếu Thầy ngồi lại đây, máy bay chở Thầy về lại Đài Loan rồi Thầy không có giấy tờ gì hết. Chúng tôi không hiểu tại sao Thầy không chịu xuống?

Sau khi qua các thủ tục nhập cảnh và trong lúc mọi người chờ đợi lấy hành lý. Sony thấy Thầy khóc nên chạy lại bên Thầy. Thầy xúc động không ngăn được những giọt lệ lăn trên má. Vì phải cùng với chú Liêm lo việc lấy hành lý nên Sony không đứng bên Thầy lâu được. Đứng đợi một hồi, Thầy sốt ruột vì hành lý của nhóm chưa ra, Thầy hỏi sao lâu quá vậy. Sợ Thầy đợi mệt anh Thanh Hòa phải đưa Thầy ra ngoài để Thầy về hotel trước, mọi người cùng ra với Thầy trừ Sony và Liêm ở lại chờ hành lý.

Khi anh Thanh Hòa đẩy xe Thầy ra ngoài thì thấy rất đông bạn đạo đứng chờ Thầy ở phi trường, có thể lên đến 200 người. Vừa thấy Thầy là bạn đạo chạy ùa đến bao quanh Thầy và xe lăn của Thầy không thể di chuyển được nữa. Đưa được Thầy ra ngoài thì chiếc xe van đi đón Thầy và phái đoàn không thể vào đậu được bên lề vì xe của bạn đạo đã chiếm chật hết chỗ, hình như bạn đạo nào cũng muốn đưa Thầy về hotel trên xe của mình. Bạn đạo đẩy Thầy lên xe của một chị bạn đạo. Trong phái đoàn có vài người chạy kịp theo vào xe chở Thầy. Anh Thanh Hòa không ngăn được bạn đạo vì anh phải lo hướng dẫn chiếc xe van, chị Hòa thì run bần bật khi thấy bạn đạo lôi kéo Thầy và đẩy qua đẩy lại.

Lấy hành lý xong, bà Tám, cô Indra, chị Thủy, Liêm và Sony lấy taxi về khách sạn New World. Tới nơi thấy còn khoảng 5, 6 bạn đạo đứng quanh đó. Trước đó rất đông khoảng 30, 40 người, nhưng anh Thanh Hòa đã giải thích xin họ đi về để Thầy nghỉ ngơi, sợ Thầy mệt.

Tại hotel, nghỉ ngơi một lúc anh Thanh Hòa ngỏ ý đưa Thầy đi ăn trưa. Thầy hỏi tưởng nhớ đến tiệm Bát Đạt mà Thầy quen biết khi xưa, nên mọi người đưa Thầy đến nhà hàng này. Thấy Thầy xuống lobby thì bạn đạo lại đến vây quanh Thầy. Thầy mệt mà không nói gì và bạn đạo theo xe Thầy đến tiệm Bát Đạt. Khoảng chừng 20 bạn đạo vào chào Thầy trong khi Thầy ăn ở đây. Tới lúc nghe Thầy nói với một chị bạn đạo “*Đừng cầm tay tôi*” vì tay lạnh. Và nhiều bạn đạo hôn tay Thầy quá, thì lúc đó các anh Thanh Hòa và anh Dominique phải để ý không dám để bạn đạo lại gần hôn tay Thầy nữa.

Ăn xong, xe chở Thầy đi vòng vòng ngắm Saigon và Chợ Lớn, lộ trình đi ngang qua nhà cũ của gia đình Minh Sơn, dọc đường bà Tám ghé chợ mua sầu riêng. Phần đi chơi này thật thú vị, vì mặc dù Thầy chưa ngủ sau hành trình dài từ Mỹ sang mà trông Thầy vẫn tươi tỉnh. Thầy nhìn và quan sát tỉ mỉ từng quang cảnh biến chuyển chung quanh.

Khoảng một tiếng sau thấy tạm đủ rồi, xe đưa Thầy về lại New World để Thầy ngủ. Tới nơi đã có chừng 30 bạn đạo ngồi đợi trong lobby, trông thấy Thầy bạn đạo chạy ùa ra. Thấy vậy, Thầy không xuống xe, mà lại nói tài xế chạy tiếp đi, Thầy muốn đi chơi nữa. Nhưng trước khi xe chạy thì bạn đạo đã mở cửa xe Thầy và bắt đầu cầm tay, hôn tay Thầy, ôm Thầy, anh Dominique phải chạy xuống ngăn bạn đạo ra để cho xe chạy. Xe chạy được 15 phút thì anh Thanh Hòa nghĩ đến chuyện thuê một khách sạn khác cho Thầy về ngủ vì Thầy mệt quá rồi và khách sạn New World thì bây giờ thường có bạn đạo túc trực 24/24. Anh đưa Thầy về khách

---

Đặc San Vô Vi

---

sạn nhỏ để Thầy ngủ tạm, đến hơn 3 giờ sáng Thầy thức dậy, thấy bạn đạo đã về hết rồi, lúc đó anh Dominique và Minh Sơn mới đem Thầy về lại New World.

Một ngày thật dài cho phái đoàn.

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Thứ Năm, ngày 12 tháng 3 năm 2009

Vì bạn đạo tập trung dưới lobby đông quá nên hôm nay không dám đưa Thầy đi đâu ra ngoài. Buổi sáng Thầy đi foot massage và đi tắm hơi trong khách sạn New World rồi về phòng, cả mấy Thầy trò nằm trong khách sạn nói chuyện. Đến trưa anh Bá, chị Mai giới thiệu và mời Thầy cùng phái đoàn đến một nhà hàng sang trọng trong thương xá Lotte Mart. Sau đó Thầy và bà Tám muốn đi tìm thăm căn nhà của Thầy hồi xưa ở Chợ Lớn. Đến nơi dù cảnh vật đã thay đổi nhiều nhưng hỏi thăm có một anh hàng xóm sót sáng chỉ và dẫn bà Tám đến căn nhà xưa. Thầy ngồi trên xe chứ không xuống, nên chỉ có bà Tám, anh chị Thanh Hòa, Sony, Minh Sơn xuống đứng ngoài chụp hình thôi. Rồi Thầy biểu chạy xe qua thăm nhà Đức Ông Tư bên Đakao. Trên đường đi chị Thanh Hòa, chị Thủy ghé chợ An Đông mua hoa và trái cây. Đoạn đường thật xa, từ Chợ Lớn xe chạy hơn cả tiếng mới đến nhà Đức Ông Tư. Nghĩ lại ngày xưa Thầy đã đi bộ mỗi ngày trên con đường này, đến rồi chỉ để đứng trước nhà Ông Tư mà không dám vào, đợi đến khi nào Ông Tư ngoắc vào thì mới dám vào. Vào nghe Ông Tư nói vài câu rồi trở về làm lủi tu, bây giờ đi lại nơi này thật xúc động. Xe ngừng ngay trước nhà, Thầy kêu mấy anh chị Thanh Hòa, chị Thủy, Minh Sơn, Sony vào thắp hương lạy bàn thờ Đức Ông Tư. Thầy chỉ ngồi trên xe mà không xuống. Hiện giờ cô cháu của Đức Ông Tư đang ở đây. Cô ta rất ngạc nhiên và vui mừng khi Thầy đến thăm. Cô có ra xe nói chuyện hỏi thăm Thầy.

Về lại New World thì Thầy nằm nghỉ một chút, đến tối khoảng 9 giờ đêm anh Thanh Hòa đưa Thầy đi ăn ở một tiệm ăn chay Thiên Tâm của một bạn đạo, anh Vũ, mới khai trương. Tiệm có dành một phòng riêng ở trên lầu cho Thầy và phái đoàn rất thoải mái, thức ăn ngon. Cũng có một số bạn đạo đi theo vào tiệm ăn nhưng họ chỉ ở dưới lầu. Tại đây vợ chồng anh chị bạn đạo chủ nhà hàng và thân hữu chụp hình với Thầy rất nhiều. Về lại phòng, Thầy ngủ rất ngon tại khách sạn New World. Bạn đạo có trật tự hơn thì Thầy vui và Thầy khỏe hơn. Lúc chiều đi ra ngoài, ngang qua lobby Thầy có đứng lại chào vài bạn đạo, gặp nói chuyện vài phút nên bạn đạo cũng vui.

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Ghé chợ An Đông mua hoa và trái cây

Nhà cũ của Đức Thầy

Nhà của Đức Tổ Sư

Thứ Sáu, ngày 13 tháng 3 năm 2009

Hầu như lúc nào cũng có đông bạn đạo túc trực thường xuyên ở dưới lobby nhưng hôm nay ít hơn hôm qua, và bạn đạo cư xử trật tự hơn nên không khí cảm thấy dễ chịu. Anh Thanh Hòa và anh Dominique có trình bày cho bạn đạo thông cảm để xin bạn đạo chỉ đứng xa chào Thầy thôi. Nên hôm nay bạn đạo và Thầy đều thoải mái.

Sáng nay khoảng 4 giờ Thầy đã thức dậy, Thầy kêu Minh Sơn đưa Thầy qua phòng anh Thanh Hòa kêu phái đoàn dậy đi chơi với Thầy. Anh Thanh Hòa đẩy xe đưa Thầy ra công viên Lê Lai ngay trước khách sạn New World. Sáng sớm trời mát và chưa có đông, trong công viên chỉ có mấy ông bà già tập thể dục. Bà Tám cũng vào tập, dang tay dang chân, anh Thanh Hòa cũng vào nhảy lung tung làm Thầy và mọi người cười vui. Đấy Thầy đi vòng nay ở công viên một hồi rồi cả nhóm từ nay thả bộ ra chợ Bến Thành gần đó. Còn sớm quá, cửa hàng chưa mở nhiều nhưng Thầy cũng đi vòng quanh trong chợ, rồi ghé hàng trái cây mua mít, nhãn... ăn cho vui. Thầy thích lắm, Thầy nói chuyện nhiều và cười hoài rất là thoải mái. Trên đường về lại khách sạn thì gặp một bạn đạo, anh này đang đi qua đường thấy Thầy bất ngờ nên anh giật mình vội chấp tay chào Thầy. Về tới New World thấy có nhiều bạn đạo đứng chờ nhưng các bạn chỉ đứng xa xá Thầy thôi và Thầy lên phòng an yên. Hôm nay dậy sớm nên giờ này Thầy đi ngủ lại. Thầy vui, bạn đạo Việt Nam vui! Chúng ta đều vui.

Buổi chiều, Thầy đi foot massage rồi anh Thanh Hòa đưa Thầy đi ăn dim sum. Sony và cô Indra ở nhà, hai cô cháu đã ăn sáng trong khách sạn nên không ăn trưa.

Buổi tối phái đoàn được cậu mợ của Minh Sơn mời đến nhà hàng Đệ Nhất Lầu trong Đệ Nhất khách sạn tại quận Tân Bình. Chưa bao giờ thấy Thầy vui như vậy. Trong không khí gia đình ấm cúng, Thầy cười, Thầy nói thật nhiều, Thầy vui vẻ lắm làm cả bàn ai cũng vui. Cô Indra ít cười mà thấy Thầy vui quá cô cũng cười vui theo luôn. Không khí rất là thân mật cởi mở.

Ăn xong gần 9 giờ tối về đến New World, bạn đạo vẫn còn đợi Thầy đông nghẹt vì hôm nay có một nhóm bạn đạo khác ở các tỉnh mới lên. Thấy Thầy là họ chạy ủa lại, nên Thầy lại bảo tài xế chạy nữa, chạy thêm mấy vòng nữa về lại cũng thấy còn đông, nên xe lại đi nữa. Tội nghiệp ông tài xế, trong giao kèo ông chỉ làm việc đến 8 giờ tối thôi mà bây giờ hơn 10 giờ đêm rồi mà vẫn chưa được về. Ông nói thôi đi một vòng nữa thôi, dù Thầy muốn đi chơi luôn không về nhưng tài xế phải về nghỉ. Khi xe vòng về lần này thấy khách sạn đã vắng không có ai ở đó nữa, lý do sau 10 giờ đêm khách sạn đã mời bạn đạo ra khỏi lobby vì bạn đạo không phải là khách của khách sạn. Một số bạn đạo đứng bên công viên bên kia đường chờ, thấy Thầy về, họ chạy qua, nhưng anh Thanh Hòa đã đưa Thầy vào bên trong rồi. Sau đó anh Thanh Hòa phải chạy xuống gặp bạn đạo giải thích mong bạn đạo hiểu vì lý do sức khỏe Thầy không thể gặp họ được để các bạn không buồn Thầy. Nhớ lại lúc sáng có hai bạn đạo được phép vào gặp Thầy, họ trình lên chương trình mời Thầy đến gặp bạn đạo ở một nơi đã được xếp đặt và tổ chức chu đáo, nhưng Thầy nói: *“Tôi về đây đi du lịch, tôi không có chương trình gặp bạn đạo nào hết”*.

Một đêm an bình. Chúc Thầy nghỉ ngơi khỏe để ngày mai sớm Thầy có sức lên đường đi Vũng Tàu ...

Mong những ngày tới mọi chuyện sẽ được diễn tiến bình an, để tương lai Thầy còn về Việt Nam nhiều lần nữa.

Đặc San Vô Vi

Chợ Bến Thành lúc sáng sớm

Đặc San Vô Vi

II. VŨNG TÀU:

Thứ Bảy, ngày 14-3-2009

Sáng sớm hôm nay Thầy dậy lúc 3:30 sáng. Phái đoàn khiêng hành lý ra xe sửa soạn đi Vũng Tàu. Xuống lobby thấy có hai bạn đạo (từ Sóc Trăng) ngồi đợi ở đó, hai người này còn trẻ lắm, họ nói họ ngồi chờ Thầy từ 10 giờ đêm hôm qua. Khi xe chuyên bánh thì cặp bạn đạo này lái xe gắn máy chạy theo xe Thầy. Theo ra xa lộ gần một tiếng đồng hồ, lúc xe Thầy ngừng lại ở tiệm cơm tấm Kiều Giang để ăn sáng, họ cũng ngừng lại vào đây. Biết họ muốn gặp Thầy để hỏi một vấn đề gì đó nên anh Thanh Hòa trình lên Thầy, hỏi Thầy có bằng lòng cho họ hỏi câu hỏi không? Thầy bằng lòng. Anh Thanh Hòa đưa hai người bạn trẻ đến gặp Thầy đang ngồi trong tiệm. Không biết họ hỏi gì mà Thầy nói phải về hành thiền tinh tấn một thời gian nữa mới được. Câu trả lời như thỏa mãn ý nguyện của anh bạn trẻ rồi nên anh đi về, không theo xe Thầy nữa. Từ đó suốt đoạn đường ra Vũng Tàu xe chạy một mình và Thầy rất thoải mái. Mong là với sự may mắn được gặp Thầy, hai bạn đạo trẻ này sẽ về tu tiến nhiều hơn như ước vọng và tâm thành của họ.

Xe vào đến thành phố Vũng Tàu, gió biển thổi phân phật, thật là mát, khí hậu trong lành dễ chịu. Đúng là khí hậu nhiệt đới hợp với Thầy nên Thầy khỏe và vui thật vui. Tại Vũng Tàu, Thầy và phái đoàn nghỉ ở một villa tư nhân, có cổng kín người ngoài không vào được. Villa mới xây cất, rất đẹp và rất tân tiến, có hồ bơi riêng và lại rất gần biển. Cả một villa lớn rộng với tất cả 4 tầng, 8 phòng ngủ, hồ tắm, phòng tắm hơi và 3 người giúp việc, vậy mà chỉ có Thầy và phái đoàn ở đây thôi nên rất yên tĩnh và tiện nghi thoải mái, ai cũng thích cả.

Vào nhà ổn định xong xuôi, anh Thanh Hòa đưa Thầy đi xem thành phố Vũng Tàu. Đường phố Vũng Tàu trông sạch sẽ, xe chạy vòng quanh đường biển, gió lồng lộng mát mẻ. Trong khi các cô đi chợ nấu cơm trưa thì anh Thanh Hòa đưa Thầy đi chơi giải trí.

Thầy rất vui, Thầy nói chuyện nhiều và Thầy cười hoài, Thầy hỏi chuyện bác Xuân, người hướng dẫn viên du lịch rồi Thầy kể chuyện của Thầy cho bác ta nghe. Thầy hỏi: “*Anh bao*

Đặc San Vô Vi

nhieu tuổi?” Bác nói năm nay bác 67 tuổi. Thầy nói: *“Tui 87 rồi nè!”* Thầy nói chuyện vui vẻ khô hài nên ai cũng thích nghe. Không khí rất là vui vẻ thân thiện.

Buổi trưa Thầy và cả nhóm ăn cơm ở nhà, các cô làm món gỏi cuốn và bánh cuốn chay rất ngon, và nấu cả thức ăn đồ biển cho các bạn ăn mặn. Ăn trưa xong Thầy nằm nhà nghỉ ngơi. Rồi ra hồ bơi ngồi chơi với anh Dominique và bà Tám và bác Xuân, xem anh Thanh Hoà và Sony bơi. Thầy hỏi Sony: *“Nước sâu không?”* Sony trả lời: *“Dạ sâu khoảng 1.80m”*. Mọi người hỏi Thầy có muốn xuống bơi không. Thầy lắc đầu.

Buổi chiều, Thầy và phái đoàn lên xe. Lại đi chơi quanh thành phố xem phong cảnh, đến nhiều nơi có cảnh đẹp xe ngừng để Thầy xuống ngắm. Nhưng đến đâu Thầy cũng ngồi trên xe không muốn xuống, anh chị Thanh Hòa năn nỉ Thầy xuống đi bộ hưởng gió biển mà Thầy lắc đầu, Thầy nói: *“Tao ngồi trên xe cũng có gió biển rồi”*. Chiều nay trông Thầy trầm lặng, ít nói và chẳng cười gì cả.

Đến tối, mấy Thầy trò kéo nhau qua khách sạn đi ăn nhà hàng do khách sạn đãi. Nhà hàng đưa Thầy và phái đoàn vào một phòng riêng biệt dành cho khách sang. Ăn xong Thầy và cả nhà đi massage, tất cả đều miễn phí. Thầy làm foot massage dịch vụ này ở đây rất là tốt, Thầy chỉ muốn massage nhẹ nhẹ thôi, làm mạnh Thầy la đau. Về đến nhà đã hơn 11 giờ đêm. Thầy ngồi coi tivi ở phòng khách đến khuya.

Hết một ngày.

Từ hôm về Việt Nam, phải đi ăn ngoài nhiều quá mấy cô rất lo nhưng may sao Thầy không bị ngứa, không bị nhức. Riêng tối nay Thầy có nói chân Thầy bị mỏi, Minh Sơn bóp chân cho Thầy một chút thì Thầy khỏe.

Mấy hôm trước Saigon rất nóng nhiệt độ lên cả 95°F/35°C nhưng từ hôm Thầy về thì trời mát không ẩm (humid) nhiệt độ khoảng 80°F/27°C, có gió nhẹ rất là dễ chịu.

Xe của phái đoàn sửa soạn đi Vũng Tàu

Đặc San Vô Vi

Hai bạn đạo Sóc Trăng gặp Đức Thầy tại tiệm cơm tấm Kiều Giang

Đức Thầy và phái đoàn nghỉ ngơi tại Villa tư nhân ở Vũng Tàu

Đặc San Vô Vi

Đức Thầy ra hồ tắm của Villa: Bà Tám, Đức Thầy, anh Dominique, bác Xuân

Đức Thầy và Sony

Chủ Nhật, ngày 15-3-2009

Từ hôm qua đến sáng nay thấy Thầy trầm tư, ít nói không cười.

- Chị Thanh Hòa (TH) hỏi Thầy có vui không?

Thầy nói: *Có gì đâu mà vui?*

- Chị TH: *Tụi con trong phái đoàn có làm gì cho Thầy buồn không?*

Thầy lắc đầu.

- Chị TH: *Bạn đạo Việt Nam có làm Thầy buồn không?*

Thầy lắc đầu.

Hôm nay, cả nhà đi tắm biển Long Hải. Trước khi đi, buổi sáng Thầy nằm nghỉ trong phòng khách. Tối hôm qua bà Tám chỉ cho bác Xuân tập thiền và Thầy ngồi nhìn bác Xuân chăm chăm. Chắc Thầy độ cho bác tu. Mọi người thanh thản. Sony và chị Thanh Hòa đọc email. Bây giờ bác Xuân lại được cô Quý chỉ thêm cách ngồi thiền.

Bãi biển Long Hải cách thành phố Vũng Tàu 25km, khoảng nửa giờ lái xe. Thầy ngồi nghỉ trên ghế bó. Thầy nói *“Đi chi xa quá, ở nhà chơi cũng được rồi”*. Ngồi nhìn sinh hoạt của dân chúng ở bãi biển một lúc Thầy lại vui, Thầy nói chuyện nhiều hơn, hỏi hết chuyện này đến chuyện khác. Thầy và cả nhóm ngồi chơi trên bãi khoảng 30 phút, mua mực nướng, đậu hũ nước đường ăn vặt cho biết mùi xứ biển. Sony xuống tắm một mình, tắm xong lên nằm phơi nắng gần Thầy. Thầy chọc Sony: *“Con phơi nắng coi chừng đen giống mẹ”*. Một lúc sau Thầy tỏ ý muốn xuống tắm. Anh Thanh Hòa, anh Dominique và Minh Sơn dẫn Thầy xuống nước, chị Thanh Hòa dẫn bà Tám. Thầy thích nước biển ở đây lắm, sóng lớn, không bơi được nhiều, Thầy nằm dài trên cát để sóng đánh qua người. Sony bơi với bà Tám ra chỗ nước sâu hơn, sóng đánh mạnh hơn. Ngâm nước biển hơn 20 phút sau Thầy mới lên. Máy Thầy trò chơi ở đây đến trưa, mới rủ nhau đi ăn ở nhà hàng Seabreeze.

Đi biển về, nghỉ một chút Thầy lại muốn xuống tắm hồ bơi nhưng nước hồ hơi lạnh nên anh Thanh Hòa dẫn Thầy vào ngồi sauna trong nhà. Sau đó Thầy khỏe, Thầy vào phòng khách ngồi chơi. Thoải mái nên Thầy lại nói chuyện rất nhiều, cười nhiều. Thầy chọc người này người kia vui lắm. Máy cô đi chợ về bận rộn nấu nướng làm cơm chiều. Buổi ăn tối thật vui, máy Thầy trò nâng ly chúc mừng 30 năm Thầy trở lại quê hương. Thầy cười nói suốt bữa ăn, Thầy kể chuyện hồi Thầy còn trẻ đi làm rạp hát, đi buôn bán, Thầy nói suốt cả 40 phút. Thầy vui, trò vui. Lúc cả nhóm ngồi ăn tối bên bàn chay, Thầy cũng đi qua ngồi chung, Thầy vô ngồi giữa chị Bê và Liêm. Chị Bê nói: *“Có Thầy ngồi đây, mình vui quá.”* Thầy trả lời *“Dĩ nhiên! Có tao là vui rồi!”*. Giọng Thầy vui tếu khiến cả bàn cười rộ vỗ tay rào rào. Thầy vui ai cũng mừng, khi Thầy nói cười vui vẻ, nhìn mặt Thầy hồng hào ánh mắt Thầy sáng lên hiền hòa và hồn nhiên thật dễ thương vô cùng.

Ăn xong đưa Thầy vào phòng ngủ, 15 phút sau thấy Thầy đi một mình ra làm cả nhà giật mình *“Sao Thầy đi một mình vậy?”*. Trong phòng máy lạnh chưa lên, nóng quá, Thầy ngủ không được, Thầy muốn đi ra ngoài chơi. Anh Thanh Hòa đưa Thầy đi foot massage và ra ngoài giải trí. Đến khoảng 11 giờ đêm Thầy mới về ngủ. Thầy ngủ ít nhưng rất khỏe.

Cả nhóm rất mừng vì sức khỏe của Thầy và bà Tám quá là tốt. Khí hậu nhiệt đới rất hợp với Thầy và bà Tám. Ngày nào bà Tám cũng ăn nhiều trái cây, ăn sầu riêng, ăn nhãn mà đường

---

Đặc San Vô Vi

---

thấp, áp huyết thấp nên bà Tám ăn uống không cần kiêng cử, không ngứa, không nhức mỏi, và ngủ rất ngon.

Hôm nay Thầy hoạt động hơi nhiều, một ngày thật sinh động.

Mong Thầy ngủ ngon để ngày mai lại tiếp tục cuộc hành trình dài, ngược đường ra miền Trung ... trở về mái nhà xưa!

Về bộ đồ của Thầy. Xem hình Thầy trong suốt những ngày đi thăm quê hương, các bạn và chúng tôi, người nào để ý cũng nhận thấy lạ, là sao hình nào Thầy cũng chỉ mặc một “bộ đồ màu xanh dương đậm”, không thay đổi. Cho nên ai cũng có thắc mắc không hiểu tại sao.

Sony cho biết, Thầy có đến 4 bộ áo quần như vậy. Đây là loại áo quần điện giải (ionized). Đặc biệt thứ hàng này nhẹ, hút mồ hôi, không phải ủi. Thầy rất thích mặc những bộ áo này, da được thông, không bí hơi, rất mát mẻ, thoải mái như mặc pyjama mà lại có thể mặc đi ra ngoài trông rất tiện. Vì có đến 4 bộ giống nhau, nên Thầy có thay áo quần mỗi ngày, chứ không phải mặc hoài một bộ. Xin quý bạn an tâm.

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Ăn tối tại villa chúc mừng Đức Thầy trở lại thăm quê hương
sau hơn 30 năm hoàng pháp ở hải ngoại

III. QUI NHƠN & NHA TRANG

Thứ hai, ngày 16-3-2009

Thầy thức dậy sớm, ăn sáng xong 9 giờ phái đoàn khởi hành đi Qui Nhơn về thăm quê Thầy.

Xe chạy êm ả trên Quốc lộ 1. Thầy ngồi nhìn ngắm cảnh hai bên đường, chú ý từng cảnh vật suốt cả ngày dài. Trên đường đi ngang qua thành phố Phan Thiết, Thầy bảo xe ghé lại thăm rạp hát của Thầy hồi xưa, chụp hình làm kỷ niệm. Rạp hát hồi đó, bây giờ người ta mở tiệm bán mắt kính. Nhìn thấy tiệm thật nhỏ không biết rạp hát hồi đó cũng nhỏ như vậy hay đã được sửa lại.

Đường dài, xe chạy khoảng 4, 5 tiếng lại ngừng để Thầy xuống ăn uống nghỉ ngơi. Ngồi chơi 1, 2 tiếng rồi lại tiếp tục, như vậy đỡ mệt cho Thầy. Xe chạy qua bao nhiêu là thành phố, làng quê miền Trung, Thầy để ý ngắm nhìn những cảnh đồng ruộng, những cảnh sinh hoạt buôn bán của dân chúng bên đường thật chăm chú. Sau 15 tiếng đồng hồ rờn rã, cuối cùng xe cũng đã đưa Thầy và phái đoàn đến thành phố Qui Nhơn lúc 12 giờ rưỡi đêm. Trời tối om, không biết khách sạn nằm ở đâu, đường phố vắng teo không biết hỏi ai. Bỗng dưng chợt thấy có một ông xe ôm đứng gần đó, mừng quá anh Thanh Hòa tới hỏi đường, ông xe ôm sốt sắng chỉ dẫn và đưa đường tới thẳng hotel, rất là dễ dàng và nhanh chóng. Đi với Thầy lúc nào cũng có quý nhơn giúp đỡ.

Đặc San Vô Vi

Cả ngày dài ngồi trên xe, hơn 15 tiếng đồng hồ mà không thấy Thầy ngủ. Lúc nào cũng thấy Thầy mở mắt nhìn hai bên đường, vậy mà Thầy không lộ vẻ mệt mỏi, vẫn tươi vui khỏe khoắn. Bây giờ trời đã khuya, Hoàng Anh Qui Nhơn resort nằm ngay bờ biển, gió biển thổi lồng lộng, phòng ốc rộng rãi, thoáng mát. Đêm nay chắc Thầy ngủ ngon...

Buổi chiều Thầy bảo đi còng về gần quê lại thấy nhớ nhiều hơn. Anh Thanh Hòa hỏi Thầy có nhớ nhà Thầy nằm ở đường nào không, Thầy nói tới gần đó mới nhớ. Đi tới đâu Thầy nhớ tới đó, tới những chỗ quen cũ Thầy vui lắm, rồi nhắc nhớ kể lại những chuyện hồi xưa cho các con nghe.

Rạp hát cũ của Đức Thầy tại Phan Thiết

Đức Thầy ở tại khách sạn Hoàng Anh, Qui Nhơn

Thứ ba, ngày 17-3-2009

Tại Qui Nhơn, sáng ra ăn sáng trong khách sạn xong, 9 giờ xe đưa Thầy tới thăm nhà ở Qui Nhơn. Thầy nhớ rồi mà Thầy không nói, anh Thanh Hòa thì không biết nhà ở đâu. Xe chạy vòng vòng tìm nhà, anh Thanh Hòa nói chắc phải gọi điện thoại về Mỹ hỏi ông Bảy xin địa chỉ. Xe ngừng lại trên khúc đường quen thuộc, chợt thấy người cháu Thầy, anh Lương Kính Chính, đứng bên cạnh xe mình rồi, ngạc nhiên! Lúc sau hỏi lại anh này sao anh biết xe Thầy đến mà ra đón, anh nói anh biết chú Tám về Việt Nam mà không biết chú Tám có ra Qui Nhơn thăm nhà không. Mấy hôm trước có mấy bạn đạo gọi hỏi anh Thầy có ra Qui Nhơn không? Sáng nay anh đang đứng trên lầu, tự nhiên anh nhìn ra đường thấy chiếc xe Thầy chạy ngang qua nên anh vội xuống ra đường chạy theo xe Thầy. Không biết là Thổ Địa làm việc hay chính Thầy đã chuyển điễn cho cháu Thầy ra đón xe mình.

Nhà Thầy, bây giờ có gia đình cháu Thầy đang ở và mở cửa hàng bán tranh sơn mài. Vào nhà, Thầy ngồi hỏi thăm gia đình rồi đến thắp hương trước bàn thờ ông bà, cha mẹ Thầy. Bên

Đặc San Vô Vi

kia tường có treo hình ba má Thầy. Nhìn hình, thấy Thầy giống mẹ nhiều hơn, nhưng cái mũi thì giống cha, không biết bạn đạo nghĩ sao. Gặp lại người thân gia đình, các cháu nhắc chuyện anh em của Thầy, Thầy xúc động không cầm được nước mắt, lại mếu máo khóc làm mọi người đứng chung quanh đều mủi lòng.

Sau đó, cháu Thầy đưa Thầy qua thăm bà Chín, em gái của Thầy ở gần đó. Bà Chín không nhận ra Thầy, con bà Chín nói bà Chín bị lẫn rồi. Nhưng ngồi một lúc sau thì tự nhiên bà Chín bỗng nhớ Thầy, nhận ra Thầy bà Chín khóc quá chừng làm Thầy cũng khóc theo. Hình ảnh hai anh em ngồi nói chuyện với nhau thật là xúc động. Buổi trưa Thầy mời cả gia đình các cháu Thầy đi ăn nhà hàng nói chuyện thật thân thương.

Hai giờ chiều hôm đó Thầy và phái đoàn lên đường trở vào Nha Trang.

Xe chạy hơn 4 tiếng, đến Nha Trang vào khoảng 6 giờ rưỡi tối. Thầy ngụ tại VinPearl Resort bên Hòn Tre, một đảo du lịch nổi tiếng của Nha Trang. Còn phái đoàn đóng đô ở Duyên Hải (The Light Hotel) tại thành phố. Muốn qua thăm Thầy, anh Thanh Hòa phải đi cáp treo (cable car) hay đi phà, giá vé khá đắt 250.000 VND, cho một chuyến đi và về.

Tối đó Thầy và phái đoàn đi ăn nem nướng, một món ăn đặc sản nổi tiếng của vùng Nha Trang - Khánh Hòa. Mấy tháng trước không ai có thể tưởng tượng được cảnh Thầy ngồi ăn tối ngoài đường, ngay các quán vỉa hè như vậy. Rồi cũng khó tưởng tượng được cảnh ban đêm, Thầy đi dạo ngoài đường phố phong trần mà lại vui vẻ như vậy. Nhìn Thầy “bụi đời” rất là vui, Thầy nói nhiều cười nhiều, nét vui vẻ rạng rỡ trên khuôn mặt. Cô Indra sợ ăn ngoài trời không vệ sinh lo cho sức khỏe của Thầy nhưng Thầy lại thích Thầy ăn rất ngon miệng, vừa ăn vừa nói chuyện cười hoài mới là vui. Ăn xong, Thầy còn đi dạo một hồi rồi anh Thanh Hòa mới đưa Thầy và Minh Sơn, cô Indra về VinPearl Resort.

Sau một ngày đi đường dài, mong thầy ngủ ngon để ngày mai có sức đi tham quan thắng cảnh Nha Trang.

Nhà cũ của Đức Thầy. Anh Lương Kính Chính đưa Đức Thầy vào nhà.

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đức Thầy, Bà Tám và các cháu. Từ bên phải của Đức Thầy theo chiều kim đồng hồ:
Anh Lương Kính Chính. Hàng đứng: Anh rể của anh Chính, chị Hằng,
cháu của Đức Thầy và là chị ruột của anh Chính, và chị Trâm, vợ của anh Chính.

Đức Thầy và hình ba má của Đức Thầy

Đặc San Vô Vi

Bàn thờ ông bà, cha mẹ của Đức Thầy

Đức Thầy thắp hương trước bàn thờ ông bà, cha mẹ

Đặc San Vô Vi

Bà Chín, em gái của Đức Thầy

Đặc San Vô Vi

Khách sạn Duyên Hải (The Light Hotel & Resort) ở Nha Trang

Quán nem Đặng Văn Quang – Nha Trang

Đặc San Vô Vi

Đức Thầy đi dạo phố đêm Nha Trang

Thứ tư, ngày 18-3-2009

Sáng nay Thầy ở bên VinPearl nghỉ ngơi. Buổi chiều Thầy trò mới đưa nhau đi tắm bùn tại “Suối Khoáng Nóng Nha Trang - Tháp Bà” (Hot Spring center). Trung tâm này cách thành phố Nha Trang khoảng 4,5 km. Cả mấy Thầy trò cùng nhau vui hưởng những dịch vụ thư giãn rất tốt ở đây như:

- Tắm bùn tức “Ngâm bùn khoáng tập thể”. Sau mấy ngày mệt nhọc, Thầy trò thoải mái cùng nhau ngồi trong một hồ bùn rộng. Hồ được xây ngoài trời trên có mái dù lợp tranh che nắng, rất là mát... Lúc ngồi ở đây có một cô thợ tới chụp hình. Để nhớ kinh nghiệm vui này nên phải đoàn mua hình và mấy cái tách về làm kỷ niệm. Tắm bùn xong, Thầy xối nước cho sạch bùn, còn những người khác thì để nguyên bùn ra nằm phơi nắng để cho bùn khô tự nhiên, sau đó mới tắm sạch bằng nước khoáng.

- Mục kế tiếp là Thầy trò cùng nhau vào hồ “Ngâm nước khoáng nóng thiên nhiên”. Hồ này chứa nước khoáng nóng ở nhiệt độ 40-42 độ C, nên Thầy không ngâm lâu được, Thầy ngồi trên thành bờ chơi thôi.

Tiếp theo, anh Thanh Hòa đưa Thầy ra nằm nghỉ trên ghế bố, Thầy ngủ rất ngon suốt hơn một tiếng đồng hồ. Khi Thầy thức dậy, Thầy muốn đi tắm ở hồ bơi, nước hồ bơi rất ấm làm Thầy thấy dễ chịu. Thầy lộ vẻ vui thích khi bơi trong hồ này. Mấy anh dẫn Thầy đi bộ vài vòng quanh hồ bơi rồi ngồi chụp hình. Nhìn Thầy làm kiểu để chụp hình trông thật là dễ thương, ai nhìn cũng cười vui, thích thú. Bơi một hồi, Thầy nhìn sang thác nước khoáng, nói “Tao muốn qua ngồi bên thác nước”. Đồng ý ngay với Thầy. Vậy là cả nhà cùng nhau qua ngồi dưới thác nước. Nước ở thác này là nước khoáng rất ấm, ngồi ở đây tưởng như ngồi dưới thác thiên nhiên,

---

Đặc San Vô Vi

---

thích thú thoải mái để những dòng nước trắng xóa tung ra từ đỉnh đầu làm mình thật sự mê, thư thái. Thầy thích lắm cười đùa rất vui vẻ. Ngồi ở đây khoảng 10 phút, Thầy lại làm kiểu để chụp hình, vui thật vui! Trông Thầy hồn nhiên như em bé, Bé Tám đáng yêu của chúng ta!

Sau khi chơi đùa thư giãn xong, 6 giờ chiều Thầy và phái đoàn ra ăn tối tại đây. Nhà hàng của họ ở trên lầu, nhưng phái đoàn yêu cầu họ đặt bàn ăn ngay trong sân, cạnh vỉa hè, ăn ngoài trời cho mát. Sau bữa ăn hơn 8 giờ rưỡi, xe chở Thầy đi dạo quanh thành phố Nha Trang rồi mới đưa về VinPearl Resort. Sau một ngày hoạt động thoải mái Thầy đi ngủ sớm. Các trò rảnh rỗi bèn rủ nhau đi dạo dọc bờ biển hóng mát và ngắm các cửa hàng bán quà kỷ niệm.

Hôm nay thật sự là một ngày đáng nhớ, một ngày tràn trề niềm vui. Mọi người đã có những giây phút thật vui nhộn và sống động bên Thầy. Qua những dịch vụ tắm bùn, tắm nước khoáng, bơi lội giúp giải phần độc tố, ra về ai cũng cảm thấy làn da tươi mát hơn và con người nhẹ nhàng thanh thản hẳn ra. Thầy rất là thích trung tâm nước khoáng này nên có thể ngày mai sẽ trở lại đây. Tiếc là các cô Indra, cô Quý và chị Thủy không vào tắm bùn và đi bơi với Thầy, Các cô ngồi đợi bên ngoài nếu vào tắm chắc các cô thích lắm.

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đức Thầy tắm hồ nước nóng

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Ăn tối tại nhà hàng Tháp Bà

Đặc San Vô Vi

Thứ năm, ngày 19-3-2009

Ngày hôm nay thông thả, Thầy ngủ dậy trễ, mấy anh chị ngồi chơi trong khách sạn đợi. Gần trưa Minh Sơn đưa Thầy qua, Thầy muốn trở lại chỗ tắm bùn hôm qua. Trên đường đi xe ghé Chợ Đầm, mua trái cây và vài vật dụng. Khi xe đến trung tâm Nước Khoáng thì Thầy lại đổi ý không muốn vào, nên xe đưa Thầy về khách sạn ngủ. Đến chiều khoảng 4 giờ chiều, Thầy ngủ khỏe xong mới trở lại đây. 6 giờ rưỡi nơi này đóng cửa nên lúc đó còn được hai tiếng, Thầy trò chỉ đủ thời giờ tắm bùn tức “ngâm bùn khoáng tập thể”, rồi qua “ngâm nước khoáng nóng thiên nhiên” và tắm phun nước, mà người ta gọi là “tắm ôn tuyền thủy liệu pháp”. Dịch vụ này cũng rất hay có mục đích như bấm huyết. Thật là thú vị và sung sướng khi đứng giữa hàng trăm ngàn tia nước khoáng nóng đồng thời cùng một lúc điễm vào các huyết đạo.... Thầy đứng ở đây khoảng 10 phút, xong ra ngoài là vừa hết giờ.

Buổi tối sau khi cả nhà đi ăn lẩu, xe đưa Thầy về khách sạn. Nhưng Thầy vẫn còn muốn đi chơi tiếp, nên xe lại đưa Thầy đi thêm nhiều vòng trong thành phố cho đến khuya. Đêm nay Thầy không về hotel VinPearl của Thầy, mà muốn ở lại hotel Duyên Hải với phái đoàn. Vào phòng nằm xuống giường là Thầy ngủ liền.

Mong Thầy ngủ được nhiều vì ngày mai Thầy và phái đoàn lại lên đường trở về Saigon.

Tắm bùn lần thứ nhì

Đặc San Vô Vi

IV. SÀI GÒN 2

Thứ Sáu, ngày 20-3-2009

Sau hai ngày nhàn nhã thăm viếng thành phố Nha Trang. Sáng nay ăn sáng xong, 9 giờ Thầy và phái đoàn lên xe khởi hành trở lại Sài Gòn.

Hành trình bình thường. Trên đường về xe chỉ dừng lại ghé cửa hàng đặc sản và tiệm ăn cho Thầy nghỉ ngơi một chút. Ăn uống xong là lại đi ngay, chứ không ở lâu như trước. Đường về hun hút, sau gần 10 tiếng đồng hồ dài ngồi trên xe, khoảng 6 giờ rưỡi chiều phái đoàn mới về đến Sài Gòn.

Khi xe ngừng trước khách sạn New World, Thầy vừa mới bước xuống liền có vài bạn đạo chạy tới mừng Thầy và theo Thầy vào tới thang máy, nhưng anh bảo vệ của khách sạn không cho ai vào thang, trừ khách của họ. Có lẽ bạn đạo đã chờ Thầy ở New World mấy ngày hôm nay, một ít người đứng trong phòng tiếp tân còn một số đồng bạn đạo đứng bên kia đường đối diện với khách sạn đợi Thầy về. Thấy Thầy ai cũng vui mừng hoan hỉ.

Chuẩn bị về lại Sài Gòn

Đức Thầy nằm nghỉ tại KS New World

Thứ Bảy, ngày 21-3-2009

Hôm nay Thầy không đi đâu nhiều. Thầy ở trong khách sạn suốt buổi. Bạn đạo đứng chờ Thầy dưới phòng tiếp tân rất đông. Đông quá, nên khách sạn cũng giới hạn không cho bạn đạo ngồi trong phòng tiếp tân nhiều nữa và họ cũng buộc khách đến thăm Thầy phải ghi tên (đăng ký) ở quầy tiếp tân trước. Số bạn đạo ghi tên xin lên gặp Thầy rất nhiều, nhưng vì lý do sức khỏe nên Thầy chỉ cho phép một số rất ít lên phòng gặp Thầy mà thôi. Trong đó có một vài bạn đạo, và mấy người cháu ruột của Thầy, được lần lượt lên thăm. Tiếp chuyện một hồi, mệt quá, Thầy đi vào phòng nghỉ. Một tiếng sau Thầy thức dậy ra tiếp thầy Hai Sa Đéc từ tỉnh lên. Thầy Hai Sa Đéc là học trò của Đức Ông Tư, cùng thời với Đức Thầy. Thầy Hai theo Đức Ông Tư học về Võ Phật, Đức Thầy học về Văn Phật. Trong băng giảng, Thầy kể rất nhiều chuyện về Thầy Hai. Xin các bạn nghe lại phần băng giảng ở Saigon trước 75 để tìm hiểu thêm về thầy Hai.

Gặp thầy Hai, Thầy vui và nói chuyện rất nhiều, cười đùa thoải mái. Thầy hỏi thăm sức khỏe và tuổi tác. Thầy hỏi thầy Hai năm nay bao nhiêu tuổi, Thầy Hai đáp 86 tuổi, Thầy nói vậy tao hơn mày một tuổi. Rồi Thầy cười thật hiền hòa dễ thương. Thầy Hai cũng cười vui. Thầy Hai nói hôm trước, Ông Tám có điện thoại bảo sẽ về Sa Đéc thăm, nhưng hôm nay thầy Hai lên đây vì Ông Tám chuyển cho thầy Hai lên Saigon. Chị Bê mới hỏi Thầy: *“Hôm trước Thầy nói Thầy đi Sa Đéc thăm thầy Hai, bây giờ thầy Hai lên đây gặp Thầy rồi, Thầy còn muốn*

Đặc San Vô Vi

đi Sa Đéc nữa không?” Thầy lắc đầu. Năm nay 86 tuổi mà trông thầy Hai còn khỏe mạnh, tráng kiện, mắt sáng mặt tươi. Hơn 30 năm, huynh đệ đồng môn gặp nhau, vui mừng nào kể xiết. Hai người bạn tương đắc hỏi thăm nhau đủ thứ chuyện đạo đời. Chúc nhau sức khỏe, vui vẻ.

Trong những bạn đạo đến gặp Thầy. Cảm động nhất là trường hợp một bác bạn đạo đã khá lớn tuổi, từ Đà Nẵng vào Saigon. Bác đến khách sạn kiên nhẫn đợi Thầy cả mười hôm rồi, hôm nay bác phải trở về quê. Được Thầy cho phép lên thăm, bác mừng lắm. Ngồi dưới chân Thầy, bác vui cười rồi rít cảm ơn Thầy, bác kể chuyện bác tu hành cho Thầy nghe với khuôn mặt hân hoan sung sướng. Thầy nói chuyện với bác cũng nhiều, Thầy hỏi bác thấy Thầy ra sao? Có già không? Thật là hạnh ngộ! Duyên phước hôm nay chắc sẽ giúp bác hành pháp tu tiến trong thâm tình sâu xa này.

Cả ngày hôm nay, Thầy hay nhắc nói về chuyện bạn đạo ngồi đông dưới khách sạn. Thầy bảo anh Thanh Hòa xuống nói bạn đạo đi về đi, để Thầy đỡ bận tâm mà nói rồi cũng chẳng ai chịu về, vẫn ngồi chờ. Buổi trưa Thầy không muốn ra ngoài, phải gọi khách sạn mang thức ăn trưa lên phòng.

Tội nghiệp anh Thanh Hòa, xuống đến phòng tiếp tân là bạn đạo níu anh, nhờ xin với Thầy cho họ vào gặp. Nhưng hôm nay tiếp một số bạn đạo xong, thấy Thầy không khỏe, Thầy vào phòng ngủ và Thầy cũng không cho phép nữa nên anh Thanh Hòa phải đau khổ từ chối lời thỉnh cầu của bạn đạo. Bạn đạo năn nỉ quá, anh không thỏa mãn được nên cũng buồn, muốn trốn bạn đạo luôn mà thương quá cũng phải ra gặp nói chuyện để cho bạn đạo thông cảm.

Bà Tám rất là vui vẻ vô tư, đi đâu bạn đạo cũng thương, cũng mến. Bà Tám qua thăm Thầy mới vào đến khách sạn, gặp bạn đạo ra chào mừng hỏi chuyện và chụp hình chung không ngừng nghỉ. Ngồi chơi với bạn đạo một hồi bà Tám quên cả chuyện lên phòng thăm Thầy, mà đi về lại khách sạn nhỏ luôn.

Buổi tối, bạn đạo Bình Dương và anh chị Bá mời Thầy và phái đoàn đi ăn cao lầu, nhà hàng

Windsor nằm trong thương xá An Đông. Số bạn đạo tháp tùng theo Thầy khá đông, ngồi kín hai bàn tròn rộng. Bạn đạo tham dự chỉ thích ngồi nhìn Thầy thôi chứ chẳng để ý gì đến chuyện ăn uống mấy. Ăn xong Thầy về lại khách sạn. Tối nay, Thầy tiếp hai chị bạn đạo từ Cần Thơ lên thăm Thầy, nghe nói Thầy và phái đoàn có chương trình đi Cần Thơ ngày mai. Hai chị xin phép đặt nhà hàng ở Cần Thơ cho Thầy trước.

Sau một ngày dài Thầy đi ngủ sớm. Sẵn sàng cho ngày mai lên đường xuôi về miền Nam, thăm xứ Cần Thơ, “Tây Đô” của quê nhà.

Đặc San Vô Vi

V. CÀN THƠ

Chủ Nhật, ngày 22-3-2009

Sáng sớm tinh mơ, 5 giờ xe đã khởi hành. Tháp tùng với Thầy chuyến này, phái đoàn còn có thêm vợ chồng anh chị Minh Báu ở Sydney cũng vừa về VN gặp Thầy. Chuyến đi đông hơn rộn ràng hơn và nhiều người săn sóc Thầy hơn.

Trên Quốc Lộ 1A đi về miền Nam, hai bên nhà cửa sầm uất, ra xa thành phố là thấy một màu xanh thăm thẳm ruộng đồng xanh tươi bao la, khung cảnh trù phú an bình, thể hiện tính chất giản dị mộc mạc hiền hòa của người dân miền Nam. Ngắm cảnh mà thấy lòng nhẹ nhàng, quê hương mình đẹp quá. Xe chạy đến sông Hậu Giang, xếp hàng qua bắc Càn Thơ, cảnh nhộn nhịp reo vui theo sóng nước, gió sông lồng lộng. Chưa ngắm hết dòng sông thì đã qua bên kia sông Hậu và vào đến ngay thành phố. Anh Thanh Hòa đưa Thầy vào Victoria Resort, còn phái đoàn ở bên khách sạn Ninh Kiều.

Đến Tây Đô đúng vào giờ ăn trưa. Một số đông bạn đạo Càn Thơ đến chào Thầy ở phòng tiếp tân, Thầy trò chụp hình lưu niệm. Sau đó các bạn đạo mời Thầy và phái đoàn đi ăn nhà hàng. Lúc đầu dự trù chỉ có 10 bạn đạo cùng ăn cơm trưa với Thầy, nhưng khi Thầy ngồi vào bàn thì các bạn đạo các nơi lần lượt kéo đến, có người ở các tỉnh phụ cận cũng về đây. Nhà hàng phải kê thêm bàn, xếp thêm ghế. Lúc đầu bạn đạo còn ngại ngùng chưa dám ngồi. Thầy nói “*Kêu bạn đạo ngồi xuống ăn đi*”. Mỗi lúc, bạn đạo tới mỗi đông, nhà hàng phải mở rộng phòng ra và kê thêm bàn ghế nữa. Thêm sáu bảy lần như vậy thì phòng hết chỗ, mà vẫn không đủ chỗ cho bạn đạo ngồi, một số phải đứng chung quanh bàn ăn. Thầy không chịu như vậy, nên một số bạn đạo đang đứng này phải ra ngoài. Ngồi đợi bên ngoài chắc các bạn buồn lắm. Lâu lắm mới được thấy Thầy, gọi là ngàn năm một thuở, các bạn đạo Càn Thơ cứ chăm chú nhìn Thầy. Ngồi nhìn Thầy say mê cũng thấy vui, thấy no rồi không cần phải ăn nữa. Sau khi Thầy ăn xong, các bạn đạo xếp hàng lần lượt lên chào Thầy, chụp hình với Thầy. Vậy là mọi người đều thỏa mãn và vui vẻ.

Chiều nay, tiếp xúc hỏi thăm hơn 70 bạn đạo nên về khách sạn Thầy hơi mệt. Đó là chuyện đương nhiên vì khi nào gặp Thầy, bạn đạo về cũng vui vẻ thanh nhẹ hơn. Hạnh hy sinh của người truyền pháp không thể cưỡng cầu.

Từ nhà hàng Thầy về khách sạn Ninh Kiều nghỉ ngơi một chút rồi lên xe đi chơi một vòng thành phố. Thành phố nằm bên bờ sông rất hiền hòa dễ thương, đường phố nhỏ sạch sẽ. Thấy bên đường thường có người bán nhiều trái cây tươi rói. Anh Thanh Hòa, chị Bê xuống mua gương sen, bóc hột sen mời Thầy ăn, Thầy thích lắm, nói ăn hột sen ngủ được. Thành phố Càn Thơ không lớn, xe chạy một hai vòng thì hết phố. Về lại Victoria Resort, buổi tối Thầy cảm thấy không khỏe nên không muốn ra ngoài, phải gọi khách sạn mang thức ăn lên phòng.

Có hai người xưng là bạn đạo Sóc Trăng thuê phòng ở trong Victoria Resort. Khoảng 11 giờ đêm, họ qua gõ cửa vào phòng, xin gặp Thầy. Nhưng lúc đó Thầy đã vào lên giường sửa soạn ngủ, nên anh Dominique phải từ chối và mời họ ra. Suốt ngày hôm nay lúc nào trước khách sạn Victoria cũng có khoảng 20, 30 bạn đạo đến đợi Thầy, gây sự chú ý đặc biệt cho nhân viên bảo vệ của khách sạn. Một anh bảo vệ nhắc nhở anh Thanh Hòa là không nên tụ họp đông. Luật pháp ở đây bắt buộc tụ tập trên 5 người là phải xin phép. Nên phái đoàn cũng cẩn thận.

Một số bạn đạo nhớ Thầy, nhưng tôn trọng sức khỏe của Thầy, nên họ đến nhưng ngồi ở quán nước bên kia đường đối diện với khách sạn. Xe Thầy đi ra đi vô đều nhìn thấy. Không

---

Đặc San Vô Vi

được đối diện thẳng với Thầy nhưng anh em Vô Vi hội tụ gặp nhau ở quán, nói chuyện bạn bè và cùng hướng về Đức Thầy thì cũng là cơ duyên thanh nhẹ.

Đức Thầy ra xe đi Cần Thơ

Đức Thầy ở tại khách sạn Victoria – Cần Thơ

Thứ Hai, ngày 23-3-2009

Sáng sớm 5 giờ rưỡi, cả nhà thức dậy sớm, gọi phone sang thăm Thầy. Minh Sơn kêu mấy anh chị qua gấp vì hôm nay Thầy mệt lắm. Thầy bị cảm. Tôi qua Thầy không ngủ được, thật tội nghiệp. Qua phone, chị Bê nhắc Minh Sơn cho Thầy uống thuốc cảm ngay. Rồi cả nhà vội vã sửa soạn đi gấp nhưng khi vào phòng thì Thầy đã ngủ lại sau khi uống thuốc.

Thầy ngủ không đi chơi nên mấy anh chị rủ nhau đi Chợ Nổi cho biết. Từ khách sạn đi tàu khoảng 15 phút là tới chợ nổi Cái Răng. Chợ Nổi Cái Răng rất nổi tiếng, chợ tụ họp trên sông Cần Thơ vào sáng sớm đến khoảng 9, 10 giờ mới tan. Giữa cảnh sông nước mênh mông, cả mấy trăm chiếc tàu chở hàng, trái cây, rau đậu, thổ sản, nông sản đủ cả. Ở đây đúng là chợ sinh hoạt của dân chúng, đông đúc lớn hơn và vui nhộn hơn ở Thái Lan. Thấy cảnh buôn bán nhộn nhịp, cả trăm chiếc thuyền chở đủ thứ các loại trái cây, các loại rau xanh tươi, trông mát mắt và hấp dẫn. Cảnh chợ nổi thật vui và đẹp mắt nên là một địa điểm lôi cuốn rất đông khách du lịch.

Gần trưa, Thầy thức dậy đi bộ vòng vòng trong lobby, chụp vài tấm hình kỷ niệm rồi xuống phòng ăn dùng cơm trưa. Ăn xong, Thầy không muốn ra ngoài nên anh Thanh Hòa dẫn Thầy đi vòng vòng. Lúc đó có hai bạn đạo đi theo sau Thầy, họ xin phép nói chuyện và muốn mời Thầy đi Sóc Trăng để bạn đạo Sóc Trăng được thăm Thầy. Thầy từ chối nói tôi không đi được. Hôm nay Thầy bị cảm nên còn mệt và Thầy không vui lắm.

Về lại phòng, Thầy vào giường nghỉ. Đến 4 giờ chiều, anh chị Thanh Hòa mời Thầy đi “du thuyền” trên sông Cần Thơ. Khi chiếc thuyền máy của phái đoàn đến gần chợ Ninh Kiều, thì có thêm ba chiếc thuyền máy tháp tùng song song với thuyền của Thầy. Mỗi thuyền chứa khoảng 30 người bạn đạo. Cảnh vật nên thơ, sóng nước mênh mông, nhịp nhàng, gió chiều thoáng mát. Khung cảnh thật vui vẻ, ấm áp tình thầy trò. Ba chiếc thuyền của bạn đạo thay phiên nhau đi song song cạnh thuyền của Thầy để các bạn ai cũng được nhìn thấy Thầy. Ánh mắt các bạn đạo trên thuyền đều hướng về Thầy và trên gương mặt mọi người đều nở nụ cười hạnh phúc. Suốt cuộc du thuyền trên sông dài, Thầy ngồi im lặng nhìn chăm chăm từng chiếc thuyền của bạn đạo. Thật là may mắn và duyên phước lớn lao, sau những năm dài tinh tấn thực hành pháp lý, hôm nay duyên hạnh ngộ thực sự đến với các bạn đạo Miền Tây. Hình ảnh Đức Thầy với kỷ niệm quý thương này sẽ khắc ghi mãi trong lòng từng người học trò của ngài trong chuyến du ngoạn trên sông hi hữu này.

Từ du thuyền lên, Thầy về Victoria ngủ một chút. Buổi tối Thầy và phái đoàn đưa nhau đi chơi trong phố và ghé đến nhà hàng Hoàng Cung ăn cơm tối. Lúc này, Thầy đã đỡ mệt, khỏe hơn một tí nên Thầy ăn ngon miệng và nói chuyện vui vẻ. Anh tài xế hoạt bát, hay nói hay cười, trong câu chuyện anh đùa vui và thích gheò bà Tám, làm Thầy cười theo. Có anh tài xế lo lắng, đi đâu anh cũng lo dẫn bà Tám đi trước. Bà Tám vui lắm.

Đêm nay về khách sạn, có lẽ ngủ không được nên khoảng 11 giờ rưỡi Thầy kêu xe chở Thầy qua khách sạn Ninh Kiều chơi với phái đoàn. Mấy thầy trò ngồi coi tivi ăn sầu riêng, xoài là hai món tủ nên Thầy thích lắm. Ngồi chơi chưa bao lâu, khách sạn đã gọi phone lên nhắc không được tiếp khách trong phòng sau 12 giờ khuya nên anh Thanh Hòa phải thuê taxi đưa Thầy đi chơi vòng vòng trong thành phố đến hơn 2 giờ sáng mới về ngủ. Để ý thấy những ngày du hành, Thầy ngủ rất ít mà Thầy vẫn khỏe vẫn tươi vui, làm việc không ngừng nghỉ. Thật là kỳ diệu!

Phái đoàn ở tại khách sạn Ninh Kiều

Chợ Nổi Cái Răng

Đặc San Vô Vi

Thuyền của bạn đạo đi song song để được nhìn thấy Đức Thầy

VI. SÀI GÒN 3

Thứ Ba, ngày 24-3-2009

Sáng sớm nay, 7 giờ Thầy đã thức dậy. Ăn sáng xong, 9 giờ rưỡi Thầy cùng phái đoàn lên đường trở về Saigon. Trên đường về xe ghé Cái Bè, thăm quê của anh Thanh Hòa. Ở đây trái cây thật rẻ, tươi ngon thấy mà ham nên mấy chị tha hồ chọn lựa. Vô chợ có một lúc mà lên xe mỗi người xách một bịch nặng trĩu toàn là thổ sản. Lúc anh chị Thanh Hòa vào thăm gia đình,

Đặc San Vô Vi

Thầy vẫn ngồi trên xe ngắm người qua lại. Có mấy em nhỏ hàng xóm ra tò mò đứng nhìn, Thầy ngoắc lại lì xì, em nhỏ ngạc nhiên, bà mẹ thì vui mừng lắm.

Đi chợ thì phải ăn quà, chị Thanh Hòa mua chuối nướng, Minh Sơn bóc măng cầu mời Thầy ăn, nhìn Thầy ăn ngon lành thấy thương. Trên đường về mấy chị xẻ sầu riêng. Sầu riêng vàng mọng, tươi ngon bắt mắt, ăn hết múi sầu riêng, Thầy buột miệng “*Quá đã!*”. Giọng Thầy tràn đầy hân hoan hứng khởi làm mọi người rũ ra cười rộ, cả xe vỗ tay đôm đốp vui mừng hoan hô Thầy. Thấy Thầy ăn ngon miệng, ai cũng vui lây. Vui mừng nhất là Thầy thích trái cây mà về quê hương miền Tây có nhiều trái cây đủ loại rất ngon, tươi tốt. Thầy khỏe nên ăn nhiều trái cây mà cũng không sao. Bà Tám ngày nào cũng ăn sầu riêng, tha hồ ăn, thích lắm. Đi với Thầy có hai chuyện thích nhất là cầm tay Thầy và nhìn Thầy ăn! Thầy ăn hồn nhiên tự nhiên như em bé, và không bao giờ bỏ phí dù chỉ một hột com.

Về đến Saigon khoảng 1 giờ rưỡi trưa, xe đưa Thầy đi massage tại khách sạn Hải Long. Hai tiếng sau mới về New World. Một nhóm bạn đạo đã đứng chờ Thầy ở đây, thấy Thầy xuống xe, bạn đạo mừng lắm, mặt mày rạng rỡ cung kính chào khi Thầy đi ngang qua. Thầy lên phòng nghỉ và ăn trưa trong phòng. Chiều nay, Thầy cũng không đi đâu ra ngoài chỉ ngồi chơi trong phòng, xem tivi. Vui vẻ, Thầy kể chuyện hồi xưa, kể chuyện Đức Ông Tư, chuyện mấy ông quan người Pháp mời Thầy đi du thuyền ra Đà Nẵng, Thầy nói hồi đó tàu chạy chậm lắm, chạy cả tiếng đồng hồ mới đi được có 5km, đi mấy ngày mới tới nơi, không phải lẹ như bây giờ.

Khoảng thời gian này, bạn đạo đợi Thầy dưới phòng tiếp tân rất đông. Một số ngồi đợi ngoài đường bên công viên. Thầy ngồi trên phòng mà Thầy cứ hỏi thăm còn đông bạn đạo ngồi dưới khách sạn không. Thầy kêu anh Thanh Hòa xuống nói bạn đạo đi về đi, Thầy cứ nhắc đi nhắc lại mấy lần cái câu: “*Kêu bạn đạo về hết, không thôi họ bắt tao bỏ tù*”. Anh Thanh Hòa và anh Dominique xuống nói chuyện với bạn đạo một hồi, rồi lên kể cho Thầy nghe là có một nhóm bạn đạo khoảng 15 người nghe anh Thanh nhắc lời Thầy thì họ khóc và lần lượt ra về, họ nói họ không muốn Thầy bị bỏ tù. Thầy nghe như vậy, Thầy cảm động rung rung nước mắt. Nhưng có một nhóm đông các bạn khác cũng nghe lời Thầy yêu cầu mà chẳng chịu về, vẫn ngồi chờ không muốn ra khỏi phòng tiếp tân. Một lúc sau Thầy lại kêu Sony xuống coi thử bạn đạo về hết chưa? Khi Sony lên lại, Thầy hỏi liền: Sao? Về hết chưa? Dạ chưa, còn 3, 4 người thôi.

Thầy nói 3, 4 người là không được. Đông quá, họ bắt tao bỏ tù mệt lắm. Buổi trưa, Thầy không muốn đi đâu ra ngoài, phải gọi khách sạn mang thức ăn trưa lên phòng.

Đến tối, 10 giờ đêm rồi mà Thầy ngủ không được. Thầy lại muốn đi ra ngoài. Anh Dominique dẫn Thầy xuống lầu 1 đi bộ vòng vòng, nhưng khi đến cầu thang Thầy muốn xuống. Xuống đây gặp ba bạn đạo ở trong lobby đến chào Thầy, ra đến cửa gặp thêm một số đông bạn đạo nữa. Thầy lên taxi kêu đi chơi Chợ Lớn. Xe chạy vòng vòng đến khoảng 11 giờ rưỡi khuya, Thầy mới về ngủ.

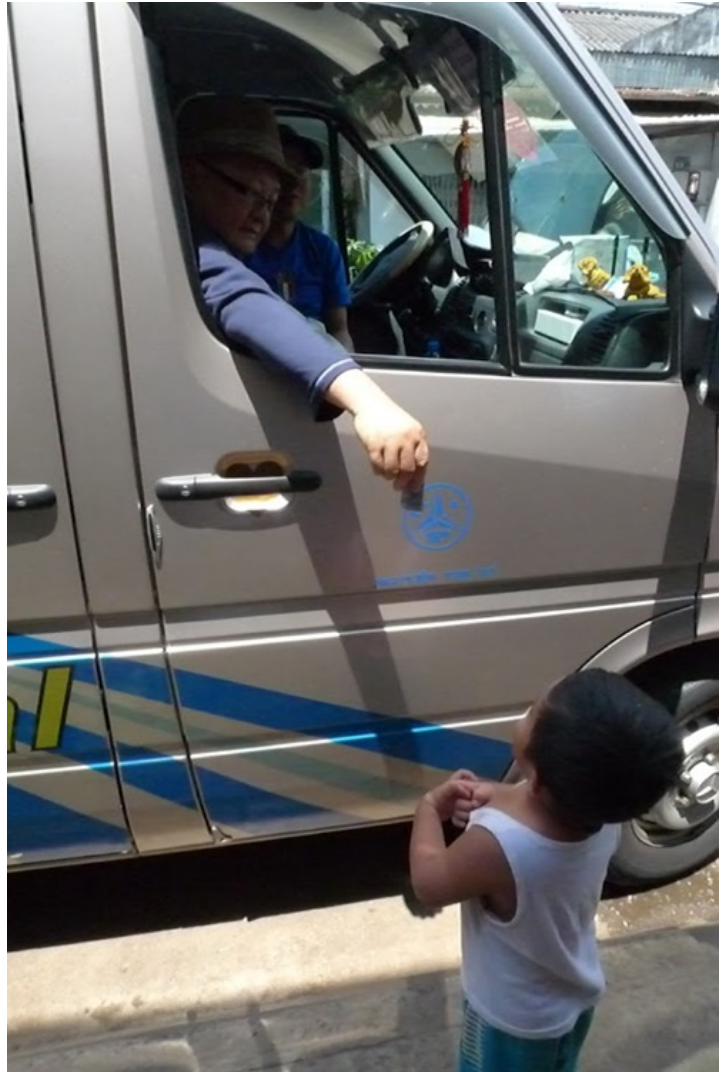

Chuẩn bị về lại Sài Gòn

Đặc San Vô Vi

Ghé thăm nhà anh Thanh Hòa ở Cái Bè

Đức Thầy về lại KS New World và bạn đạo cung kính chào Đức Thầy

Đặc San Vô Vi

Thứ Tư, ngày 25-3-2009

Hôm nay, phái đoàn cũng không biết chương trình của Thầy ra sao. Sáng sớm 7 giờ rưỡi, mấy anh chị qua thăm Thầy. Thấy Thầy đang ngồi coi tivi và được biết đêm qua Thầy ngủ được. 9 giờ anh Thanh Hòa đưa Thầy lên ăn sáng trên nhà hàng ở lầu 10. Khoảng nửa tiếng sau, Thầy vừa ăn xong thì có các cháu của Thầy đến thăm. Đang tiếp những người này, Thầy nhắm mắt ngủ. Thấy Thầy ngủ nên họ ra về. Thầy xuống phòng.

Ngủ dậy khoảng 2 giờ rưỡi, Thầy lên ăn trưa ở lầu 1. Về phòng được một chốc, các anh đưa Thầy đi bộ vòng vòng trong khách sạn rồi đưa Thầy lên lầu 10 ngồi trong phòng executive đọc báo. Thầy nói “*Báo Việt Nam, nó viết gì mà tao đọc không hiểu gì hết. Đọc mệt người quá!*”

Khoảng 5 giờ chiều, chị Bê đưa Thầy đi massage suốt 2 tiếng đồng hồ. Bảy giờ rưỡi, Thầy mới đi ăn tối trên lầu 1, rồi về phòng ngồi coi tivi. Đến hơn 10 giờ đêm, Thầy kêu đi chơi, lúc đó có 1 anh bảo vệ đưa Thầy xuống taxi. Xe chạy vào Chợ Lớn, rồi về Saigon, qua Đakao chạy ngang qua nhà Đức Ông Tư. Nhân nhìn thấy nhà Ông Tư, nhớ chuyện ngày xưa, Thầy kể hồi đó Thầy đến nhà ông Tư mỗi ngày, đi bộ từ 6 giờ sáng, đi mấy tiếng mới tới Đakao. Cô Sáu thấy sao ngày nào cũng tới tưởng Thầy tới xin tiền. Thầy nói tới tới học đạo. Tới nhà đứng ngoài cửa, nếu ông Tư ngoác vô thì mới vô, còn ông Tư không kêu vô thì đi về. Mỗi sáng nào cũng đi, đi bộ mấy tiếng, vừa đi bộ, vừa niệm Phật. Hỏi có ai đi với Thầy không? Thầy nói “*Ai mà đi!*”

Xe chạy, nhìn quanh đường phố, Thầy cũng ngạc nhiên hỏi sao đông xe Honda quá vậy. Gần nửa đêm mới về lại khách sạn, Thầy đi ngủ. Phái đoàn lo xếp hành lý ngày mai lên máy bay trở về lại Mỹ.

Thời gian trôi qua thật nhanh. Mới đó mà đã hết hai tuần rồi.

Đức Thầy và các cháu

Thứ Năm, ngày 26-3-2009

7 giờ rưỡi sáng, phái đoàn đã mang hết hành lý ra xe. Trong phòng, lúc thay áo cho Thầy, nhìn chiếc áo màu xanh đậm, Thầy nói tao chỉ có một bộ đồ này thôi mặc hoài, rồi Thầy cười,

nụ cười thật vui tươi. Dường như Thầy cũng nhận được những thách thức của bạn đạo về bộ áo Thầy mặc suốt hành trình ở Việt Nam.

Xuống lobby thấy khoảng 30 bạn đạo đang đợi. Ông quản lý khách sạn, người Anh, ra xe chào Thầy mà lúc đó Thầy chưa xuống. Khi Thầy xuống đến lobby bạn đạo ùa tới vây quanh Thầy thật đông. Người thì kính cần chào, người thì chụp hình, trong trật tự. Nhờ có một anh bảo vệ của khách sạn đi trước mở đường cho Thầy ra xe an toàn. Sáng nay, trên phòng, khi biết hôm nay trở về lại Mỹ, Thầy rung rung chảy nước mắt. Bây giờ lên xe, nhìn ra ngoài thấy các bạn đạo, đàn con thân thương đến tiễn đưa, Thầy cũng xúc động, lệ ướt mi. Xe chuyên bánh, các bạn đạo đến đưa cũng cùng theo xe Thầy ra phi trường.

Khi đến Tân Sơn Nhất, một cảnh tượng đông đúc không ngờ, cả 3, 4 trăm bạn đạo đến tiễn đưa người Thầy kính yêu. Nét buồn trong giây phút chia tay thoáng hiện trên từng khuôn mặt. Ai cũng muốn được nhìn Thầy ở giây phút chia ly này nên vây kín chiếc xe, không có một chỗ đứng để mang hành lý xuống. Một số bạn đạo làm việc tích cực để giúp phái đoàn chất hành lý lên xe đẩy vào bên trong trước. Thầy là người xuống xe cuối cùng, chiếc xe lăn được mang đến ngay cửa. Khi Thầy ngồi yên chỗ xong, anh Thanh Hòa đẩy Thầy vào bên trong phi trường. Bạn đạo đứng trật tự, dạt ra hai bên cung kính chào tiễn đưa Thầy. Thầy im lặng, không nói, mắt nhìn thẳng phía trước. Khi Thầy đã khuất bên trong, bạn đạo vẫn còn lưu luyến, đưa mắt nhìn vào qua khung cửa kính, cố tìm bóng dáng Thầy yêu. Cảnh tượng người đi đưa tiễn quá đông đúc này đã làm những người khách ở phi trường ngạc nhiên và tò mò, họ hỏi “*Có phải Tổng Thống nước nào không mà sao người ta ra đưa đông quá sức như vậy?*” Nếu tin tức giờ giấc được phổ biến chắc số bạn đạo đi đưa Thầy sẽ còn đông hơn nữa.

Vào bên trong, trong khi chờ đợi gửi hành lý. Thầy ngồi nghỉ, uống nước juices, ăn hạt sen tươi. Thầy trò nhắc lại những chuyện trong mấy ngày qua. Chợt có hai người cháu của Thầy, con của bác Năm - anh Thầy, đến chào tiễn đưa Thầy và Bà Tám, nói chuyện một lúc mới về.

Khi qua thủ tục đăng ký, để yên chí là Thầy hội đủ điều kiện sức khỏe để lên máy bay, nhân viên hãng máy bay có đưa một bác sĩ của họ đến khám sức khỏe, đo áp huyết cho Thầy. Kết quả cuộc khám nghiệm mọi thứ đều tốt. Thầy hoạt bát, minh mẫn trả lời những câu hỏi của vị y sĩ, làm anh này cũng phải ngưỡng mộ, thiện cảm. Anh tuyên bố sức khỏe của Thầy rất tốt, không có vấn đề gì cả và vui vẻ ký giấy chứng nhận đưa lại cho nhân viên hãng máy bay. Lúc này, phái đoàn may mắn gặp một bạn đạo, làm việc trong phi trường. Anh giúp đỡ phái đoàn trong việc gửi hành lý dễ dàng và nhanh hơn.

Giờ ăn trưa, phái đoàn được anh chị chủ nhà hàng chay tiếp tế những phần cơm tấm bì chay và bánh mì chay. Thức ăn từ nhà hàng của anh gần đó, và do chính anh mang lên phi trường. Thật cảm kích, thức ăn ngon rất hợp khẩu vị nên ai cũng vui mừng sau mấy tiếng dài chờ đợi. Thầy chỉ ăn một cái trứng. Ngoài ra, còn có một cô gái, cháu của bạn đạo, cũng làm việc ở trong phi trường. Cô này cũng đến nói chuyện thăm Thầy và đẩy Thầy lên phòng đợi trên lầu. Khi Thầy vào máy bay rồi, cô mới trở về văn phòng làm việc.

Chừng một tiếng đồng hồ sau thì tới giờ Thầy và phái đoàn xếp hàng lên máy bay. Trên chuyên bay ngắn từ Tân Sơn Nhất qua Đài Loan, Thầy an vị tại hàng ghế first class. Thầy cũng ngủ được một giấc ngắn trên đoạn đường này.

Trên chuyến bay dài từ Taipei về Mỹ, có lúc anh Thanh Hòa và Minh Sơn dẫn Thầy đi bộ trong máy bay cho thư giãn. Cũng như lần trước, xuống đến hàng ghế của phái đoàn, Thầy lại

---

Đặc San Vô Vi

---

muốn ngồi ở đây. Nhưng chuyến này Thầy chỉ ngồi vài tiếng thôi, rồi trở về hàng ghế first class của Thầy. Thầy ăn ngon, ngủ được mấy giấc nên trông Thầy khỏe mạnh hồng hào.

Phái đoàn lên xe bus ra phi trường

Đức Thầy xuống lobby ra xe

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Trên máy bay từ Đài Loan về Mỹ

VII. HOA KỲ

3 giờ chiều ngày 26 tháng 3, 2009 chiếc máy bay Eva chở Thầy đã đáp xuống an toàn trên đất Mỹ. Khi máy bay đáp, các anh chị nói tới rồi Thầy ơi. Thầy hỏi: “*Tới phi trường Hồ Chí Minh hả? Dạ, không phải, phi trường Mỹ.* Thầy nói “*Tao muốn về Việt Nam nữa, ăn chưa đã, đi chơi chưa đã!*”.

Ra đón Thầy ở phi trường Los Angeles có anh chị Trần Đình Long, anh Trần, anh Minh, cô Thảo, cô Quyên... Gặp các anh chị này là Thầy vui vẻ kể chuyện Việt Nam liền. Thấy Thầy vui, khỏe và trông trẻ ra khiến ai cũng mừng. Tạ ơn Thượng Đế đã quang chiếu cho Đức Thầy có sức khỏe, mắt sáng, mặt tươi và phái đoàn đi đến nơi, về đến chôn bình yên và được nhiều sức khỏe. Quý hóa nhất là không bị một trở ngại nào trong thời gian du hành trên quê hương. Một chuyến đi lịch sử nếu không có sự quang chiếu của Thượng Đế thì khó lòng thực hiện được.

Đón Thầy về, các anh chị đưa Thầy và phái đoàn đi ăn trưa, Thầy đói quá rồi. Ăn xong vui hứng, Thầy kêu anh Kim chở Thầy đến thăm anh chị Được và ở lại đây chơi, một lát sau mới về lại San Diego.

Đức Thầy tại phi trường Los Angeles đang chờ lấy hành lý

Tưởng về lại Mỹ khác giờ, cơ thể sẽ bị mệt mỏi, nhưng những điều này dường như không ảnh hưởng gì đến cơ tạng của Thầy. Sáng hôm sau, Thầy cũng vẫn dậy sớm và lên xe trực chỉ lên Santa Ana, đi thăm bà ngự y để châm cứu. Bắt mạch cho Thầy xong, bà Yie Lu nói mạch của Thầy rất tốt. Trước khi đi VN, bà đã cho biết là với mạch này, Thầy dư sức đi xa, bà không có lo. Rời phòng mạch, Thầy lại ghé thăm và đi chơi với anh chị Đước.

Sau chuyến hành trình vượt qua nửa vòng trái đất mà Thầy vẫn khỏe mạnh, đi đứng an nhiên thì không còn gì vui mừng hơn.

Kết thúc loạt bài phóng sự, chúng con xin chân thành cảm tạ Đức Thầy đã cho phép phái đoàn tháp tùng cùng Đức Thầy trong chuyến đi lịch sử đầy ý nghĩa và quan trọng này. Chúng con kính tạ ơn Đức Thầy đã cho phép chụp hình và chia sẻ những hình ảnh thân thương của Đức Thầy trong suốt cuộc hành trình trên quê hương Việt Nam đến với tất cả bạn đạo Vô Vi khắp năm châu. Xem những hình ảnh của Đức Thầy, bạn đạo Vô Vi chúng con xúc động tưởng chừng như được Đức Thầy cho phép toàn thể chúng con cùng theo từng bước chân Đức Thầy, Người Cha yêu dấu. Thật vô cùng sung sướng và hạnh phúc.

Xin đa tạ anh chị Thanh Hòa đã tổ chức hữu hiệu chuyến du hành giúp Thầy thực hiện được những mong ước của Thầy. Cảm ơn các anh chị trong ban sức khỏe đã tận tụy săn sóc Đức Thầy trong suốt cuộc hành trình dài.

Kính bái.

Cao Sơn tường trình

Bạch Trúc ghi lại.

T/Đ Portland, Oregon

Ngày 30/3/2009

Thơ

Ân sư ngàn dặm, từ xa đến,
Dạy con pháp lý, vô giá Châu
Thần hồn, thức giác, đạo mong cầu
Trở về tánh không, không- chơn tánh.

Ngàn năm một thuở, vách kia nứt
Rắn rắc, nghe đâu tiếng nổ đều,
À ra, điển ấy tung bộ đầu
Công phu gian khó, đổi đạo sâu

Ánh vàng chiếu rọi, tận tâm can
Tiếp điển, nhận lệnh, trao dồi sửa
Hơi thở nhẹ nhàng - hồn thanh thoát
Khí thanh, tâm nhẹ - nhớ ân thầy.

Quang Thường

Đặc San Vô Vi

Hình Ảnh Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2023”

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

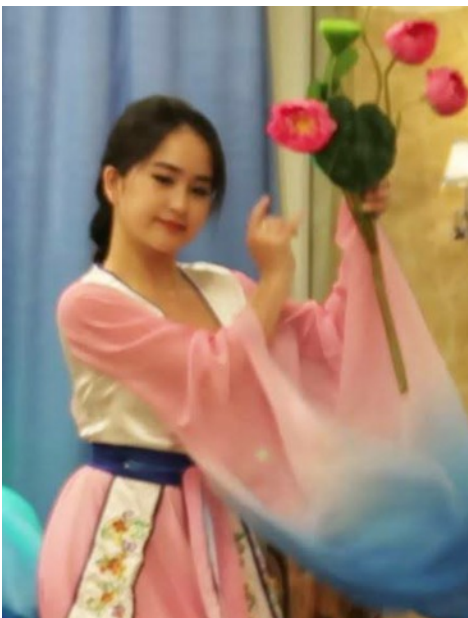
Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

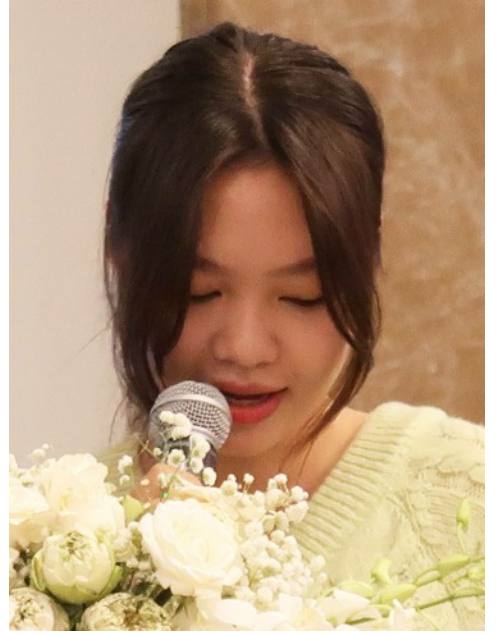
Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Kiểm Tra Phương Pháp Công Phu

Đặc San Vô Vi

Viếng Thăm Mộ Tổ

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Hình Ảnh Sinh Hoạt Bạn Đạo Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

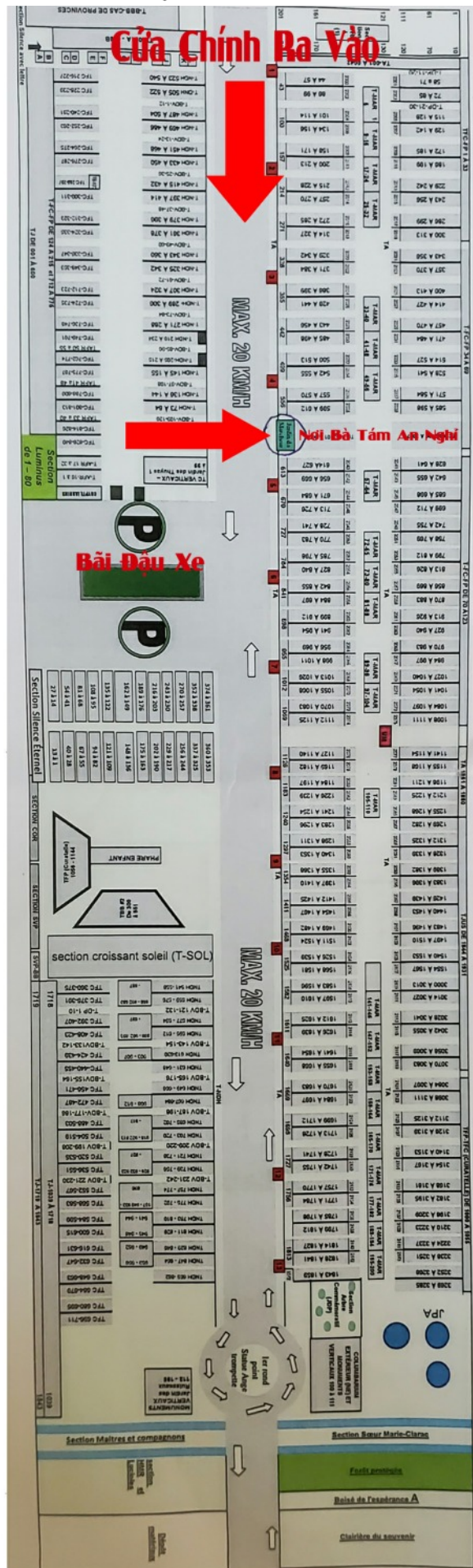

Đặc San Vô Vi

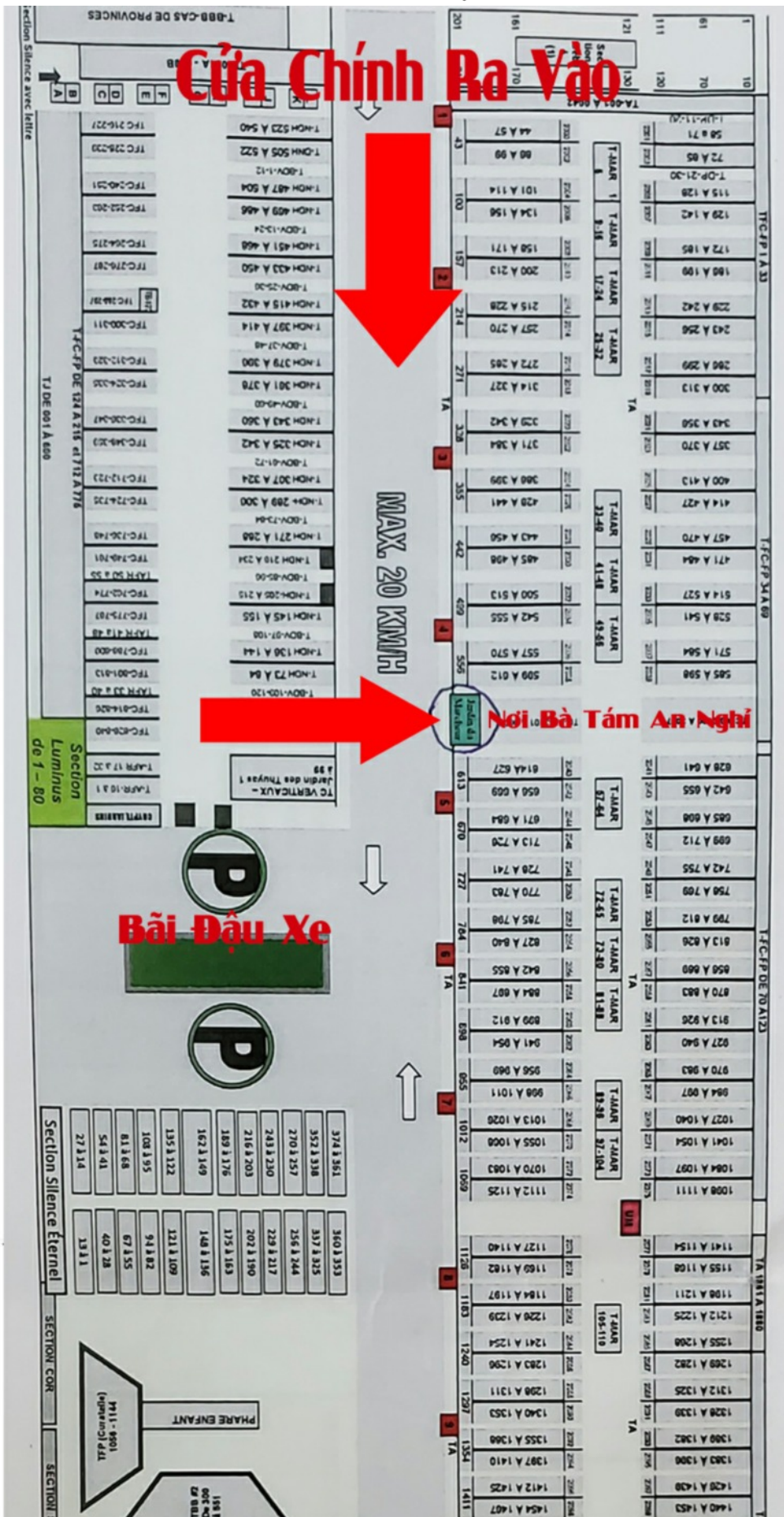

Đặc San Vô Vi

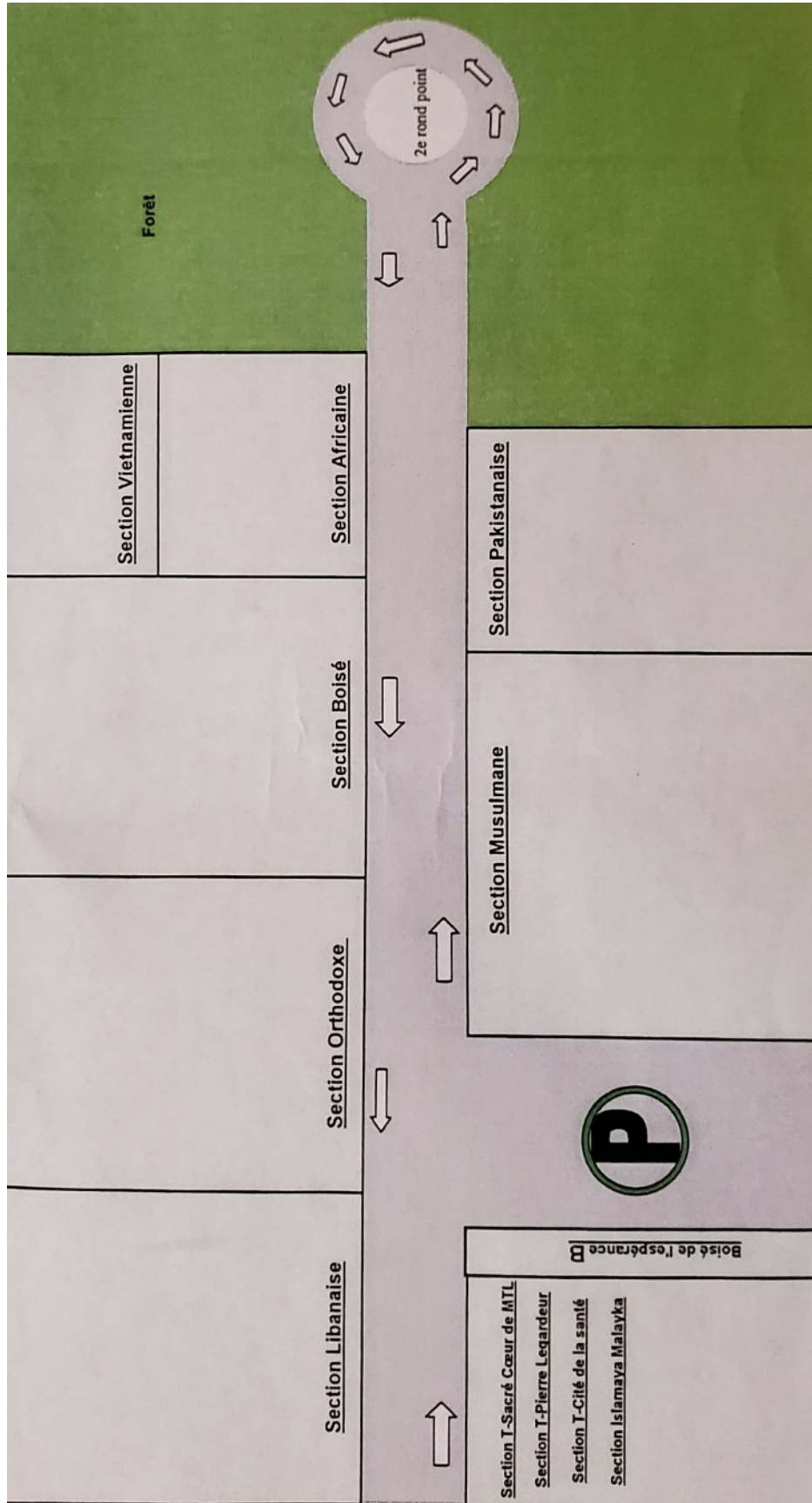

Chú Ý:
Nơi an nghỉ Bà Tắm
nằm gần bãi đậu xe

Đặc San Vô Vi

Chú Ý:
Nơi an nghỉ Bà Tám nằm gần bãi đậu xe

Gia Chánh

Giá xào đậu hũ

Nguyên liệu, dụng cụ:

- Đậu hũ 1 đến 2 miếng, cà rốt, nấm đùi gà (nấm rơm), giá đỗ, gia vị: muối, xì dầu, hạt nêm chay hoặc bột ngọt, hành ba rô.

- Bếp điện, chảo,...

Cách thực hiện:

Bước 1: Đậu hũ mua về rửa sạch, để ráo nước trước khi đem chiên.

Bước 2: Sơ chế các nguyên liệu: giá, nấm ngâm với nước muối, rửa sạch để ráo nước. Cà rốt gọt vỏ rửa sạch. Đem nấm và cà rốt thái sợi vừa ăn.

Bước 3: Bắt chảo lên bếp điện, đổ dầu ăn vào chảo và chiên đậu hũ. Sau khi đậu vàng đều lấy đậu ra để nguội và thái thành sợi.

Bước 4: Tiếp tục lấy chảo dùng đun ít dầu cho hành ba rô vào phin thơm. Lấy cà rốt để xào trước và thêm ít xì dầu. Sau đó cho nấm, đậu phụ và đảo đều.

Bước 5: Thêm giá đỗ và thêm đường, hạt nêm chay xào thêm khoảng 3 phút là có thể tắt bếp.

Đậu Phụ Non Sốt Nấm Đông Cô

Nguyên liệu, dụng cụ:

100 gam nấm đông cô tươi, 1 gói đậu hũ non, 1 thìa bột năng, hành lá, rau mùi, gia vị, dầu hào chay, nước tương, muối, dầu mè, hạt nêm chay.

Cách thực hiện:

Bước 1: Sơ chế nấm: nấm đông cô đem rửa sạch, bỏ gốc ngâm với nước muối loãng trong 15 phút. Sau đó rửa sạch cắt nhỏ thành lát vừa ăn. đậu hũ non cắt thành từng miếng vừa ăn theo hình tròn hay vuông

Bước 2: Làm nóng chảo dầu, phi thơm hành băm nhỏ. Sau đó bỏ nấm vào xào lửa lớn.

Bước 3: Nêm thêm gia vị: muối, hạt nêm, nước tương, dầu hào.

Bước 4: Hòa tan bột năng với 50ml nước đổ vào chảo đun đến khi sền sệt thì cho hành lá rau mùi vào tắt bếp.

Nấm Rơm Chiên Giòn

Nguyên liệu, dụng cụ:

nấm rơm tươi: 200gr, trứng gà: 2 quả, rau xà lách, bột mì, bột chiên xù, gia vị: muối, tiêu, hạt nêm, sốt mayonnaise, tương ớt, dầu ăn.

Cách thực hiện:

Bước 1: cắt bỏ chân nấm, ngâm trong nước có pha muối tầm 5 phút rồi sau đó rửa lại với nước sạch nhiều lần, để ráo. Ướp nấm với bột nêm, tiêu cho thấm và đem xào sơ; xà lách rửa sạch, để ráo nước.

Bước 2: Nấm rơm sau khi đã xào sơ thì cho vào trong rổ nhỏ, rắc 1 muỗng bột mì lên trên và lắc nhẹ để bột áo vào nấm.

Bước 3: Hòa phần bột mì còn lại vào trong nước cho có độ sánh, nhúng nấm rơm

Bước 4: vào trong bột mì, đem lăn qua lớp bột chiên xù rồi đem chiên trong chảo dầu nóng. Chiên vàng và vớt ra để cho ráo, cắt đôi.

Bước 4: Đặt xà lách lên đĩa, xếp nấm rơm chiên xù lên trên, bày thêm cà rốt, củ kiệu chua và ăn cùng nước tương hoặc tương ớt tùy thích.

Đậu Phụ Sốt Cà Chua

Nguyên liệu, dụng cụ:

Đậu phụ 2 bìa, 2 quả cà chua, nước sôi, xì dầu, hành băm, dầu ăn, gia vị: đường, tiêu, ớt bột, tương cà

Cách thực hiện:

Bước 1: Đậu phụ đem để ráo nước, cắt miếng vuông sao cho vừa ăn rồi chiên chín vàng.

Bước 2: Sơ chế cà chua: lấy cà rửa sạch, thái hạt lựu nhỏ.

Bước 3: Bắt chảo lên bếp và phi thơm hành đổ cà chua vào xào. Tiếp tục cho tương cà, xì dầu, đường và ớt bột.

Bước 4: Cho thêm nước vào chảo và đun đến khi sôi. Nêm ít gia vị cho vừa khẩu vị và đổ đậu phụ đã chiên vào nước sốt. Tiếp tục đun cho đậu phụ thấm gia vị thì tắt bếp.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý ..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ THỤY SĨ

Sissach, ngày 20/2/1999

Thầy kính mến,

Vui tiếp được thư chị ba có kèm theo địa chỉ của Thầy, và cũng nhân dịp xuân về, xin kính chúc Thầy cùng toàn thể quý quyến vạn an và dồi dào sức khỏe .

Gia đình con nói chung tất cả bình an. Hiện nay con đã sang đệ tam quốc gia Thụy Sĩ, cho nên lại phải bước sang 1 chu kỳ mới, từ ngôn ngữ và tập quán để thích nghi với đời sống hằng ngày. Còn về phần vợ con thì sau khi đám cưới được 1 năm có mang thai khoảng 4 tháng thì bị hư, cho đến nay đã 6 năm vẫn chưa có lại, mặc dù vợ chồng con có đi bác sĩ khám. Theo lời bác sĩ nói : trường hợp vợ chồng con thì 80-90% là phải có, tại sao vẫn chưa ?

Sau khi con cưới vợ thì ba con đã thật sự bỏ hút thuốc, nhưng còn chờ cháu nội để nối dòng. Ông thường than rằng : cháu ngoại thì đã có cả bầy, chỉ trông có cháu nội, dù trai hay gái cũng được. Ba có nuôi cặp chim uyên ương, hễ mỗi lần vợ chồng con về thăm, ông hay chỉ chuồng chim và nói : hôm nay chim nó đã nở thêm được mấy con nữa, thú vật mà nó còn sanh con. Vợ con nghe được buồn lắm.

Tuy không có thư cho Thầy, nhưng trong tâm con lúc nào cũng nghĩ tới Thầy; nhiều lúc muốn viết thư thăm Thầy, nhưng không biết phải viết gì đây ? Đời cũng không xong đạo cũng chẳng có. Thật lòng mà nói, ân sâu nghĩa nặng của Thầy đối với gia đình con nói chung và con nói riêng, biết đến bao giờ con mới đền đáp được, chỉ ráng lo tu để trả mà thôi. Con đã

Đặc San Vô Vi

xuống tóc, con đã phát đại nguyện nhiều lần rồi, nhưng chỉ tự gạt lấy chính bản thân mình mà thôi, mặc dù đã cố gắng hết sức mình rồi

1) Soi Hồn : đứng 15 phút (để đồng hồ)

2) Chiếu minh : Chỉ dùng ý tưởng tới lỗ rún hít hơi vô (hay bị sinh bụng)

3) Pháp Luân Thường Chuyển không được, không lên nổi bộ đầu

4) Thiên định : Hay lo nghĩ lung tung, mặc dù đã cố gắng trì niệm Lục Tự Di Đà

Thầy vẫn thường nói : học cái gì phải có chứng minh rõ ràng. Con đã đọc tiểu sử của Đức ông Tư và của Thầy. Đức ông Tư thì Phật chứng, Thầy thì có Đức Quan Âm xuống để chỉ cho Thầy pháp Chiếu Minh. Thầy cũng đã trải qua giai đoạn hít chiếu minh hoài mà không được, thì cảm thấy khó chịu lắm thì phải ?

Cho nên con nghĩ rằng Thầy cũng như Đức ông Tư đã tu nhiều kiếp rồi, nên kiếp này đắc đạo, còn mình là cái gì ? Đâu có ai bắt buộc mình tu đâu mà tự đầy đọa cái thân, mà cũng chẳng ra gì hết, nhưng bỏ rồi lại nhớ, bây giờ thì con đầu hàng vô điều kiện rồi Thầy ơi !

Học Thầy không bằng học bạn. Thầy tu cao quá mình theo không kịp, thôi đành đi kiếm đệ tử ruột của ông coi sao, nhưng bây giờ con cũng thất vọng luôn. Cách đây 16 năm, Thầy có giới thiệu con đến với gia đình chú Thanh và gia đình Chantal-Patrick mà Thầy xem họ như con. Họ rất siêng năng tu học và thành tâm hướng về Bề Trên. Nhưng khổ nỗi, ngày nay ai mà đến nhà anh chị Chantal-Patrick mà nói chuyện đạo, nhất là pháp Vô Vi thì được mời ra khỏi cửa ngay. Còn chú Thanh thì khỏi nói, cả tính đều biết, lấy đạo tạo đời. Không phải con phê bình, mà muốn biết sự thật, pháp môn Vô Vi có phải ai tu cũng được không ?

Ba vợ con năm nay cũng 72 tuổi . Hôm con coi cuốn băng video " Sứ Giả Hòa Bình", có một đoạn Thầy ra thuyết giảng. Ý ông cũng muốn gặp mặt Thầy lắm. Nếu có dịp Thầy sang Thụy Sĩ, con kính mong được đón tiếp Thầy đến nhà con 1 chuyến, nhà mượn tuy nhiên cũng có phòng cho Thầy nghỉ ngơi. Nếu con có duyên sẽ gặp lại Thầy.

Nếu Thầy có đến thì mới có thể và thượng kiến Vô Vi cho con luôn. Với sức con thì không thể nào, bởi vì vợ con rất tốt, nhưng nói đến tu cũng như thấy con ngồi công phu thì nó hay kiếm chuyện, thậm chí muốn đưa đến ly dị. Thầy hiểu cho con.

Kính thư,

Con, L T P

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A C, ngày 20/10/99

T P,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 20 tháng 2 năm 1999 được biết con và gia đình quây quần bên nhau vẫn vui khỏe. Có duyên tu mà không tu được là vì nghiệp lực bao vây, mưu sinh trong tình tiền duyên nghiệp lằng la và thiếu dứt khoát. Nói thì được mà hành không được, biến thể của nó là tham dâm và lo âu không cần thiết. Lúc nào cũng tạo động rất khó tu, kiếp trước làm điều không hay cho nên kiếp này phải gánh chịu.

Muốn tu thì phải hiểu nguyên lý của Trời Đất độ sanh, thành tâm thực hành thì mới đến đích. Nay con có một pháp quý là khứ trước lưu thanh, thực hành tự cứu. Cần thực hành trong

Đặc San Vô Vi

nhịn nhục thì mới giải cứu được trần tâm, hướng thanh tự đạt. Cần làm Pháp Luân Thường Chuyển tận dụng nguyên khí của Trời Đất khai mở tâm thân, trường chay và diệt dục thì mới có hướng đi thanh nhẹ thay vì nặng trọc và gia tăng dục lạc, hại tâm lẫn thân. Nhơn thân nan đắc, pháp nan tầm, nay con có cả hai, không chịu hành đúng pháp thì rất uổng. Niệm Phật khai mở Đại Trí.

Tu theo Vô Vi là cần niệm Phật trước tiên để giúp đỡ cho thần kinh ổn định. Thực hành sáng suốt, nghiệp lực luôn luôn bám sát trong hệ thống thần kinh tạo tâm thân bất ổn. Nay con đã dẫn thân phục vụ xã hội kiếm cơm, cần phải nhịn nhục chữa trị tâm thân, theo nẻo chánh tín tu thân mà tiến hóa. Thế gian đô thị giả, ảo hư thơ mộng trong một kiếp người rồi sẽ ra đi với bàn tay trắng, chẳng nắm bắt được một vật gì tại thế khi lìa dương thế. Cần hướng về không thì sẽ mới thật là người tu, bằng không thì sẽ lặn độn về tiền tình duyên nghiệp mà tạo loạn cho chính mình rất khó tu. Vậy con nên xét lại đã hành đúng pháp chưa? Gần đây có rất nhiều băng giảng cần thiết để tu, có tổ chức Thiên Ca giáo dục con người qua những lời minh triết của Thầy đã thành tâm phục vụ những người kế tiếp. Những nghệ sĩ đã đóng góp không ít, vậy con nên hỏi ngay Quy Thức sẽ có.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

T.B.: Còn L K Q, Thầy đã bảo lãnh nó qua Canada, nhưng nó thiếu phước tự tách rời lấy vợ để con mang nghiệp lực khổ của tình đời đen bạc, Thầy không còn trách nhiệm và lưu ý đến nó nữa.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày 10/10/1999

Kính thăm Đức thầy,

Con là P P M kính thăm lạy Thầy và chúc Thầy được nhiều sức khỏe. Con theo PLVVKHHBPP được 24 năm. Nhờ pháp này mà con vượt qua tất cả sự đau khổ triền miên và chịu đựng cảnh chồng có vợ bé con riêng. Còn con có 4 đứa : 2 gái 2 trai, mà con đã mất 2 đứa con trai thân yêu. Tinh thần con suy sụp xao động, nên có một thời gian đau khổ, xao lãng việc hành pháp. Con rất là ân hận, nghiệp quả con quá nặng. Con chạy theo cái giả mà thâm tưởng là của mình, không quay lại bên trong hướng thượng để còn kịp về với cha trời. Nhưng nay nhờ các bạn đạo, con còn may mắn mà trở lại hành pháp một cách nghiêm túc không dám xao lãng. Con thấy con có lỗi với Thầy nên mỗi lần nghe băng Thầy, xem video nhìn Thầy mà con không cầm được nước mắt. Thầy thương tui con quá, lúc nào cũng giúp tui con trên con đường tu học. những lời giảng của Thầy thâm sâu vào tiềm thức của con, siêu diệu quá, con không biết nói gì hơn. Con kính xin Thầy cho phép con và gia đình con cúi lạy Thầy 3 lạy để tỏ lòng tri ơn công đức vô lượng của Thầy.

Hiện nay gia đình con ổn định, chồng con cũng trở lại tu rất tinh tấn, mặc dù vẫn phải trả nghiệp với bà kia. Nhưng con thông cảm những nỗi khổ của anh ấy. Hai vợ chồng con rất tâm

---

Đặc San Vô Vi

đầu ý hiệp hỗ trợ và giúp đỡ lẫn nhau trên con đường hành pháp. Nhưng con còn một thắc mắc là con vẫn hành theo 3 pháp : Soi hồn, Pháp Luân, Thiên Định, của Thầy không biết có đúng hay sai, mà con không thấy ấn chứng như các bạn đạo khác. Con sợ trật, uống phí thời gian không kịp các bạn của mình. Nay con đã 53 tuổi, sức khỏe yếu kém, nhiều bệnh trong người, chết lúc nào không hay (cao áp huyết, loãng xương...) toàn là bệnh nan y không có thuốc chữa. Bệnh con không sợ, chỉ sợ chết rồi tu không kịp.

Các bạn con thờ PL một cái là điển thông đến hà đầu thành. Còn con thờ PL căng hết bụng lại thờ nhẹ ra, có đúng không ? Hay là phải cố gắng hít thêm cho ngộp mới thở ra, như vậy có phải giữ hơi không ? Con sợ PL con sai, xin Thầy chỉ dạy và cho con lời khuyên nhủ để con vững tâm, đứng thẳng đi từng bước một trên con đường tu học, không bị vấp ngã nữa.

Cuối thư con và gia đình kính chúc Thầy dồi dào sức khỏe.

Con
P T P M

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 2/11/99

P M,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 10 tháng 10 năm 1999 được biết con đã lâm dần thân vào tình đời đen bạc, ghen ghét tự hại, tâm thân khó tu khó tiến. Chồng con là nghiệp lực. Cần tu tự giải mới có kết quả tốt cho phần hồn ở tương lai. Những gì con đã thấy là tạm. Thân phận của nữ giới đều là như nhau, tạo nghiệp thì phải lãnh nghiệp!

Biết khổ là do tâm mình bất ổn. Con đã nhìn thấy hình ảnh của Thầy, suốt đời vì mọi người và tự tu tự tiến, dũng mãnh hành pháp với một niềm tin xây dựng và sẽ tái ngộ cùng các con. Thầy đã khóc rất nhiều vì đau khổ của các con đang diễn biến trong cõi phù sanh này! Thầy chỉ tự tu và tiếp tục cầu nguyện cho các con bình an, và tiến hóa theo pháp đã sẵn có trong tay. Có lỗi thì ăn năn sám hối và dứt khoát tu tiến là sẽ có kết quả tốt về phần hồn ở tương lai. Về Pháp Luân Thường Chuyển là quan trọng. Cần hít đầy rún đầy ngực và tung lên bộ đầu là sẽ khai thông và tự thức. Hành đúng pháp như Thầy đã hành thì sẽ đạt được sức khỏe và dễ tu hơn. Nếu sửa pháp thì sẽ bơ vơ ở tương lai, thiếu dứt khoát, tham dâm thì nghiệp lực sẽ lôi cuốn, trí óc vẫn vương rất khó tiến. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Cali, ngày 15/12/1999

Kính thưa Thầy,

Đặc San Vô Vi

Con mạn phép thì thăm với Thầy vài lời tâm sự. Tại sao L phát tâm, công quả quá nhiều, mà còn nạn tai tới tấp. L bị mất việc làm, bây giờ đi sơn nhà, làm ống nước vất vả tới 10 giờ khuya mới về nhà, không than với Thầy, cam chịu một mình, không xin gì hết. Bây giờ còn bị đau. Có lần cắt gãy cây ngả thang té xuống đất mà cũng không sao, chỉ đau hông vài ngày. Bây giờ tới nỗi hạch làm mù, hết chỗ này đến chỗ kia. Rồi lúc gần đây bị ra tòa, phạt nặng. Thân L sao lặn độn tội nghiệp. Con nói với L coi chỗ nào đẹp bớt đi, tiền bạc khó kiếm, sức khỏe yếu kém làm sao lo nổi, một mình mà lo năm nơi nặng quá, thân xác không cho phép, ngã bệnh rồi làm sao ?

Thưa Thầy, con thấy L khổ quá, không biết L được trả nghiệp tiền kiếp hay bị thử thách hiện tại? Con còn u tối, nghĩ sai lầm, xin Thầy phân giải cho con và L được rõ, rất đội ơn Thầy.

Còn về phần con, lúc này con vui. Thầy chuyển cho con của con về ở với con, có mẹ con tại T/Đ. Nó đang học nghề sửa xe hơi để lấy bằng rồi mới đi làm. Lúc này cũng nhờ nhà L. nó ở để đi học, mẹ con đoàn tụ, dù nghèo mà vẫn thấy vui, cũng nhờ Thầy. Thầy thương giúp, chuyển nó về, năm nay 38 tuổi mà nó không lo vợ con gì hết, như con nít vậy. Con mừng, mình tu, con cũng được phân an ủi, nó rất tốt không rượu chè, trai gái gì hết, lo học tới ngày. Con khuyên nó tu, nó nói con có làm gì tội đâu mà má lo, chết cũng về Trên, như vậy có đúng không Thầy ? Thầy chuyển nó tu giúp con, con cảm ơn nhiều. Chỉ có tu là tâm hồn được nhẹ. Còn đời con thấy lo nhiều quá. Con qua Mỹ 12 năm rồi, mà không danh lợi, mẹ con cũng chả có gì hết, con chỉ lo cho đạo mà thôi.

Bây giờ con lớn tuổi, cũng yếu rồi, chờ bên nhà yên, con về thiền đường, ở với bạn đạo cũng tu. Con mong con của con hồi tâm tu hành, hoặc nó có bằng sửa xe về VN sau này nó chỉ dẫn bạn bè làm, lo tu. Con còn hy vọng bao nhiêu đó thôi, con không muốn gì nữa. Thiền đường VN con cũng lo hoàn tất rồi, bây giờ bên đó ở khoảng 10 người làm ăn, tu thâm chưa dám công khai, sợ địa phương để ý. Con nghe lời Thầy, con gửi tiền về hàng tháng, cho gạo người nghèo địa phương, do em con ở nhà nó lo mua gạo thí cho địa phương.

Con cũng cảm ơn Thầy nhiều, nhờ Thầy con được sáng tỏ việc làm đúng chỗ, nhìn Thầy mà con theo hạnh Thầy, đâu vào đấy, mặc dù sự tu hành của con chưa đến đâu. Nhưng việc làm biết thiện ác, giúp người, giúp mình, bao nhiêu cũng đủ cho con toại nguyện.

Thơ cũng khá dài, mong Thầy thông cảm cho con, vì con không có kêu điện thoại làm phiền Thầy. Thôi tới đây con xin tạm ngừng bút.

Kính bái,
Con của Thầy,
NTK

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City ngày 27/12/99

K con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 15 tháng 12 năm 1999 được biết L lúc này đang học bài, học dần thân độ đời. Khi lâm nạn, ý dục mới tiêu tan, xứng đáng với sự dần thân độ đời, từ cái có trở về không thì mới rõ sự có không đã và đang dạy loài người tự diệt tham sân. Cần dũng mạnh tiến hóa theo sự hy sinh đã hoạch định thì mới thấy rõ đường đi đã chọn là đúng

---

Đặc San Vô Vi

đường. Hành động của L có thể cảm động người kế tiếp, tu phước sẽ được phước tiến hóa từ giai đoạn một, chấp nhận tiến hóa đứng đường thì mọi việc sẽ yên.

Quán Âm là một vị Cổ Phật, dẫn thân độ đời từ trong khổ cho đến vui, triền miên xây dựng tâm từ bi, không bao giờ than thở. Lúc nào Người cũng hỗ trợ cho tâm linh tiến hóa, thật thà trong xây dựng, tức là thực hiện tâm từ bi tận độ, chúng ta làm phước không phải để làm giàu về vật chất, nhưng phải tu để xây dựng tâm linh, nhiên hậu mới có cơ hội tiến tới vô cùng. Người có của chịu bố thí của cải để giúp đời thì sự hy sinh tận độ là hạnh đức cao cả. Từ tâm sẽ được nói rộng, thực hành vô quái ngại, chứng minh nhân lành của Thượng Đế lúc nào cũng hy sinh và phục vụ tốt, bất chấp nạn tai nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa trong thanh tịnh về tâm linh. Con noi theo gương lành mà phục vụ quần sanh thì mới là chiến sĩ tình thương của Trời Phật. Nên an tâm tu tiến trong thanh tịnh, tiến về hướng của Trời Phật đã và đang thực hành là đúng, giúp người khác được tu. Chính ta phải tu nhiều hơn, thì mới thấy hoa tình thương rõ trong lòng của hành giả, ngược lại lý luận và so đo thì mọi việc sẽ bất thành và tự đọa Chúng con làm phước nên đọc kỹ nguyên lý tận độ của Thầy đã viết, thì trí óc sẽ không mệt mỏi và an vui.

Thầy thường nói mẹ tu sẽ tạo dư cho con hưởng khi cần. Hạnh đức tốt sẽ được Đấng Toàn Năng ban chiếu.

Chúc con và L vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY

P, ngày 6/11/1999

Kính Sư Phụ,

Đây là lá thư thứ hai con viết và kể lại những ấn chứng sau 3 tháng công phu của con.

Từ 5/8 đến 6/11/1999: Lúc này thiền thấy khối trắng, người rất nhẹ.

Ngày 14/8, nằm nhắm mắt niệm Phật thấy một vị rất đẹp trai. Lúc đó con lấy tay sờ mặt láng một cách lạ lùng.

Ngày 15/8: Con thấy 1 đàn bà hình trắng có mặt mũi rất đẹp, ý biết là mẹ Quan Âm, và thấy mấy câu thơ trước mặt, nhưng mà đọc chưa ra chữ, chỉ đọc được vài chữ.

Ngày 17/8: Lúc thiền làm như có mưa điện trên đầu, mặt, tóc, mình mấy rờ vô láng một cách lạ lùng, làm như thoa một chất kem rất đặc biệt.

Ngày 26/8: Lúc này niệm Phật, điện chảy từ lum trên đầu, trên trán.

Ngày 30/8: Lúc 10 giờ đêm, nhắm mắt niệm Phật, thấy một vị Phật phát sáng, đối diện ngay mặt, sáng rực. Điện chảy sôi xả trên đầu và mặt cỡ 2 tiếng. Mở mắt đau dữ dội, không mở được, nhắm mắt lại niệm tiếp, bật sáng một cục sáng trung bằng cái chén, ngay trung tâm chân mày. Mừng quá la lên, cục sáng mất, nhưng người nhẹ như bay lên. Sau khi thấy ánh sáng Phật chiếu sáng, người con nhẹ lắm như là không khí.

Đặc San Vô Vi

Ngày 4/9: Đầu, mặt con điển như sỏi nước, mấy ngón tay trắng bóc, mình mảy phát sáng hết, người như nằm trên cục nước đá tỏa ra rất là lạnh.

Ngày 8/9: Tự nhiên lưng lạnh như nước đá. Nằm yên niệm Phật, nhắm mắt thấy một cái bông trắng bóc hiện ra giữa trung tim chân mày. Bông trắng, nhụy màu xanh rất đẹp.

Ngày 16/9: Sau khi thiền, nằm niệm Phật, đầu như có ai xối nước và 2 bàn chân như có 2 cái hoa. Một chập sau lại thấy dưới chân như có gắn 2 bóng đèn. Lúc này con không cần kiếng khi đọc sách và nghe rất rõ. Suốt ngày làm như xối nước từ đầu đến chân rất mát mẻ, lấy khăn chùi không có nước, mình mảy rất thông. Đôi khi ban ngày làm như có gắn cái máy phà mát trên đỉnh đầu con.

Ngày 10/10: Sau khi thiền xong, đứng lên trước mắt con trắng xác, không thấy đường, mờ lắm, phải đứng lại một chút. Nửa tháng sau, khi thiền xong, mắt con thường chớp 5, 6 cái như vậy, và người làm như không có ruột gan gì hết. Cách đây 2 tuần, lúc thiền, đầu như bung lên và ngồi làm như hồng lên. Khi đứng niệm Phật, điển dựng lên đỉnh đầu cao lắm. Lúc soi hòm, thiền, con cảm giác như ngồi lơ lửng trên không và điển vọt ra khỏi đầu rất cao. Như vậy có đúng không Sư Phụ? Con hơi sợ. Thư con viết quá dài, làm Sư Phụ đọc mệt. Sư Phụ thông cảm cho con. Con chỉ biết ráng cố gắng công phu và tu hành tinh tấn để đền ơn Sư Phụ, bằng cách tu cho Sư Phụ vui.

Con chúc Sư Phụ có nhiều sức khỏe.

Con,
H T K H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 17/11/99

K H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 6 tháng 11 năm 1999 kể lại những thành tích khoa học huyền bí con đã đạt từ ngày 5 tháng 8 đến ngày 6 tháng 11 năm 1999.

Khối trắng rất nhẹ là từ trường điển quang nội tâm của con đang phát triển. Con nằm niệm thấy được một chàng trai mặt láng lạ lùng, đó là chàng vía của con, thấy một đàn bà da trắng mặt mũi rất đẹp, ý biết là mẹ Quan âm, biểu hiện cho sự tiến triển về nguyên lý âm dương trong tiểu thiên địa của con, thấy thơ mà chưa đọc được và sẽ đọc được. Điển trên đầu, mặt, tóc, mình mảy rờ vô láng một cách lạ lùng, hình như có một chất crème rất đặc biệt tức là điển giới thành tựu thanh thoát và nhẹ nhàng, đúng điển lành của chính con.

Chơn điển trong lành, hành đúng pháp mới có. Niệm thấy mưa điển là điển tâm phát tới vô cùng, điển tùm lum trên đầu trên trán là tuệ giác như ngọn đèn pha chiếu ra khắp cùng. Nằm niệm Phật thấy Phật phát sáng đối diện ngay mặt sáng rực, Tào Khê phát sáng, qua con điều luyện sẽ được hội nhập trong nguyên khí của Trời Đất mà bay đi bất cứ nơi nào mà con muốn tiến tới. Ngũ Uẩn Giai Không, chứng minh sự sống của con do Trời độ hòa tan trong ý đạo lành. Hoa hiện ngay trung tim chơn mày là Hoa Đức Hạnh của con đã tu được

Đặc San Vô Vi

Minh mảy thông tức là điển hình trụ, tu đúng mắt mờ trở sáng và nghe rất rõ rệt, tức điển quang hồi sinh tốt đẹp trong trật tự, hòa trong tự nhiên và hồn nhiên của Trời Phật. Bộ đầu mở và toàn thân mở thanh nhẹ và chói sáng. Ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang phát triển và chớp sáng, như vậy là đúng. Con không cần nói cho ai nghe cả, vì người đời còn nuôi dưỡng sự tham dâm. Con cần lấy một cuốn tập ghi chép những gì con đã ngộ được, tương lai sẽ in thành sách độ đời. Điển bộ đầu rút mạnh là Đốc Mạch thông, rất quý. Con cứ thiên tự nhiên, càng nhiều giờ càng tốt. Càn Khôn Vũ Trụ không khí rất điều hòa, mặt đất nóng là vũ trụ lạnh, liên hồi hỗ trợ cho nhau. Thể xác tức là tiểu thiên địa, chỉ có điển quang là liên hệ cùng Trời Phật mà thôi. Nguyên lý này bất biến.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

B D

Kính thưa Thầy,

Đã mấy năm rồi con muốn viết thư đến Thầy, trước chúc sức khỏe của Thầy, sau con có nhiều điều thắc mắc mà không biết hỏi ai. Nay có cô N S ở Úc về, con mạo muội viết thư này xin Đức Thầy giảng giải cho con, xin Thầy tha lỗi cho con làm bận rộn Đức Thầy.

Cách nay chừng mười mấy năm con ngồi công phu tới lúc thiên định thì con thấy một vầng trăng sáng y như mặt trăng ngày rằm, ở xa chạy tới ngay mặt con rồi nhập vô ngay trán con, rồi mất, vậy là sao ?

Tới nay con đã lớn tuổi rồi, con ngồi không lâu được : ngồi công phu, niệm Phật, rồi Soi Hồn 15 phút, rồi thở Pháp Luân 12 cái, có lần thở thật là tốt, còn có lần có 6 cái thôi, mà con định không được; con niệm Phật một hồi, con thở Pháp Luân nữa, rồi định lại, cứ vậy hoài, có sao không Thầy? Xin Thầy giải cho con. Có khi con chuyển PL nó nhức và ê ê nơi trung tim bộ đầu, và ngay trán con cũng ê ê và nhức như vậy, có sao không ? Còn đầu của con trước khi công phu thì tròn, sau 1 năm con công phu nó hủng ngay chính giữa đầu, rồi bây giờ thì hủng thêm hai bên, phải và trái, làm tất cả là 3 chỗ hủng, có sao không Thầy ? Xin Thầy từ bi tha thứ cho con và chỉ dạy cho con những điều con thắc mắc.

Thầy ơi, con lớn tuổi rồi, 82 tuổi rồi mà tu hành không kịp tới đâu. Nếu con tu không kịp, con xin Thầy cho con được lên cõi trên, ở chỗ nào để tu tiếp, vậy có được không ? Con xin Thầy đừng cho con xuống thế gian nữa, dầu làm vua hay tổng thống con cũng không làm, xin Thầy thương và chấp nhận lời xin của con. Con rất đội ơn Thầy, vì con gặp pháp quá trễ, và lại gặp trong lúc gia đình khốn khổ, cơm không đủ ăn, con phải gánh vác tất cả để lo cho các con ổn định. Vừa ổn định thì con lại bị bệnh thần kinh tọa và lại đau thấp khớp nên con ngồi lâu không được, chừng 1 tiếng trở lại, thành ra con tu không tiến. Con còn bị đau mắt cườm, mổ hết 2 con, nên bây giờ con viết không được ngay hàng, xin Thầy tha thứ cho con.

Đặc San Vô Vi

Thầy ơi, con gặp được pháp này con vô cùng hạnh phúc, vì đời con khổ sở, từ 5 tuổi mồ côi cha, 7 tuổi mồ côi mẹ, sống với cô chú, cực khổ biết chừng nào. Tới lớn lập gia đình, tưởng có người lo cho mình, đâu ngờ số phận của con vô phước, một mình tự lo làm nuôi cho nên người. Bây giờ lớn tuổi rồi, mới gặp pháp, mới được hạnh phúc riêng mình. Con nghĩ tới chừng nào con mới trả được ân sâu nghĩa nặng của Đức Tổ và Đức Thầy. Vậy con ráng cố gắng tu để đáp đền ơn nghĩa của Tổ-Thầy. Mà con yếu sức quá Thầy ơi, 82 tuổi rồi, làm sao tu cho kịp để được Thầy khen. Con chay trường từ hồi gặp pháp. Sáu bảy năm sau bị mổ mắt có ăn mặn lại một, hai năm, rồi cũng ăn chay lại tới giờ. Nhiều người bảo con ăn mặn cho lại sức, nhưng con nhứt quyết thà chết chứ không bao giờ ăn mặn trở lại.

Thầy thương, xin ban cho con vài lời dạy bảo, và giải cho con những điều con thắc mắc, con rất đội ơn Thầy.

Hồi xưa Thầy cho con 4 câu thơ :

Trần thế lắm điều trong ác mộng
Mỹ tâm thực hiện chuyển luân vòng
Tân đồ chưa đến nay từng nguyện
Pháp lý giải minh tại thế tâm

Thầy ơi, con tầm đúng pháp mà trễ quá Thầy, không biết con đủ sức hành pháp hay không, xin Thầy ban vài lời dạy bảo. Con cầu nguyện ơn Trên ban phước cho Thầy của chúng con được dồi dào sức khỏe để dạy bảo chúng con.

Kính bái,
MT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 12/11/99

MT,

Thầy vui nhận được thư con và được biết con đã ý thức được pháp quý và tự hành là điều quý. Làm người sống trên 80 thì khớp xương bộ đầu sẽ được mở tùy theo trình độ sẵn có. Nếu con có dịp tu theo Vô Vi thì sẽ được mở thêm và để nhận được luồng điện của Càn Khôn Vũ Trụ mà tiến lên. Cố gắng niệm Phật theo băng của Thầy đã từng giảng, sẽ được giải trực lưu thanh, hòa hợp với thanh quang mà tu tiến. Cần làm pháp luân thường chuyển, hít vô đầy rún, đầy ngực và tung lên bộ đầu thì mới có cơ hội hiệp khí cùng Trời Đất thì sức khỏe sẽ được gia tăng. Lớn tuổi rồi nên nhớ : có Trời, có Đất, có Đạo, là sẽ được bình an. Không nên đặt ra sở nguyện của chính mình nhưng phải thành tâm tu tiến là cần thiết. Tu lâu mà không thực hành đúng pháp cũng như không. Pháp khứ trực lưu thanh cần niệm Phật đúng và nhiều thì mới có cơ hội thức tâm.

Đặc San Vô Vi

Con đã thực hành giải trừợc bằng cách niệm Phật thì trừợc khí sẽ không có cơ hội xâm nhập tâm thân. Người chơn tu cần hành đều đặn, từ trường sẽ tốt và giải tất cả nghiệp lực nhiều kiếp đã ản tàng trong tâm.

Có đời có đạo, nếu người tu không chấp nhận đời để tiến hóa thì dũng chí không phát triển. Nhiều vị Phật tu và đã hy sinh trở thành cây cỏ làm thuốc cứu đời để thể hiện được tâm từ bi.

Thiền mà thấy được ánh sáng của mặt trăng nhập vào trán, chứng minh là từ trường điện quang của khối óc được phát triển đi lên vượt khỏi Vòm Trời rất quý. Còn nước còn tát, tu được phút nào hay phút nầy, không cần ngồi thiền như cục đất! Tu là cần hành pháp đứng đắn đầy đủ là tốt. Niệm Phật thay thế sự lo âu. Bốn câu thơ Thầy đã viết cho con, hiện nay con đang truy tầm và cầu tiến.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Biên Hòa, ngày 25/9/1999

Đức Thầy kính thương,

Hôm nay chị LT về nước, con mạo muội viết thư này gửi đến Thầy với tất cả tấm lòng của đũa con thơ dại. Mong nhờ sự dạy bảo khuyên răn của Thầy để con làm hành trang trên con đường tu học.

Nhớ Thầy lắm nhưng con không biết nói gì hơn chỉ thành kính cầu nguyện Bề Trên cho Thầy được dồi dào sức khỏe.

Tân vạn,

Con,
HKL

THƯ HỎI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 2/11/99

KL,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 25 tháng 9 năm 1999 được biết con muốn tu tiến.

Cần sự khuyên bảo của Thầy, muốn tu thì phải hiểu rõ sự hiện diện của con trên mặt đất do ai đã xây dựng hình thành. Con phải nhìn lại con là do tứ đại hợp thành tức là nước, lửa, gió, đất đã hình thành theo luồng điện thanh và trừợc của cả Càn Không Vũ Trụ. Từ đó hình thành một khối óc và tứ chi tay chân và thân xác, có tim, gan, tỳ, phế, thận, do luồng điện kim, mộc thủy, hỏa, thổ điều khiển và xây dựng. Vậy chúng ta cần tu để tự đạt tới thanh tịnh.

Đặc San Vô Vi

Người tu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, khứ trực lưu thanh, cần hành pháp đứng đắn mà Thầy đã thường nhắc nhở. Niệm Phật để ổn định tâm thức, Pháp Luân Thường Chuyển là liên hệ với Trời Đất nhiên hậu mới thông cảm nguyên lý của Trời Phật mà tu.

Cần thực hành không nên tin lý thuyết mờ ảo rất khó tu. Cần niệm Phật theo băng giảng của Thầy thì sẽ được ổn định.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

BD, ngày 5/6/2000

Trọng Kính,

Vị Cha Già mến thương của đoàn con và quý vị Ân Nhân trong Hội Vô Vi

Kính thưa Cha và quý vị Đại Ân Nhân, chúng con không còn là những kẻ bất hạnh, những kẻ bạc phước vì có Cha và quý vị. Nếu không có Cha thì chúng con là kẻ xấu số tận dưới đáy giếng. Vì đó mà chúng con hơn 300 em rất cần sự có mặt của Cha, mặc dù ai đó xuyên tạc, công kích đả phá, những công việc lành thánh của Cha đang gieo rải khắp nơi trên thế giới cũng vì yêu thương nhân loại làm than. Ở trường cam, con tiếp xúc rất nhiều người mà đặc biệt tiếp các anh chị em, trong hội Vô Vi có một tâm tình từ bi, bác ái, khoan dung, rộng lượng, chỉ biết hạnh phúc cho mọi người đau khổ, cho không tính toán, thật là một Hội Tình Không Biên Giới.

Kính thưa Cha! Không những các em cam điếc tật nguyên cần có Cha và còn bao nhiêu người khác rất cần có Cha. Con xin Cha đừng bỏ chúng con. Chúng con chỉ biết nguyện cầu cho Cha và quý Hội an vui.

*Con,
Soeur T.*

*PS: Cha ơi! chúng con rất cần có Cha.
Chỉ có người Cha để mới nuôi con béo tốt.*

THƯ HÒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 11 tháng 6 năm 2000

Kính gửi soeur T,

Đặc San Vô Vi

Tôi vui nhận được thư của soeur, gởi đến được biết soeur và các em rất cần sự hiện diện, cộng với tinh thần phục vụ của tôi và không cần biết đến sự xuyên tạc bất chánh từ đâu đến.

Kính thưa soeur, sự sáng suốt dẫn thân phục vụ của Đấng Toàn Năng đã ân ban sự sống cho tôi, nay tôi chỉ biết phục vụ mà thôi. Điều lành đến là việc làm phải thành công. Khi hơi thở còn hòa hợp với nguyên khí của Trời Đất vẫn ban, thì sự hiện diện của tôi vẫn còn, ma quỷ muốn phá cũng bất thành.

Thành thật cảm ơn soeur đã lo lắng cho.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

N D, ngày 13/1/2000

Đức Thầy, ông P C T và bạn đạo khắp năm châu trong đại gia đình Vô Vi thương kính,

Kính bạch Đức Thầy,

Sau cơn lũ lụt đợt một và đợt hai của tháng 12 trong năm 1999 tại miền Trung, VN, con vâng lời dạy của Đức Thầy: Phải cứu trợ miền Trung bằng mọi cách, tự uyển chuyển phương tiện, dù ít hay nhiều để cứu khổ ban vui cho đồng bào bị lũ lụt. Ngày 7/1/2000 con cùng tu sinh L M K, chung hợp với phái đoàn chùa Long Hoa rời thành phố Saigon theo hướng đông ra miền Trung thân thương tỉnh Quảng Ngãi. Với 1000 phần quà để cứu trợ cho 1000 gia đình bị thiệt hại nhiều trong cơn lũ. Trong số quà cứu trợ này có 6 tấn gạo, 200 thùng mì của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng cùng quý bạn đạo Vô Vi gởi tặng tỉnh Quảng Ngãi. Gạo và mì chia ra cứu trợ cho ba xã thuộc huyện Bình Sơn. Đó là xã Bình Minh, Bình Mỹ, Tịnh Châu.

Sau năm ngày đi công tác cứu trợ đồng bào, sau lũ lụt, chúng con trở về Saigon rất an yên với một số ảnh đã chụp khi đang cứu trợ. Xin kính chuyển đến Đức Thầy và quý bạn đạo tường lãm. Sau đây một lần nữa, HM con xin đại diện cho đồng bào ba xã của miền Trung, tỉnh Quảng Ngãi.

Chân thành cảm ơn Đức Thầy, ông PCT và tất cả quý bạn đạo trong đại gia đình Vô Vi thương quý.

*Kính bái,
HM*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 11 tháng 6 năm 2000

HM,

Đặc San Vô Vi

Thầy vui nhận được đầy đủ hình ảnh mà con đã thành tâm phục vụ đồng bào nạn lụt miền trung. Thật là một công tác rất vất vả, nhưng con và các bạn đã thành tâm phục vụ tốt. Thành thật cảm ơn con.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

1/2000

Kính gửi ông Tám,

Con tên là P.T., lần đầu tiên con viết lá thư này kính thăm ông. Thật sự là con chưa bao giờ được gặp mặt ông, và chưa bao giờ biết được "Tu Đạo Vô Vi" là gì. Gia đình con đã vừa xem qua cuốn video "thiền ca Anh và Tôi" làm cả gia đình của con rất cảm động. Ba đưa em con khen Thầy không ngớt miệng, đưa thì khen Thầy cái miệng giống như "Đức Phật Di Lạc", đưa thì khen Thầy sao mà giống y như "Ông Di Lạc" như đức, quá là phúc hậu! Còn riêng con thì con không biết diễn tả như thế nào để nói lên hết cõi lòng đối với ông, bởi vì từ lời nói từ chữ; từ chữ một điều vì chúng sanh, muốn cho tất cả chúng sanh được an vui và hạnh phúc. Ông đúng là một bậc Chân Tu.

"Đại Từ Bi thương chúng sanh

Đại Hỷ Xả cứu muôn loài"

Ông ơi! nếu thế gian này tất cả đều giống một chút, một chút xiú như Ông thôi thì vui Đạo đẹp Đời Hạnh Phúc biết mấy, phải không ông?

Thưa Ông, con không biết bao giờ con có nhân duyên được gặp mặt Ông. Con xin phép Ông nếu lần sau Ông thực hiện băng video, Ông có thể thu hình vào đó nhiều hơn, bởi vì khi con và gia đình của con thấy được mặt Ông qua video, tất cả các con coi như đã có "nhân duyên" được gặp mặt ông qua cuốn video.

Gia đình con có lòng thành xin phép đóng góp 200 đô, để ông có điều kiện phát hành thêm băng video để giúp cho chúng sinh được an vui và hạnh phúc hơn. Con xin cầu chúc cho Ông thân tâm thường an lạc, để lèo lái con thuyền chánh pháp vượt Bến Mê.

Kính Ông,
PT, Texas

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 7 tháng 1 năm 2000

P.T.,

Duyên lành đến với mọi người ! Xem qua cuốn video Thiền ca Anh và Tôi, người nào có căn tu cũng đã tự cảm động và cảm thức được sự thanh nhẹ của tâm linh sẵn có trong óc. Thiền

---

Đặc San Vô Vi

---

ca Anh và Tôi đã khêu dậy một tâm tư như người hành đạo đang phát tâm đóng góp; mục đích cũng là muốn bảo tồn và phát triển triết lý cao siêu giúp cho hành giả trên mặt đất cùng tu cùng tiến. Với sự đóng góp của gia đình PT. có thể nối dài bàn tay cứu độ quần sinh, đưa triết lý cao siêu vào nội tâm của loài người ở tương lai. Nhiều người cùng tu sẽ tạo ra được sự bình đẳng giữa con người và con người, sống nhịn nhục khiêm nhường và thanh tịnh phục vụ khắp nơi nơi, tự diệt dục và diệt tham. Quả địa cầu sẽ có nghìn năm hòa bình và xây dựng một thế giới an bình cho chung. Sức mạnh thanh tịnh của loài người là vô cùng. Nếu mọi người phát tâm đóng góp, mỗi người một chút thì đại sự chung sẽ hình thành.

Thành thật cảm ơn sự đóng góp 200\$ cho thiên ca của con và gia đình con. Chúc con và gia đình tận hưởng những gì của Trời Đất đã ân ban.

Quý thương,
Luong Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Kính gửi thiền sư Luong Sĩ Hằng,
Kính thưa Đức Thầy,

Mặc dù con không phải là một người Vô Vi, nhưng vì vợ của con tu thiền nên con cũng được gặp Thầy một đôi lần, được dự đại hội Vô Vi tại Las Vegas và Canada. Con thành thực cảm ơn Đức Thầy đã mang Pháp Lý Vô Vi đến cho vợ của con. Con cũng cảm ơn các anh chị ở trong Vô Vi đã lấy sự hiểu biết và đức độ để truyền đạt cho gia đình của con.

Trong dịp đến Toronto, con đã có dịp dự buổi Thiền Ca. Dưới mắt con, đó là một buổi Văn Nghệ có giá trị về Tâm Linh, cũng như về Nghệ Thuật. Con rất may mắn được dịp thưởng thức một buổi nhạc Đạo, vừa giải trí vừa giúp cho tâm thân yên ổn.

Cách đây mấy hôm, con có được gặp anh LM từ D. về để phân phối băng thiền ca Anh và Tôi Nhưng vấn đề phân phối các băng thiền ca rất là khó khăn. Anh cũng cho con biết là Đức Thầy đang lo âu về tài chánh thiếu hụt để dự bị cho buổi thiền ca 2000 sắp tới. Con biết rằng Đức Thầy vì muốn đem "thiền" vào đời sống mọi người nên mới cho tổ chức các buổi thiền ca, muốn thực hiện tâm nguyện "Cứu Khổ Ban Vui" cho mọi người, nên đã thức khuya dậy sớm và phải nhiều lo nghĩ.

Con mong được đăng lá thư của con lên Tuần Báo Phát Triển Điện Năng để các anh chị ở trong Vô Vi có dịp chia sẻ niềm mong ước và sự lo âu của Đức Thầy. Riêng con, xin Đức Thầy chuyển lại cho Ban Tổ Chức Thiền Ca ba trăm đô la. Sự đóng góp nhỏ này chỉ khởi đầu cho người người trên khắp năm châu đang hướng về Đức Thầy, đang muốn đóng góp để đem thiền ca đến cho mọi người, đem ánh sáng Vô Vi trải dài trên mọi nẻo đường. Người Vô Vi sẽ mang "Thiền Thực Hành" đến cho nhân loại bằng "Thiền Ca".

Con xin cầu chúc Đức Thầy được nhiều sức khỏe để tiếp tục cứu giúp chúng sanh.

Kính thư,
TVL

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Fountain Valley ngày 19 tháng 1 năm 2000

Kính gửi Anh TVL,

Duyên lành chuyển độ khắp nơi nơi. Tình người sống động đã được khêu dậy trong xây dựng, qua tiếng hát câu hò của thiên ca, trong tinh thần xây dựng bất vụ lợi Người tự thức và an vui, dù có tu hay không có tu cũng rung động theo thiên tính mà cảm thức điều lành.

Tình người và tình người rất xúc động, xem qua phát tâm đóng góp trong tinh thần bất vụ lợi, kẻ ít người nhiều. Thiên ca là do một số người bằng lòng dần thân tu tiến đóng góp và xây dựng hình thành, nay chúng tôi vui nhận được sự đóng góp về vật chất và ước mong mọi người đồng được hưởng nguyên lý của Trời Đất mà tu.

Vạn Sự Khởi Đầu Nan, nhưng chúng tôi vẫn tin nơi việc làm phục vụ quần sanh bất vụ lợi của chúng tôi lúc nào cũng phải dày công mới thành đạt. Trên đời chỉ có một đạo Tình Thương và Đạo Đức là trên hết. Chúng ta đang sống dưới vòm Trời, cần tự thức được sự nuôi nấng công bằng của Trời Đất. Nguyên khí sống động không hoang phí và thật sự hăng cứu giúp. Việc đại sự chung rất cần sự đóng góp và xây dựng cho chung.

Chúng tôi rất nghèo về vật chất, nhưng về tinh thần xây dựng và phục vụ lúc nào cũng sẵn sàng trong tinh thần xây dựng. Ước mong mọi người truyền tay và xem qua cuốn video thiên ca và ước mong gửi đến mọi người một tình thương sâu rộng và xây dựng tâm thức cho bớt khổ!

Chúng tôi lúc nào cũng ước mong được sự thông cảm của quý vị, giang tay giúp đỡ để sớm thực hiện được đại sự chung. Thành thật cảm ơn sự đóng góp của anh là 300\$, cùng nâng cao giá trị tinh thần đóng góp và xây dựng của chúng tôi.

Những lời vàng ngọc và sự phát tâm gia đình của anh là một liều thuốc bổ giúp đỡ chúng tôi dũng mãnh phục vụ ở kỳ tới hơn.

Thành thật cảm ơn anh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỬI THẦY TỪ HOA KỲ

T, ngày 28/12/1999

Thầy kính yêu,

Đầu thư con xin kính chúc Thầy luôn dồi dào sức khỏe và đẹp lão. Con lúc nào cũng nhớ đến công ơn của Thầy, và những chân lý khi Thầy về với chúng con ở thiên đường Thông Hải. Con là V., Thầy còn nhớ đến con không? Con vẫn cố gắng thiền, đôi lúc cũng bê trễ là do lỗi của con. Em K. của con, nay tình trạng sức khỏe rất tốt, trước kia em con bệnh mà không biết, đó là do trong não thiếu một chất gì đó nên sinh ra khủng hoảng. Bây giờ em con chịu uống thuốc, thỉnh thoảng ăn luôn não heo để trị bệnh. Con thấy em con yêu đời lắm, và đôi lúc em

---

Đặc San Vô Vi

---

con thiên cảm thấy nhẹ nhàng. Con có thể hỏi Thầy một điều được không? Tại vì sao hằng ngày bộ đầu con vẫn còn mệt và nặng, chứ không được nhẹ như tờ giấy. Có phải là do sức khỏe của con, hay do con thực hành không đầy đủ? Thầy kính nhớ, dù con không được gặp Thầy, và con phải chịu thâm tu, con luôn một lòng kính yêu Thầy như Cha Mẹ và Bề Trên. Nhân tiện con đổi được chỗ làm rất tốt cho city of Dallas; con xin gửi tặng Thầy \$100.00 để Thầy lo Thiên Ca. Con không dám làm phiền Thầy, thỉnh thoảng Thầy cho con được nói điện thoại thăm Thầy nhé!

Kính yêu Thầy,

Nam Mô A Di Đà Phật

V

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

L V ngày 25 tháng 1 năm 2000

V. con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 18 tháng 12 năm 1999 được biết anh em của con vẫn tiếp tục tu tiến. Đầu con nặng thì con nên uống nửa trái chanh vào buổi sáng trước khi ăn sáng 30 phút thì sẽ lần lượt giải độc tố trong bộ tiêu hóa, và tiếp tục hành pháp sẽ được yên. Thầy lúc này vẫn khỏe mạnh và làm việc đều đều giữa đêm khuya để phục vụ các con. Thành thật cảm ơn sự lưu ý giúp đỡ Thầy 100.00\$ cho thiên ca.

Thầy lúc nào cũng sẵn sàng nói điện thoại với con khi cần.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

THƯ GỬI THẦY TỪ ÚC CHÂU

TỔNG HỘI ÁI HỮU VÔ VI ÚC CHÂU

41 Hamil Street

Văn thư số: 006/THAHVVUC

Box Hill, Victoria 3128

Ngày 13 tháng Sáu, 2000

Australia

Điện thoại: (03) 9808 1762

THÔNG BÁO

vv: Ủy nhiệm việc tổ chức Lễ Khánh Thành Thiên Viện Đổ Thuận Hậu.

Kính gửi toàn thể quý bạn đạo Úc Châu,

Ban Chấp Hành Tổng Hội Ái Hữu Vô Vi Úc Châu trân trọng thông báo:

Đặc San Vô Vi

---

1. Việc xây dựng Thiền Viện Đỗ Thuần Hậu tại Tolga đang tiến vào giai đoạn hoàn tất.
2. Lễ khánh thành Thiền Viện Đỗ Thuần Hậu sẽ được tổ chức vào ngày Chủ Nhật 6 tháng 8, 2000 để hân hoan đón mừng việc hoàn thành cơ sở tu học cho bạn đạo Úc Châu và thế giới.
3. Ban Chấp Hành Tổng Hội ủy nhiệm anh Thái Hồng Tân (Melbourne) trọng trách tổ chức lễ khánh thành. Anh Thái Hồng Tân sẽ hội ý với Ban Chấp Hành Tổng Hội và quý bạn đạo Úc Châu về các chi tiết, nếu cần. Kính mong quý bạn đạo sẵn sàng đóng góp ý kiến với anh Thái Hồng Tân để lễ khánh thành được thành công rực rỡ.

Trân trọng kính chúc quý bạn đạo tâm thân an lạc.

Thay mặt Ban Chấp Hành Tổng Hội.

(ký tên)

Phạm thị Tranh

Tổng Hội Trưởng

Bản sao đồng kính gửi:

- Đức Thầy, để kính tường
- Anh Thái Hồng Tân, để thi hành
- Tuần Báo PTĐN và anh Lê Văn Sơn, để phổ biến
- Các Thiền Đường Melbourne, Duyên Lành, Không Tên, Ngọc Minh, Minh Hòa, Giao Liên, Adelaide, Perth và Canberra, để tri tường và thông báo.

THƯ HÒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Prague, ngày 19 tháng 7 năm 2000

Thị-Tranh và Trần Hải Tân,

Thầy vui nhận được thư mời của quý vị đã sáng lập thành Thiền Viện Đỗ Thuần Hậu cuối tháng bảy này sẽ khánh thành. Tôi xin nhắc lại lời căn dặn của Ngài Đỗ Thuần Hậu trước khi liễu đạo ba tuần, Ngài có cho hay - một ngày 24 tiếng đồng hồ Ngài ở trên 23 tiếng, lúc tôi có tịch thì bạn không nên cho bạn đạo đi đưa và không nên lập chùa, lập miếu không có ích lợi cho phần hồn Ngài, chỉ có tăng thêm sự bận rộn cho Ngài.

Nay quý vị đã tiếp xúc được với Ngài, và muốn lấy đạo tạo đời, lấy danh Ngài là không đúng theo những gì Ngài đã nói với tôi. Vì sự kính trọng Ngài, tôi không dám tham gia buổi khai trương của quý vị, xin quý vị tha lỗi cho. Quý vị đã chúc tôi vạn sự như ý, nhưng việc làm của quý vị đều nghịch ý tôi.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý vị,

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Đặc San Vô Vi

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

B H, ngày 25/9/1999

Kính gửi Thầy,

Con tên là L T D, 58 tuổi. Lần đầu tiên con viết thư cho Thầy.

Con tu theo pháp môn Thầy được 20 năm. Trên con đường tu học, con gặp rất nhiều khảo đảo. Cách nay 2 năm, con mổ u nang. Bác sĩ mới phát hiện bệnh ung thư và được điều trị một thời gian khỏi.

Con cương quyết tu học. Càng tu thì nghiệp lực càng đến. Hiện tại con cũng vừa bị té gãy tay, đang băng bột. Trong tâm con luôn hướng về đường tu học, luôn tin tưởng luồng điện quang của Đấng Bề Trên, của Thầy Tổ hỗ trợ cho mình, nhưng vì nghiệp lực quá nặng. Con mừng vì tu tinh tấn hơn lúc trước khi bị nạn, nay lại bị nghiệp quả khảo đảo tiếp.

Trên đường tu học con nhiều thiếu sót. Con mong Thầy dạy dỗ, chỉ dẫn cho con. Con đang mong lời giáo huấn của Thầy, cho tâm con bớt trần trọc động loạn và nghiệp quả bớt khảo đảo.

Kính bái,

Con,

L t D

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 13/11/99

T D,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 25 tháng 9 năm 1999 được biết con tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp được 20 năm.

Năm nay được 58 tuổi đã và đang gặp rất nhiều khảo đảo, con đã mổ bướu, bác sĩ mới phát hiện bệnh ung thư và đã qua khỏi sau khi điều trị. Nay con cương quyết tu thiền lại càng bị nạn như té gãy tay, hiện đang băng bột. Tâm con luôn luôn hướng về tu học và niềm tin, hướng thượng theo chiều hướng thanh quang tận độ. Con đã có dũng chí tu tiến. Cần tiếp tục trong giai đoạn này, cần hành Hành Pháp Luân Thường Chuyển để khai triển cơ tạng mà dứt khoát tham dâm. Lần lần mọi trở ngại sẽ yên, cũng do sự quyết tâm của chính con. Ngày đêm tu luyện đứng đắn, luôn luôn lấy oán làm ân thì không còn sự trở ngại vì thiếu trí buồn bực không tiến.

Thế gian đô thị giả, vạn sự trên đời là không. Con đang thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cuối cùng cũng sẽ về không, nhiên hậu mới đạt tới ánh sáng vô cùng của Đại Bi. Luồng từ bi của chính con càng ngày càng mở rộng. Cần niệm Phật liên tục để khử trừ lưu thanh, tâm thức sẽ được quân bình. Hành Pháp Luân Thường Chuyển để lập lại sự quân bình của nội tâm, luôn luôn lấy oán làm ân mà tiến hóa, thì phần hồn sẽ được nhẹ. Nhịn nhục tối đa nhiên hậu mới có cơ hội thông cảm mọi sự việc từ bên ngoài cho đến bên trong.

Chúc con thành tâm tu tiến, con nên nhận thức có Trời, có Đất, có Đạo, là sẽ sống yên hơn những người chưa biết tu.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

B H, ngày 25/9/1999

Kính gửi Thầy,

Đây là lá thư thứ hai con gửi cho Thầy. Con tên là: L T N, 46 tuổi. Con tu theo pháp môn Thầy được 14 năm.

Đầu thư con kính chúc sức khỏe Thầy được an khang trường thọ để dìu dắt chúng con trên bước đường trở về nguồn cội.

Thưa Thầy, lúc này sức khỏe con yếu hơn lúc trước, con cũng có thanh lọc. Hiện tại gót chân bên phải con bị đau thốn, tay thường bị tê, đã cản trở trên đường tu học con rất nhiều. Con đang uống thuốc tây, nhưng chưa hết hẳn. Con mong Thầy chỉ dẫn cho con hết bệnh, thân nghiệp con được nhẹ nhàng, tu học được tinh tấn.

Trên đường tu học con còn nhiều thiếu sót, con mong được Thầy chỉ dạy, giáo huấn cho trí tâm con được sáng suốt tu hành được tinh tấn.

Con xin dành lễ Thầy trong tâm ba lạy.

Kính bái,

L T N

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 2/11/99

T N,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 25 tháng 9 năm 1999 được biết con đã tu 14 năm mà không có kết quả và sức khỏe càng ngày càng yếu, chứng minh con thực hành không đúng pháp.

Người tu Vô Vi cần niệm Phật thường xuyên để tự giải trừ khí trong nội tâm; gót chân con bị đau, cần sự thanh lọc độc tố ra khỏi bộ ruột. Tại Việt Nam có trồng cây sủi củi bông trắng, thường trồng trong biệt thự, con xin chặt một nhánh cây rồi chẻ ra từng miếng phơi khô, rồi mua một cái chảo bằng đất, sao cho vàng rồi úp xuống đất thì nó sẽ hút chất mù độc ra. Tiếp tục phơi khô, khi dùng sẽ dùng một nắm tay bỏ vào siêu sắc thuốc bắc, nấu 3 chén nước còn 8 phân, uống sau 3 tiếng đồng hồ sẽ đi cầu nóng hậu môn tức là độc tố sẽ được giải ra. Chịu khó uống 3 lần thì sẽ bớt nhức chân. Không nên ăn cơm trắng quá nhiều. Cần ăn gạo lứt và muối mè trong vòng 7 ngày thì bộ ruột sẽ được tốt và khỏe. Cần niệm Phật theo băng Thầy giảng dạy

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY

Kính thưa Thầy,

Thời gian gần đây, khi tập trung ý tại trung tâm chân mày, niệm Phật thật chậm và thật rõ bằng ý. Khi con niệm Phật như vậy thì thấy nó xoáy mạnh, phía trước ngực chỗ luân xa chữ DI cũng xoáy mạnh. Riêng ở chỗ này ban ngày cũng thấy nó đau và ê ẩm nhẹ nhẹ suốt ngày. Ngay giữa rún thì thỉnh thoảng cũng chuyển động, xoáy mạnh và như có một sợi chỉ hay một cây kim nhỏ xoáy ở giữa, sau đó thì có một làn hơi ẩm như sợi chỉ tự rung xuyên xuống dưới hạ bộ rồi biến mất bằng một làn hơi ẩm tỏa ra khắp bụng. Phía sau đốc mạch thì thông dẫn lên đến xương chẩm sau đầu. Nhâm mạch thì hình như nó lên đến cổ và khỏi cổ, biến mất chỗ nào con không biết.

Kính thưa Thầy, đây có phải là sự chuyển động của các luân xa trong bản thể hay không? Có phải là nhâm mạch và đốc mạch cũng khai mở: nhâm mạch bắt đầu từ rún đi lên và đốc mạch là từ phía sau lưng ở chỗ luân xa chữ A đi lên để cả hai đường cùng hội tụ tại Hà Đào Thành không vậy Thầy?

Con xin cảm tạ Thầy.

N T N.

THƯ HỎI ÂM CỦA THẦY TÁM

Đó là thành tích chuyển động của các luân xa. Con nên dày công tiếp tục niệm Phật thì tương lai nó sẽ trụ. Chúc con vui tiên trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY

Kính gửi Đức Thầy thương,

Kính bạch, chúng con bạn đạo thiên đường Thiên Thức Nam Cali, và bạn đạo VN xin đóng góp vào quỹ Thiên Ca năm 2000, số tiền là 1.100\$US.

Nguyễn Thị Khế: 100\$

Đặc San Vô Vi

Nguyễn Thị Phụng: 100\$
Vương Bảy: 100\$
Lê Thị Hón: 100\$
Tô Thị Bích: 50\$
Huệ Tâm: 50\$
Bác Ân: 100\$
Luu Tâm + Lưu Ái: 100\$
Thủy + Bảy Chà: 100\$
Mai Chát + Mỹ: 200\$
Chinh + Yến và bạn đạo VN 100\$

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Florida, ngày 1/12/1999

Ân Sư kính mến,

Thưa Ân Sư từ bi giúp con giải thích cùng hướng dẫn cho con hiểu biết thêm về việc tu tập theo PLVV là con đã theo mười mấy năm trời dài đằng đẵng cho đến hôm nay vẫn còn kẹt trong PLTC. Huệ tâm chưa khai, chủ nhân ông chưa xuất phát đi ra, làm sao đi lên trên học đạo. Tuổi tác con thì quá lớn chẳng còn sống bao lâu, hết còn cơ hội hy vọng để thấy tận mắt ngày khai trương khánh thành "Thượng Ngươn Thánh Đức", thế kỷ thứ 21 bắt đầu. Cuộc đời con tu tập thiền PLVV kể như sẽ thất bại hơn là thành công. Khổ lại càng khổ thêm! Con có mấy câu thắc mắc như sau:

- 1) Hành giả tu Vô Vi có "nhân điển" do trụ đỉnh niệm Phật thường xuyên và trung tâm bộ đầu thường được rút thì mới có thể tự tạo "nhân điển" phải chăng? Hoặc là cũng phải có sự hỗ trợ đóng góp của PLTC nữa?
- 2) Trong tháng 11 vừa rồi, con đã bị 3 thứ bệnh hoành hành trong 1 lúc: bao tử bị bón, bị cảm cúm, rồi bao tử xuất huyết. Con đi bác sĩ nhờ trị bớt, nhưng không thể làm PLTC được vì bao tử còn yếu. Con chỉ có "trụ đỉnh niệm Phật" để thay thế cho buổi thiền có được không? Trụ đỉnh niệm Phật có hữu ích rất nhiều.
- 3) Bao tử chưa hoàn toàn hồi phục vẫn còn đau, thuốc tây thì con đã uống quá nhiều rồi, nên con không dám lạm dụng nó. Thật bất ngờ con lại nghĩ tới chuyện áp dụng phương pháp "nhân điển" để trị bệnh thử. Con nằm xuống vừa lấy tay trái vừa thoa chỗ đau của bụng (vuốt xung quanh vòng tròn bụng), vừa "trụ đỉnh niệm Phật" ba lần. Lần 1, giảm đau 50%, lần 2 giảm đi 70%, lần 3 giảm đau 90-95%. Con rất mừng là tự con không ngờ lại có thể trị hết bệnh đau bao tử bằng phương pháp "trụ đỉnh niệm Phật" thật đơn giản mà lại đạt hiệu quả cao, lại còn nhanh chóng hơn thuốc men. Con tự trị bệnh như vậy có đúng với "Nguyên Lý Lục Tự Di Đà" không? Hiện giờ ở tại VN có nhiều bạn đạo có khả năng này.
- 4) Nếu đúng thì con có thể tự trị bệnh của con sau này không?
- 5) Nếu có duyên Trời Phật cho con áp dụng để trị bệnh cứu người làm phước. Con phải giữ luật tuyệt đối không bán đạo ăn, chỉ có lo cho bệnh nhân chóng lành bệnh là con rất sung

---

Đặc San Vô Vi

---

sương vui mừng. Từ lúc bắt đầu tu theo PLVV tới nay con chưa có dịp làm công quả nào để hỗ trợ cho việc tu tiến của con, vì thế cho nên cứ bị nhiều trở ngại.

6) Đêm đêm ngủ thường gặp những cảnh âm, không bao giờ thấy những cảnh thanh tịnh bên Trên. Những cảnh âm gây cho con tinh thần bất ổn vì sợ sệt, công việc tu tập của con cũng a dua xuống dốc theo, con phải làm sao tránh để khỏi ảnh hưởng không tốt đó?

7) Con lại bị gia cang nội bộ xáo trộn, lần này là lần thứ nhì. Nguyên do là thằng con của con muốn bán căn nhà con đang cư ngụ, và muốn con dọn ra. Con phải nghe theo để khỏi mất hòa khí gia đình.

Mong Ân Sư từ bi giúp đỡ cho con tránh những cảnh âm ty đen tối, nó cứ ám ảnh con hoài, làm sao con tu ? Và xin ân Sư giúp cho con trị bệnh bằng "nhân điện" thay vì cứ uống thuốc tây có ngày làm mục xương luôn, và bộ đầu con nó cứ vẫn giữ tánh lằm lỳ không tiến bộ chút nào.

Thành thật đa tạ ân Sư rất nhiều !

T B

THƯ HÒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 5 tháng 1 năm 2000

T Bù,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 1 tháng 12 năm 1999 được biết sự tham dâm của chính con vẫn còn. Tâm tu chưa dứt khoát, tham sống sợ chết vẫn còn hù hiếp chơn tâm của con. Đạo là dứt khoát trở về không thì mới có kết quả tốt, từ ngày con phát tâm luyện pháp cho đến nay thì phải nhận định vị trí của chính con liên hệ cùng Trời Đất.

Chỉ có dứt khoát thì trật tự của tâm linh mới tiến. Con nên nhìn lại chính con, niệm Phật là sống với Trời Phật chứ không phải lý luận với tâm người phàm tục, so đo và tạo khổ cho chính mình. Có pháp thì cứ hành, có tâm thì cứ trụ trong chu trình tiến hóa. Bơ vợ là do bản chất tham dâm tạo sự nghi ngờ thiếu dứt khoát làm sao tiến? Sự kích động của gia đình đang giáo dục con phải hướng về nội tâm thanh tịnh mà tu, khi chưa tu con đâu có biết điện là gì? Nay con đã có một phần thanh tịnh và hướng tâm về cõi thanh nhẹ mà niệm Phật và tự hóa giải nghiệp lực trong nội tâm.

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tùy duyên trợ hành, tận dụng khả năng sẵn có mà hành, trụ tâm niệm Phật rất hữu ích bất cứ lúc nào.

Dùng nhân điện sẵn có xoa bóp là đúng. Thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong. Điện trụ là tự cứu, phân tán là tạo sự suy yếu cho tâm thân tức là dục. Nhờ luồng điện đại bi quang chiếu, con mới hướng tâm và thực hành, gọi là khoa học huyền bí, lần lượt sẽ cảm thức được giá trị của không giới. Xác thân của con cấu trúc từ siêu nhiên mà hình thành, nếu con có dịp trị bệnh cho người đời đau khổ thì cũng nên dẫn thân để sớm thực hiện tâm từ bi.

Nằm đêm hay thấy cõi âm, chứng minh trật tự điện quang trong cơ tạng của con vẫn còn âm ý, thiếu Pháp Luân Thường Chuyển. Cần thực hiện Pháp Luân Thường Chuyển nhiều thì thanh khí mới thường trụ được. Con dứt khoát tu lấy oán làm ân thì mọi việc sẽ thông. Về sự liên hệ gia đình kích động là do nghiệp tiền kiếp con đã tạo, nay con chỉ có chấp nhận là xong.

Đặc San Vô Vi

Con đang tiến tới qua sự nhịn nhục sẵn có của chính con, thế gian đô thị giả, đều là không thật.
Con nên dứt khoát tự tu tự tiến thì sẽ giải quyết hết

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh, lấy oán làm ân mà tiên hóa.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

T.B. Thầy đã nhận 100 \$ của con gửi tặng Thầy do anh T chuyển đến. Thành thật cảm ơn.

THƯ GỬI THẦY TỪ VIỆT NAM

TPHCM, ngày 30/12/1999

Trọng kính Vị Cha Già, bác T và tất cả anh chị em trong hội mến thương của những người bị thiên tai miền Trung.

Kính thưa bác, chúng con nhận được tình thương của quý hội thật to lớn và các em cảm điếc hoan hỉ trong tình thương của quý hội. Đã hai lần chúng con nhận được Hồng ân của quý hội, con vội vàng trao về cho Mẹ Giám tỉnh ở thành phố. Mẹ con liền bay ra tỉnh Đông Đà Nẵng ở Yên Bái, và các chị đó ở khắp nơi trên từng cây số miền Trung. Vì đó các chị đi vào tận vùng sâu. Vùng xa, họ chưa nhận được của ăn, quần áo để mặc, vì chưa ai bước chân tới. Các chị đến tận nơi phân phát từng người một, và biết rõ nhu cầu của họ cần gì. Nhà dòng chúng con đã lặn lội đi khắp nơi và giờ đây khả năng cũng cạn rồi, vì đã tiếp tục hai, ba lần bão tố. Giờ đây quý hội tiếp tay với chúng con để đem no ấm cho bao người đói lã.

Con xin thay mặt anh chị em bão lụt cảm ơn hội rất nhiều và nguyện xin ơn Trên trả công bội hậu cho quý vị trong hội.

P t N

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A C ngày 30 tháng 12 năm 1999

Kính gửi soeur N,

Qua sự chuyển động biến thiên giáo dục loài người, miền Trung lâm đại nạn, mọi người đều rúng động, đóng góp kẻ ít người nhiều, như quý soeur dấn thân phục vụ người đau khổ. Chúng tôi hoan hô tinh thần phục vụ của quý soeur phân phối tận tay người lâm nạn, thực hành trong nghĩa cử bác ái và tình thương của Chúa ban chiếu; niềm tin vô tận của quý vị thật đáng quý trọng. Chúng tôi thành tâm cầu nguyện cho quý soeurs dồi dào sức khỏe để tiếp tục tinh thần phục vụ bất vụ lợi của quý soeurs. Chúa sẽ ban ơn không ngớt cho những tinh thần phục vụ cho chung, bất phân giai cấp, thực hiện tình thương và đạo đức trong giai đoạn bơ vơ và đau khổ!

Đặc San Vô Vi

Nước nuôi người và giết người trong chốc lát, nhà cửa tiêu tan, gia đình thất lạc và xa cách. Áo trắng tình thương đã và đang nổi lên những vết đau thương khó quên.

Chúng tôi ngày đêm hướng tâm và cầu nguyện cho mọi người sẽ được an vui và thoát nạn. Kính chúc quý soeurs an vui trong tinh thần phục vụ.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thư của Đức Thầy gửi cho Nhóm Thực Hiện Đặc San Vô Vi

Montreal, ngày 24 tháng 8 năm 2000

Thưa các bạn,

Tôi vui nhận được quyết định của Nhóm Thực Hiện Đặc San Vô Vi tự động giải tán vì đã nhận thấy khuyết điểm của mình. Trong suốt thời gian vừa qua, các bạn đã bỏ công phục vụ bạn đạo 7 số Đặc San đã phát hành, đó là một điều đáng khích lệ.

Tôi mong mỗi các bạn luôn giữ tâm thanh tịnh và tinh thần phục vụ sẵn có, tiếp tục cộng tác với nhóm phụ trách Đặc San Vô Vi sau này. Sự đóng góp của các bạn là một việc làm tốt cho Vô Vi.

Quý Thương,
Lương Vĩ Kiên

Thư Xin Phép Thực Hiện Đặc San Vô Vi của Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc

Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc
Unit 3/28 Collingwood St.,
Osborne Park, WA, AUSTRALIA 6017
Tel: + 61 89244 3209 / + 61 89380 7852
Email: maxle@dph.uwa.edu.au
letq@cyllene.uwa.edu.au

Tây Úc ngày 22 tháng 8 năm 2000

Thư gửi: "Xin phép thực hiện Đặc San Vô Vi"

Kính thưa Đức Thầy,

Đặc San Vô Vi

Qua tuần báo Phát Triển Điển Năng ngày 20-08-2000 chúng con Hội Từ Thiện Vô Vi Charitable TRUST và Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc có đọc được thông cáo của nhóm Thực Hiện Đặc San Vô Vi (ĐSVV) quyết định tự động giải tán ngưng ấn hành và phát hành ĐSVV.

Chúng con đã hội ý nhau và nhận thấy ĐSVV là tiếng nói chung của bạn đạo Bồ Vi thế giới nên cần được tiếp tục duy trì. Do đó chúng con mạo muội viết thư này kính xin Đức Thầy cho phép hai Hội chúng con được tiếp tục đảm nhiệm công việc của nhóm thực hiện ĐSVV để chúng con có cơ hội phục vụ bạn đạo và phát huy việc tu học theo PLVVKHHHPP.

Chúng con tự xét mình dù chưa có nhiều kinh nghiệm, kiến thức cũng như trình độ tu học vững vàng như những vị đã đi trước, nhưng với sự chỉ dạy của Đức Thầy và tấm lòng phục vụ vô vị lợi, chúng con nguyện làm hết sức mình để đóng góp cho Vô Vi.

Kính xin Đức Thầy chấp nhận sự mong muốn của chúng con.

Thành thật đa tạ Đức Thầy,

Kính bái,

Hội Từ Thiện Vô Vi Charitable TRUST

Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc

Địa chỉ liên lạc:

Unit 3/28 Collingwood St.,

Osborne Park, WA, AUSTRALIA 6017

Tel: + 61 89244 3209 / + 61 89380 7852

Email: maxle@dph.uwa.edu.au

letq@cyllene.uwa.edu.au

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Ngày 9/1/2000

Kính thưa Đức Thầy,

Đầu năm con và gia đình xin chúc Thầy tràn đầy sức khỏe và vạn sự như ý. Chúng con lúc nào cũng nghĩ đến Thầy và xin Đấng Cha Lành phù hộ cho Thầy được sống mãi mãi với chúng con. Kính thưa Thầy, con có vài điều xin hỏi riêng Đức Thầy Con xin đội ơn Đức Thầy.

1) Sau tháng 9 năm nay thì ba con đã làm cho GM 20 năm. Con tính khuyên ba về hưu ở Florida để lo việc tu hành. Con cảm thấy ba già đi nhiều vì công việc nặng nhọc, dễ rước động loạn và cũng khó tu. Con sợ ba không thể chịu đựng đến 7 năm nữa để về hưu chính thức để hưởng bảo hiểm sức khỏe của hãng GM, cho nên con đã để dành một số tiền để lo bảo hiểm sức khỏe cho ba má cho đến khi họ 65 tuổi thì sẽ được bảo hiểm chánh phủ. Con chỉ muốn tốt cho ba má để họ có thì giờ lo việc tâm linh nhiều hơn. Thầy nghĩ sao về điều này, con xin Thầy cho con ý kiến.

2) Trong lúc ngồi thiền, đến lúc làm PLTC nhiều khi con cảm thấy hít 12 cái hình như cũng chưa thông. Nếu con còn sức thì con có thể tiếp tục hít thêm không Thầy? Bây giờ thì con đang tiếp tục hít đến khi nào trong người thoải mái thì con mới bắt đầu thiền định, nhưng con

---

Đặc San Vô Vi

---

không biết đó có sửa pháp không. Con kính xin Thầy chỉ dạy, nếu làm không đúng thì con sẽ ngưng ngay.

3) Lúc thiền định, con cảm thấy rất khó định tâm. Hết chuyện này thì chuyện khác nó vô đầu con làm con khó định tâm. Có thể vì vậy mà lâu nay con không thấy ánh sáng và bộ đầu không rút thường xuyên. Con có dùng bằng niệm Phật để giúp con một phần nào, nhưng khúc thiền định của con cũng chưa được hoàn hảo. Con xin Thầy chỉ dạy để con có thể làm tốt hơn. Xin cảm ơn Thầy.

Nhiều khi gặp Đức Thầy con không dám mở miệng vì sợ mình nói sai, nên luôn tiện đây con xin Thầy chỉ dạy cho con. Trên đường tâm linh của con bây giờ Thầy thấy con nên bỏ túc bằng cách nào và làm sao để bỏ được tánh hư tật xấu dễ dàng hơn? Con xin đội ơn Đức Thầy và mong là lá thư này không làm cho Thầy mệt nhọc quá nhiều.

Cuối thư con xin Đức Thầy luôn luôn trẻ và khỏe mạnh để sống mãi với chúng con, vì còn Thầy thì chúng con còn một nguồn hy vọng mãnh liệt trên bước đường tâm linh. Con xin dùng bút và xin tạ phước huệ của Đức Thầy đã ban bố cho chúng con bao nhiêu năm qua.

Con của Đức Thầy,
TTNB

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

F V ngày 22 tháng 1 năm 2000

N B,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 9 tháng 1 năm 2000 được biết con vẫn lo cho ba má trong tuổi già và muốn giúp đỡ ba má được nghỉ ngơi theo phần tuổi còn lại, đó là niềm vui của ba má trong tuổi già. Ba không quen nghỉ ngơi nên làm lụng quanh năm phục vụ gia cang là niềm vui của ba má, để tự phát triển thực chất của chính người.

Bao nhiêu năm khó qua nhưng vẫn qua, con nhìn ba má con có thể thấy rõ việc công phu tu học của con cũng cần tiếp tục dày công nhiên hậu mới thành đạt. Cần tu thanh tịnh nhiên hậu mới thấy rõ chính mình hơn. Động là động. Thiền là Định. Con đã bằng lòng tu là tự giải bỏ sự động loạn từ bên trong cho đến bên ngoài. Phát triển tâm từ bi, thực hành thương yêu và xây dựng. Hiện nay con muốn báo hiếu và muốn cho ba má sống yên và tu tiến, đó là điều lành cho gia đình con.

Bao nhiêu năm qua gia đình của con đều được sự gia hộ và điều tiên của Trời Phật. Nay có Trời, có Đất, có Đạo, cuộc sống cũng được an vui, con nên thuận chiều mà tiến, không nên gây thêm trở ngại cho cuộc sống. Vị trí và việc làm của ba vẫn tạo được một vị trí tốt. Con nên và chấp nhận những gì ba đã tự tạo được từ việc nặng cho đến việc nhẹ, ba vẫn ở trong vị trí kiểm chứng và phục vụ theo khả năng sẵn có của ba Con nên vui trong ân phước Trời ban.

Còn về việc công phu, làm Pháp Luân Thường Chuyển phải hạ lệnh đầy rún đầy ngực, tung lên bộ đầu là tạo cho khí đi lên trong cơ thể và khối óc đi lên thay vì đi xuống. Tu bằng trí bằng ý mới thật là tu, chỉ có khí đi lên mới hòa hợp với vũ trụ quang mà tiến hóa đi lên. Hướng đi đã

Đặc San Vô Vi

---

vạch sẵn cho phần hồn khi lia xác. Tất cả sẽ gom gọn trong sự thanh cao điển giới, dễ hiểu dễ minh. Người tu cần sự dày công và liên tục thì mới dệt được một Bức Tranh Trời trong nội tâm.

Con đã bỏ công không ít để đạt thành vị trí trong ngành y học nhơn gian, phục vụ người lâm nạn tại thế. Pháp Lý Vô Vi là khứ trực lưu thanh, cần sự dày công của hành giả. Chính con đã vượt qua từ giai đoạn một mới ý thức được đạo là sự quân bình của nội tâm. Nay con đã nhận thức có Trời, có Đất, có Đạo, là bình an hơn nhiều người đã và đang sống trên mặt đất này. Tâm động vì sự tham dâm, tưởng lầm là mình chưa thông, quên đi sự kiểm chứng quá khứ từ không giới đã đến và sẽ trở về với hai bàn tay không, chẳng mang được một vật gì khi phần hồn ra đi.

Muốn nhập định thì phải dứt khoát tất cả về không. Khi nhập định, Đấng Toàn Năng sẽ ban bố sự thanh nhẹ đại bi tận độ của Ngài chuyên cho óc sáng tâm minh, chơn tình sẽ bộc phát.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày 04/01/2000

Thầy kính thương,

Hôm nay con xin được viết vài hàng kính thăm Thầy, nhân tiện báo tin cho Thầy về việc chuyển quà của Thầy và các huynh tử ở hải ngoại đến cho các em khuyết tật (câm và điếc) tại Trung Tâm Giáo Dục trẻ khuyết tật ở L T, B D.

Kính thưa Thầy, hôm chúa nhật (02/01/2000) theo yêu cầu chú thiểm ba H, con và chị Mõ đã mang 1000 FF đến cho các em ở TTGD trẻ khuyết tật do soeur N trông nom. Con được cho biết số tiền này do Thầy và huynh tử ở hải ngoại gửi về công quả. Soeur N vô cùng vui mừng và cảm kích khi nhận được món quà tình thương của Thầy gửi về gần như liên tục, năm nào cũng có. Riêng con cũng đã chuyển được 2 lần trong vòng hơn 2 năm. Khi chúng con đến, các em đang chuẩn bị dùng bữa cơm chiều. Các em trông vừa ngạc nhiên vừa vui mừng khi có khách lạ viếng thăm. Tuy không thể nghe chúng con nói gì, nhưng các em có lẽ đã khá quen cảnh khách viếng cho quà, nên cũng hiểu, cùng nhau nói cười, chỉ trỏ. Các em tuy khuyết tật, nhưng rất ngoan hiền và vui vẻ khi được hỏi đến dù khó khăn lắm mới hiểu ý người hỏi, nhưng các em cũng rất hồn nhiên, vui cười và nói lia lịa... bằng tay. Tuy nhiên, các em được may mắn học được chữ Việt do Soeur và các chị lớn chỉ dạy, nên có lẽ sau này khi lớn lên, ra đời cũng không đến nỗi khó giao thiệp với người đời, nhờ chữ nghĩa Trung tâm này dạy lớp 1 đến lớp 5, nam 1 trường, nữ 1 trường, riêng biệt, năm đối diện nhau. Soeur N đã tranh thủ viết cho Thầy 1 lá thư cảm ơn và chúc sức khỏe, đồng thời báo cáo về việc cứu lụt ở miền Trung với tiền Thầy và huynh T gửi về đợt trước. Nay con kèm theo chuyển để Thầy xem cùng với một vài tấm hình chụp lưu niệm với các em ở trung tâm. Nhờ những chuyến công tác như hôm nay

---

Đặc San Vô Vi

---

con cũng học được nhiều điều hay, nhiều hạnh lành giúp con khai mở thêm, nhưng từ tâm còn non kém, nhất là tấm gương sáng của Thầy. Trước khi dừng bút, con kính chúc Thầy mãi vui khỏe và trường thọ để dạy dỗ, dìu dắt tất cả chúng con trên đường khai tiến tâm linh và đạo pháp.

*Kính thư,
Con, MVC*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

P ngày 28 tháng 2 năm 2000

C con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 4 tháng 1 năm 2000 được biết con có dịp thăm các em tại trung tâm tâm đức B D và hình ảnh của soeur N rất tươi, chứng minh người đã thực hiện bác ái và xây dựng cho hậu thế an vui tiến theo nhu cầu cần thiết của xã hội, thể hiện điều lành cho nơn sinh, trong cộng nghiệp chung.

Đến đây thì mới thấy rõ tình người sống trong tình thương và đạo đức. Thầy lúc nào cũng vui sống trong hoàn cảnh nan giải và nghèo khổ, và khai triển tình thương và đạo đức. Sự cố gắng của các em rất xúc động, tâm vốn trong sự trong lành của Trời Đất đã ân ban, đến đây mới thấy rõ tình người là quý. S N. lúc nào cũng thành tâm xây dựng cho tuổi trẻ có tương lai và tình thương phục vụ cho chung. Thành thật cảm ơn con, những gì con đã gởi cho Thầy trong lúc Thầy cần, tình thương liên hệ với Trời Đất lúc nào cũng sống động và an vui. Mỗi người một tay thì mọi việc khó khăn cho cách mấy cũng sẽ vượt qua. Chúc con và bạn đạo vui tiến trong niềm tin thực chất.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

R ngày 26/3/2000

Kính thưa Thầy,

Con là L Đ H cùng gia đình xin kính thăm Thầy và chúc sức khỏe Thầy.

Con bắt đầu công phu từ 9/99 đến nay, vấn đề sức khỏe của con đã được tốt hơn, nhất là bệnh sưng chân do uống thuốc cao máu đã lành hẳn, mặc dầu ngày nào con cũng phải uống thuốc. Bệnh mất ngủ lo lắng, suy tư cũng đã giảm đi rất nhiều. Thưa Thầy, đó là sức khỏe của con sau một thời gian thiên. Ngoài ra, khi có giờ rảnh rỗi, con thường đến anh C để tìm hiểu thêm về PLVV.

Thưa Thầy, qua "Tôi tâm đạo", "Thượng Đế giảng chân lý" và một số băng giảng của Thầy về phần tâm linh, phần hồn, vía, con đã nắm được một phần nào. Thầy nói vía như là bà vợ

Đặc San Vô Vi

trong gia đình, và chồng là hôn. Chồng có sáng suốt, đạo đức mới ảnh hưởng được bà vợ và mang lại hạnh phúc gia đình. Trong bản thể con người, vía là thể âm, nó sinh ra khi đưa bé trong bào thai đã hoàn chỉnh, mục đích là bảo vệ chăm lo phần xác của hài nhi. Sau khi hài nhi lọt lòng mẹ, thì phần hồn mới đưa vào theo "luật nhân quả, luân hồi". Người tu thiên là tìm cách đưa phần hồn và vía (âm, dương) gần nhau, hợp nhất với nhau để tạo "xá lợi tử". Sau đó hồn sẽ nương theo xá lợi tử mà trở về nguồn cội.

Thưa Thầy, con hiểu phần hồn và vía có chức vụ trong con người như sau, không biết có đúng hay sai, xin Thầy chỉ dạy.

Khi cơ thể đòi ăn, thì phần vía thông qua phân trí để bảo đi vào bếp làm thức ăn. Nếu phần vía, trí bảo qua nhà hàng xóm bắt con gà về ăn, thì đây là nhiệm vụ của phần hồn (luong tâm) đứng ra giải thích lẽ phải và cản ngăn. Nếu phần hồn không đủ mạnh, sáng suốt mà ảnh hưởng được phần vía thì việc trái xảy ra, thì phần hồn chịu trách nhiệm. Khi xác thân tan rã, thì phần hồn mang lỗi lầm này về cõi Trung Giới để đợi phán xét. Thưa Thầy, con hiểu qua loa như vậy không biết như thế nào.

Thưa Thầy, gần đây, con có mượn cuốn "Đại Thừa Chơn Giáo" của Cao Đài giáo, sau khi đọc có nhiều điểm giống như Vô Vi là tinh, khí, thần. Tuy nhiên, sách giải thích rằng: "Điểm linh quang nào cũng mượn xác phàm này luyện ngưng tinh cho thành ngưng khí. Ngưng Khí là âm hợp với Ngưng Thần là dương, mới tạo được "xá lợi tử", hồn nương thánh thai để trở về. Như vậy con nghĩ là Ngưng Khí là từ Ngưng Tinh mà ra, và con người khi trưởng thành mới có ngưng khí. Tuy nhiên con đọc trong cuốn sách "Tôi Tìm Đạo" nói cô L. mới có 4 tuổi là đã xuất vía được.

Thưa Thầy, con bị vướng mắc chỗ này:

- Vía (âm) + Thần (dương) = Thánh Thai (PLVVKHHBPP)
- Khí (âm) + Thần (dương) = Thánh Thai (Đại Thừa Chơn Giáo) có khác nhau không?

Thưa Thầy, con biết rằng khi con thiên theo PLVVKHHBPP mà lại đọc các kinh sách khác, dễ làm cho tâm bị xáo trộn.

Kính thưa Thầy có thể con hiểu chưa đến nơi đến chốn, nên có vướng mắc. Vậy con có nên chỉ chú ý về phần hành, còn phần giải thích không đặt nặng lắm không? Lần nữa con xin chúc sức khỏe Thầy và mong nhận được thanh điển của Thầy.

Con,
L Đ H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney ngày 20 tháng 4 năm 2000

Đ H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 26 tháng 3 năm 2000, được biết con đang tìm hiểu nguyên lý tu học cấu trúc bởi siêu nhiên. Có hồn có vía, khi giáng lâm làm người có âm có dương. Sống và thực hành trong nóng lạnh và trật tự của Càn Khôn Vũ Trụ. Hồn và vía chia ra nhiệm vụ như sau: bên ngoài có hình và bóng dính liền với nhau, phân định rõ rệt vị trí khác nhau. Mỗi phần một tiến trình khác nhau, thành ra luật nhân quả của mỗi hành giả tại mặt đất

Đặc San Vô Vi

hội tụ thành luật lệ, soi sáng cho mỗi tâm linh phát triển tùy theo điện giới nhận được theo môn pháp đang hành.

Hướng thượng hội tụ mới chung hành trong sự sáng suốt sẵn có. Phân tách nguyên lý cấu trúc từ siêu nhiên mà hình thành, điều là do điện thanh tịnh của Càn Khôn Vũ Trụ liên hệ với chơn tâm thanh tịnh mà hành. Càng tu càng thanh tịnh thì tâm thức sẽ trong lành, bớt động, liên hệ với ánh sáng của Trời Đất. Nguyên lý tròn vo và tiến hóa theo định luật. Phân trí tự phân giải sau sự kích động và phản động của tình đời. Nhân lành do phần hồn tạo thành phải mang theo sau khi lìa xác. Thực thi sai luật Trời thì phải gánh chịu từ kiếp này cho tới kiếp khác. Hoàn cảnh kiếp này chứng minh việc làm của kiếp trước rất tinh vi không thể than thở và chạy chối được. Tu ở kiếp này đạt được sự quân bình điển quang trong nội tâm thì kiếp tới sẽ được an nhàn hơn để tiếp tục tu.

Chúc con vui hành thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

A, ngày 4/10/1998

Kính gửi Đức Thầy,

Con có vài hàng kính chúc Đức Thầy sức khỏe. Đã nhiều lần con định biên thư trình bày tâm sự của con, mà đôi lúc con nghe Đức Thầy không khỏe nên con á ngại. Vừa qua đọc thư Đức Thầy cho hay bây giờ rất khỏe, nên con mạnh dạn biên thư này, kính mong Đức Thầy giúp cho con được khai thông.

Từ khi con còn ở VN, sống chung trong một ngôi nhà có người bà con chơi bùa ngải, gia đình chúng con thường hay bệnh. Riêng con thì thỉnh thoảng. Nhiều khi đang khỏe mạnh, tự nhiên có những luồng điện nóng đến và như đốt con, làm cho con bị nóng rồi là người, trạng thái bị hút điện, da bị khô; khi đó người bị sút cân, sau vài ngày lại bình thường. Sau khi qua Mỹ, trạng thái đó vẫn đến với con như vậy. Mấy lúc này con cũng bị như con đã kể trên, như bị áp đảo nặng ngực và nóng, ù cả tai, nghe tim đập nơi lỗ tai, và còn có khi tim đập trong đầu. Những lúc như vậy con thấy sút cân.

Kính thưa Đức Thầy, đó có phải là ảnh hưởng của bùa ngải không? Con vẫn uống chanh. Kính xin Đức Thầy giúp cho con được khai thông. Thường con làm chiếu mình ban đêm, con hay bị đốm lộn, như vậy con có bị ảnh hưởng hay bị xáo trộn? Từ trường điện năng trong người của con bị nghẹt không? Xin Đức Thầy giúp cho con được làm chiếu mình đúng, để kinh mạch khai thông. Còn PLTC thì lâu lâu con cũng được nhẹ nhàng, đôi lúc cũng nghẹt nữa. Như vậy có phải tại việc làm của con nặng nhọc không? Con xin đa tạ Đức Thầy.

Nhân tiện hôm nay con cũng xin tâm sự với Đức Thầy một câu chuyện mà hơn mấy năm qua con cũng lặn độn. Không hiểu tại sao, những lúc con vào bất cứ hãng xưởng nào con cũng bị để ý hay bị nhận diện rất nhanh, từ chủ hãng, phó, hay manager hay nhân viên. Khi con nhận việc là những người đó đi kiểm ra nơi con đang làm việc, và hằng ngày họ cứ đứng ngó.

Đặc San Vô Vi

Đôi lúc con đi chợ hay đi phố thì cũng bị những người dừng lại ngó. Những lần như vậy, con cảm nhận từ trường của họ, khi thì mát, khi thì buồn, khi thì đau khổ, không biết họ muốn gì. Thấy con là họ bị hút. Nhiều khi con phải đổi hăng hoài vì lo sợ. Những lúc như vậy, trong hăng họ cũng bàn tán; con niệm Phật mà không hết. Ngoài ra bản thể của con rất dễ bị mất điểu khi gặp nói chuyện với ai. Kính Đức Thầy giúp cho con cách nào để bảo vệ. Con xin đa tạ.

Sau đây con trình bày thêm một việc nữa : Chú Đ có mua giùm con một lô đất tại Long Điền, gần thiền đường H HTQ, cách nhau khoảng 300 m. Gia đình chúng con kính xin Đức Thầy cho phép chúng con sau này được trở lại VN, sống quây quần với nhau, gần gũi bạn đạo thân quen, để luôn có sinh hoạt chung, ảnh hưởng tốt cho việc tu học, sửa, được liên tục. Vài hàng kính chúc Đức Thầy nhiều sức khỏe.

Kính bái,
MC

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

L V, ngày 18 tháng 10, năm 1998

MC,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 4/10/98 được biết con muốn dọn về VN sống gần bạn đạo, là điều lành của người tu muốn có ngày sống chung trong tình thân bạn đạo. Con đã có pháp trong tay, ở trong giai đoạn này chỉ có thực hành để nhận thức rõ diệu pháp mà tu, không nên nghĩ về chuyện bùa phép mà tự hại thần kinh khối óc, càng ngày càng suy yếu. Niệm Phật để duy trì sự quân bình của bộ gan. Không nên nghĩ đến sự phá quấy của người khác, xâm chiếm tâm thân mà tạo khổ cho chính mình. Có duyên phước, con mới được quân bình, sẽ không nhận bất cứ luồng điện nào tấn công. Chỉ niệm Phật khai triển nội thức của chính mình là cần thiết. Thần kinh suy yếu, hay sợ sệt những điều không cần thiết. Niệm Phật là rất cần thiết cho tâm lẫn thân. Dững mãnh tu đi, sẽ giải quyết mọi sự lo âu không cần thiết. Sự nóng từ bộ gan phát ra, làm toát mồ hôi, điều đó chứng minh bộ gan đang bất ổn, vì sự lo âu bất chánh, không trụ được điện và đang bị phân tán. Con nên ra tiệm health food, mua chlorophyll uống để bộ gan được mát và bình an.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

C Đ, ngày 30/1/2000

Kính thưa Đức Ông Tám,

Đặc San Vô Vi

Con là N A T ở L A xin Ông Tám giúp vì cuộc đời của con quá nhiều khổ đau, bất hạnh ...

Con đã biết đạo từ lâu nhờ những người đã theo pháp của Ông Tám, nhưng vì bệnh tật và nghiệp quá nặng, nên chưa đủ sức hành pháp của Ông Tám được, nhưng hằng ngày con vẫn thường niệm Phật và cầu xin Ông Tám hộ độ tai qua nạn khỏi ...

Những ngày gần đây, con bị thêm một cú "sốc" về tâm lý rất nặng về mặt tình cảm vợ chồng, con sợ mình không đủ sức vượt qua nỗi đau này, nên viết thư tha thiết cầu xin Đức Ông Tám giúp đỡ giùm con, chỉ sợ mình đạo chưa thành mà mất đi thì uổng cho một kiếp con người.

Vậy con xin Ông Tám giúp con giải quyết chuyện gia đình vợ chồng con được tốt đẹp, cho vợ con sửa đổi tánh tình, trở thành người tốt. Con có nhiều nghi vấn về lòng chung thủy của vợ con, nhưng chưa đủ bằng chứng. Con xin Ông Tám đừng dẫu con, để con phải sống trong sự lừa dối của người vợ ; thà biết trước để chuẩn bị tinh thần, đủ sức chịu đựng, tìm cách giải quyết, nếu sau này mới biết thì mọi chuyện đã quá trễ, lúc đó con sẽ không chịu nổi.

Đã nhiều năm con cũng có rất nhiều khổ đau, nhưng con ráng chịu đựng, không dám viết thư sợ phiền đến Ông Tám, nhưng hôm nay con không đủ sức chịu đựng nên van xin Ông Tám, bởi vì sự đau khổ kéo dài sẽ làm con người chết dần, chết mòn chắc Ông Tám cũng hiểu.

Cuối cùng, con xin cầu chúc cho Ông Tám luôn khỏe mạnh, sống lâu để giúp cho đời bớt khổ; đạo được mở rộng đến mọi người giúp nhân loại sống trong hòa bình, hạnh phúc.

Con,

N A T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Melbourne, ngày 31/3/2000

A T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 30/1/2000 được biết con đang nghi ngờ về tình cảm của vợ con, rất lo âu và bận tâm mà không giải quyết được.

Con đã biết niệm Phật, niệm, thường niệm và vô biệt niệm thì đại trí của con sẽ được mở, thì mọi việc sẽ dễ tha thứ và thương yêu. Tổ ấm gia đình do Thượng đế ân ban. Nay con nên nhịn nhục hướng tâm về chư Phật để dứt khoát và buông bỏ sự eo hẹp, thì mọi việc sẽ tốt tươi, tâm hướng dâng Trời Phật thì sẽ có cơ hội rộng mở trong sự thanh cao của Trời Phật. Muốn thực hành nhơn đạo thì phải mở rộng tâm xem xét, không nghi kỵ tạo động cho gia cang. Thành tâm niệm Phật tận độ quần sanh và gia cang bình an.

Vạn sự trên đời là không, hoa nào cũng phải héo và tàn rụng, sau khi được nhơn sanh tận hưởng màu sắc của Trời Đất ân ban. Một thời gian rồi cũng chán, sắc bất dị không, không bất dị sắc, thời như kiến ngũ uẩn giai không, chẳng có gì là trường cửu và của chính ta cả, cuối cùng cũng sẽ về không! Cần hưởng sự thanh nhẹ của Đấng Toàn năng mà sống.

Con nên tận hưởng những gì của Trời đất ân an và vui trong thanh tịnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY

Kính Thưa Đức Thầy,

Đầu thư với lòng cảm kính, con xin phép được đánh lễ Đức Thầy trong tâm và cầu mong ơn trên phù hộ cho Đức Thầy luôn luôn mạnh khỏe.

Kính thưa Đức Thầy, tên con là H kính trình lên thầy 1 việc như sau:

Kính thưa Thầy con có người con trai lớn tên N X năm nay 68 tuổi (tuổi quý Dậu) hiện nay đang lâm trọng bệnh (ung thư phổi) cháu đã vào nhà thương được 10 ngày, bác sĩ cho biết kết quả : không mổ được chỉ cho thuốc rồi về nhà.

Con kính xin Đức Thầy cứu độ cho cháu được qua khỏi. Con xin cảm tạ Đức Thầy. Một lần nữa con cầu nguyện ơn trên hộ trì Đức Thầy thêm sức khỏe và tuổi thọ.

THƯ HỎI ÂM CỦA THẦY TÁM

Bác H,

Ông tu ông đắc bà tu bà đắc, tùy luật nhân quả mà tiến. Mẹ tu bao nhiêu thì con sẽ được nhờ bấy nhiêu. Trời Phật không thể sửa luật Nhơn quả được. Bác nên thông cảm, cuộc sống làm người ai cũng bị giới hạn. Bác là người có quyền cầu xin và hướng tâm cho con trai sớm thoát nạn. Chơn thành tu tiến là rất cần thiết trong giai đoạn này.

Chúc bác thành tâm tu tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY

C T, ngày 14/3/1998

Thân gửi H L và gia đình thân thương,

Anh nhờ em giải đáp hoặc hỏi ông Tám trả lời gấp giùm cho anh :

- Hít thở nằm và ngồi bằng bụng. Tập thể dục hít bằng ngực như vậy có bị ảnh hưởng gì hay không ? Hoặc không nên tập thể dục ?

- Hít thở ngồi không dẫn tư tưởng theo hơi thở, hít thở nằm có vậy không ?

- Luyện tập công phu của anh thời gian qua không biết đốc mạch và nhâm mạch được khai thông chưa ? Có cảm nhận nào để cho mình biết đã hoặc chưa khai thông ? Có cảm nhận nào cho mình biết khi công phu có điển hay không có, hoặc có nhiều hay có ít ?

- Pháp "Mật Niệm Bát Chánh" theo sách muốn luyện chỉ dành cho hành giả có điển, vậy anh có thể luyện được không ? Còn Chấn Động Lục Lục Tự Di Đà ta có dành riêng thời gian để hành pháp này hay không ? Và khi hành pháp này ta có dẫn tư tưởng 6 chữ Lục Tự Di Đà theo 6 Luân Xa chỉ dẫn trong sách không ? Từ trước đến giờ anh chưa hành 2 pháp này, vậy anh có nên thực hành 2 pháp này không ?

Đặc San Vô Vi

Nếu có gặp ông Tám nhờ em trình bày rằng đối với PLVVKHHBPP anh là người cô đơn, đúng hơn là người mù mờ mẫm mà đi tìm ánh sáng, đã quyết tâm đi tìm ánh sáng mà không được ai dìu dắt ra khỏi đường hầm âm u đen tối. Đôi khi anh tự hỏi mình hành pháp có đúng không? Có trật chỗ nào không? Nếu có trật anh cũng không biết đâu mà sửa. Vì thế anh muốn có sự giúp đỡ của ông Tám, làm sao cho anh biết làm đúng hay sai. Nếu sai chỗ nào nhờ chỉ dẫn để làm lại cho đúng. Có dịp về VN em cho anh xin 2 cuốn Phép Xuất Hồn và Mơ Duyên Quái Mộng của ông Tư. Nếu có những sách nào liên quan tới khoa học Vô Vi pháp em gửi thêm cho anh, để anh đọc trao dồi thêm kiến thức.

Kính chào,

L K Đ

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày 28/6/98

K Đ,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 14/3/98 được biết con hành không đúng pháp. Muốn công phu phải đọc rõ cuốn Thực Hành Tự Cứu, và băng video chính bản thân của Thầy đã thực hành chỉ dẫn rõ rệt.

Hít thở : Lúc sơ sanh, chúng ta hít thở bụng. Người mới tu cần giải độc tố từ trong gan cho đến bộ ruột qua hơi thở, gọi là Pháp Chiếu Minh trong vòng 6 tháng và Soi Hồn như sách đã dạy. Sau sáu tháng cũng phải Soi Hồn và hành Pháp Luân Thường Chuyển, tức là hít nguyên khí lên thẳng từ thần kinh xương sống lên bộ đầu, khi vô và ra không gián đoạn. Hít vô đầy rún, sức ép chuyển qua thận, và từ thận khí lên thẳng từ thần kinh xương sống lên bộ đầu khối óc. Điện chạy thông từ xương khu đi vòng lên bộ đầu tới môi, gọi là Đốc Mạch, từ môi dưới xuống đến hội âm dưới hòng giải, trung tim giữa bộ sinh dục gọi là Nhâm mạch. Nhâm Đốc tương thông thì hai luồng điện chạy vòng cơ thể vòng quanh tiểu thiên địa, liên hệ với càn khôn vũ trụ. Khối óc sẽ được thanh tịnh và sáng suốt, lúc nào cũng hướng tâm đi lên thay vì đi xuống. Dục hại thể xác. Cần thời gian thực hành đúng đắn thì sẽ cảm nhận được luồng điện chuyển chạy và trụ ngoại và lo tu tiên thay vì loạn động. Niệm Nam Mô A Di Đà Phật là để tự mở đại trí hướng về thanh tịnh mà tu.

Giờ công phu bắt đầu từ 11 giờ đêm trở đi là giờ trời đất thông khai. Thiền càng lâu càng tốt. Một giờ tham thiền nhập định là một giờ thu điện năng của vũ trụ mà sống, sau giờ thiền đứng đắn thì mặt mày sẽ được tươi vui. Sau pháp Soi Hồn, bộ đầu sẽ nứt theo chiều hướng phát triển của khối óc khác nhau, gọi là Hà Đào Thành, luồng điện sẽ phát triển từ bộ đầu trở đi, hòa hợp với thanh quang của vũ trụ mà tiến. Nghe tiếng o o là xuất phát từ bộ gan, lần lần sẽ bớt nóng tạnh. Nằm hít thở cảm thấy bộ đầu chuyển chạy, chứng minh điện đã bắt đầu hội tụ, chuyển chạy sửa tướng tùy theo duyên đạo thực hành. Ê ê là tốt, không sao. Cảm nhận như có gió là điện. Nhờ sự hít thở bằng bụng, điện mới chạy rần rần.

Sau khi cảm thức được điện chạy trên bộ đầu mới bắt đầu niệm Bát Chánh bằng :

- Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ môi trên đến đầu mũi, tính 1.
- Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ đầu lỗ mũi đến trung tâm chơn mày, tính 2.
- Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ trung tâm chơn mày đến giữa trán, tính 3

Đặc San Vô Vi

- Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ giữa trán đến mỏ ác, tính 4
- Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ mỏ ác đến trung tim bộ đầu, tính 5
- Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ trung tim bộ đầu đến ngọc châm ký ức, tính 6 ...

Từ Ngọc Châm đến Hiệp Tích, (*lấy tay đưa ra sau, đụng ngay chính giữa gọi là Hiệp Tích*), nơi đó hội tụ luồng điện của bộ ruột, quy về một mối. Lúc nhập định như tắt thở, nhưng nơi đó vẫn làm việc. Khi nhập định, đồ ngũ, hầu như không còn thở bằng mũi nữa. Thức chuyển từ Hiệp Tích vẫn sống. Trong thanh tịnh nhập định, niệm bát chánh để kiểm soát đã chạy đến đầu, từ Đốc Mạch đi lên, khoảng từ 6 giờ đến 10 giờ tối. Phương pháp tu thiền Vô Vi là tự phát triển luồng điện cơ tạng cho đến nội tâm, hiệp khí cùng Trời Đất, dũng mãnh hành pháp tu tiên.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh và trật tự.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

TPHCM, ngày 6 tháng 10 năm 2000

Kính Ông Tám,

Con tên L A, con bà Đ K L, kính lời thăm ông Tám, bà Tám và cô Tuyết được nhiều sức khỏe. Kế đó con xin cảm ơn Ông Tám đã giúp đỡ mẹ con và gia đình con.

Con không biết địa chỉ của quý đạo hữu đã giúp đỡ gia đình con nên con không thể viết thư cảm ơn từng người được. Kính xin Ông Tám cho đăng, giúp con trên tuần báo "Phát Triển Điện Năng": Quý đạo hữu: cô H G, cô H L, bà L, bà H, bà T, chú T, anh T H, anh V T S, chị A, cô H (TV Q T), cô H và các quý đạo hữu bên Úc.

Hiện tại mẹ con đã khá hơn bên phần liệt chân, đã co lên co xuống chậm chậm được, tay hơi nhích nhẹ; chỉ có trí nhớ là chưa phục hồi nhiều, có lúc nhớ lúc không, lúc biết người quen, lúc thì không biết. Sau khi xuất viện mỗi ngày mẹ con đều phải chạy điện và tập vật lý trị liệu.

Sau cùng con xin thay mặt gia đình chân thành cảm ơn Ông Tám và quý đạo hữu đã giúp đỡ gia đình con vượt qua cơn hoạn nạn. Con cũng kính xin Ông Tám giúp cho mẹ con và con vài lời khuyên bảo.

Kính thư,
Con, N T L A

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City, ngày 13/10/2000

L A,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 6/10/2000 được biết mẹ con đã thoát nạn. Mỗi tai nạn xảy ra đều ở trong luật nhân quả.

Đặc San Vô Vi

Ông ngoại của con lúc nào cũng không thích người lợi dụng và cầu xin. Mẹ con có lòng giúp đỡ người khác và cũng lợi dụng tình thế kiếm tiền để sống, cho nên phải bị nạn. Có đụng, có hiểu; có hiểu thì phải có nạn, không nên tiếp tục. Cần tự tu tự tiên, không nên nhờ thiêng liêng sẽ có hại về sau.

Còn về phần con thì phải trung hiếu với cha mẹ, thì mới tiên được.

Ông Tám có bao nhiêu lời và chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng- Vĩ Kiên

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Ngày 12/4/1999

Kính thưa Thầy,

Con tên là Q, là em của chị V K ở M., con hiện đang sống ở Việt Nam. Chị K có cho con địa chỉ email của Thầy để con liên lạc. Con biết Thầy và pháp tu này từ trước 1975, lúc đó con mới 15 tuổi. Con có thực hành 1 thời gian, nhưng sau vì lo sinh kế nên con ngưng, nhưng thật lòng con lúc nào cũng nghĩ rằng nếu cuộc đời mình không tu, thì chẳng có gì là có ý nghĩa nữa, tiền tài vật chất rồi thì cũng sẽ mất đi. Nay con đã 40 tuổi rồi, và bây giờ mới có cơ duyên được nói chuyện với Thầy, con mong Thầy sẽ cho con 1 lời khuyên để con lấy đó làm phương châm mà tu tập.

Con biết Thầy rất bận rộn nên không dám viết nhiều, con xin dừng ở đây. Rất mong thư Thầy.

Con, N Q

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Ngày 13/4/1999

N Q,

Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày 12/4/1999 được biết con đã nhờ đời thay đổi từ có đến không và từ thuận tới nghịch, nên có phần nào thức tâm, bớt đi sự tham dâm và muốn được tu. Chị V K đã từng ném qua sự cay đắng ngọt bùi của tình đời đen bạc mới dốc lòng tu sửa đến ngày nay. Nhân dịp con được gần chị nên bàn bạc về phương pháp thực hành của chị đã dày công thực hành. Mọi người có Trời có Đất có Đạo mà không hay, tự phung phí điển năng của chính mình, quên đi phần hồn là chủ của thể xác, tạo loạn khó tu, lòng từ biến mất. Khô! Khô! Khô! Mới bằng lòng bước vào biên giới của Phật Pháp mà tu.

Chúc con vui tiên.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng- Vĩ Kiên

Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu

THƯ CỦA ĐỨC THẦY

V/D: Chuẩn cho phần Nguyên của những bạn mới tập thiền Vô Vi trong sáu tháng đầu.

Để giản dị hóa giúp các bạn mới tìm hiểu Vô Vi và muốn tập thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp do tôi hướng dẫn, kể từ nay tôi chuẩn cho các bạn mới tập thiền Vô Vi trong 6 tháng đầu, ở phần niệm có thể dùng ý niệm 6 chữ “Nam Mô A Di Đà Phật” trên sáu luân xa, còn riêng hai câu nguyện Quan Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ có thể dành cho người tập thiền bắt đầu nguyện sau sáu tháng thực hành.. Những phần khác trong video do tôi thực hiện như Soi Hồn-Xã thiền-Chiếu minh không thay đổi.

Riêng các bạn đã hành thiền Vô Vi từ 6 tháng trở lên không có gì thay đổi.

Việc chuẩn cho giản dị này nhằm mục đích giúp các bạn mới bắt đầu tập thiền có cơ hội tham gia tìm hiểu về pháp thiền Vô Vi, một pháp thiền đem lại lợi ích cho sức khỏe và sự trong sáng của tâm hồn.

PLVVKHHBPP là một pháp thiền thích ứng với mọi người, không phân biệt tôn giáo, tín ngưỡng hay dân tộc.

Chúc các bạn thực hành tốt và đạt được nhiều kết quả.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng
Vĩ Kiên,

Hawaii ngày 5 tháng 5 năm 2003

Nguyễn Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu

Hello Minh,

Thầy trả lời Minh với những highlight màu đỏ như sau:

Kính Thưa Thầy

Con có vài điều thắc mắc trong phương pháp công phu cần sự minh giải của Thầy trước khi con viết phương cách kiểm soát phương pháp công phu cho ban Tu Học :

1) Về SOI HỒN: - Trước 1990, thì trong pháp SOI HỒN có:

- ý tập trung ba báu linh tinh khí thần, nhìn thẳng từ trung tâm chân mày nhìn ra đằng trước: **đúng**

- tập trung ý trên đỉnh đầu : **không cần**

Các sách và DVD Thầy sau 1990 không nhắc đến, vậy con nên bỏ hay không?

Con nên theo DVD của Thầy đã hướng dẫn mà làm, để tránh mọi hiểu lầm khác có thể xảy ra.

2) Thở pháp luân thường chuyên, khi thở ra có nghĩ thở ra bằng đỉnh đầu không?

Không nghĩ thở bằng đỉnh đầu!! Khi thở ra, tự động xẹp bụng là đúng.

3) Thở pháp luân thường chuyên, khi hít vào có chia hơi làm 3 phần không? 1/3 cho bụng, 1/3 cho ngực, 1/3 cho đầu (Khi hít vô khoảng 1/3 hơi đầy bụng, vẫn giữ bụng căng, hít tiếp lên ngực 1/3 hơi và hít 1/3 hơi cuối tung lên bộ đầu.)

Khi hít vào mà nghĩ như vậy là không đúng. Khi hít vào, ý ra lệnh: “đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu” là đúng.

4) Khi thiên định có thả lỏng, đỡ ngủ phần dưới mũi không? (Đỡ ngủ phần từ sống mũi trở xuống.) **Video Thiên không có chỉ như vậy.**

Con xin cảm ơn Thầy,

Tu Hiền

BẢN HƯỚNG DẪN KIỂM SOÁT CÔNG PHU THIỀN THEO PHÁP LÝ VÔ-VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

NGUYÊN TẮC :

Khi hướng dẫn kiểm soát công phu thiền, nên hỏi hành giả hành như thế nào và nghĩ gì trong đầu trong lúc hành thiền, để mình dễ kiểm soát hơn. Để tránh trường hợp sửa pháp trong tư tưởng. Ví dụ : Khi là Pháp Luân Chiếu Minh, có người nghĩ rằng khi hít vô, nghĩ rồn rút vô và thở ra nghĩ rồn tung ra... Trường hợp này, nếu người kiểm soát thiền không kêu họ nói ra, thì mình không thể nào nhận thấy là họ đang dẫn ý sai. Trường hợp họ nói thiếu thì mình phải đặt câu hỏi xem họ nói có đúng không. Sau đó mới hướng dẫn họ cách hành thiền cho đúng hơn, Nếu hành giả có phản ứng lạ trong lúc công phu thì mình phải đặt câu hỏi kỹ hơn về cách hành thiền và quá khứ của họ. Nhất là hỏi họ có hành pháp thiền gì khác trước khi hành pháp hay song song với pháp Vô Vi.

1. Cách Ngồi

	Cách ngồi	Phương pháp	Nên lưu ý
1.1	Mỗi đêm thiền vào giờ nào ?	Buổi thiền chánh phải trong giờ Tý, từ 23 giờ đến 1 giờ sáng.	
1.2	Ngồi trên gì ? Có lót gì dưới chân không ?	Ngồi trên gôi cao hơn một chút giúp giữ xương sống thẳng dễ hơn. Dưới chân có lót mền, thảm hoặc gôi mỏng hơn gôi ngồi.	Không nên ngồi thẳng trên mặt đất.
1.3	Ngồi quay mặt về hướng nào ?	Ngồi quay mặt về hướng Nam.	
1.4	Chân xếp theo cách nào ?	Chân xếp bằng theo kiểu bán già, hay kiết già hay třeo qua nếu không xếp được. Có thể ngồi trên ghế nếu không xếp chân được.	Nếu ngồi trên ghế thì ngồi thẳng, không dựa lưng vào thành ghế và hai bàn chân cách mặt đất thí dụ để trên một tấm thảm.
1.5	Kiểm soát xương sống	Phải luôn luôn tự kiểm soát xương sống (lưng) giữ thẳng trong suốt thời gian ngồi công phu.	Coi chừng bị khòm lưng hay đầu gục xuống đất khi ngồi thiền lâu. Lưng thẳng không có nghĩa là uốn ngực ra phía trước.
1.6	Kiểm soát đầu	Đầu giữ thẳng, Rút cằm vô một chút xíu để đầu và xương sống thẳng một đường.	Không cúi xuống quá, không ngược lên cao quá. Cei chừng đầu gục khi ngồi thiền lâu. Qwen tự kiểm soát ngồi lâu để bị cúi đầu.
1.7	Co lưỡi, răng kề răng, ngậm miệng,	Răng kề răng.	Không phải cắn răng mạnh.
1.8	Nhắm mắt, nhìn thẳng trước mặt	Mắt nhắm lại, trong ý nhìn thẳng từ giữa hai chơn mày tới phía trước, chớ không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chơn mày như lé.	Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải.
1.9	Ý tập trung trên đỉnh đầu	Đỉnh đầu là giao điểm của đường từ sống mũi qua gáy với đường nối hai vành tai	

2. Niệm

	Niệm	Phương pháp	Nên lưu ý
2.1	Chấp tay	2 tay chấp vào nhau để trước ngực, chia lên Trời. Định tâm cho phẳng lặng.	Không chia phía trước.
2.2	Ý niệm trên đỉnh đầu	<p><i>(Nhiều BĐ niệm không đúng vì có thay đổi trong quá khứ).</i> Thăm niệm nhưng trong lúc kiểm soát phải nói lớn tiếng để mình kiểm soát.</p> <p>“Nam Mô A Di Đà Phật” (3 lần)</p> <p>“Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc chứng minh cho đệ tử : xxxxx (Tên Họ) tu hành đắc đạo” (2 lần)</p> <p>“ Con nguyện Quy y Phật, Quy y Pháp, Quy y Tăng Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình »</p> <p>Nhắc lại : Về nhà phải thăm niệm.</p>	<p><u>Các bạn đạo trong 6 tháng đầu chỉ cần niệm 6 chữ "Nam Mô A Di Đà Phật" trên 6 Luân Xa.</u> Sau khi niệm xong có thể làm pháp Soi Hồn. Hai câu niệm Quán Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ bắt đầu nguyện sau 6 tháng thực hành. Các bạn thiền trong sáu tháng đầu, cần hiểu rõ ý nghĩa của Lục Tự Di Đà, tập niệm thầm trên sáu luân xa. Trong sáu tháng, chỉ niệm Lục Tự Di Đà trên sáu luân xa như sự hướng dẫn chỉ thiền của Đức Thầy trong DVD/video Thiền Thực Hành.</p> <p>Nhớ niệm « ... Quán Thế Âm .... » chứ không phải « ... Quan Thế Âm... ».</p>
2.3	Xá	Xá 3 cái, lưng, đầu vẫn giữ thẳng.	Không cúi đầu.

3. Soi Hồn

	Soi Hồn	Phương pháp	Nên lưu ý
3.1	Kiểm soát cách để tay	<p>Giơ 2 tay ngang vai. Dùng 2 ngón tay cái bịt kín 2 lỗ tai trước.</p> <p>Dùng đầu 2 ngón tay giữa chặn nhẹ lên vành khớp xương khoeo mắt cho 2 mí mắt nhắm kín lại.</p> <p>Dùng 2 ngón tay trở chặn nhẹ trên mí tóc chỗ màng tang. Ngón áp út và ngón út co lại vào lòng bàn tay.</p>	<p>Cúi chỗ không ra phía trước hoặc phía sau. Bịt kín nhưng không quá mạnh. Không đè mạnh (<i>luôn luôn tự kiểm</i>). Không đè trên con mắt. Không đè mạnh (<i>luôn luôn tự kiểm</i>).</p>
3.2	Ý tưởng	<p>Nói trong ý “tập trung ba báu linh tinh khí thần” từ điểm trung tâm giữa hai chân mày nhìn thẳng tới trước, hơi thở bình thường. Cùng lúc lắng nghe điện chạy trên đỉnh đầu.</p>	<p>Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải. Không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chân mày như lé. Không nên quên nhìn từ trung tâm giữa 2 chân mày thẳng tới trước trong suốt thời gian soi hồn, vì lúc đầu nhớ nhưng làm lâu hay quên.</p>
3.3	Thời gian	Từ 5 đến 15 phút.	<p>Không nên làm quá 15 phút dù cho cảm thấy nhẹ (<i>có BD làm gần cả giờ vì thấy diễn rút, hậu quả không tốt</i>).</p>
3.4	Hơi thở	Thở bình thường, lưng vẫn thẳng.	
3.5	Hết Soi Hồn	Đỡ 2 tay nhẹ nhàng xuống, để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	

4. Pháp Luân Thường Chuyển

	Pháp Luân Thường Chuyển	Phương pháp	Nên lưu ý
	Cách ngồi	Co lưng, răng kê răng, ngậm miệng, ý nhìn từ giữa hai chân mày thẳng tới trước để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	
4.1	Trước khi bắt đầu	Hóp bụng vào cho sạch hơi	
4.2	Ra lệnh	Dùng ý thầm ra lệnh : « Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu » mỗi khi hít hơi vào.	
4.3	Hít hơi vô	Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra từ từ hít vô, ngay trong lúc bắt đầu hít vào ý liền ra lệnh : "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu" - vừa hít vào nhẹ nhàng. Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra.	Tuyệt đối không được nén hơi, dẫn hơi. Làm theo khả năng của mình chứ không theo sức người khác. Khi đầy rún thì bụng phình ra, chỉ lúc bắt đầu thở ra bụng mới từ từ xẹp xuống.
4.4	Thở ra	Khi không còn hít vào được nữa, liền từ từ thở hơi ra, xẹp bụng xuống để ép sạch hơi đáy cặn. Khi thở ra hết cặn hơi, phải bắt đầu hít vô lại. Hơi thở cần tròn đầy, không đứt đoạn.	Thở ra phải thở xẹp hết. Coi chừng nín thở mà không hay. Coi chừng nhiều người cố gắng ép sát, và hơi bị đứt đoạn mà không biết.
4.5	Bao nhiêu hơi thở ?	Từ 6 đến 12 hơi là đủ.	

5. Thiền Định

	Thiền Định	Phương pháp	Nên lưu ý
5.1	Cách ngồi	Vấn nhắm mắt, lưng vẫn giữ thẳng. Tâm phẳng lặng. Hơi thở bình thường.	
5.2	Ý tưởng	Tập trung trí ý trên đỉnh đầu, ý thâm niệm « Xuất Hồn lên đánh lễ Phật ». Chỉ chú tâm lên xoáy óc một chút thôi rồi sau đó nhìn thẳng từ trung tâm hai chân mày lâu chừng nào tốt chừng tốt chừng ấy. Ý chí thả lỏng, tâm phẳng lặng và ý đỡ ngủ.	
5.3	Thời gian	Ngồi càng lâu càng tốt	
5.4		Khi tâm ý động loạn có thể niệm Phật cho lắng dịu.	Nếu không động loạn, không nên niệm vì khó nhập định. Ngồi yên không cục cựa. Ngửa không được gối.

6. Xả Thiền

	Xả Thiền	Phương pháp	Nên lưu ý
6.1	Hồi điển	Lấy 2 bàn tay vuốt mặt tiếp tục vuốt lên đầu rồi xuống tai. Dùng ngón tay cái và ngón tay giữa kéo chần nhẹ 2 trái tai. Vuốt thêm 2 lần như vậy. Tổng cộng 3 lần, Làm như vậy để hồi điển về bản thể.	
6.2	Xả thiền	Tiếp tục như video	

7. Pháp Luân Chiếu Minh

	Pháp Luân Chiếu Minh	Phương pháp	Nên lưu ý
7.1	Nằm trên giường	Hai tay giang ra, không đụng vào mình. Hai chân giang ra một chút. Co lưỡi, răng kê răng, ngậm miệng, nhắm mắt. Trong ý nhìn thẳng giữa hai chơn mày tới phía trước, rồi tập trung chú ý tới cái rún Thả lỏng, quên tay quên chân.	Trong khi tập pháp này lúc nào cũng chú ý đến cái rún. Hơi thở phải từ từ, nếu quá nhanh sẽ kém hiệu quả, nếu quá chậm thì dễ ngủ quên. Hơi thở phải nhịp nhàng, linh động
7.2	Khởi đầu thở	Xẹp sát bụng xuống, thở ra hết.	
7.3	Hít vô, thở ra	Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Tiếp tục hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 2. Làm cho tới 12.	Không hít lên ngực. Không dồn hơi phần bụng dưới rún.
7.4		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 11	Không dùng ngón tay đếm khi thở. Không lằn chuỗi để đếm.
7.5		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 10	
7.6		Cứ như vậy xuống tới 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1	

Vấn Đạo

BTC: Kính thưa Thầy, Niệm Phật và Pháp Luân Thường Chuyển làm nhiều lần trong ngày thì tốt, vậy Soi Hồn có thể làm được bao nhiêu lần tối đa trong ngày?

Thầy: Như tôi đã thực hiện và báo cáo cho các bạn là: Sớm, Trưa, Tối, một ngày chúng ta Soi Hồn được 3 lần để chi? Bởi cơ thể chúng ta là chất tinh nó luân chuyển, chạy trong cơ thể chúng ta khắp các giới. Mà chúng ta tập trung được chất tinh hướng lên trung tim bộ đầu và tiến lên tinh ba của cả Càn Khôn Vũ Trụ, thì chúng ta sẽ tạo được một phần Hồn tốt tươi, ra vô trong thể xác chúng ta được.

BTC: Làm sao biết mình thở đúng? Cần điều kiện gì?

Thầy: Pháp Luân Thường Chuyển là phải hít đầy rún. Ban đầu, nhiều người hơi yếu, hít đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, thì trong đó cái nguyên khí nó mới mở đúng chiều, phát triển từ cơ tạng tới khối óc. Chúng ta phải để ý là đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, tới hết thở được, hết hít được, thì nó mới bùng sáng ở bên trong được! Mà những người mà tu liên tục nhiều năm, nhiều tháng, thì hơi thở của họ, ý họ vừa tưởng là nó chuyển chạy, thì hơi thở của họ cũng như là hít vậy. Cũng đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, mà tới lúc đó là chúng ta mới thấy cái hơi là nó sáng như đèn néon vậy đó! Thấy hơi rõ ràng, thấy hơi sáng rõ ràng. Hít vô là nó phải sáng, thì mới kêu bằng huệ tâm khai. Trung tim bộ đầu chúng ta sẽ phát sáng và hiểu được nhiều và sửa được nhiều chuyện trong tâm thức của chúng ta, từ lạc hậu đi tới văn minh tốt đẹp. Cái Pháp Luân Thường Chuyển là quan trọng nhất của những người tu Vô Vi.

BTC: Kính thưa Thầy, tại sao gọi là vô sinh?

Thầy: Vô sinh là hiệp nhất cùng Trời Đất, thì nó sống mãi, nó không có bị diệt kêu bằng vô sinh. Nó phải hiệp khí cùng Trời Đất, nó ở trong cái chỗ đó là kêu bằng vô sinh. Mà chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển, càng làm nhiều thì nó hiệp khí cùng Trời Đất. Khi mà các bạn hít: đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, thì nó chạy một vòng đó, rồi nó chuyển đi lên, thì lúc đó các bạn nhắm mắt, các bạn thấy các bạn xuất ra, nhờ cái trớn đó mà tiến hoá tới. Càng tu càng tiến tới hiệp nhất cùng Trời Đất rồi là vô sinh, bất diệt, muốn đi đâu là đi, tưởng là phải có. Như tôi muốn uống ly nước, ly nước chạy tới cho tôi, khỏi mất công đi kiếm ly nước mà. Cho nên nền tảng văn minh của xứ Mỹ, xứ Pháp tương lai cũng vậy. Họ đã chế robot. Muốn uống ly café, robot chế đem tới uống. Bây giờ vật chất mà còn tiến tới đó, thì trên cõi Bồng

---

Đặc San Vô Vi

Lại của chúng ta cũng vậy. Muốn có ly café nó chạy tới, không có sao, thơm ngon tốt đẹp! Cho nên quốc gia siêu thức nó khác ở chỗ đó, mà mọi người đang ao ước. Người Mỹ bây giờ muốn xây dựng lên những căn nhà ở trên không trung, đang luyện tập cuộc sống không cần dưỡng khí và sống chung và tương lai sẽ gởi những căn nhà đó lên trên đó. Là ý muốn con người, ai cũng muốn lên đó. Mà bây giờ chúng ta có cái pháp, có thể thực hành đi tới đó, tại sao chúng ta không thực hành? Chúng ta không có nhiều tiền, không có vật chất nhiều, phải lấy nguyên khí của Trời Đất thực hành và đưa chúng ta tới cái chỗ đó, sung sướng vô cùng!

BTC: Dạ kính thưa Thầy. Thầy có nói rằng “Làm Pháp Luân, thì có thể làm Pháp Luân Thường Chuyển trong lúc đi đứng”, như vậy chúng ta phải hành như thế nào?

Thầy: Chúng ta đã quen hơi thở: đây rún đây ngực tung lên bộ đầu, thì lúc nào cũng chỉ có thở bụng thôi, không có thở ngực như hồi xưa, tập thể thao, khác! Lúc nào chúng ta cứ thở bụng thôi, đi đâu chúng ta cứ thở bụng. Vì lúc sơ sanh, không có đứa con nít nào mà không có thở bụng hết! Thì chúng ta muốn trở lại cái bản tánh tự nhiên và hồn nhiên như vậy, chúng ta phải thở bụng. Thở quen rồi, đi đứng ngồi nằm, chúng ta cũng chỉ đi trong cái nhịp thở đó mà thôi!

BTC: Thầy có thường giảng kiến tánh là thành Phật, như vậy tánh ở đây có nghĩa gì?

Thầy: Khi mà chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển đó, hiệp nhứt huệ tâm khai rồi, mới kiến tánh được, mới thấy sự sai lầm của chính mình và không giẫm chân vào chỗ sai lầm nữa, thì nó mới trọn lành, kêu bằng thành Phật.

BTC: Thiên thì phải Định. Như thế nào mới gọi là Định?

Thầy: Hiệp nhứt nguyên khí cùng Trời Đất mới kêu bằng Định, nhờ Pháp Luân Thường Chuyển nó mới tới Định, hiệp khí cùng Trời Đất nó mới Định.

BTC: Tại sao Thiên mãi mà không thấy Định?

Thầy: Tại làm không đúng. Lo việc đời nhiều hơn việc đạo. Việc đạo là chỉ lấy nguyên khí của Trời Đất giải toả tất cả sự phiền muộn sái quấy trong nội tâm, mà chúng ta không chú trọng điều đó và chú trọng chuyện đời, thì nó không bao giờ nó Định được hết! Tiến tới một bước mà lùi 3 bước là vậy! Người đời hay ôm chuyện đời mà quên chuyện đạo!

BTC: Tu cần thực hành Tam công, như vậy Công phu, Công quả, Công Trình tác dụng trên sự phát triển tâm linh như thế nào?

Thầy: Công phu là đêm đêm chúng ta phải tu đúng giờ giấc. Công quả là chúng ta làm đúng cái phương pháp mà chỉ định đó, thì trong này tất cả nó sẽ có kết quả, kêu bằng Công quả. Công trình là từ lúc chúng ta lười biếng, không biết làm cái này, bây giờ chúng ta làm rồi, nó mở từ giai đoạn này, tới giai đoạn kia, giai đoạn nọ, chúng ta phải dần thân làm việc trong thanh tịnh là vậy.

BTC: Khi phục vụ nhiều, có thể Công phu bị suy kém hơn, vậy có nên giảm phần phục vụ để cho quân bình hay không?

Đặc San Vô Vi

Thầy: Công phu chúng ta làm đúng mức, phục vụ không có nhiều bằng Công phu! Phục vụ cái gì ở thế gian không có nhiều bằng Công phu đâu, làm trong giới hạn mấy tiếng đồng hồ của chính chúng ta mà thôi! Làm đâu đó có trật tự, làm nhiều mà không mệt và có trật tự. Không có mệt. Như tôi làm chuyện tính ra mọi người thấy là tôi làm nhiều lắm! Nhưng mà tôi đâu có làm gì đâu? Tôi thấy không có mệt gì hết! Tôi làm như không làm, nói như không nói, như tôi giảng này giờ cả tiếng đồng hồ, người ta thấy tôi mệt lắm! Tôi đâu có mệt đâu? Cái tôi hiểu, tôi thấy, tôi nói thôi, tôi không có làm gì mệt hết!

BTC: Thế nào gọi là tu bằng trí bằng ý?

Thầy: Tu bằng trí bằng ý, thì phải biết Niệm Phật. Niệm Phật là gom thâu cái chân động lực trụ hoá để phát triển đi lên, kê bằng trí ý phát triển đi lên, trở về Không, mới hoà hợp với Không được, hoà hợp với Không nơi Không giới để tiến hoá được.

BTC: Khẩu nghiệp, Thân nghiệp, Ý nghiệp, trong 3 cái nghiệp này, nghiệp nào nặng nhứt?

Thầy: Nghiệp nào cũng tạo tội cho chính mình! Khẩu nghiệp, là khi không mình tưởng mình hơn người khác, cứ đê đầu người ta, tạo thành một tập quán xấu, tự gây sự rắc rối trong nội tâm cho chính mình. Ý nghiệp là mình, tôi nhứt định tôi muốn đoạt được cái đó, tôi muốn lấy cái đó, tôi nhứt định phải yêu cô đó mới được, tôi nhứt định phải lấy chàng đó mới được, tức là tạo nghiệp cho chính mình. Tôi trở về Không, tôi không có yêu ai và tôi không có khống chế ai, tôi giúp đỡ mọi người, ý Thiện Lành, nó không có nghiệp. Thân nghiệp là tưởng mình mạnh. Tôi đi đánh võ đi, tôi làm xếp sòng đi, tôi mang súng bắn người ta đi, tạo nghiệp cho chính tôi! Tưởng tôi mạnh, nhưng mà sức mạnh tôi có là do Đấng Tạo Hoá cho tôi để xây dựng tiến hoá, chớ không phải để đi giết người! Rồi tôi nắm dao, nắm súng, giết người, tạo cho thân nghiệp, rớt cuộc cũng bị tù tội! Ở thế gian không tù tội, nhưng Địa ngục cũng phải bỏ tù!

BTC: Trong 3 cõi Thiên Địa Nhân, cõi nào dễ tiến hoá nhứt?

Thầy: Cõi nào có trật tự đều dễ tiến hoá hết! Cũng như con người làm, bây giờ tôi làm con người, thành tâm phục vụ mọi người thì tôi vẫn sống yên, không có gì khổ, không ai ghét, mà không ai tìm cách bỏ tù tôi hết! Cõi nào cũng vậy, cõi nào cũng phải trật tự và thành tâm phục vụ thì không có bị nạn.

BTC: Chìa khoá nào giúp người tu Vô Vi giữ được sự đầm ấm trong gia cang?

Thầy: Người tu Vô Vi sẵn hết tài liệu, tìm hiểu mình, chỉ biết mình sai chẳng có ai sai, thì gia đình mới yên ổn được! Thiếu nhịn nhục thì gia đình không yên ổn, không thấy sự sai của chính mình, thì gia đình làm sao vui?

BTC: Tại sao có những lúc trong ngày Niệm Phật rất là khó khăn?

Thầy: Tại vì cái óc của mình lo chuyện ngoài nhiều hơn chuyện trong! Cái Niệm Phật là khi đi làm về, phải có một chỗ êm ả ngồi đó Niệm Phật, tưởng tới Trời Phật, tưởng tới Đấng Di Đà chỉ có 6 chữ mà toàn thân phát quang. Chúng ta phải dùng cái ý niệm đó để gây cái chân động lực thanh nhẹ phát triển luồng điện đi lên, nó hoà hợp với luồng điện Càn Khôn Vũ Trụ thì tâm thân chúng ta sẽ được bảo vệ bằng một thứ điện khí từ bi của chư Phật.

Đặc San Vô Vi

BTC: Sau một thời gian tu, có một số bạn đạo thích ngủ ngòi, nhưng khi ngủ ngòi, lưng cong, đầu queo, như vậy có tốt hay không?

Thầy: Cho nên Vô Vi không có kêu người ta ngủ ngòi một cách mà không phát triển, hoà hợp với nhịp độ của cả Càn Khôn Vũ Trụ, mà cứ ngòi không ngay thẳng, bắt buộc ngủ ngòi như vậy là không được! Phải làm Pháp Luân Thường Chuyển, cho Nhâm Đốc mạch tương thông. Ngòi nhắm mắt là thiếp đi mấy tiếng đồng hồ, thẳng chứ không có méo mó. Ngòi mà cứ méo mó, ép xác mà tu như vậy, cũng ngòi một cục thôi, chứ không có phát triển về tâm thức được!

BTC: Vợ chồng ở kiếp này là trả nghiệp cho kiếp này hay là tạo nghiệp thêm?

Thầy: Vợ chồng là cái nghiệp duyên ấn định của Thượng Đế để cho có cơ hội sống để học hỏi lẫn nhau mà tiến hoá. Phải nhịn nhục mới hiểu được nhiệm vụ của chính mình đối với chồng thế nào? Chồng phải nhịn nhục mới hiểu được nhiệm vụ của mình đối với vợ thế nào? Thiếu nhịn nhục thì gia cang không bao giờ tốt được!

BTC: Kính thưa Đức Thầy có thể giảng nghĩa thêm về 2 chữ Quán Âm?

Thầy: Quán âm là nhìn để thấy thì mới sửa được. Chúng ta tu đây, đêm đêm chúng ta có niệm Nam Mô Quán Thế Âm Bồ Tát là chúng ta lên tới trung tim bộ đầu rồi. Sáng, chúng ta nhìn lại sự sai lầm của mình, sửa để tu. Quán Âm, sự sáng suốt thấy được sự tối tăm mới sửa tiến được. Chứ không phải chúng ta niệm Quán Âm để kêu bà Quán Âm hợp tác với chúng ta. Không phải như vậy! Bà có Quán Âm, bà mới sửa được người ta mới kêu bằng Quán Âm mà bây giờ chúng ta kêu bà lại giúp chúng ta là sai rồi. Chúng ta phải Quán Âm sửa sự sai lầm của chính mình thì mình mới bừng sáng lên hoà hợp với cả càn khôn vũ trụ. Thì lúc đó mới kêu bằng Bồ Tát. Xung quanh bao nhiêu sự hỗ trợ giải tiến và giúp đỡ cho chúng ta tiến hóa.

BTC: Kính thưa Đức Thầy có thể giảng nghĩa thêm về 2 chữ Quán Thông?

Thầy: Quán thông là nhìn thấu triệt được. Quán thông thấu triệt là mình nhìn thấy hậu quả của mọi sự việc kêu bằng quán thông. Như tôi uống rượu hại gan, tôi ăn thịt nó kẹt vô, nó hại ruột. Tôi không ăn, tôi hiểu. Tôi phải hiểu rõ ràng cái việc như vậy, kêu bằng quán thông, còn không hiểu là chỉ tự hại thôi!

BTC: Làm sao biết được mình đạt được trực giác?

Thầy: Khi mà chúng ta đạt được trực giác ngay trung tim chơn mảy, thì việc gì vừa đến với chúng ta, cũng như chúng ta ôm trong lòng việc đó, để phân giải rõ rệt, tức là khai triển được trực giác rồi. Thành ra chúng ta, những người tu Vô Vi khai triển được trực giác, không bao giờ tranh chấp với ai, nhưng mà hiểu sự sai lầm của đối phương, chỉ cầu mong đối phương tự giải. Cho nên người tu Vô Vi được nhiều bạn thích nói chuyện với họ, mà nói chuyện rồi lại được tự thức và tự giải. Cái trực giác luồng điện từ trường tốt, nó làm việc trong thanh tịnh, giúp đỡ đối phương. Cho nên chúng ta có cuộc hội, huynh đệ bạc bàn, nói chuyện với nhau và nói chuyện một hồi, nói thẳng đó nói dóc, nhưng mà nó nói dóc sao tôi lại thấy tôi khoẻ. Tôi biết thẳng đó nói dóc mà tôi thấy tôi khoẻ, vì nó có thiên, nó có từ trường, nó nói chuyện, tôi thấy nhẹ, tôi thấy vui và tôi muốn nói chuyện nữa. Vậy đó! Cho nên bạn bè tu, dìu dắt cho

---

Đặc San Vô Vi

---

nhau trong xây dựng, mà trong đó có luồng điện từ bi, thanh tịnh độ chung tiến, chung hành trong giây phút chúng ta tưởng tới chư Phật mà nói về đạo thì chúng ta sẽ được cộng hưởng luồng điện thanh nhẹ đó.

BTC: Như vậy trực giác khác với thiên giác như thế nào?

Thầy: Thiên giác là làm thính, ngòi thiên, nhắm mắt, hiểu được cái cõi trên đang tiến hoá tới chỗ nào? Phần Hồn đang đi đâu, đang làm việc gì, đang học được cái gì? Thanh tịnh mà hiểu! Còn trực giác đây là từ trường quân bình xuất phát ra, tận độ quần sanh là vậy!

BTC: Kính thưa Thầy giảng thêm về chữ Vô Quái Ngại?

Thầy: Vô quái ngại là việc làm trong trật tự của chúng ta. Như bây giờ tôi tổ chức Thiên ca, tôi phải dẫn thân tôi giúp đỡ việc này, tôi cứ chăm chú việc này tôi làm thôi, vô quái ngại, không có cái gì mà cản trở tôi được hết! Việc làm tôi như định như vậy là tôi làm như vậy, làm cho xong cái gì tôi hứa, là con người mới trọn nghĩa, trọn tín được, mới dẫn thân vô quái ngại ở chỗ đó, hứa là làm, không bỏ, mới xây dựng được cái Đại Dũng của chính mình ở tương lai.

BTC: Sau khi chấm dứt các câu Niệm thì thấy điện rút trên bộ đầu, vậy có thể qua nhập định liền hay không, hay là phải làm Pháp Luân Thường Chuyển trước khi qua Thiên Định?

Thầy: Nhập định liền cũng được. Nhập định liền thì mình đi vô trong chỗ siêu thức, cứ nhập định, thấy thoải mái, cứ việc làm, đi tới học thêm, bởi vì khía cạnh nào mình cũng phải học và phải tiến và hưởng, chứ không có thua lỗ đâu! Còn làm Pháp Luân Thường Chuyển thì cơ tạng nó cũng được hưởng, lục căn lục trần nó cũng được hưởng, việc nào cũng tốt hết, không có sao đâu!

BTC: Người Thiên không nên cho máu, có phải như vậy không?

Thầy: Máu là điện trong cơ thể, nhưng mà các bạn bây giờ đi cho máu thét, các bạn mất điện! Con người máu không đầy đủ là thiếu điện trong người.

BTC: Dạ kính thưa Thầy phần vấn đáp sáng hôm nay cũng tạm chấm dứt nơi đây, chúng con xin mời Thầy ban vài lời để bé mạc buổi sáng hôm nay.

Thầy: Hôm nay chúng ta đã hàn huyên nhiều tâm thức, không hiểu nhiều, cũng hiểu ít, trong tâm thức chúng ta được nhẹ nhàng và tôi cũng cảm ơn sự hiện diện của các bạn hôm nay và sự đóng góp của tất cả mọi người để xây dựng cho tâm thức và giải toả những sự thắc mắc trong tâm thức của mọi người. Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn.

Thầy: Sớm mời hỏi ít quá, bây giờ tiếp tục hỏi thêm đi, những sự gì thắc mắc, đừng có cất, bán không có giá đâu, cứ đem ra hỏi! Rồi tiện đây, trên bàn tôi có 2 cuốn. Cái này là “Nguyên Lý Tận Độ” chính tay tôi viết, để phục vụ bạn đạo khi rảnh rỗi, có gì buồn phiền, đọc thì nó sẽ giải mở ra. Và đây cuốn băng video Thiên ca WASHINGTON D.C. bên Mỹ, mà VMP đã tận tâm đóng góp và chính ông Marriott đã đích thân quay ra một cuốn băng rất đẹp, từ hỏi

---

Đặc San Vô Vi

---

nào giờ, Vô Vi mới có được cuốn băng tốt như vậy! Thì các bạn nên ủng hộ VMP để tiếp tục làm chuyện đem đạo vào đời. Thành thật cảm ơn các bạn.

BTC: Dạ Kính thưa quý đạo hữu. Quý đạo hữu muốn mua băng để phổ biến đạo pháp giúp cho người khác được hưởng thiện ngôn, mang đạo vào đời thì nên mua vì chiều hôm nay chúng tôi sẽ dẹp cái gian hàng băng và sách này.

Thầy: Vừa xem băng, vừa thấy rằng chính chúng ta tu có kết quả, muốn đem lại cho người khác. Cho nên bây giờ có phương tiện khoa học giúp đỡ mọi người, tay truyền tay để xây dựng cho nhau và mọi người sẽ có cơ hội cộng hưởng những lời giảng, những bài hát ca vui để khai tâm, mở trí cho mọi người và mua làm món quà tặng cho bà con cũng tốt.

BTC: Và sau đây, con xin đọc tiếp phần câu hỏi. Tại sao mỗi phần Hồn đều có gốc khác nhau ở bên trên, dù là chiết Hồn từ Thượng Đế?

Thầy: Hồn là một tia sáng, một điểm linh quang, mỗi trình độ khác nhau. Mỗi tầng đều khác nhau, nhưng mà nó cũng tỏa sáng theo khả năng của nó mà tiến hoá.

BTC: Trở về gốc gác bên trên, rồi sự tiến hoá sẽ đi về đâu nữa?

Thầy: Trở về gốc gác bên trên thì sẽ được có cơ hội hội tụ. Cho nên sức mạnh của Thượng Đế càng ngày càng lớn mạnh, chớ không có yếu! Càng ngày chúng ta càng tu, càng có cơ hội hội tụ tốt, đó là cơ đồ tâm linh tiến hoá của Thượng Đế.

BTC: Thưa Thầy, “Tào Khê” là gì?

Thầy: “Tào Khê” là một luồng điện Từ Bi, chuyên chạy cũng như suối vậy. Cho nên người tu Vô Vi, Thiên, Định, khai mở tâm trí rồi, thảo thảo bất tuyệt, nói gì cũng nói về đạo, xán lạn trong tâm hồn. Khi muốn nói đạo là không có dứt, trên Đại Bi ban chiếu cứ tuôn chảy như suối, cái đó là suối đạo. “Tào Khê” là suối đạo của phần Hồn. Suối đạo là đem những lời quân bình cho mọi người cộng hưởng.

BTC: Thế nào là “Chủ Kiến”?

Thầy: Bây giờ tôi thấy người ta khổ, tôi muốn cứu người đó, tôi lập cái thế, để giúp đỡ người ta. Dẹp đám này cứu đám kia, đó là “Chủ Kiến”! Còn mình dứt chủ kiến, thì mình thấy mọi sự đều phát triển theo khả năng của chính nó, nhận thức được trăm hoa đua nở, màu nào sắc nấy rõ ràng, không nên lấy cái màu này chèn ép màu khác, không được. Cái tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất sẵn có mới tiến hoá nhẹ nhàng được! Nếu chúng ta chèn ép, chỉ có giới hạn thôi!

BTC: Kính thưa Thầy. Thầy thường giảng “Tự tiến xuyên”, chữ “Xuyên” ở đây có nghĩa là xuyên qua cái gì?

Thầy: Tự tiến xuyên là khi mà chúng ta trở về điện giới rồi, là luồng điện chúng ta dễ dàng, có thể thông suốt vượt qua bất cứ tầng số nào cũng được, tùy theo cái khả năng sẵn có của chúng ta mà tiến.

BTC: Kính thưa Thầy. Tại sao Thầy lại dùng chữ “Xuyên”? Xuyên ở đây có nghĩa là xuyên qua cái gì?

Đặc San Vô Vi

Thầy: Xuyên qua là vượt qua những sự trở ngại, xuyên qua bất cứ trở ngại nào. Trở ngại là bóng tối, mà chúng ta tu thanh tịnh tức là ánh sáng, tự nhiên ánh sáng đến là bóng tối phải tan, xuyên qua liền!

BTC: Tại sao tu Vô Vi mà không thể quên mình để cộng tác trong tinh thần phục vụ cho chung mà còn tính toán?

Thầy: Những người đó còn ôm chủ kiến mới tính toán, mà dứt khoát chủ kiến, không có tính toán, cùng chung phục vụ, thì cuối cùng mọi việc sẽ hình thành tốt đẹp.

BTC: Góc của luồng điện trong cơ tạng nằm ở nơi nào?

Thầy: Luồng điện trong cơ tạng hội tụ lên trung tim bộ đầu xuất phát ra, cho nên con người có bao nhiêu tế bào là vậy, xuất phát tới vô cùng.

BTC: Phục vụ có khai thông được luồng điện trong cơ tạng như hành Thiền không?

Thầy: Phục vụ và hành Thiền, hai cái đó nó tương hỗ cho nhau. Cũng như bây giờ dẫn thân làm là làm, tu là tu, thật tình tu như vậy, thì hai cái nó mới đồng nhưt, phối hợp tiến hoá dễ dãi. Cho nên đời đạo song tu, là phước huệ song tu là vậy, phải dẫn thân thật tình, thật thà, thực hành đúng mức, mới là đúng.

BTC: Làm sao biết được mình được thanh tịnh, vì tất cả đều tùy thuộc ở sự thử thách mạnh hay yếu?

Thầy: Thanh tịnh là trung tim bộ đầu, điện quang chúng ta phát triển dồi dào, hoà hợp với chân động của cả Càn Khôn Vũ Trụ, thì tất cả các sự động loạn của thế gian chúng ta đem về trung ương, thì tức khắc thanh tịnh liền, giải quyết một cách rất nhanh chóng! Còn nếu mà còn bị kẹt ở trong cơ tạng, thì lý này lẽ nọ nói cho có, nhưng mà làm không được!

BTC: Nghiêm luật gồm có những điều luật gì?

Thầy: Nghiêm luật là một luồng điện sáng của Đại Bi ban chiếu xuống thế gian. Nếu mà chúng ta không có thanh tịnh, không có thanh tịnh, hướng về đó, thì không bao giờ chúng ta có thể tiến lên được! Thanh tịnh bên trên ban chiếu là nghiêm luật, mà nếu chúng ta không có thanh tịnh và thanh sạch, chúng ta không bao giờ có cơ hội hội tụ với luồng điện của Đại Bi mà khai tâm mở trí.

BTC: Theo thứ tự, huệ giác phát triển trước trực giác hay là ngược lại?

Thầy: Thứ tự là chúng ta tu về Pháp Lý Vô Vi khai triển trực giác trước rồi mới đi tới huệ giác. Trực giác mở rồi, mới biết được đường đi tới sự thanh cao của Trời Đất, mà hội tụ triền miên, thấy càng ngày càng rõ rệt hơn, giải tiến trong Từ Bi.

BTC: Thừa Thầy, tuệ giác có khác huệ giác hay không?

Thầy: Tuệ giác: Có trí mới có tuệ, rồi mới hiểu được. Chúng ta dụng trí, phục vụ, xây dựng rồi nó mới thấy có cái thành quả, lúc đó chúng ta mới thấy rõ hơn.

BTC: Như vậy có khác với huệ giác không Thầy? “Tuệ” với “Huệ” có khác nhau không?

Thầy: Trí tuệ.

BTC: Còn “Huệ”?

Đặc San Vô Vi

Thầy: “Huệ” là trong tự nhiên và hồn nhiên, nó phát sáng ra vậy, gọi là huệ. Thấy vậy đó, trong giờ Thiền là tự nhiên thấy vậy đó, là huệ. Còn này trí tuệ, phải dụng trí nó mới đi tới tuệ được, nó mới hiểu được!

BTC: Người thành đạo rất hiếm, nếu một người thành đạo mà chỉ độ được vài ngàn người, thì khi nào thế gian mới tận độ được?

Thầy: Cho nên người thành đạo là người dốc lòng tu cho chính họ và chính họ sửa họ, họ để lại tất cả những thành quả như vậy, thì người kế tiếp bằng lòng học như vậy, cũng sẽ đi tới đích. Còn chuyện độ quần sanh là Thượng Đế, Đấng Toàn Năng đã an bài tất cả, nóng lạnh đủ chuyện để giáo dục mọi người thức tâm, mà tự trở về với phần Hồn, chánh giác.

BTC: Nếu mà pháp Vô Vi là một chánh pháp có thể độ được nhiều người, làm cách nào phổ biến để cho mọi người đồng hưởng?

Thầy: Thì mọi người bằng lòng dẫn thân tận độ, như ngày nay chúng ta đến đây. Chúng ta chung sống, hợp thấy vui, thấy tâm thức thay đổi, thì chúng ta phải dẫn thân muốn làm sao làm lớn rộng cho mọi người, thì trước hết chúng ta phải tu, tu để ảnh hưởng người kế tiếp. Trước kia chúng ta nói chuyện khác, bây giờ chúng ta nói chuyện khác, lần lần kêu mới ảnh hưởng. Chuyện của Thượng Đế làm cũng vậy, từ từ, chứ không có giải quyết trong ý muốn của con người muốn làm là làm, không thể có cái chuyện đó! Phải từ từ nó hình thành.

BTC: Những chương trình Thiền ca gần đây có nằm trong chương trình của Thượng Đế hay không?

Thầy: Nếu không nằm trong chương trình của Thượng Đế, mà không tiền mà dám mở cái rạp lớn như vậy? Là ông Thượng Đế không có giúp, chúng ta không có làm thành công! Thượng Đế, sức mạnh của Thượng Đế chuyên động trong tâm hồn của mọi người, cho nên có một số người dẫn thân bất vụ lợi, vô quái ngại, phục vụ cho mọi người kế tiếp cộng hưởng là vậy!

BTC: Ngoài chương trình Thiền ca, Thượng Đế còn có chương trình gì để cứu độ chúng sanh nữa hay không?

Thầy: Thượng Đế là tràng giang đại hải chương trình để cứu độ quần sanh. Cơm ăn áo mặc cũng là Thượng Đế giúp mà thôi! Không có Thượng Đế không có cơm ăn, không có áo mặc, không có hơi thở. Bao nhiêu đó chúng ta thấy cũng đã nhiều rồi! Còn biết bao nhiêu chuyện Thượng Đế đã và đang làm. Phục vụ tận tình, chung sống hoà bình, dẫn tiến chúng ta, mà chúng ta chỉ phụ Thượng Đế, ngược lại con đường của Thượng Đế đi là vụ lợi cá nhân, quên tất cả mọi người kế tiếp và không chịu khai thác cái tài sản cuối cùng là khối óc, cơ thể của chúng ta hiện tại, là một đại tội! Đại tội là sao? Không thấy đường đi! Có cơ hội mà không chịu khai mở ra, không thấy đường đi là tạo tội chớ làm gì? Tăm tối, đâu có đến đâu được! Tự khai mở dững mẫn, thăng hoa tiến hoá, thì không có bị lệ thuộc bởi một cái bóng tối nào có thể ám ảnh chúng ta.

BTC: Người tu Thiền, kể chuyện tục tĩu, dù là chuyện vui, có hại không?

Đặc San Vô Vi

Thầy: Nói tới đó mới hiểu rằng khả năng của Thượng Đế là vô cùng. Mọi khía cạnh đều tận độ quần sanh, từ trước cho tới thanh, từ đục động cho tới thanh tịnh, cũng khả năng của Ngài vô cùng, mọi trạng thái là vậy! Chuyện của Thượng Đế là mọi trạng thái, chớ không phải một trạng thái như người đời suy nghĩ!

BTC: Làm cách nào để thăng hoa tư tưởng?

Thầy: Sửa mình, tư tưởng mới thăng hoa! Mà có gì cứ phát triển cái xấu của mình, làm sao thăng hoa được? Phải sửa mình, khép mình, nhịn mà phải chịu nhục, thì mới thăng hoa được! Cũng như vợ chồng chung sống ở trong nhà, mà không nhịn, mà không chịu nhục, thì người vợ đó cũng không được chứng tâm! Người chồng cũng vậy. Có nhịn thì phải chịu nhục, trong gia đình mới hoà ái tương thân, xây dựng sau cơn động loạn, mới thật sự thương yêu lẫn nhau! Mà cứ tranh chấp hoài, tranh chấp hoài, chỉ có xé lẻ và không có phát triển! Muốn có căn nhà tốt, phải làm cho ấm áp, chớ không nên xé nát chỗ này, chỗ nọ, thì căn nhà làm sao tốt được?

BTC: Sau một thời gian tu Thiền, làm sao chứng minh được mình có điễn?

Thầy: Sau một thời gian tu Thiền, có thể chứng minh mình có điễn. Điễn là chỗ nào? Ngay trung tim bộ đầu rút, mà mọi sự thanh nhẹ, khi chúng ta nhắm mắt là nó êm ả và nhắm mắt trước kia chúng ta nhắm mắt thấy trong tối tăm, mà không có chiều sâu! Ngày nay chúng ta nhắm mắt đã có chiều sâu và bộ đầu rút thanh nhẹ và chúng ta nghe những lời giảng minh triết bất cứ từ đâu đến, chúng ta đều hiểu và hành được. Mới thấy chúng ta là người có điễn. Chỉ có điễn mới liên hệ nhanh như vậy được! Còn lầy lý đời, không bao giờ liên hệ được chơn lý!

BTC: Luồng điễn của Thầy giảng trực tiếp có khác luồng điễn của Thầy giảng trong băng và video hay không?

Thầy: Băng video, mà có thật sự hành, nghe cũng rút vậy, nhưng mà giảng trực tiếp, thì cái từ trường sẽ làm việc phối hợp với thanh tịnh, mà làm việc trong nội tâm của mọi người. Cho nên trực diện như thế này là rất quý! Cho nên người tu Vô Vi nói chuyện với người chưa tu, nói nhiều không có sao, nói một triệu lần, cũng nói bao nhiêu công chuyện đó, rồi từ từ nó vô trong tâm của người chưa tu hồi nào không hay, thì mới chứng minh thanh tịnh đã làm việc. Cho nên người tu Vô Vi mà được mở một chút hay nói nhiều, giảng đầu này đầu kia đầu nọ. nhưng mà cái người được nghe đó, tương lai họ thấy nhẹ, bàn đầu họ chóng, sau rồi họ thấy nhẹ. Đó mới thấy Thượng Đế làm việc, chư Phật làm việc, là kêu bằng thanh tịnh làm việc. Chớ nhiều người ở đời nghe nói ông Tám giảng hay quá, lầy băng về nghe coi thử sao, lầy video coi, coi thét rồi về Thiền, Thiền thấy. Tôi gần với ông Tám quá! Mà bây giờ tôi thanh nhẹ, tôi vui, tôi quyết tâm tự sửa, tự tiến, mà phát đại nguyện như vậy. Đó là chứng minh thanh tịnh đã làm việc với người, phải cố gắng đi, không nên bỏ lỡ cơ hội uổng lắm!

BTC: Kính thưa Thầy. Làm sao hoà tan trong khổ, mà không cảm thấy khổ?

Thầy: Nếu dần thân trong trật tự đâu có khổ đâu? Bây giờ tôi đang nói đây, nhiều người nhìn thấy tôi khổ, còn cái ông quay phim kia, nó thấy ông khổ quá! Ông thấy ông có trật tự, ông vui bởi vì ông yêu cái nghề của ông. Ông sống trong trật tự của ông và ông đem lại trật tự cho mọi

---

Đặc San Vô Vi

---

người. Ông cảm thấy vui làm sao ông khổ, mà người đời thấy ông khổ! Khổ là người ta thấy, mà chúng ta dần thân trong khổ, chúng ta làm việc có trật tự không bao giờ khổ! Ở nhà lá, mà biết thi thơ, biết được cái cảnh chúng ta là một bài thơ, một bức tranh Trời, thì vui biết là bao nhiêu! Không biết lấy chính mình, thì thấy khổ mà thôi, còn biết lấy chính mình đâu có khổ! Chúng ta được sống trong cảnh trật tự và chúng ta nhìn hình ảnh những người đau khổ ở Việt Nam, bơ vơ, ngày nắng, tối lạnh, không ai giúp đỡ. Những cái cảnh đó chúng ta cho là khổ! Nhưng mà họ vẫn sống tới năm này, tới năm kia và ở đồng quê chúng ta, nhiều đứa bé cũng khổ, dòm thấy khổ trần truồng, chạy chơi cả ngày, mà nó khoẻ mạnh. Quen hay là không, sống hoà với cái giới đó hay là không? Cho nên phải nhịn nhục, chúng ta ở chỗ nào cũng sống được. Trên núi cũng sống được, dưới biển cũng sống được, mà thanh nhẹ lên Trời thì chúng ta cũng sống được. Chịu nhịn nhục, chịu học hỏi, là chỉ có sống được mà thôi! Những người Việt Nam, từ xứ Việt Nam ra đây, đâu có biết lái xe, hồi trước đi trồng rau. Mấy bà trồng rau chút chút chơi vậy thôi, nhưng mà ra đây cũng lái xe, cũng phục vụ, cũng làm chuyện đủ thứ. Bởi vì cái óc chúng ta là vô cùng, đặt tới chỗ nào phát triển chỗ đó! Mà chúng ta tu thanh tịnh, thì mang cái óc này đi chỗ nào cũng có cuộc sống bình an, không sao hết!

Dần thân phục vụ, mà nhớ Trời mà hành sự là vậy, càng ngày càng tốt! Có Trời có Đất mới có chúng ta, sự hình thành của chúng ta không phải đơn giản cha và mẹ thôi! Không có Trời Đất kết hợp hình thành, chúng ta đâu có hình, mặt mày duyên dáng, mắt, tai, họng rõ rệt như vậy? Trong trật tự của cả Càn Khôn Vũ Trụ đã thu gọn lại, chớ không phải một người nào ở thế gian chế! Sự duyên dáng đó là tranh Trời, chớ không phải con người thế gian có thể chế tạo được? Cho nên hiểu được chính mình, thì vui bất cứ ở tình cảnh nào. Tình cảnh nào cũng là một đường lối phát triển cho tâm linh tiến hoá. Các bạn thấy ở vườn hoa, mỗi thứ hoa đủ mỗi màu, cái màu sắc tại sao nó khác nhau? Bông cúc màu khác, bông hường là màu khác? Phải hiểu rằng điện năng lên và xuống nó tạo thành cái màu như vậy, kết hợp thành cái màu như vậy. Trăm hoa đua nở, có nơi trữ lưu. Chớ ở thế gian nhiều khi cất hết, bông cúc họ phơi khô nấu nước uống, mà còn bông cúc hoài. Có chỗ trữ lưu, là điện năng Càn Khôn Vũ Trụ có, không có bao giờ diệt được hết! Mà chúng ta hướng về điện năng tu học, tiến hoá đi lên. Cảnh trên đó tới chỉ có mê thôi, vui, đẹp, trật tự, trăm hoa đua nở, có Tiên ứng hầu, chớ không phải chuyện tầm thường! Cho nên có nhiều người có hồn thơ, họ nhìn cây hoa, họ ra một bài thơ, thẩm thía vô cùng! Là do điện, cái điện thanh tịnh của họ có, họ mới tác thơ được. Người tu Vô Vi càng tu càng thanh tịnh, tác thơ càng hay. Hồn thơ càng ngày càng dồi dào và hoà hợp với Càn Khôn Vũ Trụ để dần giải tâm linh. Bé 8 đã làm hàng tuần cho mọi người!

BTC: Thừa Thầy, thường khi con ngồi Thiền, sau khi Thiền khoảng 45 phút thì đầu cảm thấy nóng bỏng và óc muốn nổ tung, làm con bắt đầu phải ngưng Thiền và sau đó ngủ không được nữa. Làm cách nào để tránh cái sự khó khăn đó?

Thầy: Cái nóng đó là do cái gan. Trường hợp đó, chúng ta phải nằm xuống, rồi uống một ly nước chanh, hay làm Chiếu Minh giải nó ra, chớ không có gì hết! Nóng là từ trong gan xông

---

Đặc San Vô Vi

---

lên mà thôi, uống nước chanh thì nó sẽ hạ xuống, rồi làm tiếp được, không sao hết! Đừng sợ nó nổ và đừng sợ mất cơ hội và đừng sợ chết, không bao giờ chúng ta chết hết! Không sợ chết, tiếp tục làm đi, qua cái giới này, nó biến cái dạng khác, qua cái giới kia, nó biến dạng khác, cứ vậy tiến hoá hoài, không có sợ, không có sợ chết! Lấy nguyên khí của Trời Đất xây dựng cho chính mình, làm sao sợ chết? Có Trời cứu, Trời sát bên mình, làm sao bỏ chúng ta đâu, mà sợ?

BTC: Thưa Thầy, con thích ngồi Thiền đêm khuya, nhưng mà con sống một mình, khi ngồi Thiền, con cảm thấy sợ, làm sao tránh được cái sợ hãi đó và con muốn ngồi Thiền không có nghe bằng Thầy?

Thầy: Phải biết cái sự có có không không của chính mình, sự hiện diện của mình thì có Trời có Đất hợp thành. Chúng ta sống với Trời Đất, sống với Trời Phật, không có lẻ loi, tại sao chúng ta sợ ma? Vì tánh ích kỷ. Nói tôi tu pháp này mạnh để tôi đánh ma! Cái đó là tánh ích kỷ. Không đúng! Phải hiểu cái nguyên lý cấu trúc, từ khối óc tới cơ tạng của chúng ta, Trời Đất hình thành, thì tại sao chúng ta đâu có sợ ma! Ta hiện ngang giữa Trời Đất, tức là đem ánh sáng để giải toả bóng tối. Tại sao chúng ta sợ ma? Phải hiểu thấu triệt những cái gì của chúng ta làm và cái gì chúng ta đã sẵn có. Cơ tạng chúng ta có Kim Mộc Thuỷ Hoả Thổ, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang đầy đủ, không có thiếu gì hết! Mà chúng ta Thiền để làm gì? Để lập lại trật tự cho chính mình, cộng hưởng những gì của Trời Đất đã ân ban, thì cứ quyết tâm hành, chẳng sợ ai hết! Sợ con ma lười biếng áp đảo, con ma lười biếng áp đảo chừng nào thì sợ ma chừng ấy! Đó là con ma lười biếng đang áp đảo mới sợ ma. Siêng năng giải tiến, không có sợ ma đâu!

BTC: Tôi ngồi Thiền được 2 năm. Năm đầu thì cảm thấy ổn định, nhưng năm thứ nhì cảm thấy bực bội, như vậy có hành đúng pháp hay không?

Thầy: Thì bây giờ có hành đúng pháp hay không? Thì tôi đã phục vụ và tôi đã làm ra, chính bản thân tôi hành, lưu lại cho tất cả mọi người, nên rảnh, xem một ngày hai ba lần để khuyến khích mình tu và thấy rõ mình đúng hay là không? Chứ cứ tôi vô, tôi ngồi cho có chừng, tôi Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, này kia có ông Phật độ, có ông Tám độ, rồi rốt cuộc ông Phật cũng không độ, ông Tám cũng không độ, là mình yếu! Còn tôi, tôi khai triển tâm thức của tôi, tôi mở rộng đường đi trong cơ tạng tôi và khối óc tôi sẽ bừng sáng ra, thì tôi mới mạnh. Vốn có sẵn, mà không khai thác! Cũng như ông Thượng Đế đã cho chúng ta cái xác này là một Tiểu Thiên Địa, một cái quốc gia nhỏ, mà không khai thác, kinh tế chúng ta làm sao dồi dào được, mặt mày chúng ta làm sao tươi sáng? Chúng ta có nhiệm vụ phải khai thác cái Tiểu Thiên Địa này, tài sản cuối cùng trong cuộc đời của chúng ta, mà không chịu khai thác, thì chúng ta bị thua lỗ ở tương lai. Kinh tế thất bại, cái gì cũng thất bại, không phát triển được! Dững mảnh dày công thực hành thì sẽ có kết quả.

BTC: Khi hành Pháp Luân Chiếu Minh, hai hàm răng đánh lập cập vào nhau, đó là vì lý do gì?

Đặc San Vô Vi

Thầy: Cho nên phải làm Pháp Luân Thường Chuyển cho nhiều, để đưa lên trên khối óc cho đầy đủ, khôi phục trật tự của khối óc, thì bộ răng không có run. Chỗ lạnh, chỗ nóng, không có điều hoà, nó mới run. Còn khi mà làm, cương quyết làm như vậy, có người làm, thiền, cái đầu nó run, run rẩy, run rẩy, mà tôi khuyên thét, làm thét hai ba năm, nó hết trội, nó ổn định, muốn ngồi méo một chút không được! Nó thông hay là không thông đó thôi, mà chúng ta áp dụng cái nguyên khí Pháp Luân Thường Chuyển, nay hít chút, mai hít chút, liên tục như vậy, nó mới mở bên trong. Khi nó mở được rồi thì Nhâm Đốc tương thông, con người ngồi vững vàng, không có méo mó và khoẻ mạnh!

BTC: Khi thiền xong, lúc nằm ngủ, cảm thấy trên đỉnh đầu phóng cao một hai thước, đó là ý nghĩa gì?

Thầy: Cái luồng điện nó xuất ra, bởi trong cơ tạng chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều đi, nó xuất ra, thì vừa nhắm mắt thấy ánh sáng phóng ra ngoài, cái vía nó nhẹ rồi, thấy cái vía nó nhẹ rồi! Mình thấy phóng ra ngoài, mà té ra mình chưa có phóng ra ngoài. Cái vía nó nhẹ, nó đi quần ở trong cái Tiểu Thiên Địa này, mình tưởng đâu ở bên ngoài! Cái ngực của chúng ta là vòm Trời, thấy cái vía đi vậy thôi!

BTC: Làm cách nào phân biệt được xuất vía trong bản thể và xuất vía ngoài bản thể?

Thầy: Xuất vía trong bản thể là nằm xuống, ngủ mới thấy đi. Còn xuất ra ngoài bản thể là ngồi Thiền, nhắm mắt, thấy xuất ra đàng hoàng. Có đi, có về. Đi được thì phải về được, kiểm chứng rõ ràng. Cho nên Vô Vi không có cho tin chiêm bao, thực hành để thấy, chớ không có cho tin chiêm bao. Chiêm bao là chậm tiến rồi! Thực hành để thấy đúng hơn! Cho nên càng làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều, thì hơi thở chúng ta sáng, nhắm mắt thì toàn thân chúng ta sáng, cũng như cái chiếc néon sáng sao, chúng ta sáng vậy, nó mới bằng lòng ngồi lâu được, mà không có gục lên gục xuống, thẳng lưng, ngồi thiền như vậy mới là đúng. Rút bộ đầu nó rút thẳng đi lên, thì nó chỉ có thẳng lưng thôi, không có méo mó được! Bộ đầu chưa rút, thì nó ngồi ngủ gà, ngủ gục trong cái mê. Còn ta làm Pháp Luân Thường Chuyển khai sáng cái chu luật trong cơ tạng, Nhâm Đốc tương thông, nhắm mắt xuất phát đi lên rõ ràng.

BTC: Có luồng điện rút trên bộ đầu rồi, có thể bắt đầu Mật Niệm Bát Chánh được hay không?

Thầy: Có điện là tập được rồi, tập để kiểm chứng Bát Chánh 8 điểm của chúng ta ở đâu? Ngày nay đã tiến tới đâu, chạy hay là không? Khi mà nó không chạy là chúng ta bận rộn chỗ nào, chúng ta kiểm thảo cái chuyện bận rộn hàng ngày, vì đó mà nó xảy ra việc này. Chúng ta mới tìm ra lý do mà tu sửa, đó là cái thước đo lường đời đạo song tu. Niệm Bát Chánh là cái thước đo lường đời đạo song tu.

BTC: Thế nào là thở Pháp Luân Thường Chuyển bằng ý và Pháp Luân Thường Chuyển bằng hơi thở?

Thầy: Người mới tập thì thở bằng hơi thở, thở một thời gian nó thông rồi là cái ý vừa tưởng là nó chuyển cũng y như vậy thôi. Là tới nhẹ rồi, nhẹ rồi, nó mới chuyển như vậy. Vừa nhắm mắt là nó cũng hít đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu. Rồi nó cảm thức ở thế gian, ăn, ngủ, ia,

---

Đặc San Vô Vi

---

tam đại sự. Bây giờ tu thiền, cũng ăn, ngồi thiền, nhắm mắt, hít vô là ăn vô, rồi nó êm ả trong người, ngồi thiền ngủ, ỉa là phóng đi lên, cũng làm bao nhiêu công chuyện đó! Một người sống mấy chục năm nay, ăn ngủ bài tiết, có bao nhiêu công chuyện đó cho tới chết mà thôi! Còn đây, chúng ta tu đây, cũng bao nhiêu công chuyện đó. Ngồi thiền, lấy nguyên khí của Trời Đất, ăn nguyên khí của Trời Đất, rồi xuất phát ra, giải ra, nó mới tiến hoá nổi. Chớ các bạn làm tu thiền này, có gì mới lạ đâu? Chuyện cũ không. Tam Đại sự: Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định là Tam Đại sự. Ăn, ngủ, ỉa là Tam Đại sự. Hàng ngày cứ làm như vậy, thường xuyên như vậy, sẽ có kết quả tốt!

BTC: Thưa Thầy tại sao khi thiền xong, con lại không ngủ được, vì trong đầu rất tỉnh táo, nhưng cơ thể mệt, muốn ngủ?

Thầy: Bởi vì cơ tạng nó đầy đủ dưỡng khí, nó không có đòi ngủ, nó thiếu dưỡng khí nó mê mệt, còn đầy đủ dưỡng khí nó tỉnh táo. Tỉnh táo chúng ta làm việc. Cũng như tôi nhiều khi mười một giờ mấy tôi đâu có ngủ đâu! Tôi viết mục Bé 8, trả lời thơ từ, rồi tới sáng sáu bảy giờ, tôi nằm ngủ một chút là yên rồi. Người thiền, ngồi thiền được 30 phút, tức giấc ngủ ngon lành lắm, tốt lắm! 30 phút là cũng đầy đủ.

BTC: Thưa Thầy, tại sao khi con Niệm Phật, trong đầu bị tức như muốn nứt ra?

Thầy: Cái đó là cái điên nó chưa thông, cứ tiếp tục làm đi, nó sẽ thông, rồi chúng ta mới lấy cái kinh nghiệm. Từ mà nó tức và nó hết tức, lúc đó chúng ta mới phổ biến cho quần sanh được! Có kẹt, có thông mà có hành, mới là con người đóng góp! Kẹt thông mà sợ, không hành là tương lai, chúng ta không có đóng góp được chuyện gì hết!

BTC: Tại sao trong các bài giảng, Đức Chúa Jesus không có nói đến nghiệp và ăn chay?

Thầy: Jesus Christ là chuyện của Jesus Christ, Khổng Tử là chuyện của Khổng Tử, mà Lão Tử là chuyện của Lão Tử, còn Huỳnh Minh Bảo phải biết cái chuyện của Huỳnh Minh Bảo, mở ra thấy rõ ràng như vậy. Mỗi người có một vị trí, cũng tương đồng với nhau, mà hành hay là không? Hành mới mở, không hành không bao giờ mở! Cho nên chúng ta không có làm tưởng về kinh kệ hay là ông Phật này nói như vậy, ông Phật kia nói như vậy, ông Chúa kia nói như vậy. Cái vị trí của ông ở trong cái trường hợp đó, ông phát triển như vậy, ngoài cái đó, ông không có làm gì hơn được hết! Thì chúng ta ở nơi nào, phát triển nơi đó, cuối cùng, chúng ta cũng là ánh sáng. Ánh sáng với ánh sáng hội tụ, mới là đóng góp cho tất cả mọi người ở tương lai. Chớ đừng có tôi tu Vô Vi tôi thấy không có phát triển, mà tôi đọc sách Lão, tôi thấy tôi hay dữ lắm này kia, kia nọ, rồi tôi đọc kinh Chúa tôi thấy hay, hay lắm, nhưng mà không hiểu vị trí của Chúa là làm cái gì? Lão Tử là cái gì? Và chúng ta là cái gì? Chúng ta cũng là một Lão tử, cái giống này từ xa xưa tới bây giờ, vẫn còn, mà không chịu khai thác thôi! Không chịu khai thác, là nó chỉ ở trong cái tham dục, mà có cái pháp khai thác nó mới trở về Tam Thanh: Thượng Trung Hạ nó mới thanh được! Chớ mình cứ ôm lý thuyết của ông Lão Tử, lý thuyết lời giảng của Jesus Christ và chúng ta làm không được, chỉ cầu xin độ thôi! Phải hành mới thấy, không hành đâu có thấy. Như tôi không nói, các bạn đâu có thấy giá trị các bạn đang làm

---

Đặc San Vô Vi

---

chủ một cái Tiểu Thiên Địa, một cái quốc gia nhỏ nhỏ không? Không thấy đâu! Tôi là con người nhỏ bé nhất ở trong sa mạc này không có biết gì hết nhưng mà hiểu được rồi, mình trở về thanh tịnh để làm chủ cái Tiểu Thiên Địa này, mình mới dần dần khai thác cái Tiểu Thiên Địa này, rồi mình thấy cái giá trị của Càn Khôn Vũ Trụ liên hệ với Tiểu Thiên Địa bằng cách nào? Mình mới dừng mãi tu tiên được! Đó là Kinh vô tự, Vô Tự Chơn Kinh nằm nơi đó mà không biết, không hành làm sao mở? Cho nên Vô Vi chỉ có hành, khai triển trực giác, thì nó mới biết được Vô Tự Chơn Kinh của chính nó. Mỗi người một vị trí, đâu có đụng chạm nhau? Lấy lý thuyết này gắn vô cái đầu kia, lấy đầu kia gắn vô cái đầu nọ là hư hết! Mà điên, điên đụng điên nó cháy máy luôn, không có tiền đâu!

BTC: Kính thưa Thầy cho con biết tại sao con tu hoài mà không thấy tiến?

Thầy: Con phải dòm lại cái nghiệp lực con thế nào? Hành đúng hay là không? Hành cái pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển làm đúng hay là không? Pháp Luân Thường Chuyển làm đúng là chỉ có mở, không có nghẹt, chỉ có tiến không có lùi! Nhiều người cứ tu hoài, mà ôm lý thuyết này, ôm lý thuyết kia, nhắm mắt để ngủ, không có hành, mở, làm sao chơn tâm thức được? Hành, mở thì chơn tâm nó mới thức được, rồi cũng nói là tôi tu mấy chục năm rồi, không thấy kết quả gì hết! Mà nhiều người cũng có thật vậy như vậy. Tu mấy chục năm, mà tu không có đúng, tu nửa chừng thấy chán quá bỏ, khúc này nè. Hồi hôm Niệm Bát Chánh, tôi nay tôi quên tôi không có niệm, thôi cũng xong, qua được rồi thôi cũng yên. Quên, mất thêm một mối rồi! Rồi Niệm Phật, thôi qua được rồi, cũng yên, cũng bỏ đi. Soi Hồn rồi cũng bỏ đi. Pháp Luân rồi cũng bỏ đi, thét rồi, ngồi đó kêu bằng ý lại thôi, nhắm mắt, ngủ cho sướng! Hành không có bao nhiêu hết! Rồi dồn dập những sự ăn uống, mất trật tự, nói năng mất trật tự, nhãn nhĩ tỉ thiệt cũng mất trật tự, thu hút bất cứ những cái chuyện gì bên ngoài đem vô. Tưởng là mình được, mình hiểu, đâu có hiểu gì đâu? Mập mờ không, không có hiểu cái gì hết! Phải cố gắng tu, cũng như tu Thiền của Vô Vi chứng minh rõ ràng. Người nào làm Pháp Luân Thường Chuyển đúng mặt mày hồng hào, không có mét chằng vậy! Hướng dục nó mới mét chằng! Làm Pháp Luân Thường Chuyển đầy đủ, hồng hào, mặt tươi, mắt sáng, hồng hào, vì nó dừng mãi, nó không sợ chết nữa mà! Sống tự nhiên, nó hình thành tại mặt đất này. Rồi chết cũng tự nhiên ra đi, thì sống chết nó vô can. Nó hiểu được cái Luật Tự Nhiên của Trời Đất vậy, nó vô can. Còn cái hành của nó để phát triển, nó quyết tâm hành, nó sẽ có kết quả tốt, không có đổ thừa ai hết! Chính cái tâm mình dừng mãi làm hay là không, thực hành hay là không? Không thực hành, rồi đổ thừa cái pháp, rồi nói pháp tẩu hỏa nhập ma. Vừa xưng danh tu thiền, vừa cho vay lấy lời, hơn thua đủ chuyện, tạo khổ cho chính mình, lộn xộn! Đòi không xong, đạo không xong là khủng chứ! Tẩu hỏa nhập ma là chỗ đó, mất trật tự!

Cho nên Vô Vi có đủ cách chơi hết. Muốn nghe nhạc cho êm ả. Có! Muốn hành cách nào cho khoẻ mạnh. Có! Có chỉ hết đường lối. Một ngày mà làm đúng công chuyện của Vô Vi, mà nội lạy kính Vô Vi đồ này kia, khoẻ cho cái tim tốt, cũng hết thì giờ rồi, không có nghĩ chuyện bên ngoài, nếu làm đúng theo Vô Vi là không có thì giờ, mà con người chỉ khoẻ mạnh. Cho nên

Đặc San Vô Vi

nhiều người, bảy tám chục tuổi, họ lạy kiếng Vô Vi thét rồi họ đi khám bác sĩ, bác sĩ hỏi tại sao cái tim bà tốt, bà ăn cái gì mà cái tim bà tốt vậy? Nói tui không có ăn cái gì hết, tui chỉ 1 ngày tui lạy 150 lần, thì tui khoẻ thôi!

Ông bác sĩ nói: “Tôi mà lạy 150 lần như bà tôi lạy đâu có nổi! Bà lạy 150 lần như vậy là bà khoẻ quá chừng, khoẻ hơn tôi nhiều quá, khỏi khám.”

Nhờ bà làm bao nhiêu công chuyện đó! Tại sao bà làm bao nhiêu đó?

Bởi vì một cái bà có thể liên lạc với Trời Phật được, cái thứ nhưt. Cái thứ nhì bà lại không có tốn tiền. Bà lạy đâu có tốn tiền, mà tiêu hoá tốt, ăn uống tốt, mà luồng điện mặt mày dồi dào, tươi đẹp! Bảy tám chục tuổi, mà người ta nói bà sáu bảy chục tuổi thôi! Đi bộ, đi nhanh, làm gì cũng khoẻ mạnh! Hành đúng theo Vô Vi là chỉ có khoẻ mạnh thôi! Còn nếu tui hành không đúng. Tui làm việc còn nhiều hơn người thường, mà tui càng ngày càng khoẻ. Nhiều người nói tui trẻ ra đi, vui lên, vui hơn hồi xưa nữa! Vì tui thấy tui có thể sống với mọi người, tui sẽ dần thân để giải quyết những chuyện khổ tâm của mọi người, là tui mừng!

BTC: Kính thưa Thầy, các ngày giỗ ông bà, có thể cúng trái cây hoặc đồ chay trên bàn thờ kiếng Vô Vi hay không?

Thầy: Cái đó là do tâm tưởng niệm. Mình có cha mẹ chết, mình tưởng niệm, mình biết phần Hồn, thì mình biết mẹ mình không bao giờ chết, đang tiến hoá ở cõi giải nghiệp thanh nhẹ, chớ không có khổ đau, vui lên! Nhưng mà tâm mình kính cha mẹ, thì cũng như kính Trời Phật, không sao, để hoa quả, tưởng tới mẹ, kiếng Vô Vi tốt, phải tâm trong lành, chớ không có giết heo, giết bò để cúng mẹ, tạo tội cho mẹ, chớ ích gì? Sự trong lành, hướng tâm về mẹ, thì mẹ được ấm áp và tiến hoá tốt.

BTC: Kính thưa Thầy, trong chữ “Bất Án Tam Muội”, “Tam Muội” có nghĩa là gì?

Thầy: Tam Muội là 3 luồng điện Thượng Trung Hạ quy hợp thành sức mạnh. Thì chúng ta Thượng Trung Hạ quy hợp, nó thành sức mạnh. Mà Hoả Tam Muội, còn Hoả Tam Muội mà làm đúng, thì nó không có bị mất đỏ, mà lạm dụng Hoả Tam Muội là con mắt nó phải đỏ. Cho nên Vô Vi kêu: “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu”, không cho hít xuống quá rún, thì nó không có động. Nó không có động Hoả Tam Muội, bị ở dưới đó nóng lắm! Sốt mà nó còn tiêu mà! Nó mà mở cửa nó xông lên, là con mắt nó đỏ, mắt đỏ là tách nóng. Những người võ sĩ muốn luyện cái Hoả Tam Muội để đánh, để hạ đối phương, con mắt đỏ lòm. Đánh mạnh lắm! Nhìn là đối phương phải sợ! Cái Hoả Tam Muội cũng quan trọng lắm! Cho nên Vô Vi cái gì cũng ngừa hết. Kêu hít “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu” thôi, không có cho đem xuống Đôn Điền. Cũng như là người ta học nội công ở Thiếu Lâm là phải đem xuống Đôn Điền, cho mạnh để đánh đối phương, ở đây không có cái đó. Ở đây giải tiến cơ đồ, cơ tạng của chúng ta đâu đó có trật tự, phần Hồn mới ra vô dễ dãi được! Cơ tạng không có trật tự, nó lồi cuốn phần Hồn phải lo âu và không tiến hoá được! Cho nên chúng mình con người bị một sợi thần kinh bất ổn, là toàn thân bất ổn. Một sợi thần kinh chút xíu bất ổn, là toàn thân bất ổn! Cho nên chúng ta tu ở đây, chúng ta lấy nguyên khí của Trời Đất. Nguyên khí, thanh khí điện hoá sanh

---

Đặc San Vô Vi

---

vạn vật, chúng ta lấy cái đó để nuôi dưỡng cơ tạng của chúng ta tiến, thì nó khoẻ mạnh là nhờ chỗ đó.

*Nhạc Khúc
Không Gian*

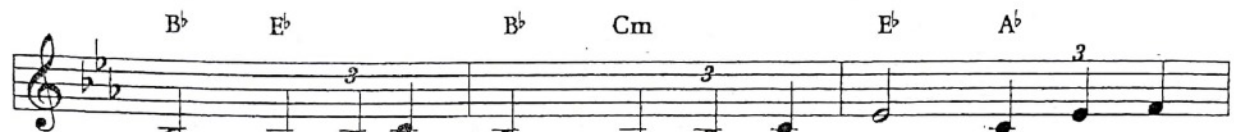

Nhạc Khúc Không Gian

Thơ : Lương Sĩ Hằng

Nhạc : Phạm Duy

Đặc San Vô Vi

Cm B^b Cm B^b Cm

y ý y ý y ý y ý y

Thức

E^b E^b E^b Cm B^b B^b

tâm quyết định hợp thời Truy lòng chơn lý ở nơi hòa bình Á a á

B^b B^b E^b E^b B^b Cm

a Khí thanh cộng với y ý Cộng với âm thanh Siêu nhiên kiến trúc chơn tình quang

E^b E^b Cm tình Cm Cm Cm Fm

khai Bình tâm thanh tịnh thật tài Giúp đời tiến hóa sửa sai tiến

E^b E^b E^b E^b Cmin Cmin

hoài Càn khôn vũ trụ thanh đài Trắng rằm ban chiếu độ ngay tâm

B^b E^b E^b E^b A^b B^b E^b A^b

hòa Á a à a Cõi Trời thanh nhẹ thiết tha Trì tâm học hỏi chơn hòa cõi

E^b E^b Cmin B^b Cmin B^b Cmin

trên Á a à a Á a à a Á a à a

Lúa Trời

Thơ : Lương Sĩ Hằng

Nhạc : Phạm Duy

Ân độ nhơn sanh lúa Trời ân độ nhơn sanh Điện năng thơm ngọt khó khăn

khó khăn tiêu trừ Bình sanh tương hội tình người Cùng chung cày cấy

Cùng chung cày cấy hợp hòa hợp hòa vui tươi Chất phác thật thà Sống trong

chất phác thật thà Một lòng xây dựng chan hòa chan hòa tình thương

Quang chiếu yêu thương Trăng Trời quang chiếu yêu thương Quang chiếu yêu

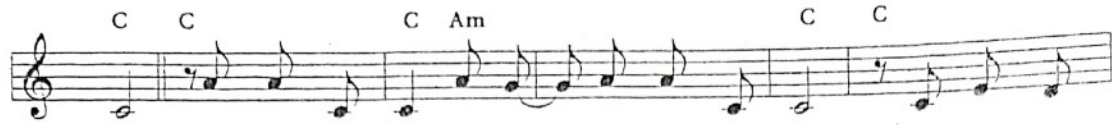

thương Trăng trời quang chiếu yêu thương Chờ ngày thành tựu Dựa nương

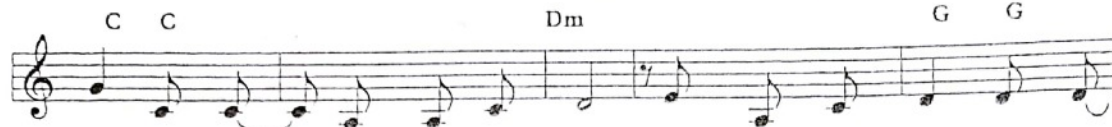

dựa nương đạo đời Chờ ngày thành tựu dựa nương dựa nương đạo

Đặc San Vô Vi

đời Có vốn của Trời Xứ ta có vốn của Trời Từ bi rộng

mở hợp thời hợp thời tự do Thắng cảnh ngao du thiên nhiên

thắng cảnh ngao du Tình thương đạo đức giải mù giải mù toàn

dân Đóng góp một phần mỗi người đóng góp một phần

Toàn dân cộng hưởng cao tăng cao tăng tự đi Tu thời chuyển

hóa thực thi chuyển hóa thực thi Cảm thông Thiên

Địa dự thi Dự thi tiến hoài Dự thi tiến hoài

Dự thi tiến hoài Dự thi tiến hoài

Muôn Màu

Thơ : Lương Sĩ Hằng

Nhạc : Phạm Duy

Tâm linh phát triển y y Phát triển muôn màu Cảm giao giao cảm y y

Trước sau dung hòa Từ trong khai triển y y Khai triển mà ra

Âm thanh phát triển y y Chan hòa tình yêu Tràn đầy nguyên lý ý

Nguyên lý thật siêu Giải tỏa uất khí Lại yêu tình đời

Qui nguyên tâm đạo y y Tâm đạo ở đời Bình tâm học hỏi y y

Hợp thời thăng hoa Tâm người sáng suốt Tâm người tự hòa

Cùng nhau sinh hoạt Cùng ra khỏi đời Cảm thông nguyên lý

Đặc San Vô Vi

C G C Dm G C
Nguyên lý nơi nơi Giúp đời tiến hóa Tự xoi khí Trời

A^b A^b G D G G
Chẳng còn tranh chấp ở đời Nhạc vũ êm êm hợp thời hợp

G C C C Am Am
thời thức tâm Tự mình sửa tiến y Sửa tiến chẳng lằm

Em Em Em Dm C F
Muôn màu tốt đẹp Diệu thâm cảm hòa Muôn màu tốt đẹp

G C
Diệu thâm cảm hòa

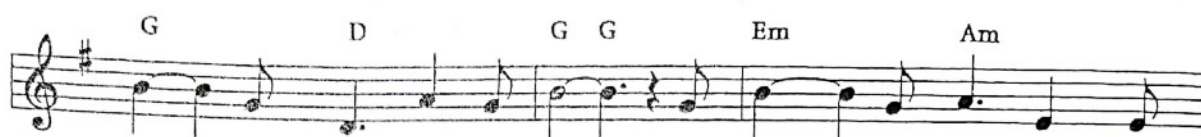
Ngựa Trời

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Nhạc: Phạm Duy

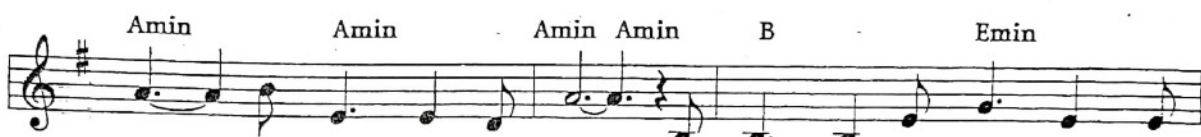
Dừng

mãnh đưa người tâm hiền triết Đạo khắp càn khôn uyển chuyển

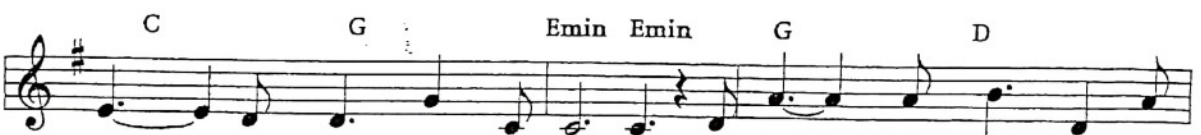
hòa ý chuyển khắp nơi duyên tuyệt đẹp Nơi

nơi thức tỉnh chẳng còn xa Hòa bình giấy lát trong chơn

thức Ngắm cảnh Trời ban chẳng ngỡ ngàng Qui

một tình Trời không động loạn Cùng vui chung tiến tự vui

bàn Vui bàn thiên cảnh an vui Thật là vui Người

Đặc San Vô Vi

Amin Dmin Dmin Dmin C
người ngựa ngựa ngao du cảm thấy an Sứ giả hòa bình

G F F G G C C
tu tự đạt Cảnh đẹp hồn vui đạo nơi nơi

G G G G G G G G
Nơi

G Emin C C Em C
nơi có sẵn duyên tình đạo Tự thức ra vô tự xối

D D G Amin C C
đào Trí sáng tâm mình không dấy bận Ngựa

D D G G
bay khắp xứ chẳng phân màu

G G G G G G G G

Rồng Bay

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Nhạc: Phạm Duy

Nhanh nhẹn C Am C C Am

Rồng bay du ngoạn khắp nơi nơi Tạo gió phá

C G G Am G Am

mây chuyển kịp thời Rắc rối không còn khi thanh tịnh

Am Em Bm G G C

Long hổ xoay chiều qui đạo pháp Đạo pháp chơn

Am C C F Dm F F

hành trí sáng choang Chơn hành tam giới đồng chung tiến Qui

Dm Am Dm Dm C Em C

hội tâm linh cùng các giới Chơn tình khai triển tự mình xuyên

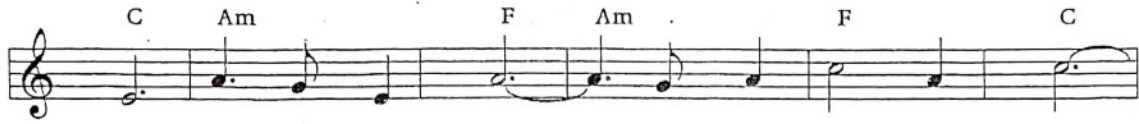
C F F Am Am F F Dm

Xuyên chơn lý Truy mùi đạo Xuyên chơn lý Truy mùi đạo

C G F Am G

Pháp giới khai minh rõ kiếp tiền Ngộ đạo trong lòng qui một

Đặc San Vô Vi

mối Cứu độ như thế tự mình trao mình trao

Mình trao chánh pháp an tâm tịnh Giải

quyết chơn hờn tự giác mình Đại

nguyện sẽ thành chung tiến bước Dày

công tự đạt tự mình mình

Sứ Giả Hòa Bình

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Đoạn Một

Nhạc: Phạm Duy

Sắc không không sắc rõ hành trình Cảm thức nhân gian

Sắc sắc không không Hành trình...

tự nín thính Khai triển chính mình tâm thức giác

Tự nín thính Khai triển Tâm thức

Âm u biến mất lại bình minh

Âm u mất lại Bình minh Bình minh Bình

Bình minh chuyển hóa hồn xinh nhẹ

minh Bình minh À hồn nhẹ

Chords: F#m, D, F#m, A, A, A, D, A, D, A, E, A, D, A, A, A, Bm, E, A, A, E, D, F#m, D, E, A

Đặc San Vô Vi

The musical score consists of four systems, each with a vocal line and a guitar accompaniment line. The lyrics are in Vietnamese, and guitar chords are indicated above the notes.

System 1:
 Chords: D, A, A, Bm, C#, C#, F#m, A
 Vietnamese lyrics: Khai triển muôn chiều chẳng có mê Duyên đẹp tình Trời qui một mối
 English lyrics: Khai triển Chẳng ư ã duyên đẹp Trời Qui i Thành

System 2:
 Chords: D, E, E, A
 Vietnamese lyrics: Thành tâm tu luyện tự về quê
 English lyrics: tâm tu luyện tự về Về quê Về quê Về quê Về quê

System 3:
 Chords: F, Bb, Dm, C
 Vietnamese lyrics: Về quê thanh thoát không phiền muộn không muộn phiền
 English lyrics: Về quê thanh thoát không phiền muộn phiền

System 4:
 Chords: Bb, F, Gm, C
 Vietnamese lyrics: Cảm thức hòa bình tự tiến sông tự tiến sông
 English lyrics: Cảm thức hòa bình tự tiến sông tự tiến sông

Đặc San Vô Vi

F B^b Gm D

Nguyên lý thâm sâu hành phước đức hành phước đức

Nguyên lý thâm sâu Phước đức

Gm B^b C F

Thông minh trời độ tự mình buông tự mình buông

Thông minh trời độ tự mình buông Tự

D D

Mình buông nghiệp lực không còn

D G A G D A D

buông Tự buông Tự buông Tự buông Mình buông nghiệp lực không còn

G G D D A D

nửa không còn nữa Phát triển tâm linh chẳng khóc mưa chẳng khóc mưa

nửa nửa Phát triển tâm linh chẳng khóc mưa mưa

Đặc San Vô Vi

Chords: G D A D G Gm

Qui hội chơn hồn tu tự tiến Bình minh ban chiếu

Qui hội chơn hồn tu tự tiến Bình minh ban chiếu

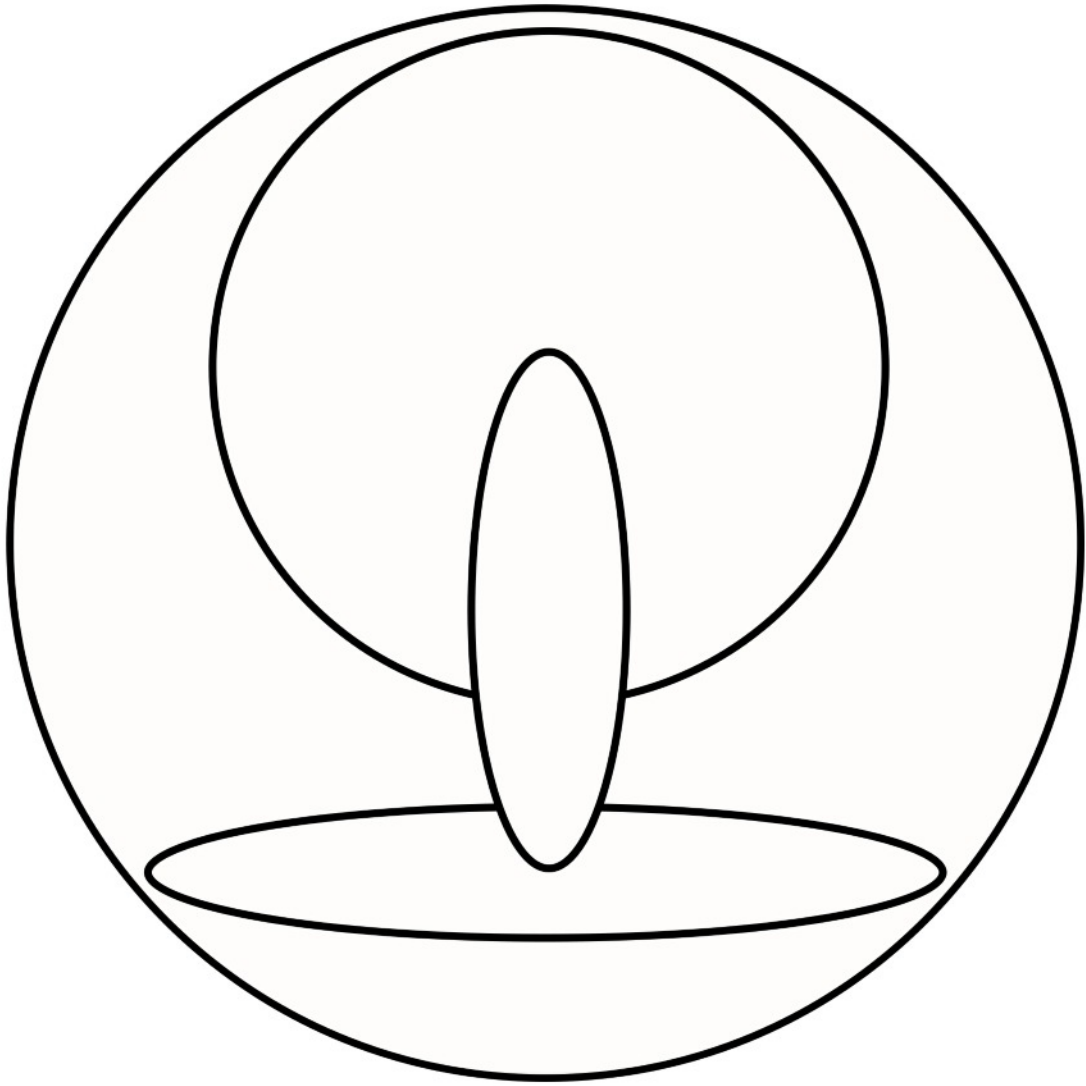
trí tâm vừa

trí Bình minh Bình minh Bình minh Bình minh

Bm D

A D

Bình minh

Thiền Viện Vô Vi Thế Giới

Thiền Viện Vĩ Kiên

22125 Crest Forest Dr.
Cedar Pines Park, CA 92322
U.S.A.

Mailing Address:

P.O. Box 2045

Westminster, CA 92684-2045 - U.S.A.

Tel : (909)-338-6691

Thiền Viện Hai Không

392 Wayman Lane
Oroville, CA 96565

U.S.A.

Mailing Address:

P.O. Box 5234

Oroville, CA 95966 - U.S.A.

Tel : (530)-589-6972

Email : maior@yahoo.com

Thiền Viện Nhẫn Hòa

4514 Gold Ridge Ln SW
Olympia, WA 98512 - U.S.A.

Tel : (360)-357-5675

Email : nguyenvg@comcast.net

Thiền Viện Quy Thức

Lieu dit Le Senaillet Lot 220

Publier, 74500 - FRANCE

Tel : (045)-070-8355

Email : santelli.dominique01@tele2.fr

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road

Mareeba, QLD 4880

Australia

Thiền Viện

Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới

2922 Jolicoeur

Montreal - Quebec

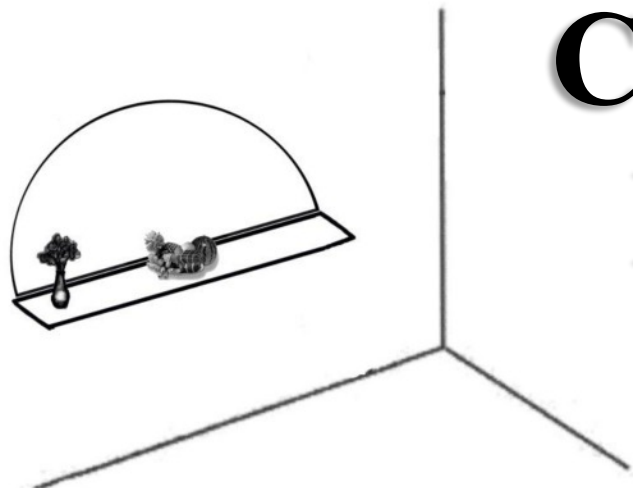
H4E 1Z3 , Canada

Tel : (514)-769-8799

Email : meditation.jolicoeur@primus.ca

<http://tvjolicoeur.jimdo.com/>

Cách Thượng Kính Vô Vi

Kính Vô Vi là biểu trưng cho thanh quang của Càn Khôn Vũ Trụ và cũng là biểu trưng cho lòng trung nghĩa.

1. Cách tốt là thượng kính Vô Vi trong phòng khách, hướng về cửa ra vào hay cửa sổ, nơi sáng sủa, khang trang, có nhiều ánh sáng chiếu vào. Kính nên dùng hình bán nguyệt (*nửa hình tròn*) vì hình bán nguyệt nhận ánh sáng mặt trăng dịu hơn. Ban ngày thì nhận ánh sáng mặt trời.
2. Chọn ngày mùng một hay ngày thứ mười lăm (*ngày rằm*) trong tháng âm lịch để thượng kính.
3. Kính Vô Vi khi gắn lên tường phải phủ vải đỏ cho đến khi làm lễ thượng kính.
4. Khi dâng hoa và ngũ quả (*năm loại trái cây tượng trưng cho ngũ tạng*) thì dùng hoa màu trắng (*tượng trưng cho huệ linh*) đặt phía bên trái (*từ ngoài nhìn vào kiếng*). Đức Thầy có dạy phía bên trái mạnh hơn, ngũ quả thì đặt ngay chính giữa.

Nếu làm ăn buôn bán thì nhớ dâng hoa mỗi ngày, còn không vào mùng một hay rằm thì dâng hoa và ngũ quả.

5. Đúng 12 giờ trưa, gia chủ đứng trước kính, chắp tay trước ngực và nguyện 3 lần: “*Xin Đức Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang chúng con được bình an, tu hành tinh tấn.*”
6. Rồi ngồi trước kính trong tư thế thiền và tập trung ý trí lên trung tâm bộ đầu thâm niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục từ năm tới mười phút. Xong rồi xá 3 lần.
7. Mỗi nhà chỉ nên thượng một kính Vô Vi thôi. Nếu bạn nào đã thượng kính rồi mà không phải hình bán nguyệt thì cứ giữ kính cũ.

Địa Lý Bát Trạch

1 – Bảng Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Canh Tý	1900	Khảm	Cấn
Tân Sửu	1901	Ly	Càn
Nhâm Dần	1902	Cấn	Đoài
Quý Mão	1903	Đoài	Cấn
Giáp Thìn	1904	Càn	Ly
Ất Tỵ	1905	Khôn	Khảm
Bính Ngọ	1906	Tốn	Khôn
Đinh Mùi	1907	Chấn	Chấn
Mậu Thân	1908	Khôn	Tốn
Kỷ Dậu	1909	Khảm	Cấn
Canh Tuất	1910	Ly	Càn
Tân Hợi	1911	Cấn	Đoài
Nhâm Tý	1912	Đoài	Cấn
Quý Sửu	1913	Càn	Ly
Giáp Dần	1914	Khôn	Khảm
Ất Mão	1915	Tốn	Khôn
Bính Thìn	1916	Chấn	Chấn
Đinh Tỵ	1917	Khôn	Tốn
Mậu Ngọ	1918	Khảm	Cấn
Kỷ Mùi	1919	Ly	Càn
Canh Thân	1920	Cấn	Đoài
Tân Dậu	1921	Đoài	Cấn
Nhâm Tuất	1922	Càn	Ly
Quý Hợi	1923	Khôn	Khảm
Giáp Tý	1924	Tốn	Khôn
Ất Sửu	1925	Chấn	Chấn
Bính Dần	1926	Khôn	Tốn
Đinh Mão	1927	Khảm	Cấn
Mậu Thìn	1928	Ly	Càn
Kỷ Tỵ	1929	Cấn	Đoài
Canh Ngọ	1930	Đoài	Cấn
Tân Mùi	1931	Càn	Ly
Nhâm Thân	1932	Khôn	Khảm

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Quý Dậu	1933	Tốn	Khôn
Giáp Tuất	1934	Chấn	Chấn
Ất Hợi	1935	Khôn	Tốn
Bính Tý	1936	Khảm	Cấn
Đinh Sửu	1937	Ly	Càn
Mậu Dần	1938	Cấn	Đoài
Kỷ Mão	1939	Đoài	Cấn
Canh Thìn	1940	Càn	Ly
Tân Tỵ	1941	Khôn	Khảm
Nhâm Ngọ	1942	Tốn	Khôn
Quý Mùi	1943	Chấn	Chấn
Giáp Thân	1944	Khôn	Tốn
Ất Dậu	1945	Khảm	Cấn
Bính Tuất	1946	Ly	Càn
Đinh Hợi	1947	Cấn	Đoài
Mậu Tý	1948	Đoài	Cấn
Kỷ Sửu	1949	Càn	Ly
Canh Dần	1950	Khôn	Khảm
Tân Mão	1951	Tốn	Khôn
Nhâm Thìn	1952	Chấn	Chấn
Quý Tỵ	1953	Khôn	Tốn
Giáp Ngọ	1954	Khảm	Cấn
Ất Mùi	1955	Ly	Càn
Bính Thân	1956	Cấn	Đoài
Đinh Dậu	1957	Đoài	Cấn
Mậu Tuất	1958	Càn	Ly
Kỷ Hợi	1959	Khôn	Khảm
Canh Tý	1960	Tốn	Khôn
Tân Sửu	1961	Chấn	Chấn
Nhâm Dần	1962	Khôn	Tốn
Quý Mão	1963	Khảm	Cấn
Giáp Thìn	1964	Ly	Càn
Ất Tỵ	1965	Cấn	Đoài

Hương Tốt					Hương Xấu			
Mạng	Thiên Ý	Phúc Đức	Sinh Khí	Phục Vị	Ngũ Quỷ	Lục sát	Họa Hại	Tuyệt mạng
Càn	Đông Bắc	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông	Bắc	Đông Nam	Nam
Khảm	Đông	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Tây Nam
Cấn	Tây Bắc	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Bắc	Đông	Nam	Đông Nam
Chấn	Bắc	Đông Nam	Nam	Đông	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Tây
Tốn	Nam	Đông	Bắc	Đông Nam	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc
Ly	Đông Nam	Bắc	Đông	Nam	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc
Khôn	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Đông Nam	Nam	Đông	Bắc
Đoài	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông

Phụ Chú:

1. Trước khi dùng la bàn để định hướng, nhớ kiểm soát kỹ xem la bàn có chính xác không.
2. Hướng nhà là hướng cửa chánh vào nhà, không phải hướng cửa cổng, cũng không phải hướng mặt tiền nhà.
3. Một điểm cũng cần nêu rõ là chọn hướng nhà là một trong những điểm quan trọng trong vấn đề xem địa lý của cái nhà.

Phương Pháp Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

1. Cách định “Mạng” được tính theo vòng chu kỳ. Cứ mỗi 9 năm, vị trí “Mạng” lại tuần tự ấn theo thứ tự quy định (Xin Xem Bảng dưới).
2. Cách tính theo Âm lịch (Cũng theo vòng chu kỳ):
  - 10 Thiên Can: Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý.
  - 12 Địa Chi: Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi.

Thí Dụ: 1904 là Giáp Thìn, 1905 là Ất Tỵ, 1906 là Bính Ngọ.....

3. Năm Sanh phải căn cứ theo Âm Lịch, tức là ngày sinh sau ngày tiết Lập Xuân mới được xem là

Đặc San Vô Vi

Nam	Khảm	Ly	Cấn	Đoài	Càn	Khôn	Tốn	Chấn	Khôn
Nữ	Cấn	Càn	Đoài	Cấn	Ly	Khảm	Khôn	Chấn	Tốn
	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908
	1909,1918	1910,1919	1911,1920	1912,1921	1913,1922	1914,1923	1915,1924	1916,1925	1917,1926
Năm Sanh	1927,1936	1928,1937	1929,1938	1930,1939	1931,1940	1932,1941	1933,1942	1934,1943	1935,1944
	1945,1954	1946,1955	1947,1956	1948,1957	1949,1958	1950,1959	1951,1960	1952,1961	1953,1962
	1963,1972	1964,1973	1965,1974	1966,1975	1967,1976	1968,1977	1969,1978	1970,1979	1971,1980
	1981,1990	1982,1991	1983,1992	1984,1993	1985,1994	1986,1995	1987,1996	1988,1997	1989,1998
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016

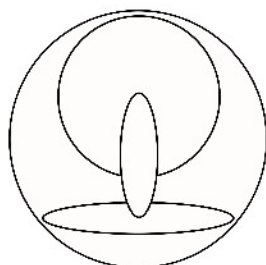

Mục Lục

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi	Trang 2
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	3
Lá Thư Đặc San Vô Vi	4
Hình Đức Tổ Sư – Đỗ Thuần Hậu	6
Thơ “Du Hành Đạo Pháp”	7
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	8
Bài Thơ Du Hành Đạo Pháp Bản Chép Tay Của Đức Thầy	9
Thơ “Đặc San”	10
Ý Nghĩa Của Phù Hiệu “Tứ Đại Giai Không”	11
Diễn Văn Khai Mạc “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2023”	12
Chơn Kinh	17
Thơ “Thức Tâm”	20
Thơ “Thầy Đi”	21
Đại Hội Tâm Linh Của Đức Thầy	22
Thơ “Quy Tâm”	25
Cảm Nghĩ Sau Khi Tham Gia Đại Hội	26
Thơ “Cảnh Đời”	28

Chân Trời Mới	30
Cảm Tưởng Tham Dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2023	32
Sài Gòn, ngày 29 tháng 10 năm 2023	33
Cảm Nhận Và Kỉ Niệm Sau Đại Hội	34
Cảm Nhận Về Đại Hội 2023	37
Hai Nẻo Đường	40
Tình Thầy Là Sự Cứu Rỗi	42
Cảm Nhận !	44
Chiếc Thuyền Nan	46
Vu Lan 2023	48
Duyên Lành	56
Niềm Tin	62
Cảm Nghĩ Về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2023	
“Quy Hội Tình Trời” tại Thái Lan	64
Tái Ngộ 2023	65
Thơ	71
Phóng Sự Đức Thầy Về Thăm Việt Nam	72
Thơ	151
Hình Ảnh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2023	152

Viếng Thăm Mộ Tổ	184
Hình Ảnh Sinh Hoạt Bạn Đạo Vô Vi Trên Thế Giới	189
Bản Đồ Hướng Dẫn Vào Nơi An Nghỉ Của Bà Tám	192
Gia Chánh	197
Thư Từ Lai Vãng	201
Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu	237
Nguyên Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu	238
Bản Hướng Dẫn Kiểm Soát Công Phu	239
Vấn Đạo	246
Tập Nhạc - Anh Và Tôi (Phần IV)	262
Thiền Viện Vô Vi Thế Giới	279
Cách Thượng Kiếng Vô Vi	280
Địa Lý Bát Trạch	281
Mục Lục	284
Thông Tin Liên Lạc	287

Thông Tin Liên Lạc

www.voviphatphap.org

www.vovinewyork.org

Voviphatphap@gmail.com

Vovinewyork@gmail.com

Kinhsachvovi@gmail.com

Tuanbaovovi@gmail.com

Vovidacsan@gmail.com

NOT FOR SALE

Biển Cho Lặng Mình Châu Mới Phát
Lòng Cho Riêng Mới Gọi Là Thần

Nam Mô A Di Đà Phật
Vạn Vật Thái Bình